REBECCA YARROS

WILDER

Seria *Renegații* #1

BOOKZONE

Capitolul 1

LEAH

PORTUL DIN MIAMI

În lift era cald şi umezeală, în ciuda aerului condiţionat pornit. Stăteam lângă alţi patru studenţi, cu bagajele şi aroma lor inconfundabilă de entuziasm şi apă sărată.

Uşile s-au deschis cu un *(ling* la etajul io, iar liftierul a coborât cu valiza mea. De fapt, stai! Cum li se spune pe vasele de croazieră? Liftieri? Valeţi de cabină? Ar fi trebuit să ştiu, mai ales că vasul avea să fie casa mea în următoarele nouă luni.

— Aşteaptă, nu e etajul meu, i-am spus, în timp ce-l urmam.

Ba da, m-a asigurat, zâmbindu-mi peste umărul uniformei albe. Camera e chiar aici, domnişoară Baxter.

Ani verificat dosarul şi încercam să nu mă împiedic sau să mă lovesc de ceilalţi studenţi care

umpleau holul îngust.

— Uite, ar trebui să stau la etajul 4, i-am spus, fluturând hârtia cu detaliile camerei mele.

în zona *ieftină.* Am râs singură, apoi am ocolit un tip transpirat, cu tricou de frăţie, care se chinuia cu o valiză pe care încerca să o bage într-o cameră din dreapta mea.

— Mie îmi apare că aici e camera corectă, pe puntea asta, mi-a răspuns, corectându-mi terminologia. Ştii dacă a ajuns cumva şi colega ta?

- A făcut mononucleoză acum tre> zile.

Deja mi-era dor de prietena mea cea mai bună. Mă simţeam vinovată. Oare mama ei o ngnjea cum trebuia? Se odihnea îndeajuns? A avut grijă de mine când am avut nevoie de ea în ultimii doi ani şi eu pur ş> simplu am pârfl. *sit-o.* „Dar ea ţi-a spus că o poţi face.

Având în vedere că în ultimii doi ani abia m-am dat jos din pat, cu atât mai puţin am ieşit din casă şi atunci doar la insistenţele lui Rachel, nu-mi venea să cred că pornisem fără ea în această aventură.

Dar avusese dreptate. Faptul că-mi trăiam viaţa nu însemna că-l iubeam mai puţin pe el, ci că mă iubeam şi p_e mine.

— Ce păcat! Şi-a primit banii înapoi? a întrebat băiatul care mă ajuta, pe când aştepta ca grupul din faţa noastră să intre în cameră.

— Nu, o să vină la începutul trimestrului următor.

Din fericire, programul Studii pe Mare era împărţit în trimestre, altfel Rachel ar fi trebuit sa aştepte până în ianuarie. Aşa însă, putea să ni se alăture în Abu Dhabi în noiembrie.

Abu Dhabi! A fost ireal când am aflat că am fost acceptată în program. însemna un an academic întreg, în timp ce mă bucuram de o croazieră internaţională. Iar acum chiar trăiam visul. Cbiar eram în Miami şi-mi luam rămas-bun de la SUA pentru nouă luni întregi. N-am crezut niciodată că o să fac asta singură. Adevărul e că nici nu mi-am dorit vreodată.

Dar tocmai de asta am acceptat acest program, nu-i aşa? Era momentul să ies din zona de confort în care m-am baricadat în ultimii doi ani. în plus, avea să conteze atunci când aplicam la programele postuniversitare pentru Relaţii Internaţionale.

Şi, mai presus de toate, Rachel nu putea să mă ţină de mână pentru tot restul vieţii mele.

— Am ajuns, mi-a spus stewardul, bâjbâind cu cartela de deschidere când am ajuns în spatele navei pardon. lapupa, rn-am corectat singură.

Două fete în rochii scurte rn-au îmbrâncit, apoi au trecut mai departe, cerându-şi scuze. Au chicotit cu o relaxare pe care trebuie să recunosc că am invidiat-o, apoi au intrat în camera din colţul opus celui în care stăteam eu.

— îmi pare rău. E abia a doua mea zi pe vas şi încă nu mă descurc cu încuietorilc astea!

Stewardul de cabină a oftat uşurat când s-a deschis uşa.

— Nu e nicio problemă. Mulţumesc, Hugo, i-am zis, după ce i-am citit ecusonul.

— Cu plăcere! mi-a spus, apoi mi-a făcut loc să intru în holul cabinei.

Uau! La naiba!

— Exact asta a fost şi reacţia mea, a chicotit el încet.

— Am spus asta cu voce tare? l-am întrebat, deşi eram distrasă de podeaua din marmură şi de dimensiunea apartamentului.

în ochii săi căprui se citea amuzamentul.

— E camera ta, poţi să zici ce vrei. Aici e şifonierul, mi-a zis, arătând spre o uşă din dreapta.

Şifonierul? Toata camera mea ar fi încăput acolo.

Am înaintat înăuntru. în dreapta erau două dormitoare, conectate de o baie spaţioasă cu chiuvete duble, duş şi un jacuzzi. Serios?

Am încercat să-mi revin, continuând să explorez apartamentul. Aveam o cameră pentru luat masa, cu scaune pentru şase persoane, şi o sufragerie cu canapele de piele catifelate, plus un televizor cu ecran mare. însă nu spaţiul a fost cel care în-a lăsat iară cuvinte, ci priveliştea pe care o ofereau ferestrele care se întindeau din tavan până în podea. Cum ar fi să mă

trezesc aici în fiecare zi în următoarele nouă luni? Să ies pe balcon prin uşile imense şi să mă desfid în lumina soarelui.

? Să fiu genul de persoană care ar crede ca ş.-ar putea permite aşa ceva în viaţa reala?

Era perfect, dar nu era al meu. ....

Pacă ar fi trebuit să plătesc să stau aici chiar şi o săptămână, mi-aşfi epuizat toate economii e.

- Hugo n-ar trebui să stau aici. Sunt în programul de muncă şi studii. Ar trebui să fiu pe puntea patru.

Hugo s-a oprit din inspectat mini-frigiderul şi m-a privit.

- Da, aşa e. Ştiu ca faci parte din program, ca mine. Dar îţi promit că locul tău e aici. Eşti meditatoaie, nu-i aşa?

Am încuviinţat. Oferta asta m-a trezit şi m-a readus la viaţă. Dacă meditam un student de pe vasul *Athena,* aveau să-mi fie plătite taxa de şcolarizare, studiile pe teren şi cazarea. în plus, programul avea să facă acelaşi lucru şi pentru Rachel. După ce m-am asigurat că nu eram ţinta unei glume, m-am ciupii şi am semnat primirea camerei. Având în vedere facturile medicale enorme pe care le aveau de plătit părinţii mei şi faptul că părinţii stricţi ai lui Rachel au spus că fiica lor nu putea să participe la program dacă nu mergeam şi eu, lucrurile s-au legat cum nu se putea mai bine.

— Acum, este oficial camera ta.

Am privit total şocată candelabrul. „Serios? Un candelabru?”

— Nu’^!Vine să cred! Fiecare meditator stă într-un apartament? Chiar şi pentru un vas de copii de bani gata mi-e greu să cred că programul de studii poate

susţine una ca asta pentru meditatori.

Hugo s-a ridicat şi a zâmbit.

- Doar tu te bucuri de condiţiile astea. De ce nu îti alegi un domntor? Sau poate să ieşi puţin pe balcon, să
vezi cum e. Dacă tc-ar face să te simţi mai bine, pot s-o sun pe doamna Trenton.

— Ar fi minunat, mulţumesc.

Am ales să ies pe balcon. începea să se lase seara.

Aerul era încă îmbibat cu o căldură înăbuşitoare când am deschis uşa impunătoare din sticlă şi am păşit pe podeaua din lemn şlefuit. Era îngrozitor de cald în Miami în august, iar faptul că purtam blugi nu mă ajuta deloc. Mi-am prins părul într-un coc în vârful capului şi m-am apropiat de balustradă, testa ndu-mi limitele. Doar de asta sunt aici, nu-i aşa? însă, cu fiecare pas, simţeam o presiune din ce în ce mai apăsătoare în piept, iar când am observat apa sub mine, şuieratul care mi-a răsunat în urechi semăna mai degrabă cu vântul din canioanele californiene, nu cu briza din Miami. „Dumnezeule, nu acum.” Am ascultat avertismentul dat de corp şi m-am îndepărtat de priveliştea aflată la înălţime, care-mi întorsese stomacul pe dos. „Se pare că încă nu sunt pregătită.” însă aveam să stau nouă luni pe vas şi poate dacă înaintam câte puţin în fiecare zi, până la final mergeam până la capăt. însă până atunci... aveam să stau retrasă.

Spaţiul era superb, cu şezlonguri cu perne şi o privelişte către partea dreaptă a vasului. I-a *tribgrd.*

Un alt student se rezemase de balustradă cam la şase metri de mine. Purta o pereche de pantaloni scurţi bleumarin, cu imprimeu hawaiîan, etalându-şi corpul foarte bronzat, tonifiat şi tatuat.

M-am uitat fără jenă la muşchii lui sculptaţi de pe abdomenul care cerca veneraţie şi la felul în care

i se încordau bicepşii. Tatuajele i s-au unduit când s-a îndepărtat de balustradă şi a inspirat adânc, trecându-şi mâinile prin părul brunet şi ducându-şi-le mai apoi la ceafă.

Era *sexy.* Avea un magnetism care spunea *pot-să-îţi ofer-un-orgasrn-cu-o-singură-priuire,* La naiba, eram la un pas de asta şi nici măcar nu se uitase în direcţia mea.

„Ce naiba e în neregulă cu mine?”

Am dat din cap şi mi-am sustras privirea. Ce r$_{Ost}$ avea să mă uit. când clar era peste liga mea, astfel î$_{ncâ}$ puteam spune că jucam spoituri total diferite? Şi $_{lotUşi}$ ce sport ar modela astfel corpul unui tip? încât fi$_{ecar(}$; muşchi să aibă un scop bine definit?

Privirea mi-a alunecat din nou la străinul fermecător. Am apreciat trăsăturile pronunţate ale feţei lui şj tatuajele.

„Nu e de nasul tău." Asta era evident, dar nu se întâmpla nimic dacă-l mai admiram o secundă. Măcar îmi reaminteam că mai aveam dorinţe carnale... destul de intense în acel moment.

Părea gânditor, de parcă purta pe umeri o povară imposibilă, ca titanul Atlas. O parte din mine s-a întrebat instinctiv ce griji ar putea să aibă un om ca el, însă cealaltă şi-a dorit imediat să-l aline.

Apoi m-a prins holbându-mă.

Mi-am ignorat reflexul de a pleca şi m-am forţat să-i susţin privirea de la distanţă. Şi-a înclinat capul într-o parte, de parcă încerca să-şi dea seama dacă mă cunoştea, apoi mi-a zâmbit gentil.

„E clar, apetitul meu sexual s-a trezit din nou la viaţă."

La naiba! Tipul nu era doar sexy, ci cu adevărat chipeş.

Uşa din spatele lui s-a deschis şi o zeiţă cu păr blond, care i se revărsa în cascade pe spate, şi picioare lungi i s-a alăturat pe punte. Bărbatul s-a întors spre ea, iar întreaga lui atitudine putea fi descrisă printr-un singur cuvânt: arogantă.

— Eşti pregătit? a întrebat ea.

Până şi vocea ei era superbă.

M-am întors cu spatele la cuplu şi am fost salvată de Hugo, care tocmai deschidea uşa.

— Domnişoară Baxter?

— Leah, l-am corectat.

— Leah, doamna Trenton e aici.

Mi-a ţinut uşa deschisă şi am păşit înapoi în apartament. luându-mi la revedere de la toată opulenţa, care-l includea şi pe străinul arătos.

O femeie blondă, de vârstă mijlocie, îmbrăcată într-o fustă creion, studia un dosar la masa mea de luat cina. „Nu e masa la. Nu te obişnui cu asta."

Femeia mi-a zâmbit şi a dat mâna cu mine.

— Domnişoară Baxter, am înţeles că nu eşti mulţumită de camera La?

Obrajii mi s-au îmbujorat pe loc.

— Nu e vorba de asta, e superbă, îmi place foarte mult. Dar ar trebui să stau într-o cabină de pe puntea cu echipajul, la nivelul patru. Mai e o altă Leah Baxter pe vas?

Nu, nu e nicio greşeală. Studentul pe care-l meditezi a cerut să fii cazată aici, ca să aibă acces mai uşor la tine, având în vedere programul solicitant pe care-l are.

— Cine ar face aşa ceva?

— Paxton Wilder, a răspuns ea zâmbind.

— Domnişoară Baxter, în care dormitor preferi să stai? m-a întrebat Hugo din uşă, cu bagajul meu în mână.

— în niciunul! am strigat.

Acces mai uşor? Tipul are impresia că o să fiu la cheremul lui? Sper ca nu, pentru că nu am fost niciodată genul acela de femeie.

— Nu fi absurd, dă-i camera mai mare, din moment ce colega ei o să o acompanieze abia din noiembrie.

— în niciun caz. Ăsta e visul lui Rachel şi merită camera mai mare.

— Perfect, atunci dă-i camera albastră, cu

balconul mai mare, a zis doamna Trenton.

La naiba! Tocmai am acceptat camera fară să vreau?

— Nu-mi permit camera, am şoptit.

— O să vorbesc cu trezoreria. Asta e legitimaţia ta p şi cheia de la cameră şi îţi oferă acces la toate privilegii VIP, precum debarcare prioritară pentru zilele în care aj studii pe teren, aşa că ai grijă să n-o pierzi. Sper că şnurul o să te ajute.

VIP? N-avea cum, decât dacă era un cod pentru 0 *persoană foarte săracă.* Mi-a înmânat legitimaţia şi pe ea scria foarte clar — Eleanor Baxter, VIP, fix lângă poza jenantă pe care o făcusem în terminalul croazierei. Părul meu şaten, în mod normal neproblematic, devenise un caz de *înainte* la o emisiune de schimbare a loo-k-ului.

— Sper să te bucuri de anul pe care o să-l petreci alături de noi.

Cum să mă bucur de el, dacă nu puteam să-l plătesc? înainte să mă gândesc la un răspuns inteligent, doamna Trenton era deja pe picior de plecare.

— Hugo, mă bazez pe tine c-o să ai grijă de ea, în regulă?

— Da, doamnă, a răspuns el, apoi uşa s-a închis în urma ei.

— Cum adică o să ai grijă de mine?

— Scopul tău este să-l meditezi pe domnul Wilder. Al meu e să fiu majordomul tău. Sunt aici ca să te ajut.

Majordom? Clar, mă aflam într-un univers paralel. Am încercat să-mi revin şi să-mi formez măcar câteva gânduri coerente.

— în ce cameră stă domnul Wilder?

— 1 032.

Eram deja pe hol, cu legitimaţia la gât, înainte să termine răspunsul.

— 1 °3[2]> ani mormăit, pe când mă îndreptam spre colţul opus, la două camere depărtare de a mea.

Am bătut la uşă.

Dinăuntru răsuna muzică rock, aşa c-am mai bătut o dată, mai puternic.

(mediat! s-a auzit o voce impunătoare de bărbat.

Peste o clipă, un tip bine făcut şi chel a deschis uşa.

— Pot să te ajut cu ceva?

— Mhm... îl caut pe domnul Wilder.

— Nu eşti genul lui. drăguţo. îmi pare rău, a spus el, după ce m-a analizat.

Dacă obrajii mi se încălziseră mai devreme, acum îmi luaseră de-a dreptul foc.

— Nu vreau să mă culc cu el, sunt meditatoarea lui.

I-am arătat legitimaţia, la care bărbatul a făcut ochii mari.

Domnişoara Baxter? Wilder se pregăteşte, dar intraţi, vă rog! Wilder! a strigat când a închis uşa în urma mea. Apropo, eu sunt Micul John.

— încântată de cunoştinţă! m-am abţinut să-l întreb unde se ascundea companionul lui, Robin Hood.

Apartamentul lui Wilder era mai mare decât al meu. ceea ce era uimitor. De ce ar avea cineva nevoie de atât de mult spaţiu? Am intrat în sufrageria imensă şi am pufnit zgomotos. Pe canapele erau cel puţin 12 ţipe în bikini, care beau din pahare roşii, caracteristice petrecerilor din frăţii. Presupun că atunci când călătoreşti cu propriul harem, chiar ai nevoie de spaţiu.

„Nu-l judeca.”

Prea târziu.

N-am putut să mă controlez. Eu venisem pentru studii şi ca să călătoresc... dar el părea cu totul pe dos.

Când am ridicat privirea, l-am văzut coborând scările. Poate aş fi fost şocată de faptul că avea un apartament pe două etaje, dacă n-aş fi fost şi mai uimită de faptul că domnul Nu-e-de-nasul-meu se îndrepta spre mine cu zâmbetul pe buze. *Nu. Pot.*

Să. Cred.

— Fata de pe balcon?

Dumnezeule, mă văzuse! Şi ce *voce* avea! Profundă, uşor aspră şi a naibii de atractivă. Aproape la fel de sexy

. i i /-nrp îi începea în zona inimii şi «A î'ernUuTpe abdomenul lui apetisant. *Nu e apetisant.* Nll_ *Deloc.*

— Uhh, bună! . . y (

Ce penibil. Mă simţeam stânjenită, la fel ca Baby, în „Dans Murdar", când a cărat pepene e.

- N-am vrut să fac asta, am continuat.
- N-ai vrut să mă saluţi? a întrebat el, cu un zâmbet şi mai larg pe faţă.
- Ba da, bineînţeles c-am vrut.

— Atunci nu văd care e problema.

Una dintre petrecăreţe m-a împins în Wilder, care m-a prins cu uşurinţă, înfaşurându-şi degetele în jurul taliei mele. Ar fi trebuit să port un maiou mai gros, nu unul din mătase. Aşa i-am simţit căldura mâinilor, care mi-a trezit la viaţă tot corpul.

— Eşti bine? m-a întrebat, îndreptându-şi toată forţa ochilor săi albaştri asupra mea.

Erau magnetici. Glorioşi. Hipnotizanţi. Toate cuvintele astea erau potrivite să descrie variaţiile nebuneşti de culori din privirea lui, dar mai ales felul în care m-a cuprins, fără să depună vreun efort.

Avusesem dreptate când l-am văzut prima oară. Probabil putea să-mi provoace orgasm cu o singură privire... şi exact acea privire era îndreptată acum asupra mea, cu precizia unei rachete ghidate direct între coapsele mele.

Nu credeam în iubire la prima vedere, nu eram atât jp$_q$ndl'ă\Da.r *n Ştiinţă? Chimie? Feromoni?

Da, clar credeam în dorinţă la prima vedere.

»Leah, cuvinte. Foloseşte-le!”

John, bătSduq P17Lf^Lx dijat0a^a'a spus Mi x111 curând. *1L8dte Şte-te, trebuie să plecăm

Wilder parcâ a Snţepenit ş• s_a îndepărtat de

— Tu eşti Eleanor Baxter?

- Da.

— I^i naiba! a închis ochii.

— Eşti *bine?* l-am întrebat, folosindu-i cuvintele pe care mi le adresase cu câteva momente în urmă.

A încuviinţat, cu ochii închişi.

— Stai un pic, trebuie să te scot mental din categoria de ţipe cu care mă pot culca.

Poftim? Tipul avea categorii? Abia l-am întâlnii şi deja mă considera doar o amica? „Nu e de nasul tău.”

A deschis apoi ochii şi, cu un zâmbet vag, mi-a spus:

— Spune-mi, Leah, cu ce pot să te ajut?

— Poţi să-mi explici de ce stau într-un apartament uriaş, pe care nu mi-l permit, şi poţi să ii rogi să mă mute, din moment ce pare că ai puterea să decizi unde dorm.

Mi-am încrucişat braţele sub sâni, conştientă că mă foiam, neliniştită.

— Serios, asta crezi? m-a întrebat, tachinându-mă.

Părea că n-avea nicio problemă să flirteze cu mine, deşi eram doar amici.

Am încercat să privesc peste umărul lui, dar mi-am dat seama că era prea înalt, aşa că m-am uitat pe lângă el, la colecţia de fete din spate. Dacă le aşezam toate hainele la un loc, poate obţineam un rând de îmbrăcăminte complet.

— Din păcate, da. Nu mă deranjează să te meditez. Mă bucur că fac parte din programul de

studii, dar pot fi la fel de eficientă şi dacă stau pe puntea patru. îmi vreau înapoi camera care-mi fusese dată iniţial. Acum!

— Refuzi apartamentul? m-a întrebat mirat.

— Da, i-am spus, sigură pe mine.

— Wilder, trebuie să plecăm, a intervenit Micul John, înmânându-i nişte centuri negre şi încurcate.

— Asta nu e bine, a zis Wilder.

- Omule, avem un program de respectat, iar echi. paju! e_Pr^AJ'i l t.ne vorbeam, ci cu Leah. Nu poţi să refuz, apartamentul. E al tău.

— Ba nu. . . ,.

Şi-a tras centurile pe corp şi a închis cu un zgomot hainul la piept.

— Leah, a fost deja plătit.

Poftim?

L-am privit uimită, clipind des, conştienta că părin- ţii mei anticapitalişti ar bombăni de zor dacă mi-ar 6 auzit ezitarea.

- Domnule Wilder... e prea mult. Nu am nevoie decât o cameră şi să ştiu că am mesele acoperite. Chiar şi excursiile la ţărm sunt exagerate.

Ce voia de la mine cu un asemenea *cadou?* La ce fel de acces se referise?

- Spune-mi Paxton, sau Pax, cum preferi. Şi o să stai în apartamentul pe care ţi l-am închiriat eu.

— Wilder, trebuie să plecăm, a strigat Micul John peste muzică, iar bruneta de lângă el ne ţintuia nerăbdătoare.

- în regulă! Leah, putem să terminăm discuţia mai târziu?

Am dat din cap, dezaprobator. Avea să-mi dispară curajul dacă mai aşteptam. Dacă amânam discuţia, mă duceam direct să mă răsfăţ în camera mea superbă, să mă bucur de privelişte, de pat şi de felul în care cada avea să-mi aline muşchii încordaţi.

— Nu, o să terminăm acum.

Şi-a înclinat capul într-o parte, exact cum făcuse şi pe punte, însă nu mai era gânditor. Era sigur pe el, încre- înrât [1] [nia] [nd] [°] [sex,l]<*Htate atât de puternică şi evidentă, [at] [m'a]m bucurat că aveam blugii pe mine.

— Eşti pregătită pentru o aventura?

— Poftim? Doar am venit în croaziera, nu-i aşa? Dar ce are asta de-a face cu mini-vila în care se află valiza mea acum?

M-a studiat cu atenţie şi m-am foit. Prezenţa lui mă dădea peste cap, dar nu-mi permiteam una ca asta, nu când abia ajunsesem pe linia de plutire.

— Dacă vrei să continuăm discuţia, va trebui să vii cu mine. Accepţi?

- Da.

— Atunci... după tine! a arătat spre uşă şi am mers înaintea lui prin mulţime.

Paxton s-a oprit când am ajuns lângă Micul John şi brunetă, care m-a privit de parcă îi stricasem ziua.

— Zoe, ce zici dacă nu participi de data asta? O să te iau cu altă ocazie.

— Spune-mi că glumeşti, a zis ea, şocată.

— Nu glumesc, i-a spus nepăsător, apoi s-a întors spre restul invitaţilor săi. Haideţi să continuăm distracţia pe punte, ce spuneţi? Ne vedem la piscină.

Toţi au strigat de bucurie când am ieşit din cameră.

— Ce petrecere internaţională de frăţie, am bombănit, urmându-l pe Micul John pe hol.

Paxton a râs în spatele meu, în timp ce am ocolit nişte studeriţi care se acomodau în noile lor camere.

— Nu fac parte din nicio frăţie. Acum spune-mi, te rog, ce ai împotriva camerei tale? E chiar plăcută. Am verificat-o personal, să ştii.

— Ştiai şi că bursa mea o include pe prietena mea cea mai bună? Pur şi simplu, ce-mi

oferi e prea mult.

Paxton m-a privit de parcă eram sărită de pe fix.

— Totul face parte din compensaţia ta. Crede-mă, o vei merita pe deplin.

„Compensaţie? Sper că n-are impresia…”

M-am oprit brusc şi I'arton s-a izbit în mine. m |U1 de la cureaua care ii înfăşură pieptul, lovmdu.^ dirCC'Eţri bine? m-a întrebat şi a întins mâna spre mine, dar m-am ferit înainte să ma atingă.

îmi ajunsese atingerea sa de ma. devreme.

- Sunt meditatoarea ta. Sper ca eşti conşti enl asta Sunt doar meditatoarea ta. Mă ocup doar de studii. N am de ce să am un apartament imens – am înghiţit în sec – cu un dormitor separat.

- Asta crezi? Leah, intră în lift, a spus el, mirat.

Am intrat în spaţiul mic, iar Micul John s-a prefăcut că ne ignoră, concentrându-se pe echipamentul din mâinile sale, ca să ne ofere intimitate.

— Ce altceva aş putea să cred? l-am întrebat cât cobora liftul. Mi s-a spus că o să ai nevoie de acces *uşor* la mine. Vreau să mă asigur de la început că fiecare înţelege clar aşteptările celuilalt.

„Nu sunt genul de femeie care să stea la cheremul tău."

— Nu pot să scap de oameni nici măcar în propriul apartament, a spus el răspicat.

Paxton se uita la numerele etajelor care se luminau când coboram câte un etaj. Uşile s-au deschis şi l-3® urmat spre rampa de ieşire.

— Cum are asta de-a face cu apartamentul meu? Şi de ce părăsim vasul? Ar trebui să plecăm în 15 minute. Mi-ar plăcea să fiu pe punte când se întâmplă asta.

— Stai liniştită, vasul n-o să plece fără mine- Cu siguranţă o să fii la bord.

Zâmbetul lui s-a accentuat, scoţându-i la iveal3 mod1 în I0Plte_,n °braji_ La naiba! Trebuia să găsesc medi e, /6 '3 nU fiu afectată de «Pu' ăsta, dacă voiam dem C11 e

E b a k 1 1

I

SUCCt iS f în anul Ce urma- N-aş fi fost deloc* td cu cierul ferfeniţă, şi atunci ce s-ar fi întâmp’»'?

El trebuia să treacă toate examenele, altfel îmi pierdeam bursa. La fel şi Rachel. Mai mult, pierdeam şi experienţa asta grozavă pentru şcoala postuniversitară. Asta era înţelegerea. în plus, Paxton nu era decât un tip chipeş. Era nevoie de mult mai mult ca să fiu complet dată peste cap.

„Bun, din momentul ăsta n-o să mai fii atrasă de Paxton Wilder. Deloc. Nici măcar un pic."

— Ai grijă pe unde calci, m-a atenţionat el, intin- zându-mi mâna când am urcat pe rampă.

„Mă rog. poţi fi doar puţin atrasă de el."

L-am luat de mână, îngrijorată să nu pic drept în faţă. Pielea iui emana căldură, iar strânsoarea lui era fermă. Când mi-a eliberat mâna, am realizat că ajunsesem din nou pe pământ.

Nu alunecasem şi nici nu mă panicasem din cauza înălţimii. Ce miracol!

— Mulţumesc, i-am şoptit.

— Cu plăcere, mi-a răspuns destins.

Ne-am îndreptat spre terminalul aproape gol din direcţia opusă celui la care am sosit azi, în urmă cu doar câteva ore.

— Uite ce e, vreau să stai în apartament. Ştiu că e egoist din partea mea să îţi cer asta.

— De ce spui că e egoist? l-am întrebat, mergând încetişor lângă el.

— Şcoala n-â fost niciodată uşoară pentru mine. Am nevoie de un loc liniştit unde să învăţ şi speram că noaptea o să-mi împrumuţi sufrageria ta şi cunoştinţele tale, atâta tot. M-am asigurat că o să fii aproape de camera mea, ca să nu merg prea departe. Dar nici nu pot să te mut cu mine fără ca lumea să pună întrebări. îţi promit c-o să găsim un program bun pentru amândoi. Nu mă aştept să fii la cheremul meu, dar o să am nevoie de ajutorul tău.

Chiar foarte mult!

Să fiu la cheremul lui? „E clar, îmi citeşte gândurile."

- Chiar eşti atât de îngrijorat de notele tale?

— Nu-ţi imaginezi cât de mare c miza şi cât importante sunt rezultatele mele acum. O să ai mult de muncă.

înainte să-l mai întreb ceva. Micul John a deschis uşa spre o scară şi ne-a făcut semn sa intrăm în alt lift. Fluiera. Uşile s-au deschis şi un tip înalt, suplu, atrăgător şi foarte tatuat se rezema de perete, purtând acelaşi ham ca Paxton.

— Ai venit cam pe ultima sută de metn, nu crezi, Wilder? a întrebat el, holbându-se la mine.

- Leah, idiotul ăsta e Landon, prietenul meu cel mai bun. Nova, ea e l^ah, meditatoarea mea.

A accentuat ultimele două cuvinte.

— Ohh, a zis, ridicându-şi o sprânceană şi evidenţiindu-şi ochii verzi, ca de jad. încântat de cunoştinţă, Leah. Eşti pregătită?

— Cred că da. Cât de pregătit poţi să fii pentru o croazieră în jurul lumii, nu-i aşa?

M-a fixat cu privirea şi s-a uitat la Paxton.

— Wilder...

Paxton a oftat, iar liftul urca de la un etaj la altul.

— Leah, îţi aminteşti contractul de confidenţialitate pe care l-ai semnat ca să obţii bursa?

— Da, l-am semnat pentru persoana pe care o voi medita.

Exact. Şi contractul pentru folosirea imaginilor?

M-am încruntat. Semnasem multe hârtii.

— Cel care spunea că sunt de acord cu publicarea nrnm[lni1 me e’ c^pui’^or] video, adică a lucrurilor pentru promovarea programului ca parte din bursă?

Paxton a tresărit.

şi cum o să asta... Noi lucrăm la un documentar* puţin în el. ' [3 °area mea]> Probabil o să apari şi tu

— Un documentar? Peni ni cursuri sau ceva de

genul? Şi prin puţin, vrei să spui...

Şi-a scărpinat nervos ceafa.

— Adică mult. O să apari mult. O să fac tot ce pot ca să nu fii filmată, dar o să se întâmple. Asta dacă vrei să fii meditatoarea mea.

/Im înţeles ce spunea: dacă nu eram de acord, nu puteam să-l meditez. Dacă nu-l meditam, nu primeam bursa şi nu mergeam în croazieră. Nu ajungeam în Mykonos. Nu avea să mi se alăture nici Rachel în noiembrie.

„Fă-o pentru ea."

Am inspirat adânc.

— Cât timp am să iau o decizie?

— Cam 20 de secunde, a spus Landou.

— Poftim? am ridicat vocea.

Paxton a apăsat butonul de urgenţă al liftului.

— Ai la dispoziţie cât timp vrei, dar să ştii că răspunsul tău amână plecarea vasului.

M-am frecat pe fruntea transpirată şi am blestemat pentru a mia oară blugii pe care-i purtam. Era vorba de un documentar neînsemnat. Cine avea să se uite la el? Clubul media de la masteratul pe care-l va urma Paxton?

— în regulă, accept.

Paxton s-a relaxat şi mi-a zâmbit uşurat, apoi liftul a început să urce din nou.

— Mulţumesc.

— Cu plăcere.

în plus, oricum nu eram interesată de proiectul lor. Urma să apar mai mult în fundal.

Dar uşile s-au deschis şi camerele de filmare care ne-au întâmpinat erau departe de a fi destinate amatorilor. Păreau să coste mai mult decât maşinile părinţilor mei. *La naiba.*

— Prefă-te că nu sunt aici, a şoptit Paxton.

- Da, sigur, de parcă eaîât de simplu.

i i filmare» şi echipajul ş-au dat din calea Camerele de ta e P , P de)a ţerm noastră când am păşit în yanu» rtiw„irn rfa r».u Ne-au întâmpinat pereţi de sttela.

pta" ?> cel puţm 12 oameni din echipă, cu microfoa,

- Documentarul nu e pentru clubul medta de la universitate, nu-i aşa? am întrebat încetişor.

— Nu, nu este.

— Bineînţeles, am mormăit.

_Sunteţi pregătiţi? a întrebat Landon o cameră de filmat, de parcă era o persoană reală.

Se transformase instantaneu într-o vedetă şi asta m-a făcut să mă întreb care era adevăratul el.

- O să dăm startul unui spectacol internaţional.

— Tu ce-ai de zis, Wilder? a întrebat cameramanul.

- M-am născut pregătit, a răspuns Paxton, arogant.

Şi el a trecut prin aceeaşi transformare ca Landon, emanând o energie ce m-a lăsat mască.

— Cine e noua achiziţie? a întrebat amuzat cineva din echipaj.

— Ai grijă cum vorbeşti. Lance. Leah e nouă în familia Renegaţilor şi chiar dacă acum nu-ţi dai seama de asta, slujba ta e în mâinile ei, a spus Paxton.

În cameră s-a aşternut liniştea şi toate privirile s-au îndreptat spre mine. Habar n-aveam la ce se referea, ar am afişat un zâmbet timid şi am făcut cu mâna spre camera de filmat.

— Bună!

„Foarte subtil, Leah."

stânga şMn^ind? ?regătit Pentru săritura solo în celălalt capăt al camerei dre^pta> a SPUS Micul J°hn din ce dădea spre balcon unde era deschisă o uşă de sticlă

balconul cu gratii metalke n? Până am aJunS

• „La naiba!" Cât de sus eram? Care era distanţa dintre gratiile de metal? Pentru numele lui Dumnezeu, vedeam asfaltul în spaţiul dintre picioarele mele şi mulţimea care se adunase jos.

Am început să ameţesc şi vederea periferică mi s-a întunecat. Grilajul arăta ca peretele unui canion

abrupt, de parcă nu mai era nimic între mine şi abisul de la zeci de metri distanţă. Am clipit rapid, până am revăzut corect grilajul.

— Cred că o să merg înăuntru, am şoptit, dându-mă uşor în spate, cu respiraţia agitată, lovindu-mă de Micul John.

— Asta e pentru tine, Bambi, a spus el, întinzându-mi hamul pe care-l ţinea în mâini.

— Poftim?

„Nu te uita în jos. Concentrează-te pe el."

— Ştii tu, Bambi, pentru că arăţi ca o căprioară în lumina farurilor.

— în primul rând, Bambi era mascul. Şi-n al doilea rând, de ce aş avea nevoie de ham?

— Pentru asta!

Landon a arătat spre cele două cabluri groase pe care le inspecta Paxton şi care conectau vârful turnului – *nicio şansă* – de peretele de la capătul piscinei. Piscina de pe vas. Vasul nostru. Cel din portul aflat la cel puţin şase etaje sub noi.

— O să coborâm cu tiroliana până la petrecerea de pe punte, mi-a spus entuziasmat, de parcă tocmai îmi făcuse un cadou.

— Nu. în niciun caz. N-o sa fac asta, am spus, încercând să mă dau cât mai în spate.

— Wilder, nu vrea, a strigat Micul John.

Paxton s-a uitat la noi, în timp ce verifica echipamentul care parcă abia aştepta să-mi sfârşească viaţa. M-a luat de braţ şi m-a tras într-o parte, unde nu filma nimeni. Pentru o clipă, nu m-am mai gândit la cât de atractiv

era, ci la cât de repede puteam să-l omor şi să-i îngr$_{Op}$ cadavrul.

— în niciun caz nu o să cedez. Nici măcar nu ştiu ce să fac şi nici nu *vreau.* E o nebunie.

„Şi periculos. Şi suntem atât de sus."

— E distractiv, mi-a promis el, îngenunchind în faţa mea, după care a început să-mi ghideze paşii. Vino aici!

— Nu e distractiv, asta înseamnă moarte şi nu vreau să fac parte din aşa ceva.

— Eşti în siguranţă. Mai fa un pas!

Picioarele mele acţionau pe pilot automat şi mă concentram pe cablul tirolianei.

— De ce ai vrea să faci una ca asta?

— Pentru că nimeni altcineva n-a mai facut-o, mi-a zis, de parcă motivul lui era îndeajuns.

— Te-ai gândit că există un motiv pentru care nimeni n-a mai făcut aşa ceva? Poate pentru că e periculos? Sau ilegal?

A râs şi s-a ridicat, aranjându-mi ceva în jurul taliei.

— îţi promit că eşti în siguranţă. Am facut-o de sute de ori. Niciodată pe un vas de croazieră, dar prin junglă, cu paraşuta, genul ăsta de locuri. Datul cu tirohana e unul dintre lucrurile cele mai sigure pe care le fac.

— Atunci poate nu eşti întreg la minte.

— Mi s-a mai spus. Dă-mi braţul!

I l-am întins.

— Ei bine, nu vreau. O să cobor prin turn, care e o capcana fatală, şi o să merg singură pe vas.

— N-ai cum.

mi-a ¿at^{P}e^£$_{I}$^S.$^{răStit' '' ti"'P " t0Cmai}$

La naiba, purtam hamul.

refuz.$^{- Sunt femeie în toată}$ firea, bineînţeles că pot să te

Sigur poţi să faci asta, doar că deja au închis uşile vasului şi au început lansarea la apă, vezi?

Apoi a arătat în spatele lui.

M-am aplecat şi m-am uitat peste umerii săi masivi.

Mi-ani înfipt degetele în pielea lui fermă şi tatuată, ca să nu cad peste balustradă. Spunea adevărul. Trapele erau închise, rampele erau coborâte, iar motoarele erau pornite.

— Spune-mi că glumeşti!

— Din păcate, nu, mi-a zis cu un ton sincer. Uite ce e, Leah, am presupus greşit că o să vrei să faci asta. Am crezut că ştii în ce te bagi în clipa în care ai fost de acord să mă acompaniezi pe vas.

— Poftim? Pentru c-ar trebui să presupun automat că cineva o să se dea cu tiroliana ca să aterizeze pe vasul de croazieră?

— Ei, bine, nu sunt chiar oricine. Tu chiar nu ştii în ce te-ai băgat?

— Dumnezeule, poţi să fii mai arogant?

— Chiar da.

— Greu de crezut, am pufnii. Ce trebuie să fac?

— Să te dai odată cu mine, a răspuns, cu zâmbetul pe buze.

„Ce nemernic."

— O să fie distractiv. în plus, e singurul mod să ajungem pe vas, care o să plece în clipa în care aterizăm şi tăiem cablul.

— Wilder, trebuie să mergem! a strigat l^indon, deja ataşat de cablul lui.

— Deci opţiunile mele sunt fie să mă dau pe cablul morţii cu tine, fie să mă duc acasă?

— Putem să ne vedem în următorul port. Cred că e la patru zile distanţă, nu-i aşa?

— Asta ar însemna că aş rata o săptămână întreagă de cursuri!

- Aşa e. mi-a zis. apoi a ridicat din umeri.

— Nu. Te. Plac. Deloc.

Am accentuat fiecare cuvânt către Paxton. pe când

Micul John venea cu două căşti de protecţ.e. „Ţme-te strâns de furie, e mai sigura decât frica.

- Ei bine, eu te plac şi e îndeajuns pentru mine. pe de altă parte, mereu mi-au plăcut tipele vulcanice.

„Incredibil."

— Hai să mergem, copii, a strigat Micul John.

- Hai, nu-ţi fie frică să trăieşti puţin!

— Asta pare mai degrabă o scurtătură spre moarte. Doar dacă nu ai o metodă infailibilă să mă ţii în siguranţă.

Paxton a luat casca de la Micul John, mi-a desfăcut părul şi şi-a plimbat degetele prin el.

— Ai un păr superb, I^eah.

— Şi tu ai un ego imens, Paxton.

Mi-a pus casca pe cap, mi-a ajustat cureaua la bărbie, apoi a făcut la fel şi pentru el.

— Dacă ar fi să alegi un singur lucru pe care să ţi-l doreşti neapărat de la călătoria asta, care ar fi?

— Să nu mă dau cu tiroliana.

— Asta nu e o opţiune. Spune-mi! Care e lucrul la care ai visat?

Am înghiţit în sec şi m-am concentrat pe locul la care am visat în ultimele şase luni.

— Mykonos. în săptămâna aia avem o excursie opţională de mers la ţărm şi vreau să văd Mykonos.

în ochi i s-a citit surprinderea: pe care a mascat-o rapid.

— Serios?

Kalafatî Da 3 Cenit'° pe mama în căsătorie pe plaja darmi^V^3 3 ^ost speriată de căsătorie şi angajamente, temen şi şi ? de tata'în M-^onos, a renunţat la

meri şi ŞI•a acceptat destinul. ŞĦu că dar nu voiam să renunţ la speranţa că poate, dacă ajungeam şi cu acolo, aveam să fac la fel ca ea. însă, momentan, acea teamă îmi ţinea picioarele lipite de podea şi departe de tirolianâ.

— Notat. O să te duc în Mykonos.

Am rămas fără aer, pentru că ştiam cât costa excursia şi mai ales faptul că nu era acoperită de bursă,

— De ce?

— Pentru că trebuie să-mi duc meditatoarea pe vas.

S-a uitat dincolo de mine şi a afişat un zâmbet arogant cu câteva secunde înainte să apară o cameră de filmat deasupra umărului meu stâng. Momentele noastre de intimitate se sfârşiseră.

— Tu decizi, Viteazo, dar ai cam un minut la dispoziţie.

Nu era asta tema zilei?

M-a condus înapoi spre mulţime, unde Landon stătea pe o platformă şi părea foarte iritat.

Gândurile mi-o luaseră razna, dar s-au liniştit în clipa în care Paxton m-a apucat de umeri şi mi-a atras atenţia spre el.

— Dacă o să faci asta, o să te duc în Mykonos. O *sa* mă asigur personal că o să fie excursia vieţii tale, dar trebuie să accepţi înţelegerea. Meditaţiile, apartamentul, camerele de filmat. Totul.

— Şi dacă nu accept?

Şi-a plimbat limba peste buza de jos. Deşi mişcarea a fost foarte senzuală, a părut mai degrabă un tic pe care-l avea când era agitat.

— Atunci o să-ţi cumpăr un bilet la clasa intâi. înapoi spre casă. Poţi să te gândeşti la ziua asta ca la cea în care aproape ai făcut ceva nebunesc de stupid.

- Şi ţie ce o să ţi se întâmple? Nimic, nu-i aşa? O să-ţi alegi un alt meditator.

A dat din cap.

- , – ™ -r‘."SXXASÎMS iiÎi'ilSii «os . i p™1”“ " » *

nierde locurile de muncă, a anul. Ţoţi oamenii ăştia IŞi vor pu < <>.

a

spusei, arătând în jur către echipa.

Am simţii O greutate pe umeri şi m-am întrebat dacă asta il făcuse atât de gânditor pe vas.

— Cât durează?

— Cel mult cinci secunde.

Inima a început să-mi bată cu putere, de parcă ştia ce decizie aveam să iau.

Dacă ţineam ochii închişi, totul avea să se termine înainte să-mi dau seama, nu-i aşa?

Paxton mi-a aranjat păml după urechi, departe de cureaua căştii. Cum să-i fi spus prin ce mă obliga să trec, fără să devin vulnerabilă şi să par o idioată? Fără să-mi amintesc de noaptea aia... şi de dimineaţa următoare? Fără să văd cum privirea arogantă i se schimbă într-una plină de milă şi curiozitate morbidă?

Cum puteam să trec peste, dacă nu ajungeam pe vasul ăla afurisit? Era mai bine să fiu în siguranţă, închisă în mine? Cu *siguranţă.*

Dar cum rămânea cu echipa? Cu cei care aveau să-şi piardă locurile de muncă?

A L-am privit pe Paxton îndelung, iar în acea tăcere s-a înfiripat între noi ceva ce nu mai trăisem de ani întregi: încredere. Avea să aibă grijă de mine. Cumva, o simţeam cu fiecare celula din trupul meu fragmentat.

- Ce spui, Leah? Eşti pregătită pentru o aventură? mai realiza«? aStam'a întrebat cu tandreţe, de parcă toc- mai realizase ce-mi cerea să risc.

totul. SPUS Cuv^ntu^ care Ştiam că o să schimbe...

- **Da.**

Capitolul 2

PAXTON

a

PORTUL DIN MIAMI

e

A acceptat. Nu mi-am dat seama cât de mult putea să însemne un cuvânt până n-a alunecat de pe buzele ei
> încordate, supărate. Buze care mi-au atras atenţia din
i prima clipă în care am văzut-o. Am adus-o pe platforma
unde ne aştepta Landon, care dădea subtil din cap.

O mulţime de fete m-au implorat să fac tandem cu ele şi Landon ştia asta. însă le-am refuzat pe toate, inclusiv pe Zoe, şi am ales-o pe meditatoarea tensionată, în speranţa că aveam s-o cuceresc. Doar că Leali nu părea deloc impresionată de gestul meu.

S-a crispat şi mai mult când am legal-o de mine.

După ce John a verificat scripeţii, ne-a transmis toate informaţiile de care aveam nevoie.

— Zona de aterizare e marcată. Când tragi de frână, o să cădeţi. Salteaua are cam trei metri şi e căptuşită, aşa că nu vă faceţi griji.

— Stai un pic, o să cădem? Ai spus că o să fim în siguranţă, a zis ea, panicată, strângând cu putere hamul în mâini.

— Leah, e o saltea imensă. Eie facem asia, fie ne lovim de perete. Avem frâne, o să

încetinesc. Stai liniştită!

— Stai liniştită, spune el. O să fii în siguranţă, spune el. Ce nemernic, a bombănit Leah.

— Te-am auzit! am îngănnat eu.

De obicei, mi se aruncă vorbele astea după ce culc cu o ţipă şi îi dau papucii dimineaţa următor Nu că m-ar deranja să mă culc cu Leah. La naiba, abi$_a$ aşteptam să-i pipăi fundul mcredibil de P^{erfe}«: d$_{ar}$ asta mi-ar distruge şansele să trec anul cu media de care am nevoie.

— Foarte bine, mi-a zis ea.

— O plac, a râs Landon.

— Nova, taci!

l-am folosit numele de scenă, deoarece ştiam că toate camerele erau îndreptate asupra noastră. Mi-am amintit că trebuia s-o avertizez pe Leah cum a obţinut Landon porecla ..Casanova".

M-am aşezat în spatele ei şi am tras-o de ham, cât mai aproape de mine. în clipa în care m-a atins, aproape s-a ghemuit la pieptul meu. M-a cuprins un instinct neobişnuit. Voiam să o iau în braţe şi să o duc înapoi pe vas. La naiba cu cascadoria, cu camerele de filmat, cu tot. Ceva mi-a spus că toată furia îndreptată spre mine masca o altă emoţie – teamă.

— Eşti sigură? am întrebat-o, buzele mele atingân- du-i uşor urechea.

— Da, sunt bine, a şoptit ea.

Ne-am îndreptat spre marginea platformei construite de echipa Renegaţilor şi I^eah s-a încordat din nou.

— îmi... îmi e frică de înălţimi.

„Acum s-a trezit să-mi spună." Dumnezeule, a^{111} tost un nemernic.

far n 7- ^$^{aht\ s}$P$^{une_rni\ da}$că vrei să opresc totul şi o s-o fac. O sa găsim alt mod să te ducem pe vas.

— Nu.

şi putemiâ$^{OrPU1\ "\ tremura}$> $^{da1'}$ vocea îi rămăsese fermă

— o s-o fac, dar...

A început să respire sacadat şi mi-arn înfăşurat braţele în jurul ei. invăluindu-i aproape complet corpul firav.

— Să nu mă laşi să cad.

Avea încredere în mine. O senzaţie aproape străină mi-a acaparat membrele. Nevoia de a o proteja m-a făcut să mă simt în acelaşi timp un nemernic, pentru c-o puneam să treacă prin asta, dar şi puternic, ca un supere- rou, atunci când o ţineam în braţe şi o protejam.

De ce aveam impresia ca femeia asta minionă avea să devină marea mea slăbiciune?

Dar mi-am ignorat gândurile.

— N-o să las să ţi se întâmple nimic, îţi promit.

— Bun, atunci hai să terminăm spectacolul.

I-am făcut semn lui Landon.

— Nova?

— Sunt pregătit! Wilder?

— Hai s-o facem!

Ne-am luat avânt şi am ajuns în aer, moment în care singurul drog de care eram dependent mi-a năvălit în vene – adrenalina.

Leah şi-a ţinut respiraţia pentru o clipă, apoi a expirat profund. Nu s-a întins după propriul cablu, ci după braţele mele, care încă erau înfăşurate în jurul taliei sale. Ar fi trebuit să-i dau drumul, să-i ofer câţiva centimetri de spaţiu, aşa cum dictau regulile de siguranţă, dar ceva mi-a spus că era mai protejată lângă mine.

Sau poate era doar nevoia mea nebunească de a o simţi cât mai aproape.

Am trecut deasupra provei vasului, apoi peste puntea de comandă, până ne-am apropiat de puntea superioară. Basul petrecerii ne-a urat bun-venil în casa noastră temporară. Cei o mie de studenţi aflaţi la bord petreceau sub noi, aclamând când am trecut

peste ei, mult prea rapid ca să-i observăm clar.

• . • c. afla înaintea piscinei, o saltea Zona de aterizare . « aveam cum s_o ratez.

M-am^ntins concomflent'cu Landon ca să frânez şi să inCet,,Ztras de cablu, dar nu s-a întâmplat nimic.

Am trecut de Landon şi am tras mat tare. „La naiba!» Nu te panica." M-am întins spre mecanismul de frânare de la echipamentul lui Leah, dar a cedat prea repede. Acum prinsesem viteza şi mai mare.

Aveam să ajungem la zona de aterizare intr-o secundă şi ne mişcăm mult prea repede, „l-ai promis c-o să o ţii în siguranţă, că n-o să fie rănită. La viteza asta, era în pericol să cadă pe saltea şi să ricoşeze direct în mulţime sau, şi mai rău, în apă.

- Ştii să înoţi? am strigat, strângând-o de talie.

— Da? a răspuns, nedumerită.

— Bun. Ţine-ţi respiraţia!

într-o fracţiune de secundă, am trecut de zona de aterizare. Am simţit cum Leah a inspirat adânc. Fix înainte să ajungem la piscină, am tras de ambele frâne cu toată puterea şi m-am rugat să funcţioneze. Au cedat şi am căzut.

Am ţinut-o strâns şi mi-am ridicat genunchii, ca să preiau cea mai mare parte a impactului.

„La naiba, o să doară foarte tare!"

Am căzut în apă cu atât de multă forţă, încât am fost ^coşaL Ani răr nas fără aer şi durerea mi-a când nam^6^ J "U i_am dat drumul lui Leah până cultăTite^u fUndU1 PiSCinei_ Apoi am —- în SUS mi-a umplutplămânh SUPrafată> 'aF3erul curat şi dulceag lângă mine. am 'nlrebat-o pe Leah, care înota se hipei^entileze mari>

Fespira sacadat şi era la un pas să

— Leah?

M-am apropiat de ea şi ani tras-o spre mine, îndrep- tându-ne spre nivelul cel mai mic al apei din piscină.

A deschis şi închis gura, fără să scoată vreun sunet.

— Omule, a fost demenţial! a strigat un student de pe marginea piscinei.

Atunci mi-am dat seama că aproape toţi erau cu ochii aţintiţi asupra noastră.

— Renegaţii! Renegaţii! au început uralele.

Pentru prima oară în viaţa mea, nu am afişat zâmbetul tipic de Renegat şi nu am ridicat mâinile în semn de victorie. în schimb, i-am cuprins chipul lui Leah în mâini şi i-am înclinat bărbia, ca să-i văd ochii de culoarea whiskyului.

— I.eah, am nevoie să spui ceva! Orice.

A inspirat adânc şi s-a oprit din tremurat în clipa în care şi-a ridicat mâinile la pieptul meu.

— Eşti. Un. Nemernic.

E mai bine decât nimic.

Apoi m-a împins. Am alunecat, m-am scufundat în piscină şi pe nas mi-a ieşit numai apă. Mi-am revenit şi m-am ridicat tocmai când Leah ieşea în piscină. Tricoul ei ud era mulat pe formele minione şi blugii lipiţi de coapse. De ce, oare, purta blugi?

Era bine, nu-i aşa? Nu şchiopăta şi credeam c-am reuşit să atenuez căzătura cât de mult am putut, dar chiar şi aşa... părea să fie bine. Nervoasă, dar nevătămată.

— Wilder, tu urmezi! a strigat Bobby de lângă piscină, cu clipboardul în mână.

Mi-am scos casca, mi-am dat părul de pe faţă şi m-am forţat să merg în direcţia opusă celei în care o luase Leah, spre scena pe care se aflau Landou şi Penna, lângă DJ. Muzica răsuna cu putere şi de obicei ăsta era punctul culminant al evenimentului, când mă bucuram de realizarea unei alte

cascadorii.'roată lumea mă felicita când mă îndreptam spre scenă, fete şi b8ieti deopotrivă, care mă băteau pe spate sau pur şi SIlnp|ţj mă atingeau.

Am afişat zâmbetul fals de Wilder şi am urcat scâ. rile câte două trepte deodată.

- Vreau scripeţii ăia nenorociţi, i-am spus încet luj Bobby, când am trecut pe lângă el.

El a făcut ochii mari, dar a încuviinţat.

— Sigur, Wilder. Voi pune echipa să rezolve.

Trebuia să desfac scripeţii şi să aflu de ce n-au mers. La naiba, cascadoria ar fi putut să iasă foarte prost. Leah ar fi putut să-şi rupă oasele sau şi ¡nai rău, putea să se izbească şi acum aş fi cules bucăţi din pielea ei de pe peretele unde se termina cablul.

Penna mi-a aruncat un zâmbet larg şi a ridicat mâna, ca să bată palma cu mine, dar i-am observat îngrijorarea din ochi. Am luat-o în braţe, ţinându-mi mâinile mult deasupra taliei ei. Era ciudat s-o ating când purta costum de baie.

— Eşti bine? a şoptit ea.

— Da. Trebuie să vorbim. Fără camere de filmat.

A încuviinţat şi s-a retras, cu o expresie extatica, apoi a ridicat microfonul.

Asta da călătorie de pomină, nu credeţi? a întrebat ea cu o energie contagioasă.

Mulţimea de studenţi a izbucnit în urale şi Landon a ridicat mâinile sus, în semn de victorie. însă când s-a uitat la mine, a ridicat din sprâncene.

Vorbim mai târziu, i-am spus, iar el a încuviinţat Penna mi-a dat microfonul şi m-am activat.

— Ce faceţi, Renegaţilor?

rânjetul DPn?4 1 ** *uat"° razn a şi le-am aruncat tuturor rânjetul pentru care eram faimos.

N Că nu 7 aţi ?rinS cu sunt Wilder, iar el e 8 , andon a

ova,amstrieat r 7 ?

»nălţat pumnul în aer, apoi am

continuat. Ea e Rebel. Penna le-a făcut cu mâna, mișcarea ei emblematică. Și, împreună, suntem Renegații!

Mulțimea a izbucnit din nou în urale.

— Ne-am gândit că din moment ce Jocurile X de Vară au luat sfârșit, o să luăm o pauză de la obținui medalii și chestii stupide pe care vă place să le urmăriți pe YquTube și o să navigam în jurul lumii cu voi. Din fericire, sponsorii noștri au fost de acord. Voi ce spuneți?

Mulțimea aproape și-a pierdut controlul. Imediat, Landou a apucat microfonul.

— Să nu vă așteptați la cascadorii extreme cât ne aflăm la bord. Am promis c-o să ne purtăm cât mai decent.

— După cum vedeți, deja respectăm regulile, a spus Penna, iar mulțimea s-a dezlănțuit.

Vasul s-a îndepărtat de port și Landon mi-a înmânat microfonul.

— Am pornit. Sunteți pregătiți pentru aventura vieții voastre? am întrebat, folosind replica noastră cheie.

— Daaaa!

— Renegați în devenire' a zâmbit Penna.

— Atunci să înceapă petrecerea! am strigat și i-am făcut semn DJ-ului.

Muzica a răsunat din nou cu putere și studenții au început să danseze, toți cu pahare în mâini. I-am dat microfonul DJ-ului și le-am făcut semn lui Penna și Landon să se retragă într-o parte, înainte să fim din nou ținta camerelor de filmat.

— Ce naiba s-a întâmplat? a întrebat Landon cu seriozitate.

— Frânele n-au mers. Deloc.

Ne-am privit cu subînțeles.

— înainte să întrebați, am verificat de mai multe ori echipamentul în camera mea, înainte sa ne îndreptăm spre turn.

- înainte sau după ce ţi-ai adus noua cucerire?

nu făcea parte din plan şi ştii că nu suport când improvi. zezi, a zis Penna. c .

- E meditatoare« mea, atâta tot. Şt amandot ştţti y dacă nu e implicată complet, sunt pierdut. Toţt suntem. Speram să-i intru în graţii...

- Planul s-a cam întors împotriva ta, a adăugat

Landon. I

- Mie-mi spui! Nu vreau să fiu paranoic, dar până n-o să verific scripeţii şi nu-mi dau seama ce mi-a scăpat, o să ne instalăm singuri echipamentul, bine?

Amândoi au încuviinţat. Eu nu greşisem cu nimic şi ei o ştiau, dar nici nu voiam să ne gândim la cealaltă opţiune. Am refuzat să cred că cineva ne sabotase în mod deliberat, mai ales că o luasem pe I^eah cu mine. A fost cascadoria cea mai puţin periculoasă din ultimii doi ani, dar ar fi putut foarte uşor să aibă cel mai tragic final.

— Aveţi grijă şi haideţi să ne întâlnim mai târziu ca să vorbim despre următoarea locaţie. Şi să nu spuneţi nimic în faţa camerelor de filmat. Sau de faţă cu Leah.

I-am privit pe amândoi până au fost de acord cu mine.

— Wilder, a strigat Bobby, care alerga spre mine, încruntat.

Lucra de un an cu noi, se ocupa de partea vizuală, dar niciodată nu l-am văzut stresat. Până acum.

- Ce s-a întâmplat?

— Scripeţii au dispărut. Nu ştiu cine i-a luat, dar nu ai “ dUf“’ 8O1' Ai ’Ui N°Va dar

- La naiba! am spus şi mi-am revărsat furia.

spre echipade filmare.’'’ "e'a at0ntia Penna' arătâ"d continuare^arTu otă^''P“let\să petrecerea în mă asigur că totul P în lntorc ln camera mea. Vreau sa totul e ln ordine pentru cursurile de mâine.

— Cursuri! Ce palpitant! a exclamai Penna.

Landon şi-a dat ochii peste cap şi a plecat, mai mult ca sigur în căutarea următoarei fete care să-i menţină reputaţia de Casanova. în mod normal, nu-mi pasă de vieţile sexuale ale prietenilor mei, dar cea a lui Landon era la un pas de autodistrugere. Felul în care dispărea puţin câte puţin cu fiecare cucerire, iar ochii îi deveneau din ce în ce mai goi. Evident, n-am spus nimic despre asta, nu până când nu reparam ce-am stricat... Asta dacă mai putea fi reparat.

Cameramanii şi-au îndreptat atenţia asupra tinerilor în costume de baie şi m-au lăsat alături de Penna la capătul scenei.

Am scanat mulţimea, dar era stupid să cred că aş putea s-o văd printre o mie de studcnţi.

— A plecat, a zis Penna, cu o grimasă curioasă pe chip.

— Vreau doar să mă asigur că e bine. Cred c-am dat-o în bară rău de tot. Nu am crezut că o să fie atât de speriată.

— Nu toată lumea e ca noi, Pax. Majoritatea oamenilor apreciază să vadă cum facem cascadorii, sărim cu motocicletele, schiem pe pârtii abrupte, dar nu ne-ar lua locul niciodată. în plus, din ce am văzut în apartament, nu ştia cine eşti. Nici măcar faimosul Paxton Wilder nu e cunoscut de toată lumea.

— Bine, înţeleg, am zis şi am ridicat braţele în aer, ca şi cum m-aş fi predat.

— în plus, dacă vrei ca Leah să aibă intimitate, ai face bine să n-o aduci în mijlocul unei cascadorii, idiotule.

— Bine, mamă.

Cuvintele mele au făcut-o să mă lovească peste

piept.

— Vezi să nu intri în apartamentul ei pe uşa din faţă. O să alimentezi nişte zvonuri pe care n-o să le poţi opri.

iar Leah nu mi s-a părut genul de femeie care să apr^ atenţia pe care o atragi, aşa că ocoleşte pe balcon.

— Bună idee. Ce m-aş face iară tine?

- Din fericire, nu va trebui să afli, mi-a răsp$_{Uris}$ sprijinindu-şi capul de umărul meu. Acum, du-te! intri în mulţime, îţi vor face nişte poze reuşite şi apoi p$_{O}$ţj să te strecori pe lângă bar ca să ajungi la Leah.

— Mulţumesc, i-am spus prietenei mele cele mai bune, apoi am îmbrăţişat-o strâns.

— Cu plăcere! Şi da, Leah era terifiată, dar e mai puternică decât crezi.

— De ce spui asta?

Leah tremurase întruna, îşi ţinuse respiraţia şi am cearşafuri mai colorate decât faţa ei când am aterizat în piscină.

— în primul rând, a mers până la capăt cu cascado- ria. Ar fi putut să refuze, să-ţi ceara s-o duci înapoi pe vas şi ştii bine că i-ai fi respectat decizia. Dar nu a făCut-o. în schimb, şi-a pus echipamentul şi a avut încredere în tine.

— Şi uite ce bine a mers.

— O să aflăm ce s-a întâmplat cu scripeţii. Nu trebuie decât să-i găsim. Sunt sigură că cineva din echipă i-a luat pentru depozitare înainte să ajungă Bobby la ei. Nu te stresa din cauza asta.

Speram că a fost vorba doar de asta, că a fost un accident şi cineva a curăţat locul rapid, fară vreo intenţie ascunsa Insă o voce îmi spunea ca lucrurile nu erau cum păreau, doar că nu ştiam exact care era motivul.

é> hai să găsim mai întâi scripeţii. Vorbim mai târziu.

rapidă ™tTde^{n}ieşi^{S}re$^{SPre\ PetreCere}$ şi am căutat Cea

— Pax, n-a ţipat.
~ Poftim?
M-am întors spre ea.

— N-a ţipat nici când aţi coborât, nici când aţi căzut în piscină. Chiar dacă îi era frică, n-a lăsat să se vadă. Să nu uiţi asta când o să-i ceri scuze.

— De ce crezi c-o să-i cer scuze?

Niciodată nu cerusem iertare cuiva. De ce să-mi pară rău, când tot ce făcusem până atunci mă adusese în punctul ăsta? M-a format ca persoană. Chiar şi cea mai grandioasă greşeală nu însemna decât un simplu fir în tapiseria vieţii noastre.

— Am văzut cum o priveai. Crede-mă, o să-i ceri scuze! Dacă nu pentru asta, atunci pentru altceva.

Singurul lucru pe care nu-l suportam la Penna. era că avea dreptate aproape întotdeauna.

*

Când am ajuns pe hol, m-am uitat în ambele părţi înainte să bat la uşa lui Leah. Penna spusese adevărul, nu voiam ca Leah să fie ţinta zvonurilor, dar nici nu puteam să dau buzna pe uşa ei de la balcon. Nu după comentariile pe care le făcuse despre cum cerusem *acces uşor* la ea.

Uşa s-a deschis şi Leah m-a fixat cu privirea. Faţa îi era umedă de la duş şi purta un maiou alb şi pantaloni de pijama. La naiba, chiar trebuia să aibă un corp atât de superb? De ce nu putea fi o oarecare? O nesuferită? Atracţia pc care o simţeam mă incomoda.

— Ce vrei, Wilder? m-a întrebat, încrucişându-şi braţele sub sânii perfecţi.

Dar nu mă uitam la ei. în niciun caz. Privirea mea era aţintită asupra trăsăturilor chipului ei şi acolo avea să rămână. S-a ridicat uşor pe vârfuri şi s-a întins ca să se uite în spatele meu.

— Unde e legiunea de camere de filmat şi fani înfocaţi?

Am strâmbat din nas.

— Nu sunt nici camere, nici fani. Pot să intru?

- Şi dacă refuz?

- O să fiu forţat să stau în faţa uşii tale până când apar camerele de filmat şi fanii mai sus menţionaţ!.

1 eah a pufnit, dar mi-a făcut loc sa intru în ap$_{ar}$. tament. Uşa s-a închis în spatele nostru $> m-a_condus în camera de relaxare, mai mică decât a mea, insa mult $_{mai}$ primitoare. Mi-am stors pantalonii încă umezi, ca să mă asigur că n-o să las în urma mea o băltoacă pe care să alu- nece mai târziu.

- îmi place camera ta.

— Foarte bine, din moment ce insişti s-o plăteşti. Cât timp am până o să apară echipa de filmare şi o să ceară să intre? Pentru că n-o să le dau voie. Nu m-am înscris la aşa ceva, Wilder.

— Paxton, am corectat-o. Sunt Wilder pentru restul lumii, dar din moment ce o să petrecem foarte mult timp împreună, aş vrea să nu fiu nevoit să-mi menţin imaginea publică în preajma ta, asta dacă e în regulă cu tine.

La naiba, i-am spus-o cu mai mult patos decât intenţionasem. Fata asta îmi provoacă emoţii şi mă face să uit de atitudinea calmă şi controlată pe care am perfecţionat-o cu greu în ultimii ani. De când i-am văzut postura şi braţele încrucişate, am realizat că puzzle-ul care era Leah avea ziduri groase în junii lui. Ziduri pe care trebuia să le depăşesc cu disperare dacă voiam să o $^{er,cltă\ să\_i}$ P^{ese} dacă luam examenele sau le picam.

Campra ^^{an}^^{ere}le de filmat n-au dreptul să vină aici. Camera ta $_{e}$ tentonu interzis pentru filmări şi echipă.

Leah s-a relaxat.

— Mulţumesc pentni asta.

de ce să-^facTg'nJL$^{111\ C\circ,egei\ tale\ de}$ apartament că n-are

maiou. $^{at\ Cap\ cateva}$ şuviţe ude i-au căzut pe

— Rachel o să vină abia trimestru) următor. Are mononucleoză.

„lui naiba. Trei luni întregi? Cum o s-o fac fericită până la sosirea lui Rachel? Cercetările lui Penna au arătat că cele două erau nedespărţite. Dacă Leah mă ura şi pleca înainte de terminarea trimestrului? Toată întorsătura asta de situaţie avea potenţialul să-mi distrugă planurile atent puse la cale.

- Deci, eşti doar tu... O să te simţi singură?

Şi-a trecut delicat palmele peste braţe.

— Sunt foarte bine. în plus, daca o să ai nevoie să studiezi, ai dreptate, poţi să o faci aici, pentru că n-o să mă apropii de camerele de filmat decât daca sunt absolut nevoită.

M-am relaxat când mi-am dat seama ca n-o să-mi întoarcă spatele mie şi angajamentului de a mă medita.

— Am înţeles.

— Mă bucur că ne-am înţeles. Ai orarul, ca să ştiu ce cursuri ai?

— Am toate cursurile pe care le ai şi tu.

— Cum e posibil? a întrebat, şocată.

— Trebuia să fiu sigur că mă poţi ajuta sau poţi lua notiţe dacă va trebui să chiulesc.

„Pentru că am planificat fiecare detaliu."

— Cu cine te-ai culcat de ai reuşit una ca asta? De fapt, ştii ce, nici nu contează. Mâine dimineaţă avem un seminar la ora 9.00. Crezi că ajungi? Sau aveai de gând să faci schi pe apă?

— Chestia asta nici măcar...

Oare *era* posibil? Poate cu o funie destul de lungă şi dacă ne lansăm din...

— Incredibil. Nu e de mirare că ai nevoie de meditaţii. Ţi-ai omorât toţi neuronii făcând tâmpenii. Spune-mi sincer: eşti aici doar pentru canalul Renegaţilor?

— Credeam că nu ştii cine sunt, am spus, uimit.

Leah şi-a dat ochii peste cap.

— Fii serios' încă suntem destul de aproape de Por(ca să aven internei şi nu există prea mulţ. Paxton Wil$_{der}$ “Xle e un prieten de nădejde în s.tuaţn ca asta.

Am înghiţit cu noduri. Oare cate şt.a despre m,ne?

- Ce ai aflat mai exact? *

_ Că deţii un cana! de YouTube împreună cu câţiva prieteni, toţi cu nume ridicole de scenă. Ai câştigat câteva medalii la Jocurile X, cred că la motocross sau snowmobil.

- Ambele, am răspuns automat.

- Felicitări! îţi place să te arunci în gol de pe munţi şi clădiri. Mai bine spus, vrei să încerci cam tot ce ar putea să te ucidă. Iar eu sunt responsabilă să te ajut să treci de anul academic în curs, pe când tu îţi faci cascadoriile peste tot în lume, nu-i aşa?

„La naiba.” A pus totul la cap.

— De ce spui asta?

— Nu cred că toate camerele scumpe de filmat sunt aici ca să documenteze un reality-show plictisitor despre studiile tale. Aşa ca, singura explicaţie plauzibilă e că eşti aici ca să iţi formezi o platformă internaţională. Sau e vorba de ceva mai amplu?

— Ai dreptate. Unele lucruri pe care le-am planificat nu sunt tocmai legale în SUA, aşa c-am profitat de croazieră ca să filmăm documentarul. Ce mai ştii despre mine?

,“r$^{Că\ \ preferi}$ blondele cu picioare lungi, cu un Nem’i < $_{1}$';^{SP}?$^{POrt,Onat\ între\ Sâni}$ * ^{talie}- Nu am nicio pro- în siguranţă %$^{SUnl\ s,gun‘\ 05}$ ai de unde alege. Iar eu sunt

• guranţă, dm moment ce nu bifez criteriile tale.

Şi a când am făcut vreo aluzie că...

^$_{a}$T$^{lmâinileînfată’f\ ™\ ^ată}$.

intea ta. Uite ce^e $^{301\ VRlt\ (*Oar\ cu\ un}$ P$^{aS\ 'niV}$ într-o piscină

imen^P^°ape m"ai oni°rât, m-ai aruncat Şt acum am rămas cu tine pe cap-

înţeleg în ce m-am băgat. Dar n-o să mai tiu implicată niciodată în vreo acţiune ca cca de azi. între noi nu e nimic mai mult decât o relaţie strict profesională, suni destul de clară ?

— Da, am încuviinţat cu un ge-st din cap, înfrânt.

Ce naiba s-a întâmplat?

— Bun. Acum poţi să pleci. Ne vedem la seminarul de dimineaţă.

S-a îndreptat spre uşă şi a ţinut-o deschisă până când am ieşit din camera ei, închizând-o *zgomotos* în urma mea.

Mergeam spre camera mea când m-a pufnit râsul. Micuţa Eleanor Baxter a făcut un lucru pe care nicio altă fată nu îl mai făcuse vreodată – m-a respins.

Ştiam că exista un motiv pentru care o plăceam.

Capitolul 3

LEAH

ÎN LARGUL MĂRIT

Cărţi, hârtie, pix, informaţiile de înregistrare... da, le aveam pe toate. M-am mai uitat o dată spre espressor şi am plecat spre seminar. La naiba cu literatura internaţională! Cursul de care aveam nevoie era despre cum să folosesc *aparatul* de făcut cafea.

Dar poate era o idee bună să renunţ la dependenţa de cofeină. însă cafeaua de dimineaţă, savurată împreună cu Rachel, era singurul lucru care m-a ridicat din pat în primul an de facultate, când îmi doream să fiu înghiţită de pământ. Iar acum era un obicei la care nu puteam să renunţ. Nu era vorba de băutura în sine, cât de rutină, în condiţiile în care ştiam că lumii nu-i păsa că voiam ca totul să se oprească în jurul meu. Viaţa mergea mai departe, şi eu odată cu ea, chiar dacă atunci nu-i vedeam scopul.

Aşa că mă trezeam în fiecare dimineaţă. Mascam cu atenţie durerea, lipsa de speranţă şi teama pe care le simţeam de fiecare dată când auzeam alarma şi realizam că... trăiam. Eram cea *norocoasă.* Spălam transpiraţia provocată de coşmaruri, mă îmbrăcam şi beam o cană de cafea cu Rachel, pentru că asta făceau oamenii vii. Trăiau.

Desigur, timpul trecuse şi amintirile cu *el* se

atenuaseră destul cât să mă lase să respir şi să merg mai departe. „Brian.” Vezi? Acum puteam să mă gândesc la numele lui fără să vărs o lacrimă. Suferinţa apăsătoare,

care mă însoţise P«™ rrwnf în Ultimii ani, fusese înl<)cu ta nu insemna că-mi plăc cau ită cu o senzaţie dulce, dar dimineţile. schimbe asta.

Poate croaziera poate era peticitJ

Poate inima me dest rămate în părţile carv Poate cusăturile eraP ăcar era intreagâ din refuzau să se cicatrizeze, oai

Trăiam. ¿-■¿■•ii •••.

Şi, dacă nu mă grăbeam, aveam să întârzii la seminar.

M-am uitat spre uşa camerei lui Paxton şi am vrut să ciocan. „Nu. E un om în toată firea." N-aveam de gând să fiu bona lui în următoarele nouă luni. M-am gândit toată noaptea şi am ajuns la concluzia că singurul mod prin care reuşeam să-mi păstrez sănătatea mintală era să mă distanţez de câte ori puteam.

Dar, dacă rata seminarul, eu trebuia să-l pun la curent cu tot ce s-a predat.

Uşa lui s-a deschis şi am expirat uşurată, până când am realizat că nu el ieşea din cameră, ci o brunetă atrăgătoare, îmbrăcată cu nişte pantaloni albi, scurţi. Şi-a aranjat părul în jurul ochelarilor de soare ca să-i încadreze faţa, şi m-a văzut stând în faţa uşii.

Apoi şi-a ridicat ochelarii şi s-a îndreptat spre mine.

— Deci tu eşti, a spus ea pe un ton dulceag, însă privirea transmitea cu totul altceva.

— Cine mai exact?

Era prea devreme ca să-mi bat capul cu ea.

— Cea care s-a dat ieri cu tiroliana în locul

meu.

M-a analizat şi sprâncenele ridicate au fost un semn dar că n plăcea ce vedea.

— Uite ce e, nu ştiu cine eşti...

— Sunt Zoe.

»Fata de ieri.”

lor taL» B[1]![0] ^oe. Eu sunt Leah şi, în ciuda presupt»[ne,i d,e]> [avand] vedere că ai ieşit din camera lui Pa*«*’

sunt doar meditatoarea lui. Nu voiam să particip la nebunia de ieri, aşa că dacă ai o problemă cu ce s-a întâmplat, poţi să vorbeşti cu iubitul tău.

Partea cea mai rea era că nici măcar nu eram mândrii că făcusem cascadori«. Nu simţeam decât o teamă copleşitoare că voi fi nevoită să repet schema.

Zoe a deschis gura, dar înainte să apuce să spună vreun cuvânt, uşa camerei aflate între a mea şi a lui Pax- ton s-a deschis şi o blondă înaltă, suplă a ieşit cu multe cărţi în braţe. Era oare aceeaşi fată pe care o văzusem ieri pe balconul lui Paxton? S-a uitat la noi şi a dat din cap.

— Nu fi nesuferită, Zoe. Dacă Wilder ar fi vrut să te ia cu el ieri, ar fi făcut-o.

Zoe a fixat-o cu privirea şi apoi s-a întors cu spatele, de parcă realizase că nu meritam să-şi piardă timpul cu mine. Am expirat uşurată cu fiecare pas pe care-l făcea în direcţia opusă, legănându-şi silueta de revistă.

Dintr-odată, m-a străbătut un junghi de gelozie iraţională. Bineînţeles că era genul de fată care-i plăcea lui Paxton. El nu voia decât perfecţiunea.

— Mulţumesc, i-am spus blondei, care s-a apropiat de mine.

Ea mi-a răspuns cu un surâs blând. Ne îndreptam spre lift.

- N-ai pentru ce. Tu eşti Leah, nu-i aşa? Meditatoarea lui Wilder?

Am aprobat cu un gest din cap.

— Da. De unde ştii?

A râs din nou, iar sunetul pe care l-a scos a fost de-a dreptul melodios.

— Toată lumea vorbeşte despre tine. Apropo, eu sunt Brooke, sora lui Penna.

Probabil mi-a observat expresia confuză, pentru că mi-a explicat mai pe îndelete.

— îşi spune Rebel.

- Aaa e unul dintre Renegaţii lui Paxton.

- Da, e printre Originali. Sunt inseparabili şi SUferă de aceeaşi dependentă de adrenalină. Wilder e un magn« pentru oameni de acest gen.

Mi-a atras atenţia felul în care vocea i-a devenit domoală.

— Deci voi doi...?

A chemat liftul.

— Nu. Şi nu e nici cu Zoe, oricât de mult îşi doreşte ea. Vorbeşte numai prostii şi probabil a dormit în patul lui Landou, aşa că n-o lăsa să te afecteze când vine vorba de Pax.

— Nu-mi pasă cu cine e, atâta timp cât obţine note mari, i-am spus, apoi uşile liftului s-au deschis cu un *clinchet.*

— Nu eşti singura, mi-a răspuns, în timp ce liftul ne ducea spre puntea opt. Ştiu că te-a pus într-o poziţie incomodă cu apartamentul. Chiar dacă sună ciudat, într-un fel, eşti Obi Wan al lui.

— Chiar vrei să-mi spui că sunt singura lui speranţă? am întrebat, neputând să-mi maschez expresia confuză, iar Brooke a râs.

— O fată pe placul meu. Şi da, ai fost aleasă pentru el, dintre toţi meditatorii, cu un motiv.

— E foarte ciudat, am bombănit, pe când ne îndreptam spre uşile ce dădeau spre punte.

care ţinuse loc de teatru înainte ca nava să fie remodelată anul trecut special pentru programul de studii şi călătorii, începea să se umple.

- Uite-o pe Penna. Vrei să stai cu noi?

ani fusese protecţia mea în ultimii camerău^^^ ™ -u să stau singură în

Sigur, mulţumesc.

braţul meu. °°^e m”a Opr∗t uŞor, punându-şi mâna Pe

$
o

— Şi I<eah, poate întrebarea corectă nu e de ce te afli printre Renegaţi, ci de ce ai fost aleasă special de el.

M-a bătut prieteneşte pe braţ şi ne-am îndreptat spre sora ei, iar eu devenisem extrem de confuză. „El m-a ales personal?" A avut voie să *aleagă?* Niciunul dintre meditatorii pe care i-am întâlnit n-au fost aleşi, pur şi simplu le-a fost desemnat aleator un student.

Ne-am aşezat lângă o altă blondă şi am recunoscut-o — ea era fata pe care o văzusem pe balconul lui Paxton.

— Mă bucur să te văd, Viteazo! mi-a spus Penna, făcând u-mi cu mâna.

Se pare că porecla dată de Paxton se răspândise repede.

— Şi eu, Penna. Sau preferi Rebel? am întrebat-o, când mi-am dat seama de greşeala făcută.

Avea zâmbet de supermodel şi picioare pe măsură. Genele din familia ei erau de invidiat.

— Tu poţi să-mi spui Penna. Bineînţeles că Wilder întârzie. Abia l-am trezit când am ieşit pe uşă.

— Staţi în acelaşi apartament?

Asta explica apropierea de pe balcon.

— Da, are trei dormitoare şi toţi au considerat că echipa ar trebui să stea împreună.

Am încuviinţat, deoarece nu ştiam ce să-i răspund. Nu eram atât de pricepută la conversaţii şi de obicei preferam sa aprob liniştită, ca să evit comentariul stângaci care mi-ar fi ieşit pe gură.

Ceasul arăta ora 9.05. Bineînţeles că întârzia, şi totuşi i-am păstrat un loc lângă mine.

Un bărbat de vârstă mijlocie, cu păr grizonant, şi-a făcut apariţia din spatele perdelei groase pe

scena centrală.

— Bună dimineaţa, studenţi. Sunt Dr. Paul, decanul vostru. Bun venit pe *Athenal* Sper că prima voastră noapte pe vas a decurs perfect.

în aulă au răsunat urile*

- Mă bucur. Acum e timpul sa va puneţi pe treaba Azi e prima voastră zi de cursuri. Vasul funcţionează Ca AZI e pi im a >< (lirSuri clasice, examene, teine, t0l un iayPu^ Să vă înscrieţi deja pentru excur- S rekLnte la ţărm, dar dacă o să consideraţi că avеţi nevoie de credite suplimentare, contactaţi-vă profesorii "i o sa aflăţi dacă oferă studii pe teren pentru a va mări notele. , .. _» . ,

_Nea ţa, Viteazo, mi-a şoptit I axton la ureche, când s-a aşezat lângă mine.

— Ai întârziat, l-am certat şi am încercat să ignor felul în care stomacul meu s-a încordat la auzul vocii sale.

Mi-a făcut cu ochiul şi mi-a înmânat o cană cu cafea. Am luat o gură şi aproape am gemut de plăcere. Eu mă luptam cu espressorul meu, dar era evident ca el nu avusese probleme cu al lui.

— Mulţumesc! i-am zâmbit, conştientă că nu mă purtasem frumos cu el cu o zi în urmă.

Mi-a făcut din nou cu ochiul.

Stomacul mi s-a întors pe dos. Cum era posibil ca ceva atât de simplu să fie incredibil de sexy? „Cel puţin, azi poartă bluză. Asta da victorie. Doar trebuia ca noi, femeile, să reuşim să fim atente la curs.

— Toate cursurile au loc în zilele când suntem pe r 1 ° Să fiţi pe ţărm’ dacă suntem în port, puteţi să văIÎHT: P?ar SUnteti adul*i. Dar aţi face bine lăsăm în urmă îFebuie să P^Căm, altfel o să vă urmă, aţi faTe binî c-° aveV,ghinionul să fiţi lăsaţi în să plecăm şi dn . |3 aj? nge^ în portul următor înainte Pără excepţii; Asta°tp’ °.Să scoşi din Prograı?‘ Wilder. L v’zează inclusiv pe tine, domnule

' Am XXXte sL?^0"' f“” părea H68**1“”’ ' S'gur că da! Plecam din Port-

Decanul Paul nu a părut convins de vorbele lui Pax- ton. Deja îmi plăcea de el.

A explicat apoi intervalele orare la care se lua masa, activităţile de pe vas. locaţiile librăriei şi sălilor de cursuri. Eu mi-am luat notiţe, iar Paxton stătea cu braţele încrucişate la piept, plictisit.

— E prima excursie de acest fel. Sunt sigur că vă este cunoscut programul Semestru pe Mare, doar că nu o să facem asta aici. Noi o să avem un an academic întreg la bordul vasului *Athena.* O să mergeţi acasă de Crăciun şi o să vă întoarceţi după Anul Nou, ca la oricare altă universitate. Trebuie să aveţi grijă Ia note şi să ştiţi că puteţi fi exmatriculaţi. Programul e unic datorită felului în care e structurat, oportunităţilor pe care le oferă, libertăţii de care aveţi parte şi programului muncă-studii. Respecta ţi-i pe toţi studenţii de la bord, nu ajungeţi în biroul meu şi totul o să fie bine.

Toate lucrurile care scoteau programul în evidenţă l-au făcut să fie mult mai scump – creat mai degrabă pentru copiii de bani gata însă partea de muncă-studii a făcut posibil ca oamenii ca mine să se înscrie, fără să provină din familii bogate. Iar costurile permiteau ca cei precum Paxton să se bucure de lux.

— Eşti pregătită pentru literatură? m-a întrebat Paxton când am ieşit din aulă.

— Nu sunt camere de filmat? am întrebat, uitân- du-mă în ambele direcţii.

— Cred că membrii echipei sunt încă mahmuri în plus, nu sunt neapărat interesaţi de partea de studii.

Apoi a oprit-o pe Brooke, care tocmai trecea pe lângă noi.

— Hei, Micul John a spus că tu ai actele pentru Bermuda.

— Da. Stai liniştit, le-am pus în seiful tău după

ce le-am trimis prin fax biroului de permise.

— Super, mulţumesc!

Brooke s-a dus apoi la cursul ei.

- Cred că e nevoie de foarte multă coordonare ca faci... ei. bine, asta!

— Da. Noroc că am nişte prieteni grozavi alături.

Când înaintam pe holuri, mi-am dat seama că toate privirile erau aţintite asupra noastră, dar am încercat să le ignor. Dacă era preţul excursiei, deja i] acceptasem.

— Am întâlnit-o pe Zoe dimineaţă, i-am spus, arun- cându-i o privire pe furiş. Este...

— E aparte. S-a purtat urât cu tine?

— A fost neprietenoasă, ca să zic aşa.

Paxton a tresărit.

— Ţi-aş cere scuze în numele ei, dar ştiu că n-are remuşcări. Când au deschis înscrierile pentru echipă, am crezut că nu o să fie interesată. N-a fost niciodată pasionată de şcoală, dar apoi s-a înscris şi n-am putut s-o refuz. Doar face parte din Renegaţi.

Paxton mi-a ţinut uşa deschisă când am intrat în clasă, iar eu a trebuit să-mi opresc zâmbetul care voia să-mi pună instinctiv stăpânire pe buze. Nu eram la o întâlnire romantică. Doar se purta galant cu mine, nimic mai mult.

— Câţi dintre voi sunteţi pe vas?

— Trei dintre Originalii care au pus bazele canalului. Noi facem majoritatea cascadoriilor şi pe toate cele foarte importante. însă întreaga echipă e formată din 15 oameni, plus echipa de filmare. Landon e şi el unul dintre Originali. Brooke şi Penna se ocupă de partea tehnică, dar Penna e foarte priceputăşi la motociclete. Nu te lăsa păcălită de înfăţişarea ei gingaşă.

— S-a notat, am spus, apoi m-am aşezat pe un scaun gol, cât mai în faţă.

Dar Paxton m-a surprins atunci când s-a

aşezat pe scaunul din spatele meu, nu lângă mine.

- Ce privelişte, mi-a şoptit în părul lăsat liber pe spate.

M-am uitat pe ferestrele din tavan şi podea, care înconjurau caniera. Se vedeau doar kilometri nesfârşiţi de fj] apă albastră din Caraibe.

jj — Incredibil!

— Da, a aprobat, şi am simţit o uşoară atingere în păr.

I. Când m-am întors, Paxton se juca cu câteva şuviţe între degete, apoi le-a dat drumul.

M-am forţat să-mi întorc privirea înainte. „Nu e pentru tine. Tipul ăsta nu e pentru tine."

— Bună dimineaţa, studenţii

Profesoara noastră a intrat pe uşă şi s-a îndreptat spre podium. Avea părul roşcat, prins în coc, şi purta pantaloni de bumbac, fix ca ai mei.

— Eu sunt Dr. Mae, o să fiu profesoara voastră de literatură internaţională în primul trimestru. Dacă nu v-aţi înscris la curs, uşa e în spatele meu, a adăugat cu un zâmbet călduros. O să citim foarte mult la curs şi am descoperit că studenţii lucrează mai bine în perechi, ca să discute ce au citit în timpul liber. Rândurile unu şi trei, întoarceţi-vă şi faceţi cunoştinţă cu partenerii voştri.

Când m-am întors, am fost întâmpinată de grimasa triumfătoare a lui Paxton şi de ochii lui albaştri, care licăreau mai puternic decât apa pe care navigam.

— Bună.

— Ce să vezi! am mormăit, surprinsă.

Se pare că n-aveam cum să scap de el. ..Dar de ce aş vrea asta?"

Gândurile aproape m-au făcut să pufnesc.

Una era să vrei ceva ce nu puteai avea, dar cu totul altceva era să ţi se arate o farfurie plină vârf cu prăjituri de ciocolată tocmai scoase din cuptor şi să ţi se spună să nu le atingi, pentru că te vor arde. în plus, lucrurile astea erau destinate fetelor drăguţe şi fără probleme, nu pentru cele cu spiritul frânt.

Cele ca mine primeau prăjiturile vechi, forâm cu ovăz şi stafide.

- Aflaţi câteva lucruri despre partenerul pentru că voi o să-l prezentaţi. v°s(r

— Spune-mi că glumeşte!

Dacă n-ar fi fost io perechi de ochi îndreptate asu pra mea, m-aş fi dat cu capul de birou. De parcă Paxton avea nevoie de vreo prezentare.

— Bun, spune-mi, domnule Wilder. ce vrei să ştie restul colegilor despre tine? l-am întrebat.

M-a fixat cu privirea, apoi şi-a muşcat buza de jos, parcă cu încetinitorul. în momentul acela, am simţit un fior, imaginându-mi ce i-ar putea face buzei *mele* de jos.

— Nu-mi pasă de restul. Ce vrei *tu* să ştii?

Am clipit şi a trebuit să-mi sustrag privirea de la el ca să pot gândi.

— Vreau să ştiu ce nu se află pe Google.

Una dintre gropiţele lui şi-a făcut apariţia şi primul meu impuls a fost să-mi plimb limba peste ea. .Leah, revino-ţi!”

— întreabă-mă orice vrei tu.

— Ce specializare ai?

— Fizica. Hai, poţi mai bine de atât.

— De ce vrei să mergi la facultate sau să participi la programul de studii dacă eşti deja o vedetă?

— Mi-am luat liber anul trecut, când am dat lovitura- Trebuie să fiu absolvent ca să am acces la fondul meu financiar, asta e înţelegerea cu părinţii mei. Se numără printr»* numeroasele lucruri pentru care lata negociază.

„Bineînţeles că are un fond, la fel ca oricare alt băia[1] de bani gata.”

— Deci e vorba doar de bani?

— E vorba despre film, cascadorii, adrenalină. fac ceva ce n-a mai făcut nimeni altcineva până acum- banii fac toate astea posibile.

— Credeam că eşti sponsorizat. Băutura aceea ener- gizantă apare peste tot pe canalul tău de YouTu.be.

— Iar mă verifici, Viteazo?

Am simţit cum obrajii mi-au luat foc.

— Dacă te-aş forţa să te dai cu tiroliana şi să apari intr-un documentar, te-aş sperla de moarte şi apoi aproape te-aş îneca, şi tu ai fi genul care m-ai verifica.

— Ba nu, ţi-aş mulţumi. Tot ce ai spus sună al naibii de bine. Mai puţin partea cu camerele de filmat. Devin plictisitoare foarte repede.

A bătut cu creionul în bancă şi s-a uitat spre uşă, unde se afla o cameră îndreptată spre panoul de sticlă.

— Mai ales când apar în locuri în care au zis că nu vor fi.

— Atunci, de ce le ţii după tine?

— Dacă nu vede nimeni momentele epice, pot spune că au avut loc cu adevărat?

Privirile ni s-au intersectat şi aerul din plămâni mi s-a transformat în energie pură, dând naştere fluturilor în stomac şi fiorilor care îmi porneau din vârfurile degetelor în tot corpul.

— Depinde ce înseamnă pentru line nimeni. Nu tot ce e epic e menit pentru publicul internaţional.

Zâmbetul arogant menit camerelor de filmat l-a înlocuit pe cel de care mă îndrăgosteam fără să vreau, tran.sformându-l din Paxton în Wilder chiar sub privirile mele.

— Depinde ce consideri tu epic. Clar sunt

momente intre doi oameni care nu sunt menite publicului, numai dacă documentarul are ratingul X.

Şi cu asta a reuşit să omoare toţi fluturii. „Ce nemernic îngâmfat!”

— O să începem, a spus profesoara.

Cei de lângă noi au dat startul prezentărilor.

—. Nu ştii nimic despre mine, i-am şoptit.

— Clar nu ştiu destule, Viteazo, dar o lă să m

Nu ştiu de ce, dar aveam senzaţia că descurc avea asta întreaga lui atitudine faţă de anul să şcolar. Bun voia să se poarte, aveam de gând să fac la fel.

La naiba, ne venise rândul.

— începeţi când sunteţi pregătiţi, a spus profesoara

— Eu sunt Leah Baxter şi el e Wilder, dar simt sigură că ştiţi asta deja.

M-am uitat în jur şi am observat expresiile pline de admiraţie ale băieţilor şi privirile visătoare ale fetelor. Aproape l-am lovit pe Paxton în stomac când l-am văzut uitându-se cu interes la o ţipă din rândul al treilea.

— Wilder e în ultimul an şi specializarea lui e fizica, probabil pentru că-i place să se arunce cu capul înainte în toate obstacolele posibile.

Toată lumea a râs.

— E încăpăţânat, ambiţios şi are două medalii obţinute la Jocurile X.

— Cinci. Am cinci medalii, m-a corectat, eu o expresie de orgoliu rănit.

— Se crede atotştiutor. îi plac provocările, nu acceptă refuzurile…

— Cu excepţia celor venite din partea ta, a bombă' nit el.

— îi place să-i împingă pe oameni în afara zonelor de confort.

— Sunt fluent în spaniolă, germană şi greacă, dar nu e mare lucru, a adăugat Paxton, ridicând nepăsătordin umeri.

încrezut, arogant… Nu puteam să mă gândesc la un cuvânt mai puţin ofensiv care să-l descrie.

Profesoara a tuşit. încercând să-şi mascheze amuza mentul.

— Wilder?

Paxton mi-a zâmbit şi a trebuit să mă controlez ca sa nu mă topesc în faţa clasei. La naiba, dacă îşi menţinea expresia, avea să se strângă în faţa lui o grămăjoară de lenjerie intimă, ca la un concert punk-rock. Slavă Domnului că purtam pantaloni. Aşa aveam un strat extra de protecţie.

„Chiar şi pantalonii tăi s-ar alătura grămăjoarei dacă Paxton ar vrea asta." Eram terminată.

— Leah e studentă în anul III, specializare în Relaţii Internaţionale la Universitatea Dartmouth. Vrea să obţină masteratul în Relaţii Internaţionale. Se află pe locul doi din clasa ei, ceea ce înseamnă că va intra la orice program postuniversitar doreşte. E singură la părinţi, crescută în California, la doar câţiva kilometri de casa mea.

— De unde ştii toate astea? l-am întrebat, fără să mă audă ceilalţi.

— Dacă cineva ar fi de acord să se dea cu tiroliana, deşi îi e frică, şi tot viitorul i-ar depinde de acea persoană, nu crezi că aş căuta-o pe Google? a şoptit el.

Ar fi trebuit să mă simt flatată că îşi făcuse timp să afle lucruri despre mine, dar nu puteam să ignor nodul imens care mi se pusese în gât şi senzaţia paralizantă care mă cuprinsese. Căutase informaţii despre mine. Ce altceva mai ştia? Cât de adânc a săpat? A văzut pozele? Oare atitudinea lui superioară presărată cu flirt avea să se transforme în milă? „Dumnezeule, aş prefera să mă ignore complet decât să-i fie milă de mine."

— A fost nevoită să muncească din greu pentru tot ce are, iar asta o face mândră şi ambiţioasă, trăsături pe care le văd cu uşurinţă în ea. E incredibil de curajoasă, lucru pe care-l respect mai mult decât orice altceva, a spus, privind u-mă direct în ochi.

Am înghiţit în sec. Emoţiile mă răscoleau şi nu Ştiam cum să reacţionez. Sau cum să respir. Clar,

eram înfrântă.

Singura soluţie pe care o vedeam era să păstrezd tanţa. „Trebuie să te concentrezi pe plan.” Era necesa^ mă îndepărtez de Pax şi de ceilalţi Renegaţi atunci nu ne aflam la cursuri sau nu-l meditam. Trebuia să-^ fac un cerc diferit de prieteni sau chiar să-mi găsesc Un ? de care să fiu interesată. Era singura soluţie.

Am reuşit să trec cu bine de cursul de literatură internaţională şi m-âm retras în camera mea pentru pauza de două ore. Paxton m-a condus până în cameră şi mi-a spus că o să ne întâlnim înainte de cursul la fizică.

Când am intrat, l-am găsit pe Hugo, lăsându-nu prosoape curate.

— Nu trebuie să faci asta.

— Iar tu nu trebuie să-l meditezi pc Wilder, dar amândoi avem treburi pe care trebuie să le facem dacă Vrem să ne continuăm excursia, mi-a spus el zâmbind, în plus, am avut noroc cu tine. Prietenul meu. Luke. se ocupă de Zoe.

— Dumnezeule!

— Deci, mă înţelegi. Să ştii că nu m-ar deranja să-ţi aduc prosoape toată ziua.

— în regulă, dar cu condiţia să îmi arăţi cum să folosesc espressorul, i-am spus eu râzând.

— Pot să-ţi fac eu cafeaua.

— Nu, mulţumesc. Face parte din rutina mea.

Era partea care mă anunţa că ziua începea chinţ dacâ-mi convenea sau nu. aşa că de ce să nu îi dau startul cu nişte cofeină?

Şi-a trosnit degetele, apoi s-a grăbit spre aparat nn-a arătat cum să-l folosesc.

- Perfect, acum o să mă simt ca acasă. Mulţumesc! Apropo de acasă, de ce nu ai despachetat încă?

f n‘ ,Uat ° 8Ură de cafea’ desfatându-mă eu gustul

e» aromat.

— Dacă e să fiu sinceră, n-am crezut c-o să rămân în camera asta.

— Şi acum ce părere ai?

— Nu cred că am de ales, având în vedere condiţiile bursei mele.

Hugo a expirat uşurat.

— Ce bine! Mi-era teamă că vei pleca şi o vor muta pe Zoe în locul tău.

— Eşti în siguranţă, i-am promis eu, veselă.

— în cazul ăsta, o să încep să despachetez.

— Nu, pot eu...

Am auzit soneria.

— Am sonerie? Serios?

Probabil era Paxton, dar mai aveam destul timp până la începerea cursului.

— Oh, cum trăiesc cei privilegiaţi, mi-a zis zâmbind.

— Mă duc să văd cine e.

Am deschis uşa şi am văzut-o pe Penna, cu două genţi mari în mâini.

— Slavă Cerului, a spus, trecând pe lângă mine. Ce dormitor e gol?

— Primul pe dreapta, i-a spus Hugo.

- Ce...

Am urmat-o în camera lui Rachel, iar ea şi-a pus genţile pe pat.

— Ce drăguţ, are şi un balcon privat. Camera ta e la fel?

— Da.

Probabil erau avantajele unui apartament pe colţ, nu că l-aş fi explorat îndeajuns. Balconul spaţios, care se întindea între camera mea şi a lui Paxton, îmi era de ajuns.

— Nu mai puteam să stau în camera mea o noapte în plus din cauza muzicii, a fetelor şi

camerelor de filmat. Fax a spus că aici n-au voie să filmeze, nu-i aşa?

— Aşa e.

— Atunci o să fiu colega ta de cameră până o să prietena ta. Dacă o să aud încă o fată gemând numele |ʊj Landou, o să vomit. E ca şi cum ai auzi un film porno cu fratele tău în rolul principal. Absolut dezgustător.

Nu ştiam cum să reacţionez.

— în plus, chiar dacă suntem aventuroşi, părinţii mei s-au panicat când au auzit că Brooke o să stea cu altă fată şi eu o să stau cu băieţii.

Penna a ieşit apoi pe hol, admirând camerele.

— Şi părinţii tăi?

— Mi-au zis să mă distrez.

A intrat în camera mea. unde Hugo inii deschisese valiza şi îmi despacheta lucrurile. Apoi a scos o cutie mare cu prezervative din geantă. .Oh, nu! Nu!"

— Nu sunt ale mele, am şoptit, deşi ştiam că sunam ca o idioată.

A râs amuzată când a întors cutia şi mi-a arătat bileţelul lipit de ea.

Protejează-te. Distrează-te. Relaxează-te, pentru numele lui Dumnezeu. O lume întreagă se întinde la picioarele tale, gândăcel. Cu dragoste, mama!

— Aşa-mi trebuie dacă am părinţi hipioţi.

Penna m-a luat pe după umăr şi i-a aruncat prezervativele lui Hugo, care era mai roşu la faţă decât pantofii pe care tocmai îi scosese din geamantan.

— Cred că o să ne înţelegem de minune.

După ce i-am zis lui Hugo să plece şi am despachetat totul, pe când Penna stătea pe patul meu şi-mi spunea poveşti hilare, mi-am dat seama cât de mult îmi deraiase planul.

Nu doar că nu mă îndepărtasem c acu de Renegaţi» eram colegă de apartament

cu unul dintre ei.

Capitolul 4

PAXTON

INSULELE BERMUDE

Mi-am întins picioarele, încercând să evit bucăţile de placă împrăştiate lângă mine, pe podea. M-am uitat la toate imaginile cu tiroliana filmate ieri de echipa lui Bobby, dar tot n-am reuşit să-mi dau seama care a fost problema şi unde au dispărut scripeţii. Voiam să cred că a fost un simplu accident, dar nu-mi dădea pace senzaţia că era mai mult de atât.

Penna şi Landon au fost de acord cu mine, că era ceva ciudat, dar nu păreau îngrijoraţi. Doar tăcuserăm cascadorii mai periculoase şi se întâmplaseră lucruri mult mai grave. Dar chiar şi aşa, nimeni altcineva nu se atingea de plăcile astea.

— Poţi să te grăbeşti? Avem treabă, a exclamat I^eah din uşa dormitorului meu.

Aproape am scăpat echipamentul pe care-l examinam.

— Cred că e prima oară când o femeie îmi spune asta în dormitor.

Pentru o clipă, a părut luată prin surprindere, dar apoi şi-a revenit.

— Eşti aici de numai câteva zile. Mai ai răbdare o săptămână.

— Presupui c-am avut plângeri vreodată. De obicei, singurele cereri pe care le primesc sună cam aşa: „mai repede, mai tare, mai adânc".

Nu mi-am putut controla zâmbetul, care ny schimbat total expresia şi starea. După ultimele zile

petr? cute cu Leah, mi-am dat seama că avea efectul ăsta a$_{SU}$pI' mea. Chiar şi când îmi spunea să mă duc naibii, voiam merg acolo doar ca să o irit.

- Şi unde, mă rog, ar trebui să fim? am întrebat-o, ¡$_{n}$ I timp ce am ridicat cuplajul furtunului şi am verificat sigiliul

— Suntem în Insulele Bermude.

— Aşa, şi?

— Azi avem o zi obligatorie de studiu pe teren. Una întreagă. Care începe în jumătate de oră.

Aia era o crăpătură? M-am uitat mai îndeaproape şi am pipăit marginea. Nu. Totul era în regulă.

— Trebuie să plecăm, aşa că, ridică-te!

Mi-am dus privirea spre ea. Arăta fenomenal. Purta pantaloni mulaţi, cărora Penna le zice colanţi. Iar bluza albastră era mai mare şi-i cădea pe un umăr, dezvăluin- du-i breteaua sutienului negru.

Poate purta lenjerie asortată şi mai jos...

Oare era genul care avea tanga? Mai mult ca sigur, la ce pantaloni purta.

— Paxton, e timpul să plecăm.

$i-a încrucişat braţele la piept şi a început să ba autoritar din picior. (

— Du-te doar tu! Eu mă pregătesc pentru mâm^{e} Adaugă-ţi un masaj cadou din partea mea.

M-am întins spre altă bucată, dar mi-a luat-o i^{Dfl} inte şi a apucat placa rapid. ..

- Asta nu e distracţie, Paxton. E tema pentru re
gii]e lumii. , I t;

„La naiba. Examinasem trei plăci, dar mai • şapte. I ţ

— E obligatoriu? I *

— Da. Tocmai asta am spus. Şi ai fi auzit, da^ puţin atent. | 'i

— Am lucruri mai importante de făcut, am

contracarat, trăgând de furtun.

— Da, cum ar ii să treci cursul ăsta. Nu te mai plânge şi hai să mergem!

Apoi a tras mai puternic de bucata de material din mâna mea.

Privirile ni s-au intersectat şi am citit determinarea din ochii ei.

— Ce-mi dai dacă vin? am întrebat-o, încrezător.

Puteam foarte bine să verific restul echipamentului d ¡seară.

I,eah şi-a dat ochii peste cap.

— O să te felicit că eşti un elev bun. Sunt meditatoa- rea ta, nu bona. Acum, poartă-te ca un băiat matur şi fa ceea ce trebuie.

— Dar nu prea bun, i-am spus zâmbind.

Era foarte distractiv s-o enervez. Atunci îşi lăsa garda jos şi ii admiram pasiunea pe care-mi doream cu disperare să i-o provoc. Voiam s-o văd fumegând.

— Ce vrei? a întrebat.

— Vreau să-mi oferi ziua de mâine.

— Ai următoarele mele nouă luni. Ar trebui să fie îndeajuns. Hai, o să întârziem, a zis ea, după ce s-a uitat la ceasul aşezat pe încheietura mâinii.

— Poate o să ia lumea sfârşit.

Nu-mi aminteam ultima oară când ajunsesem la timp undeva.

Leah s-a bosumflat, dar nu furia ei ni-a pus în mişcare, ci licărirea de teamă din ochii ei. Chiar îşi făcea griji că o să rateze excursia.

— Te rog să-mi oferi ziua de mâine. Dacă azi o să merg unde-mi spui tu, atunci mâine o să mergi tu unde vreau eu.

Poate dacă va vedea latura distractivă la ceea ce făceam, începea să mă înţeleagă.

Leah a închis ochii şi a oftat, de parcă-şi lua bun de la planurile ei.

— în regulă.

- Bun, atunci hai să mergem.

„Ura, am reuşit!"

M-am ridicat şi m-am îndreptat spre ea. Se juca împletitura pe care o avea în păr. Şi-a plimbat privirea ¡n josul pieptului meu, urmărindu-mi tatuajele până spre abdomen, după care a închis ochii. Aş fi putut sa urludt plăcere că mă examinase şi, judecând după reacţia ei. h plăcuse la nebunie.

— E vreo problemă?

— Nu, dar fa o favoare lumii şi pune-ţi o bluză.

S-a întors şi a ieşit din cameră.

— Eşti o laşă, am bombănit, dar ştiam...

Leah era mai puternică decât mine. Clar n-aş fi putut să mă abţin dacă ar fi fost pe jumătate dezbrăcată în fata mea.

20 de minute mai târziu, după ce i-am arătat punctul V1P de debarcare de pe vas, am ajuns pe muchie de cuţit în excursie. Eram cam 60 de persoane în total, top adunaţi ca vitele în faţa a două autobuze.

— îmi eşti datoare, i-am şoptit.

Expresia ei satisfăcută era superbă.

— O să-mi mulţumeşti mai târziu.

Ne pregăteam să ne urcăm în maşinile pentru vit^ scuze, în autobuze — şi mi-am auzit numele. Când întors, i-am văzut pe Bobby şi un cameraman alerga*[1] spre noi.

Rahat, aproape reuşiserăm să plecăm fără ei. mă săturasem de camerele care filmau aproape nons Şi debarcaserăm abia în primul port. ,

într-un final, am pornit la drum, după ce ne ocupat de cei doi oameni în plus şi am avut de-a

fa[cC] un profesor morocănos.

— N-o să-ţi fie cald? am întrebat-o pe Leah, care se foia şi-şi căuta centura de siguranţă.

S-a uitat la colanţi şi a înclinat capul.

— Probabil.

Am aşteptat să spună altceva, dar n-a facut-o şi n-am insistat. M-am uitat în jur, la celelalte fete. Niciuna nu purta o îmbrăcăminte mai lungă de genunchi. „Mhm”. Dacă mă gândeam mai bine, până acum n-am văzut-o pe Leah decât în pantaloni.

Peste jumătate de oră, autobuzul a parcat şi am ieşit cu toţii la aer.

— Unde suntem?

— La Biserica Sf. Petru. E cea mai veche biserică creştină din emisfera vestică, a spus Leah, urcând treptele de piatră spre capela albă, protejată de obloane verzui.

Am ascultat discursul profesorului despre istoria bisericii – de la faţadă, care fusese adusă de colonişti, la mormintele segregate ale creştinilor albi şi sclavilor africani. Apoi ne-a lăsat să explorăm în voie.

— Nu-i aşa că e magnifică? a întrebat Leah, atingând lemnul inchis la culoare al stranelor bisericii. Gân- deşte-te la tot ce s-a întâmplat aici. La toţi oamenii care au intrat pe uşile astea.

— Gândeşte-te la toate păcatele mărturisite, am şoptit.

— Nu apreciezi deloc istoria, mi-a spus, lovindu-mă peste stomac cu caietul ei.

— îmi place istoria, doar că prefer să o scriu, nu s-o observ.

— Şi totuşi, biserica asta are ceva sublim, a zis Leah, admirând toate detaliile. Uraganele au venit şi au trecut, iar ea a fost pur şi simplu reconstruită. Nu au dărâmat-o ^a s-o ia de la zero.

Au reparat ce era stricat, pentru că însemna ceva pentru ei. E superbă.

.►Căsătoria noastră nu înseamnă nimic pentru tine? Nu poţi să remediezi ce e ireparabil.”

Ani clipit, uimit. De unde naiba mi-au tele în minte? Nu m-am gândit deloc la cea mii io ani, momentul în care realizasem c; aveau să divorţeze.

- Eşti gata să plecăm? m-a întrebat, cu o plină de sinceritate.

Cât timp trecuse de când fusesem cu cineva cart nu avea planuri ascunse? Care nu voia cinci minute defai sau să se laude că-mi ajunsese în pat?

Leah nu dorea nimic din toate astea. Abia accepta să se afle în preajma mea. în relaţia noastră, eu eram cel care vâna orice ocazie ca să petrecem chiar şi un minut împreună.

Da, putem să mergem! apoi a arătat spre duba albă din parcare. De data asta, schimbăm mijlocul de transport.

— Nu ne întoarcem la vas? am întrebat. încercând să-mi ascund dezamăgirea.

Trebuia să inspectez scripeţii, să mă asigur că mâine totul o să meargă perfect.

— Nu încă. Nu-ţi face griji, Cenuşăreaso, o să te aduc pe vas înainte de miezul nopţii.

M-a condus spre dubă şi i-a spus şoferului nume!« noastre.

— Unde mergem?

S-a dat la o parte, să mă aşez lângă ea, şi alt» studenţi s-au strâns în spatele nostru.

— Nu te-ai sinchisit să te uiţi la itinerariu? întrebat.

— Nu. 7 i-am văzut lista cu excursii şi l-a Ât cel care se ocupă de organizare să mă înscrie şi pe aceleaşi.

— Eşti prea naiv.

„Dacă ai şti tot adevărul...”

- N-am facut-o decât după ce te-ani

Am decis că nu era deloc rău să fiu în preajma ta. $«• hotărâseşi să fii în continuare meditatoarea mea,

eram sigur că ai gusturi bune.

— Incredibil.

Duba s-a pus în mişcare şi când m-am uitat în oglinda retrovizoare, m-a pufnit râsul.

- Ce e?

— Bobby n-a ajuns, am spus, arătând în spate.

Leali s-a întors şi a chicotit. A fost cel mai hipnotizant sunet pe care l-am auzit vreodată. Relaxat, jucăuş şi al naibii de sexy.

— Ahaha, acum fuge!

Leah a izbucnit în râs, şi amândoi îl priveam pe Bobby încercând să prindă duba din urmă.

— Vrei să oprim şi să-l aşteptăm?

Leah şi-a arcuit o sprânceană şi am observat provocarea din ochii ei.

— Nu. Suntem doar noi doi... şi ceilalţi turişti minunaţi.

Zâmbetul ei merita scandalul care ştiam c-o să urmeze mai târziu. Cu siguranţă, locul unde mergeam trebuia să fie înregistrat, dar eu tocmai lăsasem echipa de filmare în urmă. Păcat.

înaintam pe insulă, iar priveliştea era pur şi simplu spectaculoasă. Părea greu de crezut ca ne aşteptau nouă luni de explorare. Şi, oricât de minunat era ce se întâmpla, eram sigur că aveau sa urmeze lucruri mult mai impresionante.

Când maşina a trecut peste o groapă. Leah s-a lovit de umărul meu, apoi s-a lipit de geam, de parcă era inacceptabil să mă atingă. /\m înghiţit cu noduri, ştiind că pofta mea de a o atinge ar strica excursia, notele mele şi viaţa ei. I.a naiba, chiar şi viaţa mea. Leah era prea importantă ca să mă gândesc la ea în felul ăsta.

în plus, mereu am vrut ce nu am putut avea, sigur despre asta era vorba şi acum. Mă concentram pe ea pen- lru Ştiam că era de neatins.

Peste io minute, stăteam afară, lângă un Seinn mare pe ire scria DRUM PENTRU PIETONI SPRE p^’ TEMLE DE CRISTAL DIN INSULELE BERMUDE.

- Explorăm peştera? am întrebat eu, pli$_n$ speranţă.

— Doar admirăm priveliştea. Haide!

Mi-a zâmbit jucăuş şi am urmat-o, admirând legănatul uşor al şoldurilor sale.

Am becul pe lângă rânduri de palmieri, o grădină botanică şi, intr-un final, am ajuns la o boltă de unde se mergea în vale. Pereţii de piatră se înălţau în jurul nostru, formând un tunel. Deşi drumul nu era abrupt, am observat că Leah se ţinea strâns de balustradă.

— Nu vrei, mai bine, să merg eu înaintea ta? am întrebat-o, proiectiv.

Leah m-a privit sceptică, iar eu am ridicat din umeri.

— Aşa pot să te prind dacă o să te împiedici.

— Să mă prinzi?

Mai degrabă, ţe-aj opri în spatele meu. dar chiar şi aşa, poţi să mă foloseşti.

M -a săgetat cu o expresie uimită.

- Spatele. Poţi să-mi foloseşti spatele.

„Şi orice altă parte din mine pofteşti.”

— Ştii ce? O s-o iau înainte doar ca să pun punct acestei conversaţii.

M-am aşezat imediat după ghidul nostru şi am dat d,n pe . ef bătea câmpii despre istoria peşte- m. Unde-mi dispăruse farmecul? Nu că încercam să niă cuplez cu Leah, dar ar fi fost drăguţ să fiu în stare să leg două vorbe coerente.

Când am ieşit din tunel, am rămas uimit.

— Uau!

Tavanul era plin de stalactite, îndreptate spre cea mai limpede şi safirie apă pe care o

văzusem vreodată.

Ani simţit obrazul lui Leah pe umărul meu, atunci când s-a aplecat să le admire.

— Ţi-am spus că o să merite.

M-am întors spre ea şi i-am atins vârful capului cu buzele. Părul îi mirosea a portocale şi-mi plăcea la nebunie să i-l adulmec.

— E superb!

S-a dat în spate, destul cât să mă privească direct în ochi.

— Iar tu te gândeşti cât de repede poţi să cobori cu skateboardul pe rampă, nu-i aşa?

Nici nu mă gândisem la asta. Mă concentrasem prea mult la ea. „începi să te pierzi.” M-am uitat din nou la rampă.

— Probabil aş prinde viteză considerabilă, dar aş avea nevoie de ceva care să mă ajute la viraj.

Cele două fete din spatele nostru au chicotit, iar blonda sexy mi-a aruncat zâmbetul cu care m-am obişnuit în ultimii trei ani de viaţă publică. Cel care se termină de obicei cu primirea unui număr de telefon pe care nu-l foloseam niciodată, pentru că trecusem deja mai departe.

— Te gândeşti vreodată că poate eşti mereu pe grabă şi nu poţi să savurezi ce e în jurul tău? m-a întrebat Leah.

Am tresărit şi m-am întors imediat spre ea. Oare îmi citise gândurile? Nu. Stătea aplecată peste balustradă, absorbind totul din jur şi trăind momentul într-un mod în care eu n-o făceam. Avea dreptate. Chiar eram mereu grăbit.

M-am aplecat lângă ea şi umărul ei gol l-a atins pe al meu. Pur şi simplu, am admirat. Nu doar priveliştea incredibilă din jurul nostru, ci şi emoţiile care i se citeau Pc chip, în timp ce ea se pierdea în peisaj.

~~ A meritat s-o iau mai uşor pentru asta, i-am recunoscut.

Leah şi-a întors privirea spre mine şi am reali- ᶻ-at subînţelesul vorbelor mele. Ar fi simplu să-mi plimb

degetele prin pănil ei, să-i ridic buzele spre Sărut, să văd dacă gustul ei e la fel de dulce înfăţişarea. Poate atunci aş fi fost satisfăcut, era încheiată şi curiozitatea potolită.

mine Şi Precum ii e ■

„Eşti conştient că nu e aşa.“

— Hmm, nu eşti... Wilder? a întrebat un tipdinspa- tele meu.

Mi-a venit să-l lovesc şi să-i mulţumesc în acelaşi timp că s-a băgat în seamă şi a stricat momentul.

M-am întors, dar Leah a rămas cu privirea aţintită asupra apei.

— Da, i-am răspuns, eu sunt.

— Ce tare!

Tipul a bătut palma cu prietenul lui, în timp ce o ţinea în braţe pe blonda sexy.

— Ştiam că eşti pe navă, dar nu mă aşteptam să te întâlnesc.

— Atunci, salut! i-am zis, dând subtil din cap.

— Bună, a spus iubita lui.

Zâmbetul ei mi-a dat de înţeles încă o dată că ar fi foarte fericită să-mi vadă camera mai târziu.

în mod ciudat, ideea nu mă atrăgea deloc.

— Omule, te-am văzut la .Jocurile X de Vară. Finalul a fost bestial, iar tu te-ai descurcat de minune!

O urmă de teamă a străpuns calmul pe care-l simţisem de când am plecat de pe vas.

— Mulţumesc! A fost o noapte... de pomină.

„Ce ai da ca să o poţi schimba?"

— Cum a fost? a întrebat tipul celălalt, îmbrăcat ca de la Abercrombie & Fitch.

— Să câştig? am vrut eu să clarific, ţinându-mă de balustrada din spate.

„Nu face asta. Nu întreba."

— Să-ţi învingi prietenul cel mai bun. Toţi credeau că Nitro o să ia aurul, dar tu le-ai arătat cine e cel mai bun-

Am strâns puternic balustrada. Planul nu fusese să-l înving pc Nick şi asta îmi răpise aproape toată bucuria momentului, încă din clipa în care mi-au pus medalia la gât. Fusese începutul unui declin pe care n-am putut să-l opresc.

Nimeni n-a reuşit s-o facă.

— Da chiar, el unde e? a întrebat primul tip, înainte să devină evident că nu aveam să răspund la prima întrebare. Nu l-am mai văzut pe canalul Renegaţilor de foarte mult timp.

— Şi-a luat puţin timp liber, lucrează la o serie de trucuri noi, am spus eu relaxat, aşa cum mă instruise agentul de publicitate.

— Ca să te învingă, nu-i aşa? Sigur abia aşteaptă să ajungă din nou pc primul loc, după ce ai fost în top în ultimii doi ani.

M-am forţat să zâmbesc, apoi am simţit o atingere uşoară pe mâini. „Leah."

- Paxton, ar trebui să-l prindem din urmă pe ghid. Ştiu că vrei să te întorci pe vas, a spus ca încet.

Blonda a fixat-o cu privirea, semn că o considera concurenţă. Aproape am izbucnit în râs. Dacă Leah ar fi arătat o simplă urmă de interes, n-ar fi existat nicio competiţie.

Gândul că aş putea să simt curburile trupului lui Leah sub al meu era mai presus de orice, şi mai ales de o tipa oarecare. „Nu mai spune aşa ceva. încetează! Nu eşti interesat să te culci cu Leah."

„Ce mincinos."

— Eu sunt Elyse, i-a spus blonda lui Leah. Tu cine eşti?

— Nimeni pentm care să-ţi faci griji. Pax, eşti pregătit? a spus Leah pe un ton destins.

Mi-a tras mâna de pe balustradă, apoi şi-a strecurat Propria mână în a mea, iar stomacul a început să-mi iacă tllmbe, la fel ca unei fetiţe de 13 ani.

— Da. Mă bucur că v-am cunoscut. Ne vedem |a bordul vasului.

Leah m-a îndepărtat de ceilalţi studenţi, şi am mers pe pasarela aflată deasupra unui lac adânc de 15 metn Mă mângâia cu degetul mare în palmă şi, cu fiecare mişl care, risipea stresul care mă acaparase.

— O să mă întrebi?

— Ce anume? m-a întrebat ea, coada împletită alu- necându-i peste pielea catifelată.

— De Jocurile X. De Nitro. De orice?

A făcut o pauză, apoi s-a întors până am ajuns faţă-n faţă, singuri, mai apropiaţi decât fusesem vreodată.

— Vrei să-mi spui?

— Nu. Nu încă.

Avea privirea înţelegătoare şi profundă, iar colţurile gurii i s-au arcuit într-un zâmbet.

— Atunci n-o să insist. Oricum, nu e treaba mea.

S-a întors, mi-a dat drumul la mână şi m-a lovit o senzaţie intensă, ca şi cum tocmai ratasem ceva important. îmi scăpase printre degete o oportunitate.

Ai treabă? l-am întrebat pe Lahdon din uşa camerei lui.

Tu ce zici? m-a întrebat el, uitându-se la mine de după coperta unei cărţi.

Arăţi ca şi cum ai nevoie de ceva care să-ţi dis- tragă atenţia.

A pus cartea mai jos şi a pufnit.

— Pax, unora dintre noi chiar ne place să citim. Ar trebui să încerci şi tu. Poate atunci n-ar mai trebui să-ţ> hă rţu ieşti atât de mult meditatoare«*! timidă.

— Nu e timidă.

Mi-am încrucişat braţele la piept şi m-am rezema[1] de cadrul uşii.

— în comparaţi cu tipele cu care interacţionezi de obicei, e uşă de biserică.

Când l-am auzit, am intrat în cameră, moment în care a ridicat mâinile, în semn de capitulare.

— Mi se pare grozavă, serios. E foarte drăguţă şi e posibil chiar să te ajute să treci anul, dar am observat cum te uiţi la ea.

— Nu mă uit în nici un fel.

— Dimpotrivă. Te uiţi de parcă vrei să o bagi în pat cât mai curând.

L-am fixat cu privirea. Dacă n-ar fi fost un pămpă- lău care suferea din dragoste, i-aş fi spus vreai două despre propriile lui obiceiuri sexuale autodistructive. Doar nu-i spuneam Casanova fără motiv. Dar asta m-ar fi tăcut mai nesuferit decât eram. în plus, jucasem şi eu un rol în despărţirea lui... şi schimbarea prin care trecuse după aceea.

— N-o s-o ating.

— Foarte bine.

Landon a ridicat din nou cartea.

— Stai un pic, nu eşti prietenul meu? N-ar trebui să mă susţii dacă aş vrea să fiu eu Leah?

landon a oftat, apoi şi-a aşezat cartea pe stomac.

— în primul rând, o să te susţin în absolut orice situaţie, nu trebuie decât să-mi spui. Chiar dacă o să fie cea mai proastă decizie pe care o ici vreodată, ştii că o să te susţin. în al doilea rând, realizezi ce ai spus?

— Mă doare capul de la cat am învăţat toată seara. Luminează-mă!

Ai zis c-ai vrea *să fii cu Leah.* Nu să ai o aventură. Nu să faci sex, cum ai făcut cu restul. Cum sunt prietenul tău cel mai bun, permite-mi să-ţi spun că nu e genul de fată cu care să faci sex şi s-o părăseşti pentru următoarea ţipă sexy,

pentru ca apoi să te mediteze ca şi cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Ţine-ţi mâinile în buzunare şi şliţul închis, pentru că dacă strici treaba asta, am încurcat-o cu

• c5 f-ici sex, sun-o pe Zoe. Lasă-ţi medita, toţii. Daca vrei s . flutlirând din carte. '°area2npedasta înseamnă că nu eşti de acord să o aduc CU n° A răsuflat adânc, destul de tare cât să mişte pagi. nile clar n-a lăsat cartea jos.

’ – Dacă eşti hotărât să o dai m bară, n-o să te opresc. Ba chiar, o sâ-i găsesc un costum de scafandru.

- Mulţumesc, o să aibă nevoie. Şi, daca vrei să ştii, n-o s-o dau în bară şi nici n-o să mă culc cu Leah. Sunt foarte capabil să mă controlez şî Ştiu că notele mele sunt mai importante decât orice posibilă *aventiu* d.

Cuvântul mi-a lăsat un gust amar.

Am închis uşa şi am văzut-o pe Penna rezemân- du-se de perete.

— Are dreptate, a spus ea. ridicând din umeri.

— Nu începe şi tu.

Am trecut pe lângă ea, dar m-a urmat pe scările din apartament. Ce bine că nu eram filmaţi!

— Ce am făcut de săriţi amândoi pe mine?

— Chiar vrei să-ţi fac o listă cu toate femeile pe care a trebuit să le înlocuim în echipă doar pentru că ţie nu-U plac dimineţile de după? Doua femei din echipa de filmare. Fizioterapeuta ta. Tipa care mi-a planificat petrecerea de 21 de ani.

»Bine, m am prins! Nu duci lipsă de exemple.”

. . ~ Am '". teles- Nu trebuie să mă ating de Leah. N-o -mi risc meditatoarei!, notele, viitorul. Am inţeles! OriU-

’h CU?°SC de ° ŞăP‘âmână, Nu e ca şi cum mi-a

intrat pe sub piele, aşa că linişteşte-te! E o simplă infatuare. neinc^Xr^vS^— ssssxasaî

— Ce anume?

— Că vasul e mic, Pax. N-avem unde să plecăm, iar asta face totul mai intens... şi mai intim, mai ales când petreci aproape tot timpul cu cineva. Asta înseamnă destul timp ca Leah să-ţi intre sub piele. Fata asta e în centrul universului tău, pentru că ai nevoie de ea, ceea ce e în regulă, dar nu uita că şi tu eşti în centrul universului ei, deoarece prezenţa ei la bord depinde de notele tale.

— Aşa, şi?

Nu înţelegeam care era problema. Leah şi cu mine deja ne acceptasem relaţia simbiotică.

Penna a oftat, deznădăjduită.

— Faza e că o plac. E amuzantă, sinceră, isteaţă, dar duce cu ea şi o doză de suferinţă. E în orbita la pentru ca e necesar, iar gravitaţia ta e ridicol de puternică. Ai grijă!

Nu încerc decât să o menţin fericită. Peste trei luni, o să vină colega ei şi nu vreau să se simtă singură până atunci. Dacă o să mă urască şi o să plece? Toată munca noastră de anul trecut o să se ducă pe apa sâmbetei.

- Cred că există o graniţă intre a te asigura că e fericită şi a o face să se îndrăgostească de tine. Eşti atât de obişnuit să faci a doua chestie cu fiecare posibilă aventură. că nici nu-ţi dai seama.

însă, cu Leah, totul părea diferit şi nu ştiam cum să-i explic lui Penna ce simţeam, fără să par un idiot. Nu era vorba doar de felul în care-mi gravitau mâinile către pielea ei sau cât de mult îi admiram curajul. Era vorba de loialitatea ei, de modul în care m-a calmat în peşteră cu o simplă atingere, modul în care n-a insistat să afle mai multe informaţii despre viaţa mea.

— Azi, a auzit nişte ţipi vorbind despre Nick.

— Ce i-ai spus?

— Nimic.

Am deschis uşa glisantă spre balcon, bucurându-mă l’nza uşoară şi de apusul memorabil.

Penna a venit după mine şi s-a rezemat de $b_a|_u$ tradă. M-a analizat, privirea ei albastră plimbandu t peste trăsăturile mele, în timp ce trăgea concluzii.

— Se pare că nu e singura care a trecut prin lucruri care au marcat-o.

S-a uitat dincolo de mine şi a făcut cu mâna.

Am privit în direcţia în care se uita ea şi am văzut-o pe Leah întinsă pe şezlong. Briza uşoară îi lipea cămaşa de talie. Purta nişte ochelari de soare care îi acopereau u_n sfert de chip, l-a făcut şi ea cu mâna lui Penna, aruncân- du-i un zâmbet sincer şi luminos.

— Exact ce spuneam. Vas mic, univers mic.

S-a dus să stea cu Leah, dar cu am păstrat distanţa. Poate era cazul s-o sun pe Zoe, să fac sex, ca să-mi .scot dorinţele din sistem, dar chiar n-aveam chef de gemetele ei false şi sânii ei şi mai falşi.

Poate tot ce voiam erau nişte forme delicate şi o privire tandră. Poate voiam să port o conversaţie şi să mă simt înţeles. Sau poate eram dus cu pluta şi nu voiam decât să fac exact lucrul care-mi era interzis, pentru că era periculos.

Dar ce voiam eu nu era o opţiune.

Am intrat în apartament şi am închis uşa în urma mea.

Era îngrozitor să-mi doresc intangibilul.

Capitolul 5

LEAH

INSULE.LE BERMUDE

Soarele de Bermuda mi-a scăldat viguros umerii, şi am aplicat încă un strat de cremă cu protecţie solară, evitând bretelele maioului. Plaja era plină cu studenti care se bucurau de ultima zi pe ţărm înainte de traversarea Atlanticului.

Deodată, a apărut o umbră şi mi-am lăsat ochelarii în jos. Am văzut-o pe Brooke, stând deasupra mea, în bikini şi un sarong.

— Wilder mi-a zis că e posibil să te găsesc aici, mi-a spus, zâmbind larg.

Bună, Brooke’ Mă văd cu el intr-un sfert de oră, •-am răspuns după ce am verificat ceasul.

Brooke s-a aşezat pe şezlongul de lângă mine şi şi-a pus geanta gigantică de plajă pe nisip.

— Cred că-i era teamă că n-o să mergi, a recunoscut ea. încă se simte vinovat din cauza incidentului cu tiroliana.

— I-am spus deja lui Penna că sunt bine. N-avea de unde să ştie că mi-e frică de înălţimi.

N-a ştiut nici cât de greu mi-a fost să mă urc pe platforma aia sau că am ţinut ochii închişi tot timpul cât am coborât cu tiroliana, până m-a

întrebat dacă ştiu să înot.

— Cu apa ai probleme?

— Nu. Am crescut în sudul Californiei. Mă în. . bine cu oceanul.

*nteleg

De fapt, lipsa albastrului cristalin pe care-l avea p ficul era singurul dezavantaj al traiului în New Hampsh^ împreună cu frigul, zăpada şi primăverile mohorâte.

— Asta e bine, pentru că urmează să ne întâlnim Wilder pe ponton. Cu

Ponton. Apă. Costum de baie? Am înghiţit nodul d panică care mi s-a blocat în gât şi mi-am strâns instinctiv coapsele.

— Atunci, hai să mergem la el!

Am făcut o plimbare scurtă pe plajă, până la pontonul pitoresc, unde era ancorat un iaht impresionant. Am rămas mască când Paxton a sărit de pe barcă îmbrăcat doar într-o pereche de pantaloni scurţi bleumarin şi un rânjet fermecător.

Abdomenul lui era...

„Leah, ridică privirea!”

— Cum ai reuşit să obţii un iaht? l-am întrebat când ne-am întâlnit la jumătatea pontonului.

— L-am împrumutat, mi-a răspuns glumeţ.

— E al lui taică-su, a răspuns Brooke.

Paxton a privit-o nemulţumit.

— Ce vrei? Doar nu mint.

„închide gura, cred că arăţi ca un peşte.” Mi-an> lipit buzele cu zgomot.

— Ce drăguţ, am reuşit să spun.

Iahtul ăla mi-ar fi plătit taxa de studii, maştera probabil cheltuielile pentru toată viaţa.

— Are altele mai mari, a zis Brooke. ri ican

umeri.

— Mai mari? Cât de mari? Ca vasul

Ştiam că Paxton era bogat. Cum să plătească apartamentul lui şi pe al meu. [a] oameni bogaţi şi apoi... *asta.*

— De fapt...

Paxton i-a aruncat o privire lui Brooke.

— Hai să ne urcăm la bord, mi-a spus, apoi ne-a condus pe scările care conectau pontonul de iaht.

„Scări. Serios?"

— Sunteţi gata, domnule Wilder? a întrebat căpitanul îmbrăcat în uniformă.

— Da, Mac. E totul în ordine?

— Suntem pregătiţi de plecare, dar e posibil să ţineţi echipa de filmare departe de timonerie?

Fix în momentul acela, Bobby a apărut pe punte, cu un dipboard în mână, urmat de două camere de filmare şi mai mulţi membri ai echipei. Minunat!

— Bobby, să ţii camerele departe de timonerie şi să nu încurce echipajul, a ordonat Paxton.

Căpitanul i-a zâmbit drept mulţumire şi s-a întors spre locul lui.

Micul John a apărut de pe puntea inferioară cu un surâs larg pe faţă.

— Viteaza! Ai supravieţuit! Mă bucur să văd c-ai ajuns până aici.

— Hei, cum ai...?

Ultima oară când l-am văzut fusese în turn, înainte ca Paxton să mă ducă cu tiroliana la bordul vasului *Athena.*

— Eu mă ocup de pregătiri. Sunt mereu cu un pas în urmă ca să strâng după cascadorii. Şi apoi, sunt cu un pas înainte, ca s-o pregătesc pe următoarea.

— Mă bucur să te văd.

— Probabil vrei să te aşezi undeva, mi-a spus Paxton, arătând spre unul dintre scaunele încăpătoare, al căror loc părea să fie mai degrabă într-un catalog de mobila de lux, nu pe o barcă.

M-am aşezat, iar el s-a întins pe cel de lângă mine. Şî-a pus ochelarii de soare, iar barca a început să se îndepărteze de mal.

— Bun, şi ce facem în continuare?

N-am putut să mă abţin, deşi ca mera dp la caţīva paşi de mine. ue «»mat er.

- Nu i-ai spus? l-a întrebat Brooke opusă. Uln Pan^

Zâmbetul lui a fost lent şi incredibil de atrag-,

- Nu te îngrijora, Viteazo, îţi garantez c-o să r?'-

Obrajii mi-au luat foc şi mi-am lăsat capul v" Probabil că obrajii mei erau la fel de roşii ca sutienul? Brooke. w

— O să înotăm? l-am întrebat.

Am dat la o parte nisipul imaginar de pe pantalonii de bumbac. Era perechea mea preferată, uşoara şi lejeră, şi nu mă grăbeam să-i dau jos.

— Ceva de genul. Aproape am ajuns, a zis, arătân- du-mi cu degetul destinaţia noastră.

M-am uitat spre tribord şi am rămas fără aer.

— Ce fac. mai exact? l-am întrebat încă o data.

— Se dau cu Flyboard-ul. mi-a şoptit, entuziasmat.

I-am simţit căldura pe spate şi a fost nevoie de tot autocontrolul ca să nu mă sprijin de el. Paxton n-avea nicio vină că era genul seducător, eu eram cea care trebuia să-i reziste.

— Apa e trasă prin WaveRunner, apoi forţată iasă prin furtunurile de sub placă. îl vezi pe Nova?

Numele de Renegat al lui Landou mi-a a"u.n^|S11j eram filmaţi şi m-am îndepărtat de Paxton, pe,e'*n er. s-a oprit lângă un cerc de curajoşi aflaţi pe Wave u

— Cât de sus e?

— Cam la 15 metri.

— Dumnezeule!

— O să ne înălţăm şi mai mult.

M-am dus pe pasarelă.

— De ce?

— Pentru că nimeni n-a mai făcut una ca asta.

Avea o expresie hotărâtă, iar privirea îi era plina de entuziasm.

— Cel puţin, nu cum o s-o facem noi acum.

— De ce vorbeşti la plural?

Stomacul mi s-a făcut ghem, cu repeziciunea cu care landon a intrat în apă, doar ca să iasă la suprafaţă ca un delfin, tocmai la şase metri distanţă.

— Nici măcar nu vrei să încerci?

A avut tupeul să pară rănit.

— Ai uitat partea în care ţi-am spus că nu-mi place înălţimea?

Am simţit cum mi se punea un nod în piept, care se mărea cu fiecare suflare, la simplul gând că aş putea fi... în locul lor.

— Da, dar te-ai dat cu tiroliana. M-am gândit că poate...

Am dat din cap atât de puternic, că mă luase durerea.

— Nu, nicio şansă.

— Haide! Eu am mers în peştera ta.

Bobby a pufnit în spatele meu şi am ştiut exact la ce Se gândise, şi ce surprinseseră camerele de filmat.

— Peştera de Cristal din Bermuda, idiotule, a completat Paxton imediat, de parcă nu suporta ca cineva să creadă că mă explorase pe *mine.*

Nu ştiam dacă să fiu flatată sau iritată.

Am ales a doua variantă.

— Explorarea peşterii n-a fost deloc periculoasă.

— O să te învăţ. Va fi distractiv. Ţi-am adus un costum de scafandru şi tot ce trebuie.

Minunat, acum arăta de parcă i-am stricat Crăciunul cu refuzul meu.

— Sunt sigură că o să-i vină bine lui Brooke.

în niciun caz nu mă duc acolo, a snt.c •şez ong, unde stătea relaxată, cu un Kindle în k

— Vezi? E isteaţă.

- Nu vrei să-ţi înfrunţi temerile? a insistat P-

M-a întors cu faţa spre el şi fiori de elect^' ni-au străpuns în locul unde m-a atins pe braţe du-mi inima să bată cu putere. '

M-am uitat la camerele de filmat, iar el a oftat a înţeles mesajul. M-a luat de mână şi am deschis o J* ce ducea sub punte, după care am intrat intr-un dormi tor elegant. Nu terminasem de admirat detaliile superbe sculptate în lemn sau materialele scumpe, pentru că a tre- cut direct la subiect.

— O să te temi mereu? De ce să refuzi o experieo- ţă-unică-în-viaţă? Pentru că ai puţină anxietate provocată de înălţimi? Tu controlezi înălţimea. Nu trebuie să faci ce facem noi.

Puţină anxietate? Dumnezeule, doar când mă gândeam că aş putea fi atât de sus, îmi venea să vomit pe covorul impecabil din cabină. Nici măcar n-aş fi avut de ce să mă ţin.

— Să mă tem toată viaţa? Paxton, am o veste pentru tine, tu nici măcar nu mă cunoşti. Habar n-ai ce gândest sau simt, dar poate lucrurile ar stil altfel dacă le-ai sinchisi să mă întrebi înainte de a mă împinge să fac lucrun la care nu m-aş fi gândit vreodată.

„Pentru că nu pot.’*

— îmi pare rău că încerc să te scot măcar puţin carapacea la, Leah.

Stai un pic, de ce tot el părea cel rănit? .

— Nu mă scoţi din nicio carapace, ci mă di Dacă ai şti... . jar

Un ghem de nelinişte îmi oprea respiraV[a]^ felurite imagini au trecut de zidurile pe care le-am struit atent în jurul meu, atacându-mă feroce. Im<

cu canionul sub mine, şuvoiul de sânge, zgomotul greţos de metal pe piatră. Toate erau acolo, la fel de proaspete ca acum doi ani. Când am ridicat privirea, ochii albaştri ai lui Paxton se transformaseră în ochii căprui ai lui Brian. Propria mea halucinaţie mă apăsa mai mult decât ar fi putut s-o facă vreodată liroliana. Am închis ochii şi m-am forţat să inspir adânc, scoţând un sunet zgomotos.

— Leah.

Numele meu a ieşit sufocat de pe buzele lui. Apoi Pax m-a tras la pieptul său şi şi-a înfăşurat braţele în jurul meu.

Pentru o clipă, aproape am cedat şi l-am lăsat să mâ cuprindă. Era atât de bine să-i aud bătăile inimii, care erau atât de constante. Atât de vii.

Nu. nu ajunsesem până aici, pentru ca dintr-odată să devin genul de ţipă care avea nevoie de sprijinul unui bărbat. Aşa că, l-am împins şi m-am îndepărtat de el.

— Nu poţi să repari ceva ce nu înţelegi. Nu sunt una dintre cascadoriile tale, Pax. Nu sunt proiectul tău, i-am spus cât de blând am putut, fără să-mi tremure vocea.

Deznădăjduit, şi-a trecut limba peste buza de jos.

— Ai dreptate. Decizia e a ta, dar sper măcar că o să rămâi .şi o să te uiţi la noi. Vreau să te duc undeva după ce terminăm aici. Dar doar dacă o să ai încredere în mine că n-o să te forţez să faci ceva ce nu îţi place.

Mi-am frecat braţele, concentrându-mă pe fricţiune ca să-mi ridic din nou zidurile ce mă protejau.

— Pot să plec dacă vreau?

Mi-a luat obrajii în mâinile sale puternice şi

m-a fixat cu o privire sinceră.

— Bineînţeles. Dacă vrei, o să pun pe cineva să te ducă înapoi pe plajă. Vorbesc serios. N-o să te mai forţez niciodată să faci ceva ce nu vrei. Nu cum am făcut cu tiro- liana. Şi n-o să te mai pun în faţa faptului împlinit. A tost o decizie proastă, dar mă bucur că purtăm conversaţia asta.

. simţeam mâna caldă pe obrazul meu. p$_{u}$k$_{a}$ j vivacitate şi mirosea a nisip, ocean şi... a el.

Poate nu puteam să mă urc într-una din chesti i alea şi să mă catapultez în aer, dar puteam să-l nrivJ tăcând ceea ce-i plăcea.

— Bine, i-am zis încet.

— Mulţumesc.

Mi-a zâmbit şi i-am urmat exemplul.

Am stat acolo o clipă, absorbiţi unul de celălalt iar între noi a luat naştere ceva intangibil. Inima mea a revenit la viaţă, reamintindu-mi că eram mai mult decât o simplă pacientă, studentă, fiică şi meditatoare. Eram o femeie incredibil de atrasă de bărbatul din faţa ei.

I>i naiba!

Aveam voie să simt? Trecuseră doi ani. Sunt sigură că el n-ar fi vrut să...

Cineva a bătut la uşă, gest care m-a împiedicat, din fericire, să fac ceva complet prostesc. „Cum ar fi să aflu câ buzele lui Paxton sunt atât de catifelate precum par."

— Wilder? vocea lui Zoe m-a readus cu picioarele pe pământ şi m-am îndepărtat de Paxton.

— *Zoe, a* spus el pe un ton resemnat.

— Dacă ea nu vrea să meargă, eu sunt pregătită, a răspuns tipa.

— Am înţeles.

M-a privit întrebător, iar eu am aprobat cu un gest din cap. în niciun caz, nu aveam să mă duc cu el şi să nsc să cad. Probabil aş paraliza de frică dacă m-aş ndica trei metri în aer. Ce aş face după?

- Bine, mi-a zis Pax cu tandreţe. Zoe, avem ne de o a zecea persoană, aşa ca du-te şi spune-i ui să te ducă la un Flyboard. . __ şj

Strigătul ei de fericire m-a călcat pe-ne

aveam mulţi în momentul de faţă –, dar am stăpânesc.

— Bună alegere.

El a înghiţit în sec.

— Costumul tău de scafandru e în şifonier. Poţi să te schimbi aici. N-ai nicio problemă să înoţi, nu-i aşa?

— Nu, îmi place să înot.

Cu apa mă descurcam. Puteam să înot, pentru că eu eram cea care controla mişcările, şi ieşeam la suprafaţă când voiam. Aerul, însă, era un trădător care putea să-ţi dea drumul fără avertisment.

— Ne vedem sus, a zis Paxton şi a plecat.

Am deschis uşa şifonierului ca să găsesc costumul de scafandru. Poate dacă intram în apă rapid, nu avea să vadă...

„Uau!"

Inima mi-a tresărit de fericire şi am zâmbit. îmi luase un costum întreg. Fie era noroc chior... fie fusese atent şi observase că nu purtam decât pantaloni lungi.

Orice ar fi fost, însemna că voi putea înota în largul meu.

Peste io minute, m-am îndreptat direct spre punte, echipată.

— I-am spus că apa e caldă şi n-o să ai nevoie de echipament ca să înoţi, dar a insistat, mi-a zis Brooke cât mi-a tras fermoarul la spate.

— Ţi-a spus şi de ce?

— A zis că nu te-a văzut niciodată purtând pantaloni scurţi şi dacă eşti aşa modestă, nu crede că o să porţi de bunăvoie un costum de baie.

„Deci observase."

— Ce atent din partea lui, am replicat, încercând să nu par impresionată.

— Nu e deloc tipic pentru el, dar îmi place latura asta a lui, mi-a zis, sprijinindu-se de balustradă. Şi ce bine au luat camerele de filmat

cu ei.

A arătat spre barca cu motor care se afla lângă cei pe WaveRunners.

— Aşa e, ani încuviinţat.

~ Nu te relaxa prea tare, elicopterul trebuip ajungă imediat. Asta aşteaptă cu toţii.

— Elicopterul?

Fix în momentul ăla, ani auzit zgomot de elice şi u elicopter şi-a făcut apariţia dinspre insulă, iar Paxton < ceilalţi s-au înălţat deasupra apei.

Erau ca nişte uriaşi, cu picioare lungi şi puternice care se încordau. Paxton s-a ridicat mai sus decât restul apoi a intrat din nou în apă, doar ca să ţâşnească iar în sus. Apoi, toţi au început să experimenteze diverse poziţii, plăcile alimentate de apă permiţându-le să se dea peste cap, să se întoarcă şi chiar să se scufunde, aşa cum făcuse Landou mai devreme.

Mi-am ţinut respiraţia când Paxton s-a înălţat din nou, apoi s-a dat peste cap de două ori, şi s-a îndreptat direct spre apă, oprindu-se fix înainte de impact. îşi între- cuse scopul de 15 metri. Apoi a repetat schema iar şi iar, pentru simplul motiv că putea.

M-am trezit zâmbind. Mă bucuram de spectacolul pe care sunt sigură că Paxton îl conducea cu plăcere. Apoi a ridicat un braţ şi toţi s-au dus înapoi spre apă.

— Ce fac acum? am întrebat.

— Discută planul înainte să-l pună în practică.

— Sunt foarte mulţi în apă.

— Da. E Penna. Apoi Landou şi Paxton. câţiva obiş- nuiţi şi MTI-uri.

- MTI-uri?

Nu realizasem că echipa Renegaţilor era atât de numeroasă.

— Manechine pentru testele de impact.

Admiratoare care speră că cei patru Originali le vor alege ca prezenţe constante pe canalul Renegaţilor.

— Ca Zoc.

— Ea e cea mai groaznică dintre toate. Nu ni-a*’ deranjat niciodată cele care sunt aici pentru cascador"

sau faimă. Sunt la fel de nechibzuite ca Penna sau Pax. Dar Zoe încearcă să intre în grup, folosi ndu-se de sex şi asta mă scoate din sărite.

— Cine sunt Originalii?

încercam să disting feţele pe care nu le recunoşteam. Era bine dacă petreceam mai mult timp în apartamentul lui Paxton în următoarea săptămână.

— Paxton, bineînţeles. El e liderul temerarilor. Apoi Penna, Landon şi N…

S-a oprit deodată, vocea i s-a domolit, apoi şi-a aranjat ochelarii de soare. însă nu destul cât să-i observ privirea.

— Nick? am întrebat eu.

— Văd că ţi-ai făcut temele, mi-a zis, cu o grimasă crispată.

— Nu, dar a fost pomenit într-o discuţie ieri, iar Paxton s-a tensionat imediat la auzul numelui său.

— Da, aşa e, nu vorbeşte despre Nick. Niciodată. Nimeni nu vorbeşte. Uite!

Toţi zece s-au înălţat din nou, dar de data asta s-au împărţit în două echipe, cinci contra cinci. Paxton s-a dat în spate, apoi a ridicat ceva deasupra capului.

— Spune-mi că glumeşti! am bombănit, când a aruncat cu o minge de fotbal.

Ideea absurdă în-a făcut să râd, după care am urmărit cel mai nebunesc meci pe care îl văzusem vreodată, jucat la 15 metri deasupra apei.

*

— Aşa mai merge. Cum ai reuşit să scapi de camerele de filmare? l-am întrebat pe Paxton, când navigam apele cristaline, ca de safir, alături de el.

— E posibil să fii sugerat ca suntem

dezbracaţi.

— Nu te cred!

— Glumesc, n-am zis asta, pentru că ar fi insistat să vină cu noi.

Şi-a tras masca de Snorkeling peste ochi şi nas

- Mergem? a întrebat pe un ton nazal. înainte puna tubul în gură.

Am făcut şi eu la fel şi am încuviinţat. Apoi a inspirat adânc şi ne-am scufundat în paradis. Apa er° perfectă, de la culoare la limpezime şi temperatură. pJf coloraţi înotau în bancuri prin recif, petrecându-şi timpul pe lângă vasul eşuat pentru care veniserăm aici.

Plămânii mei au protestat subtil din cauza lipsei de oxigen şi m-am ridicat la suprafaţă, ca să inspir adânc înainte să cobor din nou. mine Paxton a ţinut pasul cu A arătat spre, diferite bucăţi ale vasului şi am luat împreună. Respira şi el când aveam eu nevoie.

A fost incredibil.

Mereu am îndrăgit apa. Chiar şi... după tot ce s-a întâmplat, când a devenit mai degrabă terapie decât distracţie, m-a primit mereu cu braţele deschise. Senzaţia de nedefinit pe care ţi-o oferea, că erai ca un fulg şi trăiai într-o lume fără pereţi, era pur şi simplu sublimă.

Am înotat printre bancurile de peşti, de-a lungul vasului. Am explorat malurile mai puţin adânci şi am părut în armonie perfectă unul cu celălalt, fără să ne spunem nici măcar un cuvânt.

După mai bine de o oră, când am ieşit la suprafaţă pentru ultima oară, ne-am scos piesele bucale şi măştile. Am stat faţă-n faţă, plutind la aproape io metri de barcă.

— A meritat? a întrebat Paxton.

— Fiecare secundă. E incredibil. Serios, e unul dintre cele mai incredibile lucruri pe care le-am făcut vreo- dată. îţi mulţumesc!

Zâmbetul cu care mi-a răspuns a fost mai de preţ dprât peisajul din jurul nostru şi mai

intim decât un sărut- A fost tandru, deschis, cu o nuanţă de vulnerabilitate magnetică, care mă atrăgea mai puternic decât oricare dint < cascadoriile lui nebuneşti.

— Mă bucur că te-ai simţit bine. Dacă tot o să stau pe capul tău în următoarele nouă luni, de ce să nu te bucuri de nişte avantaje? Dacă îţi doreşti ceva ce nu se află pe lista excursiilor, indiferent de portul în care oprim, nu trebuie decât să-mi spui. Ştiu că uneori o să-ţi fie greu şi c-ai fost trasă în lumea mea fără să ai de ales, dar îţi jur că o să mă asigur că nu vei avea niciun regret la sfârşit.

— Şi tu? Sunt meditatoarea ta. O să stau pe capul tău pentru sesiunile de studiu, pregătirile pentru teste şi lucrări. N-ai fost de acord cu restul. Nu trebuie să-ţi petreci timpul liber cu mine, asigurându-te că mă distrez. Ştiu că... ai multe pe cap.

Când l-am căutat pe internei, am găsit articole despre medaliile pe care le-a câştigat la Jocurile X, dar şi o mulţime de poze de la petreceri, cu foarte multe femei. Pe lângă asta, le-am văzut şi pe cele de când fusese arestat, când sărise de pe locuri de pe care n-ar fi trebuit s-o facă. Toate au pictat o imagine diferită a lui Paxton, faţă de omul care se afla în faţa ochilor mei.

Şi-a înclinat capul, moment în care tatuajul de pe gât i s-a încordat.

— Vrei răspunsul meu serios?

- Da.

Am simţit o presiune în piept, care nu avea nicio legătură cu efortul pe care-l făcusem înotând.

Paxton s-a apropiat, iar eu mi-am imaginat cum ar fi să descopăr gustul unui sărut în imensitatea oceanului. El a inspirat adânc, de

parcă încerca să decidă cât de mult sa se confeseze.

— îmi place să fiu în preajma ta. Pur şi simplu, nu Ştiu cum să-ţi explic altfel.

Oricât de mult îmi doream să analizez comentariul să-i descifrez semnificaţia, am fost copleşită de o teamă lnstantanee.

~ Nu te juca cu mine, Paxton.

— Nu mă joc, mi-a promis el. Nu-ţi ofer decât etenia mea. Nouă luni e o perioadă destul de lungă ?[n]' nu reuşeşti să cunoşti pe cineva aşa cum trebuie. [Şi]

Pauza aia n-a însemnat nimic, nu-i aşa? „Şi t[ohl<s]. însemnat lotul."

Am redus-o la tăcere pe fetiţa de 13 ani din min[e] cea care dansa fericită alături de fluturii ei din stomac' l-am reamintit că în urmă cu doar câteva zile, Zoe a ieşit din camera lui.

— Am înţeles. Mi-ar plăcea să lini prieteni, am recunoscut eu.

Dar atât. Nimic mai profund. Nu aveam de gând să-i dau ocazia să-mi deschidă cicatricile.

Apoi m-a dus înapoi la barca noastră şi m-a ajutat să urc scara. Pe când ne îndreptam spre ponton, mi-a aruncat din nou zâmbetul său fermecător – care părea să-mi fie destinat doar mie. Atunci, toţi fluturii mi-au revenit cu forţă în stomac. De ce trebuie să aibă laturi atât de diferite?

Pe W’ilder puteam să-l ţin la distanţă. Era un nemernic înfumurat şi nechibzuit, care mai mult ca sigur m-ar fi putut răni în diferite feluri.

Dar în faţa lui Paxton eram complet neajutorată, iar asta era mult mai periculos.

LEAH

ÎN LARG

Mi-am îndreptat atenţia spre uşă. Dr. Westwick preda principiile inerţiei. Fizica era probabil cel mai frustram curs pe care-l făcusem vreodată şi, sinceră să fiu, chiar nu-mi păsa când mingea pe care am împins-o avea să se oprească.

Decât dacă mi-ar fi explicat unde era Paxton.

Ne aflam în larg de patru zile, iar el lipsise de la două cursuri de literatură internaţională, unul de religiile lumii şi la toate cursurile de fizică. Cum puteam să-l ajut să-şi menţină notele mari dacă nu se prezenta la ore?

Privirea mi-a alunecat spre fereastră, iar valurile Atlanticului îmi dădeau stomacul peste cap.

— Nu uitaţi să trimiteţi răspunsurile prin eCampus până mâine la miezul nopţii şi citiţi ghidul pentru testul de luni. Nu leneviţi doar pentru că aveţi două zile de stat în Barcelona, ne-a avertizat Dr. Westwick la sfârşitul cursului.

Mi-am strâns lucrurile şi mi-am băgat dosarul în geantă cu mai multă forţă decât era cazul.

— Domnişoară Baxter! m-a strigat Dr. Westwick de la catedră.

— Dr. Westwick? i-am răspuns, cu o expresie rigida.

Şi-a plimbat degetul pe o listă pe care nu vedeam ce scrie.

— Observ că eşti meditatoare» Wilde domnului corect?

„La naiba.”

— Da, aşa este.

Şi-a ridicat ochelarii cu rame pătrate la baza nasului

— Dacă ai reuşi să-l convingi să vină la cursuri. i-ar ti de ajutor la nota de participare. Spune-i că nu-i acelaşi lucru să ne urmărească din camera lui.

,,O să-l omor. E un om terminat. Apoi o să-i arunc cadavrul peste bord, ca să nu-l găsească nimeni."

— O să-i spun, domnule profesor.

Acesta a încuviinţat, după care m-am îndreptat spre camera mea – a noastră, de fapt. Era chiar drăguţ să stau cu Penna. Ea era plecată majoritatea timpului, iar atunci când se afla cu mine, îmi respecta spaţiul. în plus, era plăcut să vorbesc cu ea.

— Ce idiot! am strigat când am trântit uşa în urma mea, anincându-mi geanta în şifonier.

— Cine? a întrebat Penna din sufragerie, unde îşi făcea pedichiura.

Picioarele ei perfecte erau întinse, bronzate şi catifelate. Am încercat să ignor fiorul de invidie care m-a străbătut. „Fii recunoscătoare pentru viaţa pe care o ai. Cicatricile tale îţi reamintesc că ai primit o a doua şansă la viaţă. O a doua şansă... pe care el şi-ar fi dorit s-o ai."

Am repetat mantra până când durerea s-a dizolvat într-o senzaţie de pace. Dr. Scott ar fi fost mândru. „Pentru că n-a fost nevoie decât de doi ani de terapie ca să ajung aici.

Dar, chiar şi după aceşti ani, tot mai aveam momente când durerea mă copleşea şi era atât de intensă» că-mi zgâria sufletul până sângera. însă doar eu im' vedeam cicatricile, cele la care umblam din când în când, doar ca să nu-l uit.

— Leah, cine e idiotul? a repetat Penna, sperii^' du-mă de-a dreptul.

— Aa, Paxton, i-am zis, aşezându-mă pe scaun.

— Nu e prima oară când aud asta despre el. Ce a făcut acum?

— Nu vine la cursuri. Sunt pregătită să fac nişte experimente cu inerţia şi pumnul meu în faţa lui.

Penna a râs.

— Pax n-a fost niciodată genul care să facă ce trebuie. De asta tc are pe tine, ca să îl ajuţi.

A ridicat pensula ojei deoarece vasul s-a legănat puţin.

— E imposibil să continui, cât timp sunt valuri.

— Dar pare că eşuez, i-am spus eu.

A ridicat gelul portocaliu spre mine, deodată cu sprâncenele.

— Vrei să-ţi faci şi tu unghiile?

Am refuzat. Puteam să mă descurc cu unghiile de la picioare, dar dacă aluneca ceva...

Nu, mulţumesc. Aş putea la fel de bine să mă duc s-o dau pe Zoe afară din patul lui. N-a venit la niciun curs azi, dar să fiu a naibii dacă mâine n-o să aibă prezenţa impecabilă.

— Zoe nu se culcă cu el. N-a mai făcut-o de vreo şase luni. Asta n-o împiedică să incerce, dar trenul ăsta a trecut de mult. Iar Paxton nu e genul care să urce de două ori pe acelaşi munte, dacă înţelegi ce vreau să zic.

— Da, bineînţeles, m-am grăbit să-i răspund. De ce ar face-o? Jumătate din femeile de pe vas ar *profita* de ocazie ca să fie cu el şi cealaltă jumătate se minte. De ce ar vrea Paxton să se culce cu aceeaşi persoană de două ori?

Penna e tresărit.

— La naiba, nu asta am vrut să spun. Nu vreau să crezi că e un gigolo sau un superficial oarecare.

Am privit-o întrebătoare, iar ea s-a uitat în jur, după care a încuviinţat.

— Bine, poate e puţin, dar inima lui e sinceră tinsă. Cel puţin, cea mai mare parte din ea. ’ nea‘

Niciodată n-am înţeles oamenii care putea facă diferenţa între cele două. Pentru mine, acolo u d* mi se ducea inima, mi se ducea şi corpul. Şi ¡n, „Dar dacă Paxton mi-ar propune...” Am blocat imedS gândul. ai

— De ce-mi spui asta?

- Pentru că e cel mai vechi prieten al meu şi-mi pasă ce părere ai despre el. Mai ales că şi lui îi pasă.

— Ei bine, în momentul de faţă, tot ce ştiu e că el habar nu are ce e ceasul cu alarmă-

— Ce zici să te duc la el? m-a întrebat, bucuroasă.

— Nu e în camera lui?

— Nu. Şi, în plus, aş vrea să văd ce se întâmplă când o să-i spui vreo două. Dacă ai răbdare câteva minute, osâ fac şi floricele.

— Penna!

Şi-a ridicat braţele în aer, apoi a spus:

— Glumeam. Mai stai puţin până se usucă oja şi o să mergem să-l căutăm.

N-a trecut mult timp şi Landon a intrat valvârtej în camera noastră, transpirat leoarcă.

— Idiotule, bate la uşă! l-a certat Penna, aruncând nervoasă cu perna în el.

— De ce? Nu e ca şi cum nu te-am mai văzut goală- i-a replicat tăios.

Penna m-a străfulgerat cu privirea.

— N-a vrut să sune aşa. Toţi suntem prieteni 1 când eram mici.

— Penna, linişteşte-te! Nu cred că Viteaza e sată de asta, a râs Landon, aşezând u-se pe canapea în 3 ‘ mea. Sunt frânt. Pax e ca un robot în ultimul timp.

— N-a vrut să sune nici asta aşa. Pax n-a

făcut $ cu nimeni, cu atât mai puţin cu Landon.

-Nu e treaba mea, am spus eu, aranjându-mi colanţii, de parcă puteau să aibă cute.

— M-a trimis după tine, Penna.

Landou şi-a ridicat tricoul ca să se şteargă pe frunte de broboanele de transpiraţie, iar eu mi-am ferit imediat privirea. într-un univers paralel, fraţii Hemsworth îşi căutau fratele pierdut, care se afla chiar aici. Landon era fermecător. Nu în felul evident ca Paxton, dar era sexy şi morocănos.

— Nu vreau să am de-a face cu trucul vostru.

Penna şi-a încrucişat braţele la piept, îmbufnată.

— Penna, nu e ca şi cum se joacă. Exersează pentru cursa BMX din Barcelona şi va avea nevoie de sfatul tău înainte să se omoare.

„Să se omoare?"

M-am ridicat în picioare.

— Ce face?

— Exersează rotaţie dublă 540 pe valurile astea. O sâ-şi rupă gâtul!

— Arată-mi despre ce vorbeşti!

*

Am privit şocată monstruozitatea de pe scenă.

— Cum naiba a...? Ştii ce, nici nu cred că vreau să ştiu.

— Asta trebuie să-l întrebi pe Wilder, a zis Landon.

— Doar că e puţin ocupat în momentul de faţă.

Puţin era o subestimare. Paxton se dădea cu bicicleta BMX pe o rampă imensă ce ocupa toată scena audi- ţoriumului. îmi ţineam respiraţia de fiecare dată când se înălţa, zburând în aer, iar bicicleta se rotea în timp ce el ajungea deasupra ei, doar ca mai apoi să aterizeze cu agilitate pe rampă şi să ajungă la celălalt capăt, de unde

repeta schema iar şi iar.

Era magnific.

Landon. Cal î"altS e dlestia asta? '-an' în^bal *

— Cam şase metri.

- Nu e periculos să facă schema pe un vac • mişcare? as 'n

— Ba da, e o idioţenie. Dar Paxton e foarte încăpăţânat

— E un idiot nechibzuit, am şoptit, uimită şi temătoare în mod egal.

Cunoşteam ţipi ca el, ştiam ce se întâmpla când aveau impresia ca deţineau controlul. „Nu e Brian. Dar Pax e posibil să fie mai rău."

— Aşa e.

Cel puţin, idiotul purta o cască.

Dar era un idiot ambiţios. Am reuşit să îi observ mai bine mişcările fascinante când ne-am apropiat de scenă.

Vasul s-a înclinat puţin. M-am echilibrat ţinân- du-mă de un spătar şi m-am îngrijorat când Paxton s-a lovit de latura rampei, alunecând şi căzând.

— Paxton! am strigat.

S-a ridicat şi şi-a dus mâna la frunte, ca să blocheze luminile de pe scenă care-i intrau în ochi.

— Viteazo!

La naiba. Oare puteam să-i folosesc numele real în faţa camerelor de filmat? Era prea târziu acum să mă gândesc la asta.

— Ce naiba faci?

S-a ridicat, ţinând strâns mânerele BMX-ului.

— Mă uit la un maraton *Fetele Gilmore.* Ce ţi 56 parc ca fac?

— Mi se pare că eşti un imbecil. Ai văzut ce valuri sunt?

- Ce? Nu.

A venit la marginea scenei. Erau doar vreo tre' metri de la baza ei până la loja orchestrei, dar chiar şi a*3, tot m-am încordat.

— N-a ieşit de aici pe lumină în ultimele două zile, a zis Landon încet.

— Ai ratat şase cursuri, am ţipat, apropiindu-ne şi mai mult şi întinzându-mi gâtul pentru a nii-l pierde din vedere.

— Ce? Nu te aud, a zis el cu zâmbetul pe buze, ridi- cându-şi mâna la ureche.

— Ba mă auzi foarte bine, Paxton Wilder, am ţipat.

— Vino aici. Nu vreau să ţip ca să-ţi răspund.

A arătat spre scara ce ducea spre scenă.

— Sau ai o rampă acolo.

Am ales a doua opţiune şi am luat-o spre lateralul sălii.

— Hei, ai venit să vezi cum e? a întrebat Brooke, care stătea pe un scaun, cu caietele în poală.

— Mai degrabă să-l cert pentru că trage chiulul, am zis, trecând prin spatele ei.

— Nu e nimic mai plăcut decât să ai în preajmă o femeie cicălitoare, a spus Zoe, care dădea din picioare la marginea scenei.

— M-am săturat să-ţi repet să nu mai fii o nemernică, Zoe, a izbucnit Brooke, tăioasă. Stai să te ajut, Leah!

— Cum jonglează Wilder cu şcoala şi practica? m-a întrebat Bobby, care avea o cameră de filmat în spatele iui.

— Asta trebuie să-l întrebi pe Wilder, nu crezi? i-am furat eu replica lui Landon.

Bobby şi-a înclinat pălăria şi a zâmbit, apoi mi-a spus:

— înveţi repede!

— Şi tu eşti mereu în drumul meu, am zis, cu un zâmbet excesiv de dulce.

Brooke m-a tras mai departe de echipă, pe

rampă.

— Haide, a zis Pax cu un rânjet atractiv pe buze. Acum se afla în vârful rampei.

- Poţi să nu te duci şi mai sus? am întrebat inima îmi batea cu putere. ’lar

— Cât de mult vrei să ţipi la mine pentru că n venit la cursuri? a răspuns, arătând spre scara ce d spre platforma aflată în capătul rampei.

Am strâns cu putere ambele margini ale scării. p_a|j erul avea o balustradă în capăt, mai mult ca sigur ca să oprească o posibilă cădere când nu mergea o cascadorie Puteam să ajung fără probleme acolo. Era la numai şase metri distanţă şi, oricum, nu era ca şi cum îmi pierdeam bursa pentru că el nu frecventa cursurile.

Am urcat scara, treaptă cu treaptă, şi fredonam melodia *Firework,* a lui Katy Perry, ca să-mi distrag atenţia de la înălţime.

M-am uitat peste marginea rampei şi Paxton mi-a întins mâna, iar în ochi îi licărea o oarecare victorie.

— De ce eşti atât de fericit? am mormăit, în timp ce m-a ridicat pe platforma mai lată decât mă aşteptasem.

M-am întins imediat după bară şi nu l-am mai strâns aşa puternic pe Paxton.

— Uită-te la tine, eşti pe rampa mea!

M-am încruntat la el.

— Rampa ta îţi distrage atenţia de la cursuri.

— Mereu arc efectul ăsta, a spus el, ştrengăreşte.

—îh, voi doi... O să vă las puţin singuri, a spus Bro- oke, ocolindu-ne, ca să ajungă Ia celălalt capăt al rampei-

De asemenea, camera de filmat era în partea opus» nouă, oferindu-ne o oarecare intimitate.

— Mă bucur să te văd, a spus Paxton, analizându-n» trăsăturile.

— Asta pentru că n-ai venit la cursuri de două jumătate. Ai ratat toate orele de fizică de când ani fost m Insulele Bermude.

to
o

- Studiez fizică chiar acum, a glumit el. N-ar trebi” să primesc credite suplimentare pentru asta?

— Nu.

Orice urmă de amuzament de pe chipul lui a dispărut, apoi şi-a atins absent, cu mâna liberă, tatuajul de pe gât.

— Când fac asta, sunt atât de absorbit, încât uit că mai există şi altceva în jurul meu.

— Nu poţi să continui aşa, i-am spus eu încet, dar pe un ton tăios, ca să evit microfoanele din partea opusă, îţi pierzi punctele de participare şi tema ta...

— Am predat-o pe eCampus, a intervenit el.

— Şi discuţia de la literatură?

N-aveam de gând să-l las să scape uşor.

— Ţi-ai luat notiţe? m-a întrebat, apoi şi-a ridicat braţele la ceafa, flexându-şi bicepşii.

..Concen t rează-te.'*

— Bineînţeles.

— Atunci, care e problema? a întrebat, nedumerit.

L-am privit uimită câteva secunde.

— Care e problema? Problema e că nu eşti prezent la curs!

— Dar tu eşti.

-Şi?

— Şi eşti meditatoarea mea. Ţi-ai luat notiţe şi poţi să-mi spui despre ce aţi discutat.

„Nu deveni violentă. Abţine-te!"

Am inspirat adânc.

— Sunt meditatoarea, nu profesoara ta. Trebuie sa [fli] prezent la ore. La naiba, Paxton, nu totul e doar despre 'ine. Bursa mea depinde de notele tale.

— Ca toate locurile lor de muncă, a replicat încet, 'tratând spre toţi cei din jur. Leah, dacă n-o să iau note [Une]* documentarul o să fie anulat.

- Poftim? Ce fel de producător ar face ca documen-tarul să depindă de notele tale?

— Tipul care-mi poartă numele de familie.

S-a șters de transpirație, cum o făcuse și ridicându-și tricoul. Mi-am menținut privirea asupra feței lui. Știam că, dacă aș fi aruncat o singură virc mușchilor de pe abdomen, m-aș fi transformat într^ baltă de hormoni, lucru care n-ar fi fost indicat pentru niciunul dintre noi.

— Numele de...

Tatăl lui deținea barca din Bermuda, dar cât de bogat era de fapt?

— Tatăl tău e producătorul?

— Da, și a fost de acord cu documentarul, doar dacă obțin note bune. E modul lui de a mă face să absolv facultatea.

Vasul s-a legănat din nou și am strâns cu putere balustrada, iar Paxton rn-a ținut de talie. A răsuflat zgomotos, apoi și-a luat mâna de pe mine, de parcă îl arse- sem. Știam că aveam talia mai groasă decât zeițele sportive cu care-și petrecea timpul, dar era cazul să aibă o asemenea reacție?

— Ei bine, n-ai cum să termini fără note mari, așa că poate ar trebui să vii la cursuri.

— Leah, eu fac cascadoriile, altfel directorii de la studio nu mai fac filmul. Orice aș face, nu e bine. De asta au nevoie de tine, a spus el, după ce și-a tras sufletul puțin.

Privirea lui albastră mi-a străpuns furia. Sau poate situația dificilă în care se afla avusese efectul ăsta asupra mea.

— Jumătate dintre membrii echipei de filmare familii de susținut, și... Nu suntem doar noi doi implicai'' așa că spune-mi ce ar trebui să fac.

— Nu știu, am șoptit.

— Nici eu. Ştiu că trebuie să studiez. în acelaşi tW; trebuie să mă antrenez, să mă menţin în formă, să plaD'Ţ următoarea cascadorie şi să-mi păstrez, sănătatea mintă[1]' •

— Tipul care-mi poartă numele de familie.

S-a şters de transpiraţie, cum o făcuse şi Land ridicându-şi tricoul. Mi-am menţinut privirea aţii asupra feţei lui. Ştiam că, dacă aş fi aruncat o singură vire muşchilor de pe abdomen, m-aş fi transformat într^ baltă de hormoni, lucru care n-ar ii fost indicat pent ° nici unul dintre noi.

— Numele de...

Tatăl lui deţinea barca din Bermuda, dar cât de bogat era de fapt?

— Tatăl tău e producătorul?

— Da, şi a fost de acord cu documentarul, doar dacă obţin note bune. E modul lui de a mă face să absolv facultatea.

Vasul s-a legănat din nou şi am strâns cu putere balustrada, iar Paxton m-a ţinut de talie. A răsuflat zgomotos, apoi şi-a luat mâna de pe mine, de parcă îl arse- sem. Ştiam că aveam talia mai groasă decât zeiţele sportive cu care-şi petrecea timpul, dar era cazul să aibă o asemenea reacţie?

— Ei bine, n-ai cum să termini fără note mari, aşa că poate ar trebui să vii la cursuri.

— Leah, eu fac cascadoriile, altfel directorii de 1a studio nu mai fac filmul. Orice aş face, mi e bine. Dc asta ani nevoie de tine, a spus el, după ce şi-a tras sufletul puţin.

Privirea lui albastră mi-a străpuns furia. Sau poa[te] situaţia dificilă în care se afla avusese efectul ăsta asupra mea.

— Jumătate dintre membrii echipei de filmare au familii de susţinut, şi... Nu suntem doar noi doi impl>[ca]^[b] aşa ca spune-mi ce ar trebui să

i

i

c

ti

ti

a

*

io?

fac.

— Nu ştiu, am şoptit.

— Nici eu. Ştiu că trebuie să studiez. în acelaşi tin’P’ trebuie să mă antrenez, să mă menţin în formă, să pl[an]L următoarea cascadorie şi să-mi păstrez sănătatea mint* ‘

toate astea pe când sunt urmărit nonstop de o cameră de filmat. Ţi-am spus că n-o să fie uşor!

— Atunci, de ce ai acceptat să faci documentarul?

M-am surprins când îi pusesem mâna pe braţ fără să realizez, de parcă atingerea pielii noastre m-ar fi ajutat să-i înţeleg viaţa, care mi se părea nebunie curată.

— Nu eşti destul de faimos? Nu eşti destul de bogat?

— Parţial, a fost vorba şi de aspectele astea. Tot ce se întâmplă acum o să ne asigure carierele în următorii ani, iar oportunităţile sunt incredibile. Dar, mai presus de toate...

S-a oprit şi s-a uitat la camera de filmat.

— Am motivele mele. Ar fi trebuit să vin la curs. Ar fi trebuit să studiez. Am făcut o alegere şi e posibil să fi fost cea greşită.

— Hal de scuză! am pufnit eu.

S-a întins după chipul meu, dar a lăsat mâna în jos înainte să mă atingă.

— Nu-ţi cer scuze. Dacă a trebuit să chiulesc de la cursuri ca să vii aici, acum, n-am nicio problemă cu asta.

— Bineînţeles, i-am replicat sarcastic, însă nuanţa înţepătoare din voce îmi dispăruse.

— Dacă tot ai venit până aici, vrei să-ţi arăt nişte chestii bestiale? m-a întrebat, cu zâmbetul lui de Wilder ce îi acapara toată faţa.

— Mă întrebi dacă sunt pregătită pentru o aventură? l-am întrebat, folosindu-i replica.

— Te întreb dacă eşti pregătită să fii martora unei aventuri. Landon, îmi dai o cască?

“ în niciun caz. Nu mă urc pe nimic care alunecă Pe rampa asta. Ai înnebunit de-a binelea!

Paxton a prins cu uşurinţă casca pe care

Landon o aruncase şi mi-a aşezat-o pe cap.

Degetele lui mi s-au plimbat pe pielea gâtului, apoi ’ ,nchis casca sub bărbie.

— Asta e doar în caz că apare ceva te forţez să faci nimic, dar uneori zboară plăci pe aici. Vreau să-ţi protejez creierul ăia irunios "* mă ajuţi să termin cu bine trimestrul.

— Bine, i-am zis, lăsând să-mi scape un surâs p ce trebuie să faci! îţi dau io minute, apoi o să te duc * camera mea.

Unul dintre membrii echipei a fluierat.

- Ca să înveţi! am adăugat rapid. Te duc în camera mea ca să studiezi! Dumnezeule!

De ce *totul* avea dublu sens cu ei?

Paxton s-a urcat pe BMX şi a râs, iar eu am simţit imediat fluturi în stomac. A prins viteză pe rampă, undea început o serie de întoarceri şi coborâri, însă a stat departe de zona în care ne aflam eu şi Brooke.

De aproape, părea mai degrabă artă decât sport Felul în care se mişca şi zbura în aer, iar şi iar, într-un ritm propriu pe care-l crease parcă cu atâta uşurinţă. Cădea cam des pentru liniştea mea, însă de fiecare dată se ducea să vorbească cu Landon, apoi se urca din nou pe rampă. Era concentrat sută la sută. Nici măcar o singură dată nu s-a uitat spre mine sau la camerele de filmat Era ca şi cum nu exista nimic altceva în afară de bicicleta, rampă şi abilităţile lui.

Cu cât îl priveam mai mult, cu atât realizam că era la fel şi pentru mine. îmi ţineam respiraţia când cascadorie şi expiram uşurată doar atunci când îmi încleştam pumnii când se ţinea de ghidonul şi-rni ţineam respiraţia când se înălţa mai mult. lumea lui se limitase la antrenamente, a mea se li' doar la el.

— E grozav, nu-i aşa? a întrebat Brooke.

— Incredibil.

îi privesc de când erau mici. Mereu a’’eun uimită de lucrurile pe care le fac, de parcă gravitat’« joc pentru ei.

— Tu n-ai încercat niciodată?

— Nu, a pufnit Brooke. Perina e rebela familiei. Lucrurile pe care le face nu mă reprezintă deloc. Nu mă deranjează cele mai uşoare – cum ar fi să schiez, să mă dau cu snowboardul, să merg cu motocicleta dar în clipa în care se înalţă în aer, mă aşez pe bancă. Am realizat acum mult timp că e o diferenţă între a admira nebunia şi a face parte din ea.

— De acord.

Paxton a făcut un truc în care s-a rotit în aer şi mi-am ţinut respiraţia până când a aterizat... cu spatele. ..Acum doar se dă mare."

— înţeleg de ce toate fetele se ţin după el. Intensitatea lui e captivantă.

Gândul că ar da dovadă şi în pat de aceeaşi concentrare, forţă şi pasiune a fost îndeajuns ca să-mi provoace un fior de dorinţă animalică.

M-am foit, jenată de faptul că eram extrem de excitată.

Cum ar fi ca întreaga lui atenţie să fie îndreptată doar asupra mea?

„N-o să afli niciodată."

Paxton s-a oprit în celălalt capăt al rampei şi şi-a scos casca.

— Tot nu e bine, mi-a spus.

— Dar eşti incredibil.

Gura mi se uscase. îşi ştergea iar transpiraţia cu tricoul. De data asta, nu mi-am mutat privirea de la liniile sculptate ale abdomenului său şi de la muşchii care-i modelau trupul. Cum putea să arate aşa? Făcea abdomene în somn? Chiar era posibil ca cineva să fie atât de perfect?

— Ce bine, urmează Colin, a exclamat Brooke. L-ai yăzut? E superb. Dacă vrei o mică

aventură, pot să-ţi fac *[e]gătura cu el.

— Nici nu l-am întâlnit...

în plus, dacă aş fi vrut să am o aventură no senzaţia că n-ar fi fost cu Colin. Eram oare capabil'^’3111 o aventură? Eram pregătită pentru o relaţie, de ori[9] fi fost ea? Azi nu făceam decât să scormonesc răni v «?•*

Un tip a tras o bicicletă lângă Paxton şi au v L puţin, apoi el i-a dat undă verde, arătând spre ran Colin şi-a pus casca peste părul castaniu, cârlionţat şi urcat pe două roţi.

Trebuie să recunosc, tipul era bun, dar nu la fel de bun ca Paxton. BMX-ul s-a întors şi rotit, alunecând p$_e$ marginea rampei, doar ca să alunece înapoi.

— Ce zici, Viteazo? m-a întrebat Paxton.

— E incredibil, i-am răspuns cu sinceritate, pe când Colin se îndrepta spre noi, cam la trei metri în dreapta.

Vasul s-a înclinat şi Paxton a făcut ochii mari. Am observat o teamă pe care n-o mai văzusem până atunci la el.

— I>eah! a strigat, disperat.

Bicicleta lui Colin venea spre mine cu putere.

Totul parcă se mişca cu încetinitorul.

„Unde era Colin?"

Cadrul metalic s-a îndreptat cu viteză spre mine, mai repede decât m-am putut eu mişca din calea lui. „Oh, o să doară."

Am acceptat durerea cu acelaşi calm cu care accep' tasem în noaptea aceea că aveam să mor. Unele lucrun erau inevitabile.

Fix înainte de impact, am fost împinsă de Brooke-

M-a dat la o parte din calea pericolului, iar pic*[03] rele mi-au zburat de sub mine.

— Nu! am auzit vocea lui Paxton de unde'[3,] departe.

M-am uitat în jos, când cădeam, şi am privit c»’’’ lemnul rampei mi-a ieşit în întâmpinare. Dinlr-odată,[3] fost transportată din nou în peisajul dezolant al unei p’* paştii din California.

„Nu se întâmplă cu adevărat. Nu întâmplă se adevărat."

Am văzut foc, sânge... pe Brian.

Apoi n-am mai văzut nimic.

PAXTON

ÎN I ARG

— Leah!

I-am urlat numele, iar sunetul pe care l-am scos când a căzut a fost aproape inuman, animalic. Leşinase înainte de impact. Felul în care a alunecat pe rampă era în favoarea ei, doar că nu se mişca.

Ui fel cum nu se mişcase nici *el.*

Am folosit rampa ca tobogan, ca să ajung cât mai repede la ea. Nici n-am simţit arsurile de la frecare, care şi-au făcut apariţia pe gambe.

M-am oprit lângă ea şi am cuprins-o în braţele mele. I-am lipit chipul de inima mea şi i-am mângâiat obrazul. Era rece, transpirată, dar respira. Avea pulsul puternic.

Era inconştientă. Văzusem destule căzături cât să Ştiu că nu se rănise la gât. în plus, purta cască de protecţie, aşa că, de ce nu se trezea?

— E bine? m-a întrebat Brooke, panicată.

— Nu ştiu, i-am zis, continuând să o mângâi pe obraz, nas, apoi pe buze.

- Leah! Eleanor! Trebuie să te trezeşti. Vreau să-ţi văd ochii. Haide, iubito!

— Dumnezeule, dacă nu e bine... îmi pare atai de rău, Pax, a zis Brooke, bâlbâindu-se.

De ce nu se trezeşte?

M-a cuprins o panică cum nu m mea. Am căzut când mă câţăram pe de o stâncă, am sărit din elicopter ca dai niciodată n-am fost atât de speriat, în caz că-i punea presiune pe creier, ; lipindu-mi fruntea de a ei.

— Leah, te rog! Te rog, trezeşte-te!

A tras aer în piept. Sunetul m-a umplut de viaţă şi m-am simţit atât de uşurat, că aproape m-am prăbuşit

— Leah?

M-am retras ca s-o văd deschizând ochii. Culoarea lor ca de whiskey era ştearsă, dar măcar îşi revenea.

— Sunt aici. Eşti bine.

— N-am murit, a şoptit ea.

— Nu, n-ai murit. Eşti bine. Sunt aici.

N-am putut să-mi opresc zâmbetul de uşurare care mi s-a întins pe toată faţa.

— Paxton? a spus ea, cu vocea slăbită.

- Da?

Nu m-am putut abţine şi am mângâiat-o din nou, încadrându-i liniile delicate ale chipului. Ştiam foarte bine cât de grav se putea termina totul.

— Nu-mi plac înălţimile.

Am strâns-o la piept, iar izbucnirea mea de fericire a fost aproape isterică şi incontrolabilă.

— Mă bucur nespus că te-ai trezit.

Mereu deţineam controlul. Aşa supravieţuiam. Aşa excelam. Dar dacă nu eram atent, fata asta – femeia as – avea puterea să distrugă totul.

— Am auzit când m-ai strigat. .

Şi cu asta, mi-am pierdut şi ultima urma de con

*

M-am ridicat când Penna a intrat în sufrageria apartamentul lor.

— Cum e?

— Pregătită de somn, mi-a zis, aşezându-se pe canapea, lângă Brooke. Doctorul i-a dat o pastilă ca să adoarmă, şi nu are răni grave. Cel puţin fizice A spus că a avut un atac de panică.

— Nu-i plac înălţimile.

— îmi pare atât de rău, a murmurat Brooke.

— N-a fost vina ta.

Trecuse prin destule în ultimul an.

— Am văzut unghiul. Bicicleta lui Colin ar fi lovit-o din plin. A fost o decizie de moment şi nimeni nu te învinovăţeşte.

— Ştie c-ai vrut s-o ajuţi, a asigurat-o Penna, care a luat-o în braţe.

— Hal de ajutor. Ar trebui să-i cer scuze?

— Dacă vrei. Ea e destul de adormită, dar poate o să te ajute să te simţi mai bine.

Brooke a încuviinţat şi s-a ridicat în picioare.

— Da, sună bine. Ne vedem mâine?

— Absolut, i-am zis, forţându-mă să zâmbesc.

Apoi şi-a luat rămas-bun şi s-a îndreptat spre camera lui Leah, tocmai când Landon şi-a făcut apariţia pe uşa glisantă şi s-a aşezat în locul ei.

— Bobby a spus că n-o să folosească filmările în documentar.

— Ai încredere în el? a întrebat Penna.

— Nu cred că avem de ales, i-am zis,

plimbându-mă agitat. Leah n-o să vrea ca filmarea să fie inclusă, dar a semnat un contract prin care şi-a dat acordul, aşa că nu prea avem ce face dacă el va alege s-o publice.

Landon a dat din cap dezaprobator, apoi a zis:

— Uneori, mă întreb ce a fost în capul nostru când am lăsat o echipă de filmare să ne documenteze viețile.

— Ne-ani gândit că e singurul mod de a-i oferi lui Nick un viitor în care să fie independent. Dacă n-o să

ne iasă, atunci totul a fost în zadar. Ştiţi foarte bine ce înseamnă pentru el. E tot ce are.

— As vrea să le putem spune şi oamenilor, a intervenit Penna.

— Dar nu putem, aşa că asta e situaţia, a adăugat Landou.

Tăcerea care s-a lăsat a fost apăsătoare, îmbibată de amintiri şi regrete. însă, în acelaşi timp, a fost şi goală, deoarece lipsea tocmai el. El, care ar fi trebuit să fie cu noi în aventura asta.

— Când a căzut Leah..., am zis încet.

— Ţi-ai amintit cum a fost în trecut? a întrebat Penna.

Am încuviinţat. în viaţa mea nu traversasem atât de rapid rampa.

— Şi eu, a spus Landon, frecându-şi faţa. O să fie bine?

— Da. l-a asigurat Penna.

Brooke a ieşit din camera ei.

— E încă trează, însă nu pentru mult timp. Dacă vreţi s-o vedeţi, aţi face bine să vă grăbiţi. Ne vedem mâine!

Ne-a făcut cu mâna, apoi a ieşit pe uşa din spate.

— Hai. du-te! m-a îndemnat Penna.

Eram nerăbdător s-o iau în braţe, să-i simt respiraţia.

— Nu cred că e o idee bună.

— O placi, a spus Landon, de parcă lucrurile erau chiar atât de simple.

— Da, am recunoscut.

Cumva, speram că admiterea sentimentelor mele avea să mă elibereze.

— La naiba! Pax, te iubesc, dar distrugi toate fetele pe care le atingi. Ştiu că n-o faci intenţionat, dar asta se întâmplă, şi Leah...

— Ştiu. am spus mai răsunător decât intenţionasem Dar. oricât de mult ţin la voi. nu vă cer permisiunea.

— Ei bine, eu ţi-o dau. E o fată grozavă şi e exact ce ai nevoie, a spus Penna.

— Sigur, dar pentru cât timp? a contracarat Landon. până o să se plictisească de ea şi apoi o să-şi piardă medi- tatoarva? Ce facem atunci? O să găsim alta care e liberă ? dispusă să semneze toate formularele pentru folosirea imaginii ei şi contractul de confidenţialitate?

în urmă cu doi ani. Landon ar ti fost de acord cu Penna şi m-ar îi îndemnat să încep o nouă relaţie. Dar acum nu aveam parte decât de versiunea blazată a celui mai bun prieten al meu — cea pe care eu o creasem.

— Chestia asta nu e negociabilă. Şi, oricum, doar am spus că o plac, nu că o să fac ceva în privinţa asta.

— Ei bine, dacă ar trebui să votăm. Leali are votul meu. a zis Penna. Mereu am fost o familie, dar toţi ştim foarte bine că viaţa nu se reduce doar la Renegaţi.

Landon s-a uitat la ea. apoi la mine, şi a oftat.

— în regulă, am înţeles. Doar... ai grijă.

După ce s-a întâmplat azi, cum aş putea să nu am?

— Penna. ai verificat bine când am ales-o. nu-i aşa?

— Ştiu ce întrebi şi nu e locul meu să-ţi răspund.

în ochi i-a apărut o licărire feroce, semn că n-avea să dea înapoi.

— Deci, a păţit ceva? De asta îi e frică de înălţimi?

— fntreab-o direct, a spus ea. încrucişându-

şi braţele la piept şi fixându-mă cu privarea.

— Ar trebui să fii de partea mea.

— Echipa Leah până la capăt, a exclamat, ridicând pumnul în aer.

— Drăguţ, ce să spun...

Mi-am adunat tot autocontrolul şi m-am dus să bat la uşa camerei lui Leah.

— Intră, a spus ea, ameţită.

Am deschis uşa şi am văzut-o ghemuită intr-o Pârul ei şaten era răsfirat în jurul umărului.

— Bună!

— Bună! mi-a surâs ireal de frumos, cu o expr^ indusă de medicamente.

Salteaua s-a lăsat în jos când m-am aşezat lângă -x

— Cum te simţi?

— Somnoroasa.

I-am dat părul după ureche şi am simţit cum sr.-~ ţele mătăsoase îmi alunecă printre degete.

— Atunci ar trebui să te culci.

— Uneori am coşmaruri, s-a încruntat ea.

— Legate de ce s-a întâmplat? am intrebat-o, căutând în mod evident informaţii despre trecutul ei.

Leah a încuviinţat.

— Vrei să-mi povesteşti?

— Nu. Nu vreau să mă gândesc la asta.

— Bine. Atunci poate altă dată?

Intr-o zi când nu era sedată, când ştia ce-mi spune şi era pregătită să se deschidă în faţa mea.

— Poate.

Mi-a luat mâna şi a aşezat-o pe obrazul ei.

apoi întors şi m-a sărutat pe palmă.

Am simţit gestul ei până în adâncul sufletului

— Pentru ce a fost asta? am întrebat-o. dorindu- lotul şi neavând dreptul la nimic.

— Pentru că aşa am vrut.

N-am putut să mă abţin şi am mângâiat-o pe îmi plăcea cât de catifelată îi era pielea. Formele ei. oo[1]'- bunătatea. în lumea mea. totul era la extrem – case»d< ile, trupurile, până şi femeile. însă singurele părţi [extn'n''. pe care le avea !>eah erau cele care-mi plăceau cd [n' mult, mintea ei şi iscuţimea vorbelor sale.

— Mi-a fost atât de teamă, a zis. semi-adomiită. M-am uitat în jos... şi pur şi simplu m-am blocat. îmi pare rău că am fost slabă.

— Ba nu. n-ai fost slabă. Nu spune asta.

— Oricum, n-a fost totul chiar aşa de rău. M-am trezit în braţele tale. Ştiam că o să vii la mine.

încrederea ei m-a făcut să mă simt invincibil, şi-n acelaşi timp m-a speriat îngrozitor.

— Bineînţeles c-am venit. Mai că am zburat până la tine.

Leali s-a forţat să deschidă ochii, clipind din ce în ce mai greoi.

— în noaptea aia n-a venit nimeni.

M-am încordat cu fiecare fibră din corp.

— Leah...

— Am aşteptat, dar n-a venit nimeni. Toată noaptea. Şi nici ziua următoare.

S-a scufundat şi mai apăsat în palma mea.

— Sunt aici, am asigurat-o.

— Nu mai vreau să-mi fie frică, Pax. Mă ajuţi? Ţie nu ţi-e frică niciodată.

A închis ochii. Cât din conversaţie îşi va aminti de dimineaţă?

— Da, Viteazo, o să trecem împreună peste asta.

Aveam să mă ţin de promisiune. Indiferent de ce avea nevoie. Măcar atât puteam să fac, pentru că eu o provocasem să urce pe rampă. încă o persoană rănită din cauza egoului meu.

Leah a adormit şi mi-am dat voie să o mângâi pe Păr înainte să plec. Tocmai deschisesem uşa, când mi-am auzit numele.

- Pax?

— Leah?

— Avem cursuri mâine la io dimineaţa. Dacă o întârzii, o să le spun tuturor că tatuajul de pe gât a fost cadou de la actualul tău iubit.

— S-a notat.

Am închis uşa de la cameră râzând.

Şi am mers la toate cursurile până am ajuns în Barcelona. trei zile mai târziu.

Capitolul 8

LEAH

BARCELONA

— Haide, stăm trei zile în Barcelona. Măcar una poţi s-o petreci cu mine.

Paxton s-a rezemat de cadrul uşii. Arăta atât de bine, că bătăile inimii – şi hormonii – mi s-au activat. Jur că, de fiecare dată când se apropia de mine, corpul meu îl simţea înainte să apară.

Mi-am dat ochii peste cap şi mi-am aşezat banii şi buletinul în portofel.

— O s-o fac mâine. Azi vizitez bisericile. Ştii, pentru credit suplimentar. Ceea ce ar trebui să faci şi *tu.*

— O să vin cu tine mâine, promit Dar ce naiba ţii în mână? a întrebat, arătând spre portofelul meu.

— E un portofel.

— E cel mai ciudat portofel pe care l-am văzut vreodată.

— îl agăţ de curca şi e acoperit de haine, ca să îl ascund de hoţii de buzunare. Nu mai schimba subiectul.

Oare unde pusesem crema de protecţie solară?

n
?

— Am fost la toate cursurile.

— Şi vrei o stea aurie pentru asta?

Mi-am aşezat ochelarii de soare pe creştetul capului, iar bretelele maiou lui ini-au alunecat pe umeri.

— Ar trebui să conteze, s-a plâns el.

n
?

— Da, la o notă bună.

— Eşti imposibilă. întoarce-te!

Mi-a făcut semn cu degetul să mă rotesc ci i ascultat. Ş

— De ce? Şi de ce e aşa importantă ziua de azi?

Am tresărit când i-am simţit atingerea pe spa^L gol şi am rămas fără aer atunci când mi-a strâns breteaua Dumnezeule, dacă o simplă atingere avea efectul ăsta cum ar fi dacă ar dori să mă excite? Probabil că aş lua foc

— Fac ceva foarte tare şi. în mod egoist, vreau sâ fii de faţă. Şi, poate, am planificat ceva pentru noi după.

Am îngheţat. A planificat? O întâlnire? N-aveacum N-avea cum să se gândească la asta.

— l-a ce te referi mai exact?

M-am întors lent, ajungând nebuneşte de aproape de el – atât de aproape, că nu trebuia decât să mâ ridic pe vârfuri şi puteam să-l sărut. Doar că nu era indicat să dau curs gândurilor. Eram meditatoarea lui. iar el mâ scosese de pe *lista cu ţipe cu care avea sâ se culce* incă de când ne-am cunoscut. Dar expresia lui nu spunea că atracţia era unilaterală.

— O să afli doar dacă o să vii cu mine. Haide, Viteazo! Ai încredere, a spus el, cu un zâmbet lejer p incredibil de sexy.

Privirea lui m-a făcut să mă răzgândesc şi să-mi dau uitării moralitatea. Mă gândeam doar la sex... şi la Paxt°ⁿ Mâinile lui, buzele, zâmbetul, corpul, intensitatea act'^ lui – tot ce nu trebuia să-mi doresc. Sigur aveam creie făcut ferfeniţă.

— Bine, dar i-am promis lui Rachel că *o* sun a ■ • că trebuie să mâ întorc pe vas

înainte de miezul nopt[11,] Aşa da, Cenuşăreaso. O să te aduc înapoi pan miezul nopţii. Acum, ia-ţi borseta şi hai să merge»”• ¡|

— E un portofel! am strigat în urma lui, P[e] priveam cum ieşea vesel din camera mea.

Tu i-ai cerut să te ajute, am bombănit doar pentru mine.

Orice plănuise, aveam să încerc. Trebuia să găsesc un mod să trec peste teamă, oricât de paralizantă era. Când îmi amintesc cum m-am blocat... A fost un miracol că nu mi-am rănit mai mult decât mândria în urma căzăturii.

*

Două ore mai târziu, m-am dus la Brooke, care stătea rezemată de faianţa unui perete, pe un deal din Barcelona, cu vedere spre Parcul Guell. creaţia sublimă a lui Gaudi. Arăta de parcă însuşi Dr. Seuss se jucase cu arhitectura.

— Leah!

M-a îmbrăţişat strâns.

— Daca o să-mi spui din nou că-ţi pare rău, o sa plec, i-am zis zâmbind.

în ultimele trei zile, îmi ceruse iertare de câte ori mă vedea.

— Nu mă pot abţine. îmi...

Am fixat-o cu privirea.

— Sunt atât de entuziasmată să le văd cascadoria.

— Aşa mai merge, am spus, aplecându-mă precaută peste peretele popasului, aflat cam la 3 metri înălţime, ca să observ cum cea mai mare parte a parcului fusese golită pentru producţie. Un mozaic superb decora pereţii care se înălţau spre cerul senin. Era o simfonie minunată de culori şi lumină, care cumva îmi reamintea de Paxton. Erau piese unice, puse cap la cap intr-un mod care n-ar fi trebuit să aibă sens, dar era de-a dreptul hipnotizant

însă rampa care se afla la capătul treptelor memorabile din curtea din faţa noastră sigur nu

făcuse parte din planul lui Gaudi. Şi nici mini-rampele din jurul parcului care duceau spre ea.

Cea mai mare parte a echipei de filmare a jată local. Erau prea multe unghiuri din care tr b filmeze, aşa că i-am văzut pe toţi grăbindu-se sL$^{U'au}$* la poziţiile lor. ' **

— Uite-i că vin, am spus.

Am privit cum primii Renegaţi – aflaţi pe bici 1 BMX – au transformat parcul în terenul lor dejoacă

- Eşti pregătită pentru o aventură? a întrebat Bn oke. imită ndu-l pe Paxton.

— L-ai imitat înspăimântător de bine.

— Uite-o pe Penna, a exclamat şi s-a aplecat mai în faţă, ca să-şi admire sora făcând o rotaţie de 360 de grade

Era greu de crezut că tipa superbă care arăta ca un supermodel mânuia bicicleta ca băieţii.

— Nu-mi vine să cred că i-au lăsat să închidă parcul, am spus, admirând un nou va] de trucuri.

De data asta, Paxton era primul, cu tandem în coada lui.

— Au trebuit să accepte nişte măsuri extreme de protecţie a artei, să angajeze localnici, iar faptul că Paxton a investit o groază de bani n-a stricat.

— Asta mereu ajută, nu-i aşa? ta fel ca el sunt şi ceilalţi membri originali?

— Nu. Paxton şi Landon se trag din familii îoârtt înstărite. Părinţii Pennei şi ai mei au o situaţie financt bună, dar Nick...

Şi-a frecat nelinişitită fruntea, apoi şi-a f°d^{at} [1] zâmbet fals.

— îmi pare rău.

— N-ai de ce. N-ar fi trebuit să întreb.

în parc s-a lăsat liniştea pentru o clipă, refăcea pista pentru filmări, după ce toţi o navigase •

— Eşti la fel de îndreptăţită ca restul >ă ş[lu]- în vedere că acum eşti implicată direct.

Am pufnit.

— Sigur nu am devenit Renegaţi doar pentru că am căzut de pe rampă.

Şi-a înclinat capul, unnărindu-i pe cameramanii care potriveau unghiurile camerelor de filmat.

— Nu, dar faptul că-I susţii pe Paxton te face una dintre noi. Toţi il urmează. Toţi îl imită. Dacă el eşuează, la fel fac şi ceilalţi. Iar tu reprezinţi o parte mai importantă decât realizezi.

— Tu de ce-l urmezi?

„La naiba, am dat-o-n bară."

— Nu am vrut să sune aşa, am continuat. Voiam să te întreb de ce petreci mult timp cu ei, dacă nu te implici în toate cascadoriile?

Am arătat spre echipa de filmare şi Renegaţii care-şi urcau bicicletele în punctul cel mai înalt al parcului.

— N-ai căutat multe informaţii despre mica lor trupă, nu-i aşa?

— Nu. După ce am aflat reputaţia pe care o are Paxton şi cu ce se ocupă, am decis că era mai bine să-l las să-mi arate cine e. în ritmul lui, decât să-l judec în funcţie de presupunerile celorlalţi. Plus că, vieţile ne sunt legate în următoarele nouă luni.

— Eşti foarte potrivită pentru el, a spus ea încet.

— Nu reprezint nimic. Sunt doar meditatoarea lui.

— Dacă chiar crezi asta, poate tu eşti cea care are nevoie de meditaţii. Ţi-aş spune clişeicul *se poartă diferit în preajma ta,* dar nu ştii cum e el în mod normal.

înainte să o întreb ce voia să spună mai exact, a început al doilea val. l-am privit, hipnotizate de trucurile diverse pe care le

făceau pe rampă. .Vm tresărit când au °st la un pas să nu le iasă şi am aplaudat când au reuşit.

~ Nu mi-am dat seama cât de mulţi sunt, am spus.

— Sunt cam 20 de MTl-uri la bord şi fiecare are moduri diferite de a-şi pune în pericol corpul pentru a-l venera pe Paxton.

1 onul ei mi-a atras atenţia. Tu l-ai... venerat vreodată?

«De ce naiba contează? De ce mi-ar păsa?"

Brooke a râs.

— În niciun caz. Paxton e ca un frate pentru pe şi pentru mine. Şi, chiar dacă aş reuşi să simt o urmă<U atracţie faţă de el, am văzut câte femei îi trec prin pat N* e la fel de rău ca Landon, dar măcar Landon are motivel lui.

Ceva preţios – ce nici măcar nu observasem că face parte din mine – s-a ofilit şi a murit pe loc.

— Am înţeles. îi place vânătoarea.

Brooke mi-a cuprins palma cu delicateţe.

— Nu mă refeream la tine, Leah. E atent cu tine – şi în preajma ta.

— Nu contează.

Mi-am retras mâna şi am încercat să-mi revin, în condiţiile în care n-aveam niciun motiv să-mi pierd cumpătul. Paxton nu era al meu. Era liber să se culce cu cine voia, când voia.

Apropo de oricine, o zărisem pe Zoe, care se dădea pe role.

Brooke a urmărit direcţia privirii mele.

— Nu s-a culcat cu nimeni de când am plecat din Miami.

La naiba, sentimentul enervant a revenit.

— Nu-mi...

— Pasă, am înţeles. Dar ar trebui să ştii, în

cazca-t' pasă. Nu l-am văzut niciodată atât de speriat ca atunc când ai căzut pe rampă. Pelul în care te-a ţinut în braţe

M-am întors spre ea. deşi era rândul lui Landon s facă o cascadorie.

— M-a ţinut în braţe? IC

Dumnezeule, de ce vocea mea sunase atat drăgăstoasă?

Brooke a încuviinţat şi privirea i s-a umezit când s-a uitat din nou spre parc.

— Mi-aş dori să mă ţină şi pe mine cineva la fel.

De data asta, am luat-o eu de mână, când Paxton s-a urcat pe rampă pe BMX-ul lui. A alunecat de parcă era una cu bicicleta. Viteza, agilitatea şi acrobaţiile, toate creau ceva sublim. Nu exista alt cuvânt mai potrivit. Felul în care-şi mişca corpul şi încrederea pe care o avea în abilităţile lui nu faceau decât să mă atragă în loc să mă retrag, aşa cum ar fi trebuit.

Apoi s-a înălţat mai sus ca niciodată, rotindu-se în aer cu o mişcare care mi-a tăiat respiraţia.

- Uau!

— O rotaţie dublă 540. Toate antrenamentele au dat rezultate, a strigat Penna, care aplauda frenetic. Şi, dacă asta ţi s-a părut grozav, stai să-l vezi ce face cu o motocicletă de motocross.

Eram prea şocată ca să mă mişc.

Paxton mi-a aruncat un zâmbet larg şi s-a înclinat, de parcă făcuse cascadoria special pentru mine. Mi-a fost imposibil să-mi opresc fericirea şi l-am aplaudat până m-au pişcat palmele.

Restul echipei i-a urmat exemplul şi toţi s-

au înclinat spre locul unde stăteam cu Brooke. Amândouă am izbucnit imediat în râs.

Ştiam încă din Miami cine era, dar abia acum am procesat cu adevărat informaţia. Nu era un simplu atlet de sporturi extreme, ci unul dintre cei mai buni din lume.

— Trebuie să mai facem un set, e în regulă? a întrebat el.

— Sigur că da, am strigat. îmi place să te privesc.

•Am sunat ca una din fanele lui."

— Vrei să încerci?

A ridicat din sprâncene sub cască şi camei a GoPro.

Nici intr-un milion de ani. Acum du u startul nebuniei! Uite dâ

— Poftim?

- Să fim serioşi, eşti regele tuturor schemelor ei batice care se întâmplă aici. sal*

Până şi numele lui, Pax, semăna prea mult cu Max
Să nu fac comparaţii cu cartea mea preferată pentru copii^

— Mă duc să-mi caut costumul de lup, a spus el chicotind şi îndepărtându-se.

Faptul că mi-a înţeles gluma m-a făcut să zâmbesc şi mai larg.

Copacii din stânga scării au foşnit şi trei băieţi pre- adolescenţi au apărut din senin de după bariera din ciment. Voiau să vadă rampa.

— Avem public, i-am spus lui Brooke.

— Mereu e aşa. Toţi vor să fie precum Renegaţii Până când realizează care e preţul.

— Şi care e?

Chiar era regele tuturor schemelor sălbatice.

— Timp, lacrimi, oase rupte şi inimi frânte.

A început următorul set şi, cu toate că restul erau buni, ¡ar Landon ieşea clar în evidenţă, niciunul nu nu-J atras atenţia ca Paxton. Numai Pax m-a făcut să-mi ţin respiraţia cu trucurile lui şi inima să-mi bată cu putere.

Apoi, unul dintre MTI-uri şi-a pierdut placa în nuj locul cascadoriei. A dat din mâini şi picioare, iar gravi ţia l-a tras spre pământ. Sunetul de oase rupte mi-a înto stomacul pe dos.

Paxton şi Landon au alergat spre rampă, iar ech>P s-a adunat rapid în jurul lui.

— Cine e? am întrebat.

— Nu sunt sigură, dar cred că şi-a rupt mâna.

Peste câteva minute, tipul s-a ridicat, ţinându-' braţul rănit. Paxton l-a ajutat să ajungă la ambulant-i ‘ apropiere, iar ceilalţi s-au reîntors la rampă.

— Nu se vor opri?

Brooke a râs.

— Niciunul n-ar fi ajuns departe dacă s-ar fi oprit din cauza unei fracturi. Penna şi-a rupt ambele braţe de cel puţin trei ori. înainte ca părinţii noştri să nu mai încerce s-o convingă să-şi schimbe cariera. Nimic nu-i opreşte, nici atunci când ar trebui, a spus ea, iar zâmbetul i-a dispărut de pe buze.

Când s-a întors la rampă, Paxton s-a oprit la bariera din ciment şi s-a aplecat.

„l-a văzut pe băieţi.”

Toţi trei s-au ridicat, dar în loc să-i izgonească, Pax le-a semnat plăcile de skateboard şi a făcut poze cu ei. O căldură înduioşătoare mi s-a răspândit în piept, apăsă-toare şi eliberatoare în acelaşi timp.

Am ignorat-o şi m-ain concentrat pe trucurile din faţa noastră, până s-au terminat, însă senzaţia <Je afecţiune revenea de fiecare dată când mă uitam la Paxton.

*

— Glumeşti, nu-i aşa? E o glumă proastă? l-am întrebat, când mi-a dat un ham pe plaja din Barcelona, mai târziu în acea după-amiază.

— Alegerea e a ta, m-a asigurat.

Ochii lui albaştri, ca apa din spatele său, îmi distră- geau atenţia. „Poate ar trebui să vorbească cu ochii închişi.’’

— Şi dacă o să refuz?

— Atunci, o să ne plimbăm cu barca de-a lungul coastei.

— $i dacă o să accept?

— Atunci, o să facem parasailing. Adică, barca o să tragă de coardă şi noi o să plătim cu paraşutele deschise.

— Ştiu ce înseamnă parasailing, am spus eu tăioasă, după care m-am relaxat. îmi pare rău! Doar că nu am cre- că ai plănuit una ca asta.

— Să nu-mi ceri niciodată scuze dacă spui ce simt Prefer să ştiu adevărul decât să te prefaci. Mi-ai cerut aju- torul ca să-ţi învingi teama, nu-i aşa?

— Da, când eram ameţită de la medicamente, am bombănit, uitându-mă la nisipul ce mi se aşternuse pe tălpi.

Fusese în zadar să cred că voi putea încerca să-mi depăşesc temerea, dar nu-mi permiteam să leşin de fiecare dată când mă aflam într-o situaţie riscantă. Pe de altă parte, de câte ori aveam să fiu pusă în pericol?

„Depinde. Ai de gând să petreci mult timp cu Paxton?"

— Atunci, lasă-mă să te ajut.

— Poate putem începe cu ceva mai puţin intens, i-am sugerat.

— La ce te gândeşti?

— La ceva unde pot să-mi ţin picioarele pe pământ.

— N-o să te ajute. îţi promit că treaba asta e sigură şi există o paraşută. Iar în clipa în care spui că nu mai vrei, o să coborâm.

— Noi? l-am întrebat, clipind des. Nu mă trimiţi singură în aer?

S-a încruntat.

— Nu, voiam să vin cu tine, în tandem. Dar, dacă vrei să te dai singură, n-o să-ţi stau în cale.

— Nu! Dacă o să facem asta, prefer să fii cu mine.

— Deci, eşti de acord?

— Dacă vii cu mine, da.

Am fost recunoscătoare că purtam colanţi atunci când ne-am echipat, şi am fost aşezaţi unul lângă altu*- pentru că am intrat uşor în ham.

— Nu o să fim în pericol, nu-i aşa?

— Nu, e totul în ordine.

— Eşti sigur? Am văzut o emisiune în care cablul ˢ‘* rupt, iar tatăl şi fiul lui, mă rog, fiul vitreg, au zburat» junglă, s-au lovit de un copac şi apoi tatăl a murit.

Unul dintre tehnicieni s-a abţinut să nu râdă, cât timp îmi aranja hamul.

Paxton m-a fixat cu privirea.

— Scena asta nu e din *Jurassic Park?*

— Ba da. Dar e tot parasailing.

— Dacă-mi amintesc bine, cablul s-a rupt pentru că a fost muşcat de un dinozaur.

— Aşa, şi?

M-a luat de bărbie şi aproape m-am topit.

— în Barcelona nu sunt dinozauri. Suntem bine, Leah!

Privirea i-a coborât spre buzele mele, care s-au despărţit automat, pregătite pentru tot ce mintea mea refuza să accepte.

Ce s-ar întâmpla dacă rn-ar săruta? Dacă am depăşi limita – şi mi-ar frânge inima sfâşiată în bucăţi şi peticită?

Nu ştiu dacă aş putea să devin una dintre cuceririle lui şi să-l meditez în continuare. Dar, cu cât se apropia mai mult de mine, cu atât inima mea striga mai puternic că era destul de vindecată încât să rişte.

Dar aşa erau inimile – se aruncau cu capul înainte, iar apoi creierul trebuia să le refacă. Dacă nu eram atentă, Paxton avea puterea să mi-o sfărâme.

— Eşti gata, Wilder? a întrebat Bobby, cu camerele de filmat îndreptate spre noi.

Nu mi-a plăcut că n-am putut să scăpăm de ei, dar n-am avut un motiv destul de bun ca să facem asta.

— Eşti pregătită pentru o aventură, Leah? m-a întrebat Pax, când echipa de filmare nu putea să ne audă.

— Să nu mă laşi să mă rănesc!

Orice urmă de amuzament a dispărut de pe faţa lui.

— N-o să te rănesc niciodată şi n-o sa permit

nici ca altceva s-o facă. M-ai înţeles?

Am încuviinţat, dar îmi doream să-mi fi răspuns [a] întrebarea pe care eram prea laşă ca să i-o adresez.

Am ascultat instrucţiunile date de echipajul de pe barcă şi datorită lui Paxton, care mi-a distras atenţia, dintr-od$_a$^ ne-am înălţat în aer.

Am închis ochii şi mi-a scăpat un ţipăt, după care mi-am muşcat buza ca să opresc sunetul. Paxton rn-a luat de mână. Nu simţeam sub mine decât vântul. Era doar aerul, care n-avea nicio problemă să ma lase să cad.

Dar el nu avea de gând să-mi dea drumul.

— Dacă vrei, închide ochii, dar n-o să te poţi bucura de priveliştea asta.

M-a mângâiat pe palmă.

Am deschis lent ochii şi am icnit.

— Cât de sus suntem?

„Destul cât să pară ireal, ceea ce, în mod ciudat, e liniştitor."

— Nu te gândi la asta. Uite, se vede La Sagrada Familia, m-a încurajat el.

— Poftim?

Mi-am îndreptat privirea spre oraş şi am văzut biserica faimoasă.

— E incredibil!

— Oare o să primim credit suplimentar la religii^ lumii pentru asta? a glumit Pax. Şi acolo e Parcul Giiell unde ne-am dat azi pe rampă.

Oraşul era minunat de la înălţime, separat de Med»- terană printr-o fâşie de plajă.

— Nu am cuvinte..., am spus.

— Ştiu, mi-a zis, strângându-mă şi mai tare mână.

— Aşa te simţi când faci o cascadorie?

Era sublim. O bucurie primară mi s-a revărsa^ sânge şi mi-a umplut fiecare celulă din corp cu o * nalină unică.

— Nu în mod normal.

— De ce?

— Pentru că trebuie să exersez trucurile. Necesită toată concentrarea mea, corpul, mintea. Tot!

— Şi ce facem noi acum e pur şi simplu distractiv, am ghicit eu.

— De obicei.

Mi-a apârut din nou presiunea din piept.

— Dar nu şi de data asta.

— De data asta, am folosit totul, concentrarea, corpul, mintea, tot ce am, ca să te aduc aici. Faptul că-ţi văd zâmbetul e mai plăcut decât succesul oricărui truc.

Aici, sus, nu era nimic care să-mi distragă atenţia de la cuvintele lui, de ia privirea sa, şi mai ales de la tandreţea ce le caracteriza pe amândouă.

— Mulţumesc!

— Cu plăcere, mi-a răspuns cu blândeţe.

Mi-am menţinut privirea asupra oraşului şi ţărmului din faţa noastră. Nu m-am uitat deloc în jos şi m-am agăţat strâns de sentimentul de uimire din suflet, ca să opresc teama să se strecoare şi să-mi fure momentul.

S-a terminat prea repede totul şi, totuşi, nu destul de repede. Teama mi s-a intensificat pe măsură ce ne-am apropiat de pământ, iar Paxton a suportat greul aterizării pe plaja fină.

.Ai reuşit!" Mi-a venit să urlu spre cer că triumfasem. Câştigasem o bătălie şi era mai mult decât îndeajuns. M-am simţit din nou ca înainte de noaptea aceea, când m-am aflat faţă în faţă cu moartea, care mi-a răpit iubirea. Am simţit libertate, bucurie, extaz şi abilitatea de a respira. Toate datorită lui Paxton.

A desprins paraşuta şi hamurile cu mişcări rapide Şi concentrate. Aveam nevoie ca măcar o dată, focu- [su]l să îi fie îndreptat asupra mea. Am simţit un nod în stomac şi inima mi-a tresărit, ca înainte să mă dau cu broliana, când ştiam că era

posibil să fi făcut alegerea greşită.

- Cum te simţi? m-a întrebat, când a v şi simplu stăteam pe loc şi îl priveam. ‘ d2ut Pq.

Nu îmi găseam cuvintele. Nu simţeam dorinţă copleşitoare ce sfârâia, cerând un alt i 0 periculos. Paxton îmi oferise un lucru de nepret • ştiam cum să-i spun tot ce însemnase pentru ¿7 începea să însemne el pentru mine. însă ştiam să . fac. rebui a

Niciodată nu-mi dorisem ceva – sau pe cineva atâta ardoare.

La naiba cu consecinţele!

— Leah? m-a întrebat, aplecându-se ca să-mi cuprindă obrajii în mâini, apoi şi-a trecut limba peste buza de jos.

Semnul că era emoţionat.

Mi-am plimbat degetele peste pielea caldă a bicep- şilor lui şi, înainte să găsesc cuvintele potrivite, m-am ridicat pe vârfuri şi l-am sărutat. Buzele noastre s-au lipit, iar presiunea a durat mai mult decât intenţionasem.

Nu-mi dorisem să fac pasul ăsta.

„Dumnezeule. îl sărutasem pe Paxton. 11 sărut pe Paxton.”

Dar apoi mi-am dat seama că el nu-mi răspundea a sărut.

M-am îndepărtat, iar tensiunea din piept a înţepătoare. Inima îmi bătea puternic, însă nu era a »’ tată cu bucurie, ci cu ruşine.

— Leah. roa pe

S-a aplecat din nou şi mi-a şoptit numele ap de buze. Sunetul a fost în mod egal descopeo’^^^e minte. Apoi m-a sărutat. Buzele lui s-au inişca ale mele, în timp ce-mi ţinea chipul în v era un obiect preţios şi rar. Fiecare mângaier(nS foru’‘,i parte un alt zid din jurul sufletului meu.

Nu a inip[1](ir sărutul în unul pasional, deşi eram prega
M-a sărutat delicat, iar asta m-a făcut să-mi doresc mai mult.

Mi-a mângâiat buza cu limba şi m-am lăsat pradă atingerii lui. Era perfect. *El* era perfect.

Apoi s-a oprit şi a făcut un pas în spate, de parcă-l arsesem. Respira greoi.

— Paxton? vocea îmi tremura din cauza riscului.

De la tot ce crezusem, ca o imbecilă, că puteam avea.

Privirile ni s-au intersectat şi dorinţa pe care am văzut-o în ochii lui a alinat emoţiile tăioase care mă cuprinseseră. Şi-a lins buzele. De data asta, nu din cauza emoţiilor, ci ca să-mi simtă gustul. M-am gândit să-l sărut din nou.

Cu o simplă atingere a buzelor, trezise în mine un sentiment pe care-l crezusem mort de mult, iar acum îmi doream totul.

A dat din cap, de parcă ştia ce gândeam. Atunci, le-am auzit paşii greoi în nisip, alergând spre noi.

— Avem nişte imagini incredibile' a spus Bobby.

El era într-o stare perfectă, dar cameramanul plinuţ abia putea să respire.

— Mă bucur, a spus Paxton, pe un ton aspru.

Atingerea lui a fost uşoară când a desprins hamul ca să mi-l dau jos. Cum putea să se comporte de parcă totul era în regulă, când eu abia puteam să-mi menţin echilibrul?

— Cum a fost? m-a întrebat Bobby.

N-am putut să leg două vorbe.

— Revelatoare, a răspuns Paxton în locul meu.

— Ce spui, I^ah? Ai repeta experienţa?

M-am uitat la Paxton, care avea o expresie ironică P[e] chip. Amândoi am observat subînţelesul

întrebării.

— Nu ştiu sigur.

Şi-a ridicat colţul gurii într-un zâmbet incredibil de

— Ba eşti. Sunt eu destul de sigur pentru a înainte să apuc să răspund, Paxton s-a umărul meu şi a îngăimat o înjurătură. " [1]

— Ce e? am întrebat, întorcându-mâ sa VAJ supărase.

Cam la cinci metri de mine, se afla un bărbat int costum impecabil, versiunea elegantă a lui Paxton daca ar fi avut o licărire de viaţă în privirea critică ,\h'- simţit goală şi expusă.

— Paxton, poţi să-mi acorzi puţin din timpul tău?a întrebat bărbatul, cu un timbru al vocii la fel de adânc Q al lui Pax.

— Cine e? am întrebat, precaută.

— îngerul morţii, a răspuns el. pe când cealaltă persoană se îndrepta spre noi.

— Foarte amuzant, a răspuns el. analizându-l Paxton, după care şi-a dat ochii peste cap. Paxton. penir: numele lui Dumnezeu, eşti în Barcelona, unul dintre «k mai importante centre ale culturii şi arhitecturii lumii- ur tu preferi să faci cascadorii stupide şi sex. în loc sâ mop la un muzeu.

.Am făcut un pas în spate şi m-am oprit atunci câr.- m-am lovit de pieptul lui Paxton.

— Leah, fa cunoştinţă cu fratele meu. Bran<k- Brandon, ea e Leah. Vrei să-mi spui de ce naiba ai[1] jumătate de glob ca să vii aici?

— Sigur. Am venit să opresc nebunia asta. Zâmbetul lui Brandon era aproape identic Paxton, dar avea o urmă de răutate pe care nu P[u e] ignori.

Capitolul 9

PAXTON

BARCELONA

— Nu ai nicio autoritate să mă opreşti, am bombănit, pe când fratele meu idiot punea cuburi de gheaţă intr-un pahar, aflat în spatele barului meu.

Făcusem cu succes trei cascadorii şi nu avusesem niciun incident. Iar el n-avea un motiv plauzibil să facă una ca asta. Şi tocmai când începusem să mă relaxez.

— Deci... asta poţi să cumperi cu 400 de milioane de dolari. Nu ai nici măcar o sticlă de băutură decentă.

— Mulţumeşte-te cu o Corona, i-am spus şi am scos o sticlă de bere din min¡-frigider.

i-am dat-o fără s-o deschid. N-avea decât să se taie la mână, nu-mi păsa.

— Acum, spune-mi ce cauţi aici cu adevărat.

— în afară de faptul că încerc să te conving să nu faci o nebunie?

Se făcuse confortabil în cel mai mare iotoliu, de parcă era sufrageria lui... vasul lui.

— Spune-mi ce ai de zis sau ieşi naibii din camera mea, Brandon! Dacă vrei să vezi Mediterana, poţi s-o faci de pe unul dintre iahturile tatei. Are unul în Saint-Îro- Pez. Sau nu ştiu, poţi s-o vizitezi pe mama.

M-a scrutat din cap până-n picioare.

— Spre deosebire de tine, eu muncesc să-mi traiul. Nu e ca şi cum am 5 ani şi alerg după un vis stupj^

Am zâmbit ironic, lăsându-i comentariile să trea pe lângă mine, fără să îl bag prea mult în seamă.

— Ironic, pentru că fix asta pare că faci.

— Dacă ai fi răspuns la e-mailuri, n-ar fi trebuit^ traversez lot globul ca să te găsesc.

— Glumeşti! Ai traversa lumea chiar şi pentru o anumită aromă de îngheţată.

A bătut ritmat în pahar. Fratele meu era imaginea autocontrolului absolut.

— Ce faci e o nebunie. N-o să aprob finanţarea ideilor tale.

— Atunci, să mă anunţi când o să preiei Wilder Exterprises şi putem avea din nou conversaţia asta. Până atunci, contractul pe care eu îl am e cu tata.

Brandon a făcut ochii mari şi un fior copilăresc de triumf m-a făcut să zâmbesc.

— N-ai aflat? Am presupus că ştii deja ce facem.

— Cascadoria stupidă cu tiroliana a fost postată pe YouTube. După ce am văzut-o, n-a trebuit decât să-l întreb pe Bobby unde eşti.

— Câte vizualizări avem?

„Sper să fie peste un milion.” Aveam nevoie <le imboldul ăsta ca să promovăm documentarul.

A dat din cap.

- Doar de asta ţi-a păsat mereu. De cascadori^ tale stupide, medalii, jocuri video şi Renegaţi.

— îmi pare rău că nu ai propriul joc video. O [b] anunţ când vor crea Nemernicul Corporatist 3» [bine?] ’ nişte oameni care te pot strecura în domeniu.

— Maturizează-te odată! Tata ţi-a cântat în

cu tot ce credeai că va fi distractiv şi a privit în altă di*? • când a venit vorba de tatuaje, piercinguri, femei. Ch*i* când ai renunţat la studii anul trecut.

- Am avut un singur piercing, pe care l-am şi scos.

— Şi acum câţi bani arunci pe proiectul ăsta? Câte vieţi rişti? Pentru numele lui Dumnezeu, tata a trebuit să cumpere *vasul.* N-ai fost în stare să termini studiile ca un bărbat adevărat şi a trebuit să te apuci de un documentar?

Mi-am înfipt degetele în tapiţeria scaunului, dorin- du-mi ca măcar o dată să-l pot bate pe fratele meu mai mare, cel care făcea lotul ca la carte, absolvent de Whar- ton. Dar il iubeam pe nemernic, aşa că m-am abţinut.

— De ce ai venit aici, Brandon?

— Tata îmi încredinţează mie compania, mi-a zis, cufundându-se mai adânc în fotoliu.

— Prostii! Nu are cum să renunţe la conducere. A sacrificat prea multe pentru compania aia ca să plece acum, pur şi simplu.

„La lucruri precum căsnicia cu mama."

— Semnele sunt prezente. îşi împarte bunurile, cumpără proprietăţi.

Mi-am dat ochii peste cap, nevenindu-mi să cred.

— Ai bătut atâta drum doar ca să-mi spui că sunt semne că tata îţi transferă compania?

— Nu, am venit pentru că eram în Londra. Şi, chiar dacă eşti un nemernic, mi-e dor de tine.

— N-o să insişti să opresc realizarea filmului?

— Nu, dacă ai contract cu tata. Nu pot să controlez înţelegerea voastră. Vrei să-mi spui ce condiţii ţi-a impus?

— Eşti puţin iritat că nu le ştii, aşa-i?

— Da, recunosc.

A oftat şi şi-a desfăcut cravata, apoi şi-a trecut mâna prin păr, ciufulindu-şi firele date cu gel. Acum, semăna mai mult cu fratele meu şi mai puţin cu corporatistul în care se transformase în

ultimii ani.

— Vasul, faptul că a convins UCI-A să sponsorizeze Programul Studii pe Mare... Am avut scopuri diferite.

— Al tatei e să te vadă terminând facultatea.

Am tresărit.

- Da ştiu, şi am folosit asta împotriva lui ca $5 Obţin ce voiam. Nu sunt mândru, dar a fost stngurul mod nrin e ne puteam să realizez documentarul. Aşa că. amân- doi am oferit ce nu voiam ca să obţinem ce aveam nevoie.

_înţeleg că *cu învăţat* arta afacerilor, a spus Brandon, ridicând paharul spre mine. De ce e filmul atât de important pentru tine? Nu e ca şi cum duci lipsă de bani sau faimă.

— Motivul e Nick. Nu e vorba nici de faimă, nici de bani. E vorba de echipă, iar Nick e în continuare o parte importantă din ea.

Brandon a şuierat, apoi a luat o gură zdravănă de bere.

— Nu e vina la. N-a fost când s-a întâmplat şi nu e vina ta nici acum.

— Vina şi responsabilitatea sunt două lucruri foarte diferite.

M-a privit cum o facea tata când evalua pe cineva.

— Bine. Şi notele tale?

— Dacă o să pic cursurile, o să oprească totul.

— Dură decizie. .

— E şi mai greu pentru meditatoarea mea. Da eşuez, o să-i fie retrasă bursa.

— Asta da responsabilitate. O cunosc?

Am ezitat. lx?ah era a mea. Nu într-un mod P^btÎ ’ ci pur şi simplu prin faptul că o cunoşteam. Datorită 1«-^ ţiei noastre, oricare ar fi fost ea. în clipa în care-i spune^ mai multe, Brandon avea

să folosească informaţia uni

„Ai încredere în el.”

— Fata de pe plajă. Leah. ..je

N-aveam cum să nu-i apreciez expresia imp°[sl]
citit. Nici măcar n-a clipit. [cU] .

— Cea pe care ai sărutat-o? Ţi se pare isteţ să tt

— Ai grijă ce spui, l-am avertizat.

„La naiba, ar fi trebuit sâ taci." însă ea mă sărutase, cu blândeţe şi fericită, iar acea primă atingere fusese destul ca să-mi dărâme zidurile. Aproape reuşisem să menţin un perete intre noi, dar gustul ei era al naibii de bun.

— Bine. E calificată? Să te mediteze, nu pentru celelalte lucruri.

- Foarte. Merge la Dartmouth şi e genială, încăpăţânată şi ambiţioasă.

„Şi e a mea." La naiba, era a mia oară în ultimele cinci minute când creierul meu avea gânduri intense legate de Leah. Când se declanşase instinctul?

„Când ai decis să ignori consecinţele şi să-i răspunzi la sărut. Sau poate când ai protejat-o de camerele de filmat, ori când a acceptat să se dea cu tiroliana."

Singurul lucru pe care-l ştiam cu siguranţă era că nu conta momentul. Nu conta decât cum o voi convinge să-şi asume riscul cu noi. Exact, *noi.* Tocmai spusesem asta. *Noi.* M-am gândit din nou la ea, doar ca să retrăiesc senzaţia de pace pe care mi-o aducea.

La naiba, îl ignoram pe Brandon.

— ...înapoi în ¡.os Angeles până când vei absolvi.

Uşa de la apartament s-a deschis, sidvându-mă.

— Pax?

— Sunt aici, am strigat eu.

Penna a intrat, uitându-se când la Brandon, când la mine.

— Bună, Brandon! Nu mi-am dat seama că eşti în Barcelona.

— Tocmai plecam, a spus, aranjându-şi cravata şi ^dicându-se. Mă bucur să te văd, Penelope. Pax, încearcă ^să stai departe de

închisoare, bine? Nu toate chestiile pe care le faceţi sunt legale.

y Ne-am luat rămas-bun şi a ieşit. Tensiunea mi-a Sc<lzul imediat în clipa în care a închis uşa în urma lui.

— De ce naiba e aici? a întrebat Penna.

îl iubeam pe Brandon, dar nu făcea nimic c< nu-i aducă şi lui foloase. are

— Nu ştiu, dar sigur nu e nimic bun. La cum e el posibil să fi venit până aici doar ca să afle ce înţelegere * făcut cu tata şi cum să mă manipuleze.

— De acord! Ai grijă, să nu-i spui nimic ce poate fi folosit împotrivă ta.

Doar că Brandon ştia despre Leah.

Fir-ar să fie!

*

— Să trimiteţi lucrările prin eCampus până vineri, ia miezul nopţii, cel târziu, a anunţat profesorul de religiile lumii în microfonul autobuzului, când am parcat ziua următoare la terminalul croazierei.

Văzusem atâtea biserici că, până după-a miază, toate începuseră să semene între ele. Toate, mai puţin La Sagrada Familia, care era cea mai fermecătoare biserică pe care o vizitasem vreodată.

— Eşti pregătită? am întrebat-o pe Leah, când m-am ridicat.

Şi-a ţinut geanta cu ambele mâini.

— Da, mi-a răspuns, ridicându-se de pe scaun.

— Un singur cuvânt? Eşti cam vorbăreaţă azi totul în ordine? i-am zis, pregătit să-i dau un ghiont ca – vorbească cu mine.

— Da. a repetat, cu un zâmbet fals.

Nu ştiam dacă s-o zgudui sau s-o sărut aP

Corpul meu urla după a doua variantă, mai ales petrecusem toată ziua lângă ea şi am văzut-o când admira arhitectura. Dar eu nu voiam decât zâmbească mie, să-i simt parfumul şi aroma şampo’^ de portocale pe care-l folosea, s-o aud râzând la [ct] * spusese Hugo.

însă era ca şi cum nu existam.

Am coborât din autobuz şi ne-am îndreptat spre vas.

— Leah, o luăm pe aici, am zis, arătând spre intrarea mai rapidă.

M-a privit, iar ochii ei erau plini de contradicţii. Nu reuşeam să-i citesc emoţiile.

„Bun-venit în club, Leah!"

— Hugo şi cu mine mergem să luăm cina, deci cred că folosesc intrarea normală, a spus ea, serioasă.

.Asta a durut."

— Atunci, distracţie plăcută, i-am răspuns, forţân- du-mă să par indiferent. Studiem în scara asta?

A ezitat. N-aveam de gând s-o las să anuleze planurile pe care le aveam doar pentru că se speriase din cauza a ce se întâmplase ieri între noi.

— Avem tema la literatură pentru *Epopeea lui Ghil- gameş,* îţi aminteşti?

— Da, bineînţeles că-mi amintesc. Bun, grozav. Ne vedem diseară.

S-a întors cu spatele la mine şi s-a îndepărtat. Nu e vorba că nu-mi plăcea cum îi arăta fundul în blugi, dar măcar o dată aş fi vrut s-o văd venind spre mine.

— îmi plăcea mai mult când mă săruta, am mormăit.

— Spune-mi că n-ai făcut asta, mi-a zis Landon.

Am înjurat în bărbie şi m-am întors, ignorându-i privirea dezaprobatoare.

— Ba da.

S-a uitat la mine de parcă se ruga să-şi găsească răbdarea.

— Merită riscul să distrugi totul? Pentru care am muncit din greu?

— Fiecare secundă, am răspuns, fără să stau

pe gânduri.

— Şi acum o Iaşi să plece?

..Când a trecut în tabăra ei?”

— Nu e ca şi cum am de ales.

A început să râdă, şi mi-a venit să-l arunc în apă , loc să urcăm rampa împreună.

— Ce e atât de amuzant?

— Tu, prietene. Tu.

I^-am dat celor de la securitate buletinele, să ni |e scaneze, apoi am urcat la bord.

— Şi, totuşi, de ce râzi?

S-a întors şi m-a bătut pe umăr.

— Niciodată n-a trebuit să munceşti pentru o femeie pe care o doreşti. Ti-au căzut toate în poală de când aveai 15 ani.

— Nu e adevărat’

— Spune-mi o singură fată pentru care a trebuit să depui efort. Şi, prin efort, mă refer la mai mult decât replica: *Bună. Sunt Paxton Wilder* şi *am o rampă mare.*

— Asta s-a întâmplat o singură dată şi i-am spus-o unei ţipe care făcea skateboard. A înţeles la ce mă refeream.

— Pax...

Am trecut în revistă lista de femei şi mi-anţ daţ seama că nu-mi aminteam de niciuna în particular, şi,nal ales nici toate numele lor.

— OK, ai dreptate, i-am răspuns.

- Ai două opţiuni. Ori dai înapoi acum, ignor* ce s-a întâmplat şi menţii relaţia de muncă...

— Asia nu e o variantă. ...

Nu când încă îi simţeam buzele peste ale auzeam respiraţia când ne-am îndepărtat unul de ce a ‘ Pielea mea ardea de dorinţă să-i simtă trupul sub atl,T|a rea mâinilor. Nu mă gândeam decât la ce i-aş spune $ erecţia mea care îşi făcea simţită prezenţa.

— E timpul să te pui pe muncă, amice!

Mi-a aruncat o expresie înţelegătoare, presărată cu o nuanţă de durere care în-a sfâşiat, pentru că ştiam că îl cuprinsese din cauza mea.

— Nu ştiu ce să fac. Leah nu e ca celelalte fete.

— Cele bune sunt diferite şi, de obicei, nu-ţi dau o a doua şansa. Aşa că, ai grijă să n-o dai în bară dacă eşti serios în ceea ce o priveşte.

Avea dreptate şi ştia toate astea din propria ex|>eri- enţfl. Nu aveam decât o singură şansă. Soarta colaborării noastre, a documentarului şi a relaţiei dintre noi depindea de abilitatea mea de a-i spune ce simţeam. îmi era imposibil să stau departe de ea.

Perfect, nicio presiune.

*

Serios, n-am fost atât de emoţionat nici când mi-am pierdut virginitatea.

Am bătut de patru ori la uşa ei din sticlă şi am deschis-o când mi-a făcut semn dinăuntru.

— Scuze, am vrut să mă simt confortabil, a spus ea indiferentă, din spatele barului.

Şi-a pus lămâie în paharul cu apă şi a ridicat din umeri, în traducere: nu m-am aranjat pentru tine. Nu vreau să te impresionez.

Ba dimpotrivă, se dusese în direcţia opusă, însă rezultatul mă făcea să salivez. Pantalonii de pijama erau din tartan, largi şi păreau fini la atingere. Aproape îi atârnau pe şolduri şi expuneau partea de piele catifelată dintre ei şi maiou] striat. Acesta i se mula pe forme, până la pielea goală a umerilor. Avea părul prins intr-un coc în vârful capului şi câteva şuviţe îi cădeau rebele pe gât.

în loc să se aranjeze ca să fie frumoasă, din greşeală se făcuse incredibil de provocatoare.

Ar fi fost uşor să merg în spatele ei, să-mi

strecor degetele dincolo de elasticul pantalonilor şi sâ-i trag în

REBECCAYARROS jos, ca să-i văd, în sfârşit, fundul la care visam intn mtoarce-o spre bar, aş ridica-o pe blat şi m-aş ase/-» [3] coapsele ei catifelate, apoi aş devora-o.

— Paxton, vrei să iei loc? m-a întrebat, intrenm- du-mi fantezia.

— Absolut, ain spus.

M-am întors rapid, ca să nu-mi vadă erecţia. _CG trolează-te, doar n-ai 15 ani."

După ce ne-am aşezat amândoi, eu în fotoliu şi Leah pe canapea, ea a vorbit prima.

— Avem de-a face cu tema iubirii, mai exact cum te schimbă sentimentul.

— O să te cred pe cuvânt, am spus, uitându-mâ prin notiţe.

— Nu crezi că iubirea te schimbă?

— Nu ştiu, n-am fost niciodată îndrăgostit, i-am răspuns.

— Am înţeles. Din experienţa mea limitată, are abilitatea să te schimbe, să te distrugă, să te facă mai bun sau mai rău, în funcţie de persoana de care te îndrăgosteşti prosteşte.

În minte au început adevărate focuri de artificii când ni s-au intersectat privirile.

— Crezi că toate tipurile de iubire sunt prosteşti?

I-eah a înroşit.

— Nu, dar poate alegerile mele din trecut au fi»[4] aşa... sau din prezent. Dar să ne întoarcem la Ghilgamo

I-am ignorat împunşătura subtilă şi m-am axat ¡* fisura din armura ei.

— Ce e prostesc la acele alegeri?

— Nu vorbim despre mine, a spus ea. deschid"[1] du-şi laptopul.

— Ba eu vorbesc despre tine.

— Aş prefera să te concentrezi pe Ghilgameş $» >[H] transformarea lui dintr-un tiran.

A muşcat dintr-un creion.

— O s-o fac, dar doar după ce-mi povesteşti ce a fost prostesc, am provocat-o.

Creionul i-a căzut în poală.

— Serios? Aici nu facem troc de informaţii. Nu eu sunt cea care trebuie să studieze. Eu sunt familiară cu toate temele din carte.

Minunat, zidul după care se ascundea se ridicase din nou. „Prea târziu, Leah, ştiu deja ce se ascunde în spatele lui."

Mi-am aşezat cărţile pe măsuţa de cafea şi m-am aplecat, rezemându-mi braţele pe genunchi.

- Nu contează ce ştii. Ambele noastre călătorii depind de cunoştinţele *mele.*

— Te-ai autosabota, doar ca să intri în mintea mea?

Şi-a încrucişat braţele sub sâni, impingându-i mai sus, peste decolteul maioului.

— Aş folosi toate armele din arsenal doar ca să intru în mintea ta.

Landou avea dreptate, Trebuia să muncesc pentru Leah, aşa cum făcusem pentru fiecare cascadorie. Trebuia să-mi fac un plan şi să mă înarmez cu mult curaj. Dacă făceam lucrurile pe jumătate, aveam să fiu rănit. Ori mă implicam cu totul, ori priveam dc pe margine.

Dar eram implicat trup şi suflet.

— Sau poate doar în pantalonii mei, a spus ea, încet. Am privit-o şocat.

— Asta crezi că se întâmplă? Că încerc să mă culc cu [1]»ne şi atât?

— Eu... nu ştiu.

Dacă ar fi roşit mai mult, s-ar fi asortat cu pernele decorative de pe canapea.

Am înghiţit nodul de furie care mi se căţăra

pe gât şi •ncerca să răzbească la suprafaţă. Aveam o reputaţie oribilă când venea vorba de femei, iar ea o văzuse când căutase

informaţii despre mine "D a» ar lri'bui sA mai bin$_{e<}$u atât N-am atins pe nimeni de când o cunoscusem.

Dacă aş vrea să tac numai sex. aş putea sfi nirn» în salon, să aduc una sau două fete – înapoi în dormit ml meu şi aş rezolva problema.

— Şi ce ar trebui să mă facă asta să cred?

— Că tu nu eşti una dintre acele fete.

— Exact.

A închis laptopul eu putere, a aruncat cărţile pe jos şi s-a ridicat.

— Nu sunt genul acela şi. dacă asta cauţi, atunci ai ales femeia greşită.

M-am ridicat, atent să păstrez distanţa între noi. Nu voiam decât s-o zdruncin sau s-o sărut, până-i venea mintea la cap.

— Leah, tu m-ai sărutat pe *mine,* da? Nu te-am abordat nicicum, n-am insistat să ne dezvoltăm relaţia, nu te-am dezbrăcat pe plaja aia.

— Exact, a bombănit ea.

— Poftim? Deşi eşti cea mai inteligentă persoană pe care o cunosc, ce spui acum nu are sens.

Şi-a frecat ochii şi n-am vrut decât să-i dau mâinile la o parte, ca să-i văd privirea superbă şi expresivă care nu putea niciodată să ascundă ce simţea, oricât de nwlt încerca.

— îmi pare râu. a spus ea.

— Pentru ce?

Fata asta mă dădea peste cap şi mă ţinea în suSpa^{n}Ş-

— Pentru ce am făcut. Pentru că am stricat ceva a»« de uşor şi bun când le-am sărutat.

în ochii miraţi îi citeam înfricoşarea.

— îţi pare rău că m-ai sărutat?

Şi-a muşcat buza şi a încuviinţat.

Nu ţi-am dat de ales sau măcar ocazia să te#[1]’ deşti cum ar putea să schimbe asta lucrurile dintre noi

— A fost un sărut, nu un contract. De ce crezi c-ar schimba ceva? am spus, încercând să-mi dau seama la ce se referea.

— Pentru că am profitat de tine, a şoptit ea.

„Proştii." Am ocolit masa până am ajuns faţă-n faţă, doar câţiva centimetri fiind între noi.

— Ba nu. Nu asta s-a întâmplat pe plajă.

— Ba da. Ce puteai să faci? Când nu mi-ai răspuns la sărut, am fost îngrozitor de jenată, iar când ai făcut-o…

A oftat, apoi şi-a mutat privirea de la mine.

— Sunt meditatoarea ta şi te-am pus într-o poziţie neplăcută.

— Te-ai gândit că mi-a plăcut poziţia respectivă? Că poate şi eu îmi doream să te sărut la fel de mult?

A dat din cap, iar eu i-am ridicat privirea spre mine.

— Veneau spre noi camerele de filmare, după care a apărut fratele meu. Crede-mă, dacă acel moment ar fi avut loc aici, acum, n-ai mai fi avut niciun dubiu daca voiam sau nu să te sărut.

— A fost doar un moment. Putem să ne prefacem că nu s-a întâmplat.

«În niciun caz.”

— De ce ai vrea una ca asta?

~ Poate ar trebui să ne gândim la toate lucrurile pe care le riscăm.

1-e-am poruncit emoţiilor mele să se liniştească. Era temătoare – o singură mişcare greşită şi ne-am fi întors în punctul zero. Acum, că ştiam ce voiam, nu era o opţiune [s]“° iau pur şi simplu de la început.

— Nu vreau să pun niciun fel de presiune pe tine. Nu mă grăbesc. E în regulă dacă ai nevoie de timp să te gândeşti, dar eu ştiu deja ce îmi doresc.

— Am nevoie de puţin timp, a şoptit, pe un ton oarecum disperat.

Ce-mi cerea era împotriva tuturor instinctelor mele dar puteam să îi respect decizia.

— Bine, am spus şi m-am retras uşor în spate. Tema trebuie predată în două zile. I lai să vorbim din nou despre ca mâine, ce zici?

— Paxton, îmi pare rău, a spus, cu o mică notă de panică în voce.

— Mie nu. Nu-mi pare rău pentru nimic, i-am replicat, zâmbind.

Apoi am făcut ceva ce nu mai făcusem niciodată – mi-am recunoscut înfrângerea în bătălie şi am plecat.

Dar victoria finală avea să merite.

Capitolul 10

LEAH

BARCELONA

— Oh, Rachel, l-am sărutat. Nu ştiu unde mi-a fost mintea, dar l-am sărutat!

Nici măcar n-am salutat-o, pur şi simplu am răbufnit în urechile prietenei mele, care era la distanţă, pe un alt continent.

— Leah?

Când i-am auzit vocea, m-am simţit pentru o clipă în siguranţă, ca şi cum eram înapoi acasă.

— Pe cine ai sărutat? Pe tipul sexy pe care-l meditezi?

— Da. Eram pe plajă şi tocmai făcusem parasailing. E atât de chipeş şi are ceva care mă înnebuneşte.

— Stai un pic, tu ai făcut parasiling? Vorbesc cu Eleanor Baxter?

— Exact! Fac lucruri nebuneşti din cauza lui!

— îl susţin cu totul pe cel-al-cărui-nume-nu-l-pu- tem-spune! a exclamat ea.

— îmi pare atât de rău că nu pot să-ţi mărturisesc cum îl cheamă.

Din cauza contractului de confidenţialitate. Nu-mi doream decât să-i împărtăşesc fiecare

detaliu prietenei rnelo dar, din punct de vedere legal, trebuia să ţin totul Pentru mine.

— E în regulă. Asta adânceşte misterul, pâns ajung şi eu acolo. ‘ 0 să

Mi-am rezemat capul de canapea.

— Abia aştept. Serios. Oamenii ăştia, lucrurile care le fac – ce fac şi eu când sunt în preajma lor.. ,)e

Am tăcut, pentru că nu ştiam cum mă convinsese Paxton să mă dau cu tiroliana, să fac parasailing şi sj.| sărut pe plajă. Nu existau cuvinte care să descrie efebul pe care-l avea asupra mea. Felul în care pielea îmi lua foc când intra în cameră şi totul din mine se trezea la viaţl

— Nu e vorba de droguri, nu-i aşa? Dumnezeule. Leah, sper că nu eşti implicată în astfel de activităţi!

îngrijorarea ei era palpabilă, în ciuda miilor de kilometri care ne despărţeau.

— Ce? Nu, nu e nimic de genul ăsta.

— Atunci, ar trebui să te distrezi. Sărută-l pe tip!

— Dar îl meditez.. Şi-l cunosc de numai două săptămâni.

Rachel a izbucnit în râs şi mi-am dat ochii peste cap cât am aşteptat să se oprească.

— Romeo şi Julieta n-au avut nevoie decât de o singură noapte.

— Da, şi uite cum s-a terminat între ei.

Rachel a oftat.

— De ce ai plecat în excursie?

— Din cauza ta, am pufnit.

— Da, ştiu că ne-am înscris împreună şi că am jucat un rol important când ai primit scrisoarea de acceptare." şi ţi s-a oferit bursa dar ce te-a făcut să continui când eu n-am putut

să vin?

— în afară de experienţa pentru studiile post”"' versitare? Am vrut să trăiesc din nou.

Nu doar să mă prefac, cum o făcusem de doi încoace. Nu mai voiam rutina monotonă pe care o sisem drept plasă de siguranţă. Voiam să respir.

restricţii, intr-un loc în care pieptul nu mă durea când inspiram prea mult aer – sau prea multă lumină. Un timp îndelungat am fost controlată de suferinţă, vindecare. teamă. Eram disperată pentru o schimbare. Doar că, odată ajunsă aici, am avut parte de o adevărată revoluţie.

— Atunci, trăieşte! Sărută-l pe tipul ăsta. Sau pe altul. Du-le într-o excursie! Dormi până târziu sau trezeş- te-te devreme şi admiră răsăritul. Nu te mai gândi la ce *ar trebui* să faci şi, măcar odată în viaţa ta,J?i ceea ce simţi.

— Când ai devenit atât de înţeleaptă?

— Nu sunt. Doar că ştiu câte ceva despre cum e să placi băieţi nechibzuiţi. Mulţi băieţi nechibzuiţi.

— Aş vrea să fii aici, i-am repetat, neputând să mă abţin.

— Da, şi eu. dar poate toată treaba asta îţi prinde bine. Te-am lăsat să le ascunzi cu doi ani prea mult, gagico.

— Nu m-am gândit la Brian. Când îl sărutam... nu m-am gândit la el. E un semn bun sau înseamnă că sunt un om oribil?

Rachel a făcut o pauză. Ştiu că se gândea la un răspuns. Era impulsivă cu toţi din viaţa ei, cu excepţia mea, dar asta pentru că a trebuit să ne vindecăm una pe cealaltă.

— E un semn bun. Meriţi lucruri măreţe, lucruri noi, sentimente nepătate. Nu te simţi vinovată!

..Imposibil."

Am auzit o bătaie în uşă.

— Rachel, te sun când ajung la următorul port, bine? E cineva la uşă. Vai, dacă e el? Nu a spus niciodată ce vrea, doar că ştie ce vrea. Dacă renunţă să-l meditez?

~~ Leah, sărută-1! a strigat ea, trimiţându-

mi un pupic prin telefon şi închizând rapid.

Stomacul ini s-a răscolit când am deschis uşa.

Nu eşti acel Wildcr la care mă aşteptam j. fratelui lui Paxton Tu eşti Bnindon. nu-iaşa?
amih

\ încuviinţat şi apoi ini-a analizat pijamalele du-mă să-mi doresc să ti avut un halat pe mine.

Şi tu eşti meditatoare;« lui Paxton. Tederanie dacă intru? ***

— Mama mi-a spus să nu invit niciodată seara b|ᵣ baţi străini în camera mea. domnule Wilder.

M-a privit uimit.

— Am înţeles.

S-a uitat pe hol, spre camera lui Paxton. şi mi-a înmânat o carte de vizită.

— Asta e pentru când o s-o dea în bară.

— Poftim?

M-am retras instinctiv.

— la-o! m-a îndemnat el. Paxton o dă în bară de obicei. Asta face el. Fie o să-şi rupă un os. o să încalce legea sau o sâ te distrugă pe tine. Sună-mă când va trebui sâ-i fie plătită cauţiunea. l-am curăţat mizeriile toată viaţa.

Eram la un pas să fac o criză de nervi.

— E posibil să te surprindă, am spus eu încet.

— Deja a făcut-o. Nu eşti genul de ţipă pe care o alege de obicei.

Şi cu asta a reuşit să mă înfurie şi să-mi arăt colţi*

— De ce?

— Pentru că ai creier. Să sperăm că eşti destul deşteaptă încât să nu începi o poveste cu fratele meu ni» mic. Doar cei puternici supravieţuiesc în mica lui de băieţi pierduţi. Cei slabi sunt mestecaţi de vii. Aceri* cartea de vizită*

- Nu.

M-am dat în spate, pregătită să-i trântesc u$*[1] faţă, dar a oprit-o cu braţul.

Domnişoară Baxtor. intr-o zi o să ţi se întâmple cfvn şi nu vei cu,n sA gestionezi situaţia. Poate o sA .nUngă intr-o închisoare turcească, poate n-o să i se des- chida paraşuta. poate cineva o să se sature de prostiile lui şi o să I împingă înainte să fie pregătit să sară. într-o zi, o ai nevoie de mine. la-o. te rog! Nu am pe nimeni altcineva care să-l monitorizeze.

Rugămintea din ochii lui. atât de asemănători cu ai lui Paxton, m-a făcut să accept intr-un final cartea de vizită.

N-o să le sun. Are o echipă întreagă de producători şi un grup de prieteni alături.

— Ba o să mă suni, m-a asigurat. îţi spun de pe acum că sunt puţini oameni care-i sunt loiali lui Paxton. Toţi stau cu el atâta timp cât totul e bine, dar când apar probleme, se împrăştie imediat. Şi, chiar dacă e un idiot arogant, aş face orice pentru el. De asta o să mă suni. M-ai înţeles?

Am încuviinţat greoi.

— Ce o să-l coste dacă te ascult pe tine?

— Asta e intre noi, fraţii. Mereu a fost aşa. a spus el. cu un surâs ironic.

— Aş vrea să pleci acum.

- Te plac. Păcat că Fax nu e genul care să fie cu o singură fată. Ai fi bună pentru el.

- La revedere, Brandon. am spus, închizând uşa în clipa în care şi-a dat mâna la o parte.

Cartea de vizită era neagră şi avea numele lui. numărul de telefon şi titlul de vicepreşedinte de Operaţiuni la Wilder Enterprises. Părea greoaie, dar în acelaşi timp, nu era o simplă bucată de hârtie. Era o promisiune. ° asigurare, un avertisment şi o ameninţare, toate în acelaşi

timp.

Poate Paxton era temerar, deoarece crescuse înotând cu rechinii.

Am pus cartea de vizită în noptieră şi m-am gând să mă culc, dar nu eram destul de obosită. Apartamentul părea gol fără Penna, aşa că m-am dus inapoi pe balcon Balustrada se simţea catifelată sub mâinile mele, iar admiram luminile oraşului, atentă să nu privesc în jos.

Două săptămâni. Eram plecată de numai doua săp. tămâni, dar parcă trecuseră câteva luni. Deja mâ schimbam. Până şi Hugo observase că eram mai deschisă, atunci când am ieşit la cină cu câţiva dintre prietenii lui. A fost plăcut să cunosc oameni care nu făceau parte din Renegaţi şi priveau viaţa din exteriorul vârtejului de haos creat de Paxton.

Eram conştientă de ce toată lumea era atrasă de el

Era magnetic. Hipnotizant. Nu era vorba doar de corp, trăsăturile feţei şi tatuaje. Mă făcea să simt că totul era posibil, ca şi cum o lume nemaipomenită mă aştepta s-o explorez.

Reprezenta tot ce nu eram eu, dar mă făcea să simt ce aş putea deveni.

Stătea pe balcon şi privea stelele, de parcă aveau răspunsul pe care-l căuta. Avea aceeaşi greutate pe care o văzusem apăsându-l pe umeri în prima zi. Asta m-a atras şi mai mult, pentru că acum ajunsesem să îl cunosc. Documentarul, notele, Renegaţii... Ce povară mai putea duce

S-a întors şi m-a văzut, de parcă mi-a citit gândurile- Tensiunea dintre noi era palpabilă şi ne unea, deşi eram la zeci de metri depărtare. Apoi a străbătut rapid distant* dintre noi, dar încordarea nu s-a disipat, ci aproape mi' făcut pieptul să explodeze.

— Leah! mi-a rostit numele ca o rugăciune, doleanţă pentru ceva ce nu ştiam dacă îi

puteam oferi.

După conversaţia avută cu fratele lui. nu sigură că meritam tonul cu care-mi vorbea. Nu cam acceptasem cartea de vizită. j

— Salut! m-am întors cu spatele la balustradă. i*ir‘ stătea în faţa mea. Uite ce e, tocmai ani...

- Stai un pic, m-a întrerupt. Pot să vorbesc eu pri- n1ll|?Tu ai luat iniţiativa data trecută.

Am încuviinţat.

A făcut un pas în faţă şi m-a blocat cu braţele, înca- drându-mi corpul cu ele.

— Ţi-am spus că ştiu ce vreau şi c-o să-ţi dau timp să le gândeşti. Dar nu e corect faţă de line să faci o alegere fără să cunoşti toate informaţiile.

— Bine, am şoptit eu.

Serios, chiar trebuia să miroasă aşa bine? Avea iz de apă sărată, nisip, lemn de santal şi Paxton. „Ar trebui să îmbutelieze mirosul şi să-l vândă.” De fapt, nu. Toată populaţia feminină ar fi în dezavantaj.

M-a fixat cu privirea, iar luna se reflecta în adâncurile albastre ale ochilor lui. Intensitatea lor era la fel de feroce ca atunci când se afla pe rampă sau când l-am văzut deasupra mea. după ce am căzut.

— Ai spus că ai profitat de mine. Că m-ai forţat să te sărut pentru că eşti meditatoarea mea, de parcă asta te pune într-o poziţie de putere.

— Poate, am răspuns eu, iar obrajii mi s-au îmbujorat.

— Ei bine, acum am venit singur, ca să te cuceresc. Eu pe *tine.* Nu invers. Nu ştiu ce se întâmplă între noi, dar nici nu sunt fraier să-mi ignor sentimentele, tară să le explorez.

Şi-a pus o mână pe obrazul meu. Atingerea lui a fost în acelaşi timp liniştitoare şi electrizantă.

— Dacă am fi fost singuri pe plajă, când m-ai sărutat, n-aş fi avut reţineri, n-ar fi trebuit să mă gândesc la ce nu vrei tu să apară public mai încolo.

Şi-a plimbat degetul peste buza mea şi l-am sărutat [u]Şor[t] incapabilă să mă opresc.

Şi-a ţinut respiraţia.

— Te-aş fi sărutat exact cum am visat din prima secundă în care te-am văzut stând pe balcon, incredibil de [ru]moasă şi nedumerită.

— Paxton...

Mi-am sprijinit trupul de el. Cuvintele lui m-au topit şi m-au făcut să-mi doresc să-i simt gura, atingerea... Dar şi lucruri pe care nu le puteam avea, precum inima lui.

— Te-aş fi sărutat fix aşa, mi-a zis, apoi gura lui a acaparat-o pe a mea, deschisă şi înfometată, iar limba lui – la naiba, *limba* lui – a alunecat dincolo de buzele mele ca să mângâie, să exploreze şi să savureze, declanşân- du-mi un foc interior pe care nu voiam să îl sting.

Corpurile ni s-au lipit, iar atingerea a fost electrizantă.

Gustul lui era mai bun decât îmi imaginasem, de ciocolată neagră şi mentă.

Şi-a plimbat mâna liberă prin părul meu, până a ajuns la ceafă, iar a mea s-a înfăşurat în jurul gâtului său. Eram disperată să mă apropii cât mai mult de cl şi să profit de şansa unică de a-i simţi gustul. Mi-a mângâiat buzele cu tandreţe, apoi m-a sărutat apăsat şi posesiv, gest pe care l-am resimţit direct între coapse şi în fluturii din stomac.

Săruta la fel cum se dădea cu bicicleta. Concentrat pe un singur lucru, care făcea restul lumii să dispară. Nu puteam decât să merg alături de el în călătoria pe care o aveam în faţă.

M-a făcut să mă simt consumată, dar şi goală, disperată şi sătulă. La naiba cu documentarul sportiv, ar trebui să facă unul despre cum să săruţi o femeie ca la carte şi să salveze milioane de bărbaţi neştiutori.

Mi-am înfipt degetele în muşchii umerilor lui, iar el şi-a plimbat mâinile peste fundul meu. strângându-l ridicându-mă în aer cu un geamăt. Stăteam lipită de stomacul lui tare ca piatra.

— La naiba, I.eah! Ai un fund incredibil. Toate formele tale sunt netede şi perfecte în

mâinile mele, a şop*[1]! lipit de gura mea, trimiţându-mi fiori de dorinţă pură ş’ ameţitoare în tot trupul.

I
M

Ani scâncit când gurile ni s-au intersectat din nou, iar sărutul m-a făcut să mă arcuiesc. I-am explorat marginile dinţilor cu limba, pe care apoi mi-a savurat-o. în clipa aia eram a lui Paxton, iar senzaţia care mă cuprinsese era glorioasă.

A întrerupt sărutul şi şi-a lipit fruntea de a mea. Respiraţia lui era fierbinte pe buzele mele umflate. Ca şi el. respiram sacadat. M-a întins pe jos, şi i-am simţit erecţia pe stomac. A gemut şi a pus o mică distanţă între corpurile noastre.

Paxton Wilder mă dorea.

Era la fel de copleşitor ca sărutul lui. „Imaginează-ţi cum ar fi să te culci cu el.” Sau nu. Nu. Nu încă.

M-a mângâiat cu tandreţe.

— Aşa am vrut să te sărut, Viteazo! Aşa am de gând să te sărut de acum încolo, dacă o să accepţi. Vreau să fiu cu tine. Vreau să existe un noi.

„Acceptă! Acceptă! Acceptă!" Corpul meu înfometat urla după sex. îmi cerca să nu mai ignor nevoia primară pe care o încinsesem într-o cutie şi o băgasem sub pat de doi ani.

Dar să încep o relaţie cu el însemna să-l las să vadă... tot, să mă expun într-un mod în care nu eram sigură că puteam s-o fac.

— Am nevoie...

De timp? Să mă gândesc? Să sar pe el şi să testez grosimea pereţilor dormitorului meu?

— Bine.

A răspuns unei cerinţe pe care n-o făcusem.

— Pot să-ţi ofer asta. N-am vrut decât să mă asigur că acesta e sărutul la care o să te gândeşti. Ne vedem mâine!

M-a sărutat pentru ultima oara şi m-a lăsat

pe bal- S°[n]» întrebându-mă ce preţ va trebui să plătesc pentru că am ^■mt această clipă cu el. Ştiam că era o stea căzătoare — prea [c]rbinte, prea intens, prea nechibzuit pentru mine.

Avea să mă ardă de vie, apoi o să-mi cenuşa – sărutul inii demonstrase asta. Cons«ni c

Dar nimic nu m-a împiedicat să-l doresc r» . fiinţa mea. cu lOi>U

Şi cea mai înfricoşătoare parte era când mă aflam în preajma lui. Nu efectul pe care-l avea asupra mea sau felul în care mă făcea să mă simt, ci cum renunţam la orice urmă de precauţie care mă ajutase să funcţionez în ultimii doi ani.

Mă facea sâ cred că exista o posibilitate sâ trăiesc din nou în afara zidurilor pe care le construisem cu atâta atenţie.

Doar că nu eram sigură că puteam supravieţui când el avea să plece, ceea ce era inevitabil.

Capitolul 11

LEAH

ROMA

Bliţurile se aprindeau din toate direcţiile, iar numele lui Paxton era strigat ca al unei vedete rock. M-a tras mai aproape şi m-a ghidat prin mulţime, Landon şi Penna mergând înainte. Mai aveam şase metri până la parcul de motocross.

— La naiba! a şuierat el.

Când m-am uitat la faţa lui, avea zâmbetul de Wil- derşi pumnul ridicat în aer.

— Wilder! a strigat un reporter.

— N-o să răspundă la întrebări, a zis Micul John în spatele nostru.

— Ce faci la Roma? E adevărat că-ţi iei anul liber? O faci ca să te pregăteşti pentru evenimentul pe care l-ai Programat în Abu Dhabi?

întrebările se auzeau din ambele părţi, cu informaţii care se băteau cap în cap.

Un eveniment în Abu Dhabi? Despre ce era vorba?

Când nu ne atacau reporterii, o făceau tanii care ţipau.

— Nu trebuia să fie un secret? l-am întrebat.

— Ba da, a spus, sănitându-mă pe creştetul

capului.

Cine e fata nouă? a întrebat un alt reporter.

-Nu iubita lui", am protestat în gând.

în faţa noastră, unul dintre fani s-a întins şi a n$_{lls}$ mâna pe Penna.

- Pax!

Am arătat spre ei. dar înainte să termin, Penna ii întorsese braţul tipului la spate.

— Mama ta nu te-a învăţat că nu e frumos să atingi o femeie fără permisiune? a întrebat ea.

Fir-ar să fie!

Paxton l-a apucat cu putere şi l-a împins spre Micul John.

— Scoate-l pe idiotul ăsta de aici, înainte să provoc un scandal internaţional.

Am ajuns la trepte, iar uşile duble erau deschise. Micul John şi echipa de securitate ţineau fanii departe de ele şi abia atunci am inspirat adânc pentru prima oară de când ieşisem din maşină.

— Eşti bine? a întrebat Paxton, care s-a aşezat intre mine şi mulţime, apoi m-a sărutat pe frunte.

- Da. Nu realizasem exact cât de popular eşti.

— Depinde de loc. Stai aici, în regulă?

Am încuviinţat, iar el s-a întors şi s-a aşezat intre Penna şi I^andon.

— Mă bucur că sunt aici, Roma! a strigat Paxton.

Chiar dacă nu-l vedeam, ştiam că îşi afişa zâmbetul rebel.

Mulţimea a explodat în urale.

— Cred că avem timp pentru câteva întrebau» dar nu multe. Oraşul e minunat şi abia aşteptăm să- explorăm.

Bobby a făcut un pas în faţă şi a arătat spre un reporter- -Tu!

— Ce faceţi în Roma?

— Ne lărgim orizonturile. în plus. Rebel avea P° depizza. .

Penna a încuviinţat, iar reporterii au izbucnit în

În plus, am auzii că aveţi o rampă nebunească, c-am zis să ne oprim şi s-o testăm.

Bobby a arătat spre un alt reporter.

- E vreo urmă de adevăr în zvonurile cum că veţi susţine un spectacol în Abu Dhabi?

Poate, a răspuns Paxton.

— O să concuraţi la Jocurile X de Iarnă?

Paxton s-a încordat.

— Evenimentul nu e în programul nostru în momentul de faţă.

— Asta înseamnă că Renegaţii nu vor concura?

— încă o întrebare, a spus Bobby. care a desemnat un alt reporter.

— Are vreo legătură cu zvonurile despre Nitro? Am observat cu toţii că, de ceva timp, sunteţi cu un membru în minus.

— Am terminat cu interviurile, a spus Paxton. întor- cându-se cu spatele la mulţime.

M-a tras după el, atingerea fiindu-i într-un contrast tandru cu vocea.

— Renegaţii nu sunt doar Originalii. Vă asigur că Nitro e şi acum un Renegat, ca atunci când şi-a început călătoria alături de noi. Mulţumesc că aţi venit, oameni buni! s-a auzit vocea lui Landon de pe hol.

— Domnule Wilder, suntem încântaţi că aţi venit la mica noastră pistă. Eu sunt Renzo şi mă ocup de bunul mers al lucrurilor aici, a zis un bărbat de vârstă mijlocie, cu accent italian.

— Cine le-a spus care va fi itinerariul? a întrebat Penna, care şi-a încrucişat braţele peste maioul fucsia.

— O să aflu, a promis Bobby. Acum putem să organizăm echipa? Micul John a pregătit motocicletele.

— Vă asigur că angajaţii noştri n-au spus nimic. Bineînţeles că vă putem prezenta cum e organizat totul, a ris Renzo.

Trei bărbat au păşit din spatele lui.

— Poţi să mă duci mai intâi la tribune? Vreau asigur câ domnişoara Baxter stă intr-un loc eonii»/ ? zis Paxton.

— Mă descurc şi singură, am protestat eu.

— Sunt sigur de asta, Viteazo, dar aş vrea să stJu eşti bine. U 04

Bobby a deschis gura, dar Landon a intervenit:

— Programul nostru nu e chiar încărcat. Sunt sigur că ne încadrăm, nu-i aşa. Bobby?

— Da. a răspuns el. tensionat.

— Să alegi un loc bun. Leah! Brooke o să stea cu tine, a zis Penna. zâmbind.

Apoi au plecat toţi. împreună cu câţiva angajaţi.

Renzo ne-a condus dincolo de banii cu gustări, apoi am urcat scările, până am ajuns la tribune.

— Ce e aia? l-am intrebat pe Paxton. arătând spre... o monstruozitate din lemn.

— E o super rampă. O să tragem câteva cadre şi trebuie să exersăm, dacă vrem să ne iasă evenimentul din Abu Dhabi. Nu e ca şi cum avem aşa ceva pe vas. Stai liniştită, Viteazo, o să te duc mâine în toate locurile pe care vrei să le vezi. Ba chiar o să mă abţin de la comentarii sarcastice cât o sa-l ascultăm pe profesor în tund Vaticanului.

Am dat din cap şi am arătat spre capcana fatală din faţa mea.

— E... *sigură?*

Renzo a plecat, lăsându-ne singuri.

Paxton m-a luat de mâini şi m-a sărutat în palmă-

— Nimic din ce fac nu e *sigur* sută la sută. de asta e extraordinar.

„Ştiai de la început cu ce se ocupă." . .

— O să aleg un loc la umbră şi o să studiez la t’z’[1] M-am făcut de râs la testul de ieri.

— N-aş spune că nota 7 înseamnă că te-ai făcut de

— Asta e diferenţa între noi, domnule Wilder. În plus, nu mi-ai spus ce notă ai luat tu. Ar trebui să-mi fac griji?

— Nu, sunt cunoscător în ceea ce priveşte fizica... şi lucrurile fizice.

Obrajii mi-au luat foc şi nu din cauza soarelui. Trecuseră trei zile din Barcelona, de când îmi ceruse sâ fac o alegere şi tot nu-i oferisem un răspuns.

— Bun. atunci du-te să-ţi faci treaba, am spus, făcându-i semn spre rampa marţii.

— Nu primesc un sărut pentru noroc? m-a intrebat, după ce a verificat dacă sunt camere de filmat în jur.

Apoi mi-a cuprins talia.

— Paxton...

Am încercat să-i strig numele pe un ton de avertizare, dar s-a revărsat plin de dorinţă. Dumnezeule, nu eram în stare să-mi controlez nici măcar vocea în faţa lui.

M-a strâns uşor şi a mormăit.

— Ti-am spus că-mi place rochia ta?

Am dat din cap. Rochia lungă, cu bretele subţiri, fusese o alegere pe ultima sută de metri, dar Penna mă amenințase că o să-mi ardă toţi pantalonii dacă mă mai vedea cu ei a 21-a zi la

rând.

S-a aplecat, iar buzele îi erau aproape de urechea mea.

— îţi simt toate formele şi vreau cu disperare să ţi-o ridic şi să te simt cu adevărat. Dar n-o s-o fac. Ştii de ce?

Am rămas fără cuvinte.

— Pentru că – încă – nu ni-ai acceptat, iar eu sunt un domn.

Mi-am plimbat degetele peste marginile tatuajelor cu simboluri chinezeşti de pe gâtul lui. Pur şi simplu, nu Puteam să-mi ţin mâinile departe de el.

- Trebuie să accept totul ca să obţin măcar sărut? l-am întrebat.

L-am luat prin surprindere.

— Vrei să accepţi?

Privirile ni s-au intersectat şi ar fi fost atât desi$_{m}$. piu să mă las pradă dorinţei. Să renunţ la ezitare şi să risc Dar nu era stilul meu. Nu conta că purtam o rochie lungă sub soarele Italiei şi mă aflam lângă cel mai sexy sportiv de pe planetă. Eu eram aceeaşi persoană.

— Mă gândesc...

S-a încruntat pentru o fracţiune de secundă, apoi s-a relaxat şi mi-a aranjat rochia în jurul taliei.

— Atunci, cred că putem să trăim totul de la caz la caz.

Inima a început să-mi bată cu putere.

— Leah, ai vrea să te sărut?

— Da, am răspuns eu imediat.

Mai întâi ni s-au atins şoldurile, când m-a tras spre el. Mâinile mi-au alunecat spre marginea tricoului, pe dungile tatuate de pe bicepşi. „Braţele lui ar trebui sa fie sculptate, venerate, sau poate considerate ilegale."

— Tu vrei să mă săruţi? l-am întrebat.

— Ştii bine că da, mi-a zis, după care şi-a plimba[1] buzele peste ale mele şi m-a sărutat.

M-am deschis în faţa lui, iar limba sa mi-a pjtruns gura, în timp ce-şi plimba mâinile peste fundul meu „Este, într-adevăr, un domn."

Săruturile lui creau dependenţă – lumea din jur d»[5]' părea şi nu mai existau decât Paxton şi felul în care m» făcea să mă simt. I-am răspuns la sărut cu toată mea, desfatându-mă cu geamătul lui când i-am mU$[ca] uşor buza de jos. [a]

Paxton a atacat din nou, de data asta

P^e,u?.”i controlul total al sărutului. Mi-a cuprins capul în n^ şi l-a înclinat după propria voinţă, dezechilibrându” ‘' astfel încât să-mi susţină greutatea. Am murmurat când m-a sărutat mai apăsat. Limbile ni s-au încâlcit şi respiram sacadat, la unison, gustul iui inundându-mi toate simţurile.

— Leah, sunetul ăsta o să te aducă în patul meu. mi-a promis, continuând să-mi sărute faţa.

— Ce s-a întâmplat cu a fi un domn? l-am întrebat, pe când încercam să-mi amintesc unde eram şi care era numele meu.

— Pentru că sunt un domn, o să mă asigur c-o să ai orgasm prima, a doua, chiar şi a treia oară, dacă o să rezişti. S-a terminat cu comportamentul meu respectabil în pat.

La naiba! Oare tocmai mi-a plecat la plimbare lenjeria intimă? Da!

— Dacă *eu* o să rezist? Eşti sigur că o să poţi ţine pasul? l-am provocat, plimbându-mi mâinile prin părul lui.

A râs, iar sunetul a fost incredibil de incitant.

— Atunci e bine că mi-am menţinut corpul în condiţie fizică perfectă, nu crezi?

Am încuviinţat când m-a muşcat de lobul urechii.

— Paxton! Te aşteptăm, amice! a strigat Bobby.

Paxton mi-a mormăit în ureche şi, chiar dacă a iăcut-o din frustrare, am reţinut sunetul pentru mai târziu.

— Bine! a strigat peste umăr.

M-a sărutat uşor, sugându-mi buza înainte să-mi dea drumul.

— Mhm, ador că pot să fac asta. Ar trebui să spui da mai des.

-Da, chiar ar trebui.”

— Acum, du-te şi fii Wilder!

Privirea lui a devenit serioasă.

— Leah, azi o să încercăm nişte scheme noi. Oame- [n.]i cad. Mulţi o fac. Să nu te panichezi, dacă vezi că lumea

nu aleargă spre rampă. Fac chestia asta de când eram destul de mic ca să mă urc pe un Power Wheel. Nu lăsa o motocicletă să te sperie, bine?

— Bine, am răspuns, cu noduri în gât.

M-a mai sărutat încă o dată şi a coborât câţiva paşi.

— Şi, dacă o să decizi la un moment dat că ceea ce vezi te excită… flutură un steag roşu.

Felul în care a ridicat din sprâncene m-a făcut să râd.

— Ce, acum sunteţi împreună? a întrebat Zoe, cu un ton plin de sarcasm şi venin.

Fusesem atât de acaparată de Paxton, încât nu realizasem că ea stătea lângă Bobby.

— Da, a răspuns Paxton.

— Nu, am zis în acelaşi timp.

Paxton a zâmbit şi şi-a trecut mâinile prin părul pe care i-l ciufulisem.

— Ei bine, eu sunt cu *ea.* Ea nu s-a hotărât dacă e cu mine, cel puţin nu încă. Dar am nişte metode foarte convingătoare de persuasiune.

— Dumnezeule, pleacă! am spus eu, râzând.

Nu-mi aminteam ultima oară când am sărutat un băiat, am râs şi m-am simţit… normală. Un mic junghi de vinovăţie a pătat sentimentul care mi se încropise în suflet, dar nu l-a acoperit complet. Era semn de progres.

Mi-a făcut cu ochiul, apoi a dispărut după tribune- M-am aşezat la umbra copertinei, aproape de rândul central din faţă. Am deschis cartea de fizică, încercând să găsesc răspunsurile corecte pe care le ratasem la test- Nu aveam de gând să-mi stric media excelentă din cauza unui curs stupid.

— Sper că ştii că n-o să dureze, s-a băgat în

seanţă Zoe, care s-a aşezat lângă mine şi şi-a întins picioare[1] lungi pe barul din faţă.

Am bătut cu pixul în hârtie, gândindu-mâ la cu'[n] – gestionez situaţia.

_ Tu de unde ştii? în plus, am spus că nu suntem împreună. .

Şi-a lăsat ochelarii de soare în jos, apoi şi-a dat ochii peste cap.

- Cum să nu! În primul rând, Wilder obţine mereu ce vrea şi. având în vedere că tocmai te-a pipăit public ca să-şi marcheze teritoriul, e doar o chestiune de timp până [o]să-i cedezi. în al doileii rând, trebuie să ştii că n-o să fie mai bine de atât.

— Pentru că tu n-ai avut parte de ceva mai bun? am ripostat, sătulă de impertinenţei ei.

Şi-a lăsat umerii în jos şi toată bravada de pe chip i-a dispărut.

— Vezi cum se implică în cascadoriile noi? Exersează atât de mult, că nimic altceva nu mai contează. Nu mai există alt univers pentru el până când nu-i ies.

— Şi? Ambiţia lui mi se pare admirabilă. Iar eu nu sunt genul de femeie care să-şi construiască viaţa în jurul iubitului ei.

„Tocmai am spus că e iubitul meu? Pe bune, concentrează-te!"

Un zâmbet crispat i-a apărut pe buze.

—îţi scapă ideea de bază. Are aceeaşi ambiţie şi când vine vorba de femei. Dar, după ce-i iese trucul, după ce cucerirea este făcută, toată adrenalina dispare şi trece la următoarea ţintă, la înălţimi mai mari, la o motocicleta [n]>ai rapidă... la o femeie mai bună. Nu spun asta ca să-ţi rănesc sentimentele. Doar că nu pari genul

care să fie ulosită pentru sex şi mai apoi părăsită.

Ueşi am încercat să nu mă las atinsă de cuvintele ei, '"’ma parcă mi s-a înecat, deoarece ştiam că o parte era * e\ărată. Dacă aveam să-i cedez lui Paxton, trebuia să hu pregătită să-l las să plece, ceea ce avea să se întâmple rnai dcvreme sau mai târziu.

s-a ridicat.

- Uită-te la tine! Pentru o persoană care spune că nu vrea să-şi construiască viaţa în jurul iubitului, stai în tribună, la antrenament, când Roma se întinde peste dealul din faţa ta. E doar ceva la care să te gândeşti, a spus ea, indiferentă.

A plecat fără să privească în urmă, trecând pe lângă Brooke.

— E totul în regulă? a întrebat Brooke, aşezându-se în locul unde stătuse Zoc.

— Da, am minţit, încuviinţând cam entuziasmată.

— Cum să nu! mi-a spus, neîncrezătoare.

— Pot să-ţi pun o întrebare personală?

— 75 D, media bună şi 18 luni.

Am clipit, iar Brooke a izbucnit în râs.

— Mărimea la sutien, media de admitere şi cât timp a trecut de când am făcut sex.

— Mă gândeam la altceva.

— Spune!

— De ce eşti martoră la antrenamente? O urmăreşti pe Penna? De ce nu vizitezi Roma sau să faci altceva?

M-a studiat atentă pentru o clipă.

— Am fost acolo când Penna şi-a rupt braţul pe rampa improvizată din curtea casei lui Paxton. Am âju- tat-o să meargă acasă. Sunt aici pentru că nu-mi doresc să fui altundeva. Ei sunt familia mea. în plus, spectacolul *e* incredibil. Ador s-o văd zburând. Uite-o!

S-a auzit motorul turat al motocicletei la capătul pistei, iar Penna a accelerat cu viteză, a ajuns pe rampă şi s-a înălţat în aer. Mi-am ţinut respiraţia când s-a rotit în aer şi a aterizat fără probleme pe rampă.

— Dumnezeule!

Brooke a zâmbit.

— E uimitoare. Una dintre medaliile ei e câştigată k’ o categorie doar a bărbaţilor.

Am urmărit o serie de sărituri iile Renegaţilor, care se roteau, întorceau şi învârteau în aer. Toţi erau incredibili. puternici, curajoşi şi ridicol de talentaţi.

Când a venit rândul lui Paxton, l-am privit încordată. A ajuns pe rampă, S-a rotit în aer şi, pentru o clipă, a dat drumul motocicletei. Inima mi s-a oprit şi am simţit o apăsare în piept, până şi-a pus mâinile din nou pe ghidon şi a aterizat graţios.

— Bravo, Wilder! a strigat Brooke.

Eu eram paralizată şi abia mai respiram.

— I-a dat drumul.

— Da. Stai s-o vezi pe Penna. E şi mai bună, toţi ştiu asta.

— A dat drumul motocicletei. Când era în aer.

Brooke s-a întors spre mine.

— E-n regulă, Leah! Face asta tot timpul. Toţi o fac. Exersează deasupra unor gropi mari pline cu spuma, până devin destul de buni.

— E nebun.

— Da, dar toţi sunt, dacă e să fiu sinceră.

A urmat un alt val de cascadorii ale Renegaţilor. Nu toţi au aterizat. Unii s-au învârtit până la capăt sau au alunecat. Brooke mi-a spus, calmă, că e ceva obişnuit.

— O să-ţi dai seama când se întâmplă ceva grav.

Timpul trecea, însă ei nu se opreau. Motocicletele erau turate pe când se îndreptau spre rampă, doar ca mai apoi sâ nu facă zgomot aproape deloc, ca inima mea, când Se înălţau în aer. Sunetul motorului turat de motociclistul care apăsa pe acceleraţie după ce ateriza a devenit prefectul meu din întreaga lume. Eram înconjuraţi de mult zgomot şi mizerie, dar eu eram ferită, sub copertină, iar negaţiî trăiau în

lumea lor proprie. Penna a făcut un tnic incredibil – s-a ridicat din şa, apoi s-a tras din nou pe ?*’’ *[n] timp ce motocicleta se afla în mijlocul unei rotaţii.

[n]don şi-a aşezat motocicleta în poziţie verticală.

Paxton s-a dat de două ori pe spate.

— Se roteşte prea mult, a şoptit lâ sându.s Brooke, în faţă.

Cărţile mi-au căzut din poală când Paxton s-a ap ro. piat de aterizare, aproape vertical faţă de rampă.

— Dumnezeule!

Cauciucul din spate s-a lovit de pământ.

Motocicleta a zburat de sub el la impact...

şi l-a lovit Motorul era silenţios.

— Paxton! am ţipat, instinctiv.

S-a lovit cu capul de rampă, apoi el şi motocicleta au alunecat până la baza.

— Nu e bine, a şoptit Brooke în spatele meu.

Eu sărisem din tribune, fără să-mi pese de cei aproape doi metri până la pistă. Am alergat până la rampă, unde se strânseseră oameni în jurul lui.

— Nu poţi să te duci acolo, a spus unul dintre agenţii de securitate, care m-a prins de talie.

— Dă-mi drumul! am ripostat, dar era mai înalt $i mai puternic decât mine.

Am făcut tot ce am putut, dar n-a contat.

Nu-l vedeam pe Paxton, dar am observat cauciucul distrus al motocicletei.

„Dumnezeule, oare a...?”

N-a murit. Mike, las-o să treacă, a spus Penoa. care s-a rupt de mulţime, îmbrăcată în echipament, î» s fără cască.

Agentul de pază m-a lăsat să trec şi am fugit la ea-

— Cât de grav e?

Girofarul ambulanţei care tocmai sosea mi'a r‘1" puns la întrebare.

- Nu!

— Ia-o pe Brooke. Ne vedem la spital.

Capitolul 12

PAXTON

ROMA

M-am ferit de lumina care-mi intra în ochi.

— Sunt bine, i-am spus al nu ştiu câtelui doctor care m-a controlat în ultimele 20 de minute.

Cât trecuse de la accident? O oră? Mai mult?

— Arăţi ca naiba, l-am auzit pe Landon, care s-a aşezat pe scaunul de lângă patul meu.

— Mulţumesc! M-am rotit prea mult.

— Da. Protecţia de pe piept ţi-a salvat viaţa. Ai crăpat-o fix pe mijloc.

— La naiba, ăsta da accident! O mai ai pentru perete?

tandon a încuviinţat.

— Da, am luat-o după ce au tăiat-o de pe tine. Poţi s-o pui lângă protecţia pe care ai distrus-o când ai încercat săritura lungă.

Am dat din cap greoi.

— Unde suntem?

— într-un spital din Roma. Ce-ţi aminteşti.''

— Am ştiut că mă rotesc prea mult, aşa c-am încercat să trag motocicleta în spate, dar am căzut pe verticală, amintesc nimic după impact.

Jn afară de Leah, strigându-mi numele.

— Unde e Leah?

- în camera de aşteptare. Vrei să o chem?

m

întrebat, bucuros. *a

— Da. Cred că s-a speriat foarte tare.

— E mai dură decât crezi. Chiar i-a rupt degetul unuia dintre agenţii de pază când a încercat să ajungă la tine.

Pieptul mi s-a umplut de mândrie.

— E specială.

— Aşa e. a aprobat, apoi a ieşit din cameră.

Am profitat de moment şi m-am bucurat de liniştea camerei private, testându-mi picioarele. Se mişcau, dar aveam dureri când inspiram prea adânc.

— Eşti bine! a exclamat Leah, dând buzna pe uşă.

Câteva şuviţe de păr îi ieşiseră din coada împletită, oferindu-i un aspect uşor ciufulit, care a facut-o şi mai frumoasă în ochii mei.

— Sunt bine, i-am promis, încercând să mă ridic.

— Să nu îndrăzneşti! Sigur eşti bine?

- Da.

Era îngrijorată nu neapărat pentru cât aş sta pe tuşă, ci pentru mine, cu adevărat. La naiba, îmi plăcea sentimentul prea tare.

— Vrei să mă săruţi? am întrebat-o.

- Da, a zis ea încet, aplecându-se cu buzele deasupra mea.

Lumina din inima mea s-a aprins din nou, calda strălucitoare.

— Primesc un sărut de milă?

- Nu.

— A meritat să încerc, am spus.

Uşa s-a deschis dintr-odată. Se pare că doctorii ita lieni nu ciocăneau înainte să intre.

— Domnule Wilder, eşti norocos. N-ai nimic Nici măcar o contuzie, a spus doctorul într-o accent puternic, ridicând radiografia pieptului meu m *

- Ce bine! am strigat, cu pumnul pe jumătate ridicat.

M-a privit cu aceeaşi desconsiderare pe care am observat-o şi la Leah.

- Par coastele nouă şi zece sunt rănite, probabil unde te-a lovit motocicleta.

— Dar nu sunt rupte, am subliniat eu.

Ar fi fost o mare bătaie de cap dacă erau rupte, dar cu ele doar rănile, puteam să funcţionez cu vânătăile şi să continui cu cascadoriile.

— Nu, nu sunt rupte. Trebuie să te odihneşti până se vor vindeca, dar eşti bine, cu excepţia zgârieturilor de pe piept.

Trăiască echipamentul de protecţie! Cel puţin, accidentul ăsta fusese din vina mea. Dacă am putut să greşesc atât de tare, poate chiar îmi scăpase ceva la scripeţi. în plus, nu se mai întâmplase nimic rău de când am plecat din Miami. Poate mă stresam degeaba sau – şi mai rău – propria prostie îmi dădea bătăi de cap.

— Am vrea să te ţinem peste noapte pentru observaţie...

— Nu, mulţumesc, l-am întrerupt şi mi-am scos perfuzia din braţ. Nu-mi plac spitalele, aşa că, dacă pot să-mi semnez externarea, o să plec cât pot de repede.

Doctorul nu era deloc impresionat de mine.

— Sigur că da. O să-i spun asistentei să-ţi aducă hârtiile.

— O să-i spun Micului John să pornească maşinile ca să ne întoarcem pe vas, a zis Landon, care apoi l-a urmat pe doctor.

— Eşti sigur că nu vrei să rămâi peste noapte? a 'ntrebat Leah.

— Sunt bine. Crede-mă, mi-am mai lovii câteva coaste de-a lungul vieţii. O să mă simt mai

bine acasă. Probabil n-am nevoie decât de câteva zile de odihnă şi o să refac complet.

— Mai degrabă câteva săptămâni.

- Asta m-ar omorî. Zile, atât. M-am antren» – trecut cu răni mult mai grave.

— Bine.

însă ochii ei au spus altceva. Am citit dezamăgire în ei. iar asta m-a *durut.*

A fost o revelaţie ciudată, având în vedere că niciodată nu ţinusem cont de părerea oamenilor, poate doar de a mamei.

— Sunt bine, îţi promit.

— Am zis bine. îţi cunoşti mai bine decât mine limitele corpului.

înainte să continuăm discuţia, Renegaţii au venit ca un scaun cu rotile, pregătiţi să mă ducă înapoi pe vas.

Leah a stat cu noi până m-au pus aranjat în scaun, de parcă aveam 5 ani, dar o parte din licărirea din ochi îi dispăruse. Nu suportam sa ştiu că eram responsabil de nefericirea ei.

Nu suportam gândul că nu era ultima oară când avea să se întâmple una ca asta.

*

— Trezirea, a spus Leah când ieşeam din baie dimineaţa următoare.

împreună cu aroma cafelei pe care o ţinea în mână, totul era perfect.

— Bună dimineaţa, frumoaso!

Am scâncit de durere când m-am aplecat să t.u- bluza pe care o lăsasem pe jos.

Leah a pus cana cu cafea pe noptieră, după care • venit să mă ajute.

— Ar trebui să stai în pat.

Mi-a ridicat bluza, dar a fost prea distrasă ca > mi-o şi ofere.

— Leah?

- Pa? a întrebat ea, plimbându-şi privirea peste pieptul meu.

îmi analiza tatuajele şi-şi muşca buza de jos.

La naiba, felul în care mă privea mă excita teribil. M-am gândit să-mi flexez muşchii, de distracţie, ca să x-ăd dacă pupilele o să i se dilate şi mai mult. Mintea mi s-a umplut cu scenarii în care îi dădeam jos bluza lungă, ii gustam sânii superbi şi o priveam cum îşi dădea ochii peste cap de plăcere.

Voiam să fac sex şi dragoste cu ea în acelaşi timp, dar combinaţia nu-mi era familiară. Sexul nu fusese niciodată un act emoţional pentru mine, ci doar o eliberare fizică. O provocare să văd câte orgasme îi pot oferi unei femei înainte să implore că vrea mai mult.

Pe Leali voiam s-o venerez.

— Paxton?

Acum eu eram cel distras.

— Te doare? a arătat spre vânătaia închisă la culoare ce-mi înconjura coastele.

— Nu foarte tare, am minţit-o.

Dar mă durea îngrozitor de fiecare dată când mă mişcăm.

Mi-a aruncat bluza, obrajii ei având o nuanţă adorabilă de roz. Mi-am tras-o repede peste cap şi mi-am băgat braţele pe mâneci, scâncind din nou când materialul a atins zgârietura dintr-o parte.

— N-ar trebui să te dai jos din pat. a repetat ea.

— Am avut nevoie la baie şi respiraţia mea mirosea îngrozitor, aşa că m-am gândit să iau atitudine.

— A, da. Evident.

M-am întors în pat fără să mi se citească în

privire că aveam dureri, dar Leah şi-a dat seama şi mi-a aşezat trei perne la spate.

— E mai bine aşa?

— Da, mulţumesc!

— Cu plăcere, a zis, dându-mi cana cu cafea

Apoi şi-a luat ghiozdanul de la■ unde-' lăsa« uşă când a intrat în cameră.

— Eşti pregătit?

Am luat o gură din nectarul zeilor.

- Pentru ce? N-ar trebui să pleci? în itinerariu scrie că excursia o să înceapă curând.

— Au plecat acum o oră, şi-a dat ea ochii peste cap. Am rămas mască.

— Dar Vaticanul? Panteonul? Cum rămâne cu nota de laborator?

A venit în cealaltă parte a patului şi s-a urcat în el. S-a dus pe apa sâmbetei autocontrolul meu!

„N-a acceptat, deci calmează-te!"

— Dă-mi telecomanda, mi-a zis, cu mâna întinsa.

M-am conformat şi a schimbat posturile, până a găsit un documentar cu imagini incredibil de proaste.

— Gata, a spus ea.

M-am uitat când la ea, când la televizor.

— N-am nimic cu cinematografia independentă, dar arată ca filmul de groaza *Proiect: Vrăjitoarea.*

Zâmbetul ei era al naibii de sexy. „Se pare că nu pod să te gândeşti decât la un singur lucru."

E un GoPro cu sunet pe care îl poartă Landon. S-a dus în excursia noastră ca să nu pierzi puncte. I-am dat profesorului adeverinţa

din spital şi ţi-a scuzat absenţa-

Senzaţia de căldură şi familiaritate din pieptul meu atinsese un nivel nuclear. Fata asta era incredibilă. >[n] moduri de care nu voi fi niciodată demn.

— $i nota ta?

A ridicat din umeri.

— l-am garantat că ne uităm împreună la tot, a$[a] mi a dat şi mie punctele necesare.

— Dar suntem în *Roma,* şi tu nu apuci s-o vezi-

pentru mine. Din cauza mea.

— N-o să plece nicăieri Roma, nu-i aşa? Pot să mă întorc oricând. în plus, dacă e să privim lucrurile logic, dacă pici, o să ratez restul excursiei, aşa că poţi să consideri asta plata pentru următoarele porturi.

N-am vrut să mă gândesc în profunzime. Una era s-o plac. Dorinţa pe care o simţeam pentru ea era o nevoie sexuală primară pe care o înţelegeam complet Dar nu ştiam ce să fac cu sentimentul nou care mă încerca atunci când eram aproape de ea.

Leah s-a aplecat peste mine ca să-şi ia cafeaua şi am oprit-o la mijloc, punându-mi cana lângă a ei.

— Eşti incredibilă, i-am spus.

— Şi tu. domnule Jocuri X.

— Nu, ce fac eu e pentru mine. Pentru distracţie, victorie, vizualizări, recorduri. Dar tu... eşti cu adevărat incredibilă, am insistat, având creierul prea prăjit ca să găsesc alt cuvânt. Pot să...?

— Da, mi-a răspuns înainte să termin propoziţia.

Deodată, buzele mele erau peste ale ei şi toate cuvintele dispăruseră.

Avea gust de pastă de dinţi, cafea, mentă... şi a mine. Degetele mi s-au înfipt în şuviţele de păr din ceafa ei. Am sărutat-o cu toată priceperea, dorinţa şi nevoia pe c'âre le simţeam, ca s-o marchez exact cum mă marcase şi ea pe mine. Stabilea un standard mult prea ridicat pentru oricine ar fi încercat s-o urmeze.

..N-o să mai urmeze nimeni. Doar ea. Doar prezentul.”

Am închis uşa în faţa acelor gânduri şi m-am concentrat pe sărut şi pe gemetele timide pe care le scotea după ce o sănitam apăsat,

gustând-o în profunzime. Voiam să-i descopăr toate văile şi formele. S-o fac să se simtă la fel de dorită cum mă făcea ea să mă simt.

Cu celălalt braţ, am ghidat-o pe mine şi mi s-a urcat ,n poală. Materialul subţire al colanţilor ei era o barieră

aproape inexistentă intre penisul meu şi centru] ei fi binte. S-a frecat de mine şi am gemut.

— Te-am rănit? m-a întrebat.

— în niciun caz, i-am răspuns, sărutând-o din nou Apoi Leah s-a îndepărtat.

— Cred că te dor foarte tare coastele.

Am verificat. Coastele nu mă dureau deloc. Penisul în schimb, îmi pulsa.

— O să termin dacă o să te opreşti.

Mi-a zâmbit şi s-a lăsat lent spre mine, lingându-mi buza şi apoi muşcând-o.

— Leah..., i-am şoptit numele şi i-am acaparat gura cu un sărut.

Fiecare atingere a limbii ei mă înnebunea. Fiecare geamăt mă zguduia din rărunchi. Niciun sărut nu mai avusese un asemenea efect asupra mea, mai ales din partea unei persoane care probabil nu era pregătită pentru tot ce-şi dorea corpul meu. Am prins-o de talie, apoi de fund. Adoram felul în care-mi umplea mâinile şi modul în care s-a frecat de mine când am strâns-o uşor.

Şi-a atins sânii de pieptul meu şi nu doar că *voiam* s-o gust*, trebuia* s-o fac. Trebuia să-i ofer ceva pentru că stătuse cu mine azi, în condiţiile în care restul lumii plecase când fusesem rănit.

Voiam să se simtă la fel de bine pe cât mă făcea ea să mă simt.

Mi-am plimbat mâinile peste coastele ei, până ani ajuns la sutien.

— Viteazo?

Leah şi-a dat maiou! jos.

- Da?

Am rămas fără cuvinte. Ştiam forma sânilor ei- [11] privisem de prea multe ori ca să fiu considerat un tip treabă, dar *la naaaibal* Erau absolut perfecţi. acoperit»[c]"

o dantelă roz, amestecul perfect de inocenţă şi sex-appeal, care mă făcea să salivez.

Privirile ni s-a intersectat şi s-a arcuit spre mine. I-am sărutat un sfârc, plimbându-mi limba peste materialul catifelat.

- Pax, a gemut ea, înfigându-şi mâinile în părul meu.

Doar de asta a fost nevoie ca să-mi dispară orice urmă de stăpânire de sine. Nu mi-am luat privirea de la ea când i-am desfăcut sutienul. Am fost atent după primul semn de refuz sau o ezitare. însă Leah şi-a dat bretelele jos şi sutienul a ajuns pe podea, lângă bluza ei.

— Eşti minunată, i-am spus, înainte să o privesc.

Nu aveam nevoie de o confirmare ca să ştiu cât era de perfectă.

— Quid pro quo? m-a întrebat, trăgând de bluza mea.

Am ridicat braţele şi a început să mă dezbrace. Reacţia ei m-a făcut să mă simt ca un zeu.

- Pot?

— Da, i-am răspuns, nerăbdător.

Jocul acceptării era grozav.

Şi-a plimbat degetele peste pieptul meu, oprindu-se la diversele tatuaje şi încingându-mi pielea.

— Câte ai?

— Nu ştiu. Unele tatuaje s-au legat de altele, unele s-au transformat în tatuaje diferite.

— Au vreo semnificaţie?

— Unele. Altele mi s-au părut grozave sau au reprezentat ce simţeam în momentul respectiv.

S-a concentrat pe dragonul înfăşurat în jurul inimii, care cobora spre abdomen.

— E frumos.

— Ca tine, am spus.

Secundele se scurgeau, iar eu am numărat în cap, [ca] să-mi ţin mâinile departe de ea până era complet [Nu ştiam de ce avea] reţineri, dar n-aveam dn ®[ana] sa pun presiune.

~ Nu am mai fost cu nimeni de foarte mult tinin recunoscut, intr-un final.

— Am înţeles. De cât timp?

l-am ridicat bărbia, ca să mă privească direct în ochi. ?\ş fi stat acolo toată ziua, amândoi la bustul gol, tară s-o ating, dacă asta însemna c-ar fi deschis una dintre uşile din mintea ei şi m-ar fi lăsat înăuntru. Merita, chiar dacă aş fi ajuns să-mi rod propriile mâini de anticipare.

— Destul...

Avea ochii mari, iar în ei se citea teamă şi ceva ce nu puteam descifra.

— Am înţeles. Vrei să vorbeşti despre asta? am întrebat-o, ştiind că avea un motiv pentru care deschisese subiectul.

Nu exista nicio şansă să nu fie admirată de cel puţin jumătate din populaţia de la Dartmouth.

Leah a dat din cap.

— Nu. Nu ştiu dacă pot... Nu vreau să te tachinez sau să te dezamăgesc.

M-am ridicat, ignorând durerea paralizantă de la coaste. Apoi am sărutat-o cu tandreţe. Am menţinut gestul cast, în ciuda electricităţii pure care mă străbătea în locul în care sânii ei erau lipiţi de pieptul meu.

- N-ai putea să mă tachinezi, pentru că nu am aşteptări. Nu sunt un băieţel, Leah. Sunt foarte capabil sâ mă controlez şi, dacă doar o să ne sărutăm, o să fie mai mult decât aş fi putut visa. Ai înţeles?

Leah a încuviinţat.

Mi-am pus mâinile pe coastele ei,

desfătându-mă <-u pielea ei catifelată, apoi le-am oprit sub sâni.

— Nu există nicio şansă să mă dezamăgeşti. perfectă şi nici nu pot să-mi imaginez cât de incredi ” să fie dacă o să te gust vreodată.

Buzele i s-au despărţit şi privirea i s-a întunecat. îi plăcea când ii vorbeam. „S-a notat." Aveam să învăţ toate secretele posibile ca s-o excit şi să le folosesc în mod constant, până când nu mai simţea nicio urmă de teamă sau dubiu, ci se simţea sexy, aşa cum era.

— Leah, o să mergem cât de departe vrei. Tu deţii controlul.

„Pentru moment", mi-am promis. După ce va accepta, aveam s-o fac să-şi uite numele.

S-a aplecat şi m-a sărutat, intinzându-mă din nou în pat. M-am pierdut în gustul ei, în senzaţia gurii ei perfecte, în felul în care se potrivea perfect peste mine, de parca acolo îi era locul.

Am sărutat-o până a început să se frece de mine, apoi mi-am înfipt degetele în şoldurile ei, iar fiori de plăcere mă străbăteau. „N-o să termini în pantaloni, de parcă eşti un licean. Tocmai i-ai zis că poţi să te controlezi!"

M-am concentrat pe ea. Am mângâiat-o, până când palmele mi-au ajuns pe sânii ei impecabili. Ea e gemut şi s-a aplecat spre mine, lăsându-se pradă atingerii mele.

— Eşti perfectă, i-am şoptit.

I-am supt uşor pielea şi i-am mângâiat sfârcurile. Acum, că ştiam ce se afla sub sutienul ei, aveam să fiu în Stare să-mi menţin privirea deasupra umerilor ci?

„Da, pentru că ochii îi sunt şi mai încântători."

Aan împins-o uşor de pe mine, după care m-am aplecat să-i gust un sfârc.

— Paxton! a gemut.

Şi-a înfipt degetele şi mai strâns în părul meu. Era ^{0} strânsoare aproape dureroasă, dar senzaţia era sublimă.

A continuat sa se frece de penisul meu şi i-

am încli- şoldurile astfel încât să-şi stimuleze clitorisul dacă repeta mişcarea. Apoi am încercat să-mi imaginez cel mai pe.Uractiv lucru la care puteam să mă gândesc, ca să nu o ,tltind sub mine. M-am concentrat pe celălalt sân al ei.

Leah s-a frecat clin nou, a gemut, iar eu aproape am cedat. Eram mai tare decât oţelul din care era construit vasul *Athena.* Nu-mi aminteam ultima oară când fusesem atât de excitat, înainte să-mi dau măcar pantalonii jos.

— Aţi văzut cumva ghiozdanul lui Landou? Şi-a lăsat portofelul în el. s-a auzit vocea lui Penna din cealaltă parte a uşii, fix înainte s-o deschidă.

— La naiba! m-am panicat.

Apoi m-am rostogolit împreună cu Leah de pe pat, aterizând cu zgomot pe podea.

Oh… Oh! Penna a exclamat uimită din uşă.

M-am ridicat, atent să o acopăr pe Leah.

— Ce spuneai?

— Ar fi trebuit să ciocan.

— Da, ar fi fost drăguţ, am mormăit eu, iar o durere copleşitoare mi-a străbătut coastele.

— Bună, Penna, a spus Leah, care i-a făcut cu mâna deasupra patului, fără să se ridice.

— Mă bucur să te văd acolo, Leah! Ştiţi ce, cred c-o să aştept jos.

— Ghiozdanul e sub patul lui, am ţipat când a închis uşa.

M-am întors spre Leah, pregătit s-o văd jenată, dar ea râdea.

— Serios? E prima oară când ajung atât de departe în ultimii *ani* şi se întâmplă asta? De parcă locuiesc din nou cu părinţii.

Am zâmbit.

— N-am cuvinte să te descriu, mica mea Viteaza.

A dat din cap şi a început să-şi caute hainele. «Ce fund. Nu există cuvinte să-l

descriu.”

— îmbracă-te, a spus ea, aruncându-mi bluza.

Părul ei arăta ca după o partidă intensă de sex. ■•'[n] visele tale.”

Am vrut să fac scandal, ca un copil căruia i se refu- xase desertul, pentru că ratasem ceva mult mai dulce.

- Relaxează-le! Dacă te porţi frumos, e posibil să se întâmple din nou» a spus ea, aplecându-se peste pal ca să mâ sărute.

Eram pregătit sa implor ca un căţeluş.

— Bluza, Pax.

.Am protestat, dar mi-am tras-o pe mine, după care am coborât scările şi am văzut-o pe Penna căutând sub patul lui Landou.

Mi-am văzut protecţia de piept în şifonierul lui şi am luat-o, privind încruntat fisura.

— A păstrat-o? a întrebat Leah.

— Mereu le păstrăm. Avem acasă o cameră plină cu echipament stricat de când exersam diverse trucuri.

— Am înţeles. Penna, ai nevoie de ajutor?

— Sigur. Câte chestii are aici!

Leah s-a dus pe partea cealaltă, ridicându-şi fundul apetisant în aer Se pare că penisul meu nu uitase unde fusese în urmă cu câteva minute. Am clipit şi m-am uitat din nou la protecţia de piept.

Fisura era prea dreaptă. Prea curată. Ciudat.

— Are o groază de chestii aici, a încuviinţat Leah, aruncând din ele pe pat.

— L-am găsit! a exclamat Penna, victorioasă. Mă întorc mai târziu. Voi doi... Ştiţi voi, studiaţi sau faceţi ce Ştiţi voi.

— Drăguţ, Penna, mi-am dat ochii peste cap.

Mi-a trimis un pupic sarcastic şi a ieşit pe uşă.

— E totul în regulă? a întrebat Leah când a venit spre mine.

— Protecţiile de piept nu au niciodată fisuri atât de drepte. Mereu sunt de-a lungul marginilor sau în locul 'mpactului. Niciodată drepte. E dubios.

— Poate a fost de la ghidon?

— Poate.

— Stai să pun la loc toate chestiile astea, arătând spre dezordinea din pat.

Fetele aveau dreptate, i^andon◦ adunase de nimicuri. Hamuri, echipament de protecţie,

— Nu pot să cred, am şoptit.

— Bine, n-o să le strâng, a mormăit Ixiah.

— Nu la asta mă refeream.

Am pus protecţia de piept pe jos şi m-am aşezat pe singurul loc gol din pat, întinzându-mă după cei doi scripeţi negri pe care i-am căutat de când ne-am dat cu tiroli- ana pe vas.

— Ăştia sunt ai mei. I-am folosit în prima zi.

— Ah! a zis ea, fără să înţeleagă la ce mă refeream.

Cum ar fi putut să înţeleagă, când nici eu nu reuşeam să pun toate informaţiile cap la cap?

Am luat scripeţii în camera mea şi i-am dezasam- blat, pe când Ix^ah stătea pe patul meu, bând din cafeaua cu lapte care aproape se răcise. Din când în când, ridicam privirea la turul Vaticanului filmat de Landon.

Vocea lui fusese în mintea mea la toate vârstele. De când eram mici şi săream de pe acoperiş pe trambulină, prima oară când m-am suit pe placa de snowboard. la noaptea în care a ales echipa în defavoarea iubim Ş' şi-a frânt singur inima, până în momentul de faţă. cant a mers în tur în locul meu, ca să mă pot vindeca în iim$

Oare chiar mă ura atât de mult pentru că-l forpi>cni să aleagă? „în niciun caz. Să nu îndrăzneşti să te gândeS nici măcar o secundă la aşa ceva."

Era prietenul meu cel mai bun încă din şc° ' primară.

Nu avea sens.

Am ridicat pe rând mecanismele de frânare şi ini*™[1] mi s-a făcut pulbere.

Le-am reverificat de două, trei ori.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat Ix?ah.

— Erau sub patul lui Landon.

- Se pare că jumătate din echipamente se află sub patul lui.

Am privit-o şi am simţit cum furia a dat năvală la gândul c-ar fi putut fi rănită sau, şi mai rău, moartă. Atâtea lucruri ar fi putut să meargă prost în ziua aceea, doar pentru că nu-mi ţinusem echipamentul cu mine tot timpul. Fusesem prea încrezător.

— S-a umblat la frâne.

Capitolul 13

LEAH

ISTANBUL

— în dreapta puteţi vedea zona în care împăraţii romani erau încoronaţi când Hagia Sophia era o biserică a creştinilor.

Profesorul Williams a arătat spre simbolurile arabe atârnate deasupra podelei.

— După cum vedeţi, a fost transformată în moschee, înainte să fie declarată muzeu.

— Totul se schimbă, nu-i aşa? a zis Paxton. care mergea alături de mine prin structura masivă.

— Ştii... ai putea să vorbeşti cu Landon.

— N-are rost.

— Bine.

Am expirat lent, numărând până la io. în ultimele ale am vorbit mult despre ce avea să facă, adică un mare nimic.

— Ţi-am spus, nu Landon a făcut-o. Nu există nicio şansă. Sigur a fost un accident în timpul asamblării sau cineva l-a desfăcut ca să verifice... Orice, dar n-a fost rina lui Landon.

— Am înţeles.

..Taci." Dar, bineînţeles că n-am putut.

— Pentru că la fel s-a întâmplat şi cu

protecţia de Piept, nu-i aşa?

Mi-a aruncat o privire prin care-mi spunea că îl; • am şi i-am răspuns cu aceeaşi monedă. n' bine? ~~ Ha' Sândim Ce S_a întâmplat pân* acum,

Fusese supărat constant. Pe vas, la cursuri, în timpul meditaţiilor, toată săptămâna. Cel mai rău era că nu mă mai sărutase. în clipa în care i-am sugerat să-l verifice pe I^andon, a ridicat un zid între noi, de parcă reprezentam o ameninţare directă pentru prietenul lui cel mai bun.

însă îi sugerasem să vorbească cu el, nu să-l tortureze.

— Cum merge treaba? a întrebat Hugo, pe când Paxton o luase înaintea mea.

— E un nemernic.

— Dar sunt sigur că te place, a zis, oprindu-se să facă o poză la ieşire.

— De ce spui asta?

Tratamentul de care am avut parte în ultimele zile nu-i susţinea ideea.

— S-a terminat cafeaua franţuzească prăjită cât am fost în larg.

— Nu! Aerul meu!

— Paxton a aflat şi s-a asigurat că o s-o primeşti tu pe a lui.

M-a privit atent ca să-mi vadă reacţia.

— Serios?

M-am uitat înainte, la Paxton, care mergea cu mâinile în buzunare. Blugii îi veneau ca turnaţi pe şolduri şi 1 accentuau fundul incredibil.

— Serios. Nu spun decât că se poartă ca un nernTr~ nic de când a fost rănit, dar dacă e ceva între voi, pr° 1 de ocazie.

— Bine, înţeleptule.

— Recunoaşte, te bucuri că ai rămas în apartaim tul luxos, a spus când ne-am urcat în

autobuz.

Nu-mi venea să cred că trecusem printr-o perioadă când eram la un pas să refuz totul... chiar şi pe Paxton.

— Ai dreptate, a fost alegerea potrivită.

— Viteazo, a zis Paxton, când m-am apropiat de el.

A arătat spre locul liber de lângă şi m-am aşezat, după ce Hugo mi-a aruncat o privire atotştiutoare.

— Vrei să vorbeşti acum? l-am întrebat.

— Nu.

Voiam să mă ridic. Chiar dacă îl plăceam, nu însemna că voiam să fac pe martira. însă Paxton m-a oprit, trăgându-mă uşor de încheietura mâinii.

— Nu vreau decât să stau lângă tine, dacă e-n regulă.

M-am aşezat la loc. Cum aş fi putut să-l refuz?

— Bine.

M-am pregătit pentru un drum în tăcere până la piaţă. Am privit dincolo de Paxton, spre Moscheea Albastră. Interiorul mă lăsase fără aer. reamintindu-mi cât de mult se muncea la ceva care merita să dureze, să fie admirat.

— La ce te gândeşti? a întrebat, autobuzul înaintând prin traficul din istanbul.

— La faptul că lucrurile frumoase durează când sunt construite cu grijă şi mai apoi îngrijite şi iubite.

A încuviinţat, dar n-a scos niciiin sunet.

Drumul cu autobuzul mi-a dat emoţii, şi nu doar o dată. Am mai văzut şoferi agresivi, dar nici măcar excursia în New York nu se compara cu nebunia pe care o trăiam acum.

Tot drumul n-am vrut decât să-l ating, să-

l]au de mână şi să-i spun că vom afla împreună ce se '”tâmpla sau, dacă de asta avea nevoie, îl voi lăsa să af,e singur. Privirea lui analiza totul şi bătea nelinişti t < *n picior. Mai văzusem expresia asta când planifica Un truc. .Ştiam ca se gândea la ceva important, dar nu

aşteptasem să doară atât de mult faptul că em ţinută la distanţă.

însă, pe de altă parte, la ce mă aşteptasem? Doar eram împreună de cât. două săptămâni? Oare chiar eram împreună? El a spus că da. dar eu n-am recunoscut. Ce putea ti mai rău decât sâ-l doresc pe Paxton de la o distanţă impasibilă? Să ajung intr-o zonă gri a relaţiei cu el.

Poate era mai bine să pun punct. înainte să mă afund şi mai adânc. Nu limitez suferinţa.

Autobuzul s-a oprit intr-o parte a străzii şi Dr. Williams ne-a ţinut un discurs despre cum e bine sâ stăm uniţi, în siguranţă, şi cât de simplu era să ne pierdem unii de alţii. Am încercat să tiu atentă, dar nu mă puteam concentra decât pe fisura infimă din inima mea. care se mărea cu fiecare minut ce trecea.

Era mai bine să simt asta acum, în loc să-l aştept pe el să mă puh erizeze. în plus, nu puteam să duc dorul unui lucru pe care nu-I avusesem niciodată.

Doar că acele momente scurte în care fusese al meu străluceau mai puternic decât orice altceva.

Am ieşit din autobuz şi ne-am mişcat ca o turmă de oi pe strada pietonală. trecând sub o boltă de piatră pe care scria *GRAND BAZAAR.*

Când am intrat în piaţa acoperită, mi-ain aşezat ochelarii de soare pe cap. Locul era uimitor. Un cale* idoscop de culori, sunete şi parfumuri. de la fructe b condimente. Arcadele din piatră se întindeau deasupra noastră pe kilometri întregi sau cel puţin asta era impre‘ sia pe care o lăsau. Atmosfera abunda de viaţă, era gălăgioasă şi oarecum copleşitoare.

— Fiţi atenţi. aveţi o oră la dispoziţie, a

spus Williams. Să nu întârziaţi! Vasul o să plece la ora i ,1X şi mi-ar plăcea să mă aflu pe el.

Apoi ne-a făcut semn că suntem liberi să explor^”1 după bunul plac.

- Vrei să faci cumpărături cu noi? a întrebat Hugo arătând spre prietenii lui.

M-am uitat la Paxton, care analiza un crocodil din ceramică la taraba de lângă noi.

— Cred că ar fi mai bine sâ stau cu Paxton.

— Văd că-ţi iei în serios îndatoririle de meditatoare, ini-a spus el, şi mi-a făcut cu ochiul.

— întotdeauna.

— Ce zici dacă aduc nişte îngheţată pentru tine şi Penna mai târziu?

— Doar dacă o să mănânci şi tu cu noi.

— S-a făcut. Nu uita de cafea, a zis el, uitându-se în direcţia lui Paxton.

Apoi s-a alăturat grupului său de prieteni şi s-au îndreptat cu toţii în direcţia opusă.

L-am menţinut pe Paxton în vederea mea periferică, cât timp am admirat cutiile de bijuterii ce-ţi furau ochii de pe tarabă. Cea albastră era superbă, dar mult prea scumpă, aşa că am aşezat-o la loc.

— Cât cer pe ea? a întrebat Paxton, ridicând-o.

— Prea mult.

— Şi? ia-o. Nu te-am văzut cumpărându-ţi nimic toată excursia, cu excepţia cremei de protecţie solară.

A deschis şi apoi a închis cutia.

— Trebuie să fiu atentă cu banii. Mi-am făcut un buget înainte să plec şi pot să-mi cumpăr un singur lucru toată excursia.

M-am întors cu spatele la el, admirând celelalte cutii. Toate aveau o multitudine de elemente decorative.

în partea cealaltă, se afla un vânzător de

ceainice.

— O să fiu aici, am spus, după ce Paxton a ridicat un obiect cu o cutie de sticlă.

Ceainicele abundau în decoraţiuni, ca şi cutiile, liniile lor fiind trasate delicat, dar funcţional. M-am uitat la P^f^eţ şi aproape m-am înecat eu salivă.

nil meu. lm' P'aCe' a spus Paxton' uitându-se pest e UDlă.

ceainic RaChel Şi CU mine avem 0 slăbiciune peiUni

~ Rachel?

, ~ Colega mea de apartament, cea care o să vini în
al doilea trimestru. ,n

— Am înţeles. Mă bucur să aud că o să ni se alătur» intr-un final.

— Da, e foarte încântată.

— Care e chestia cu ceainicele? m-a întrebat, şi mi l-a luat pe cel din mână ca să-l analizeze.

— îi place citatul lui Eleanor Roosevelt, care spune că femeile sunt ca pliculeţele de ceai, niciodată nu ştii cât de puternice sunt până nu sunt puse în apă fierbinte. Primul an de universitate a fost foarte greu pentru amândouă şi a devenit referinţa noastră specială.

Lui Rachel i-ar fi plăcut ceainicul ăsta. Putea să fie ceainicul meu Paxton. Să marcheze momentul în care m-am scufundat într-o situaţie şi am lăsat un nemernic nechibzuit să-mi frângă inima. „Cel puţin, el n-o să-ţi distrugă şi corpul."

L-am luat din mâinile lui şi m-am dus spre vânzător. Clar era ceainicul meu Paxton. Puteam sa-l pun lâpga cel al lui Rachel, care marca momentul în care *ani picat examenul la chimie,* şi deasupra ceainicului meu, *doctorul a spus că mai trebuie să fac o operaţie.*

Când am scos banii din portofel, Paxton şi-a ochii peste cap.

— Pune-ţi borseta la loc, mi-a zis, zâmbind.

A fost cel mai apropiat lucru de o glumă pe care spus de când ne întorsesem din Roma.

— Pot să plătesc, l-am contracarat.

Nu aveam de gând să accept nimic de la el. Nu c*’ deja rupsese destul din mine.

privirile ni s-au intersectat, iar în tensiunea dintre n0i a avut loc o înfruntare.

- Bine, dar n-o să plăteşti preţul întreg.

— Dar scrie pe etichetă, Pax, i-am spus când ne-am apropiat de vânzător.

- Negociatul e jumătate din distracţie. Aici, se aşteaptă să negociezi.

Ani pufnit şi l-am lăsat să se ocupe. Când a terminat de vorbit, pierduserăm mult timp, dar obţinuse un preţ mai mic de jumătate pentru ceainic.

— Mulţumesc, i-am zis, şi am pus ceainicul în ghiozdanul meu mic.

— Cu plăcere!

Am mers unul lângă altul pe aleile principale ale bazarului, apoi am intrat pe altele, cu tarabe mai mici, aventurându-ne în centrul pieţei. Cu fiecare pas, tensiunea devenea din ce în ce mai palpabilă.

Dacă aşa avea să fie totul între noi de acum încolo?

Poate o terminase cu mine.

Gândul a durut mai mult decât ar fi trebuit.

— E bine să ies la plimbare, a spus, întrerupând tăcerea apăsătoare care se aşternuse.

— Sunt sigură.

— Nu-mi convine că am ratat ocazia să facem casca- J oria, dar e mai sigur să mă odihnesc înainte să exersăm ■a rampă.

M-am oprit în mijlocul drumului, iar Paxton s-a *ntOrs spre mine.

— Ce s-a întâmplat?

— O să te urci pe altă rampă?

— Bineînţeles.

m i r-Z Cum adică bineînţeles? De parcă spui ceva nor- >nS ,r nu există posibilitatea să te gândeşti la

ce s-a [n,]plat şi să-ţi schimbi părerea?

Leah, nu s-a întâmplat nimic.

A făcut un pas spre mine, dar eu m-am dat în spate

— Serios? Pentru că eram de faţă. Te-am văzut căzând. Am văzut cum a picat motocicleta, te-ai lovit s' apoi s-a răsturnat peste tine.

— îmi asum riscuri în fiecare zi. Asta fac! Ăsta sunt eu! Aşa mi-am creat un renume.

— Chiar dacă o să te omoare?

— Dar n-a făcut-o.

— încă. Nici nu te-ai vindecat şi eşti pregătit să te urci din nou pe o motocicletă şi s-o roteşti în aer, cu spatele.

— în faţă, m-a corectat el. Când am fost în Roma ne-am rotit în spate, dar o să exersez s-o rotesc înainte. De trei ori, lucru care n-a mai fost făcut până acum. în Roma, pur şi simplu, n-am avut echipamentul potrivit ca să-mi iau avânt cum trebuia.

Pentru o clipă, am rămas cu gura căscată, apoi am închis-o.

— Aproape ai murit când te-ai rotit în spate, ceea ce ar trebui să fie mai simplu decât să te roteşti înainte, iar acum vrei să îngreunezi lucrurile?

— Dacă asta înseamnă că aproape m-a omorât, atunci probabil ar trebui să vorbim despre definiţia ta asupra morţii.

Zidul pe care-l construisem atent ca să mă protejez tocmai a pierdut o cărămidă.

— Mi-e mai familiar conceptul decât ţi-a f°[st] ^[,e] vreodată! am ţipat, nervoasă.

Bine, poate am pierdut un rând întreg de cărămizi

— De ce? Doar pentru că nu au funcţionat

frânt e pe tirolianã? A fost o nimica toatã în comparaţie cu ce am văzut – ce am făcut.

Mi-am înfipt unghiile în palme.

— Cum ar fi ce s-a întâmplat în Roma? Nu să-mi spui că nu s-a întâmplat nimic, când ai gă«’

frâne I» care a umblat cineva şi o protecţie de piept iîsu- , ltâ Nu eşti atât de idiot încât s«i nu-ţi ii tras un semnal de alarmă.

- Asta crezi tu că înseamnă să ai încredere în prietenii tăi? O idioţenie? m-a întrebat, încruntat.

— Serios, aşa defineşti încrederea?

— Da. Asta înseamnă să îi oferi cuiva încrederea ta oarbă, mi-a zis, înaintând spre mine, iar eu m-am retras până m-am lovit cu spatele de un zid de cărămidă.

— Orbeşte?

— Pe unii îi ştiu de o viaţă. Aş încasa un glonţ pentru ei.

— Şi ei ar face acelaşi lucru pentru tine?

— Da, a răspuns, fără ezitare.

— Cum poţi să fii sigur când ai astfel de dovezi? Te-ai întoarce pe rampă şi ai aştepta ca cineva să facă un pas care să te omoare?

— Nu mă aştept să înţelegi prin ce trec.

Privirea lui a devenit glacială, iar asta doar a alimentat furia care mă copleşise.

— De ce? Pentru că nu vreau să-mi arunc corpul Prin spaţiu? Pentru că nu cred că trebuie să fac lucruri extraordinare ca să fiu extraordinară? Nu înţeleg, pentru C<Z| aş prefera să stau în pat şi să mă uit la Netflix, în loc să conduc cu viteză doar ca să văd că pot să-l întrec pe tipul de lângă mine?

Ce? Nu particip la curse. N-ai cum să înţelegi, Pentru că trăieşti într-o bulă. Vezi lucrurile incredibile Care Se întâmplă în jurul tău, dar preferi să priveşti din mteriorul bulei, pentru că ai impresia că e mai sigur.

— Chiar e mai sigur! am ţipat.

-Prea aproape. E prea aproape.”

— Există o diferenţă intre a fi viu şi a trăi. Eu tră- esc - În fiecare zi. Provoc totul, chiar şi legile gravitaţiei.

Pentru că-ţi place ca oamenii să-ti «ni numele.

ac,ame

- Cum să nu. pentru că totul se reduce doar i faimă, nu-i aşa? a spus el, sarcastic. E despre reuşita t [3] cului, despre a face ceva ce n-a mai fost făcut niciodată Despre a întrece limitele, chiar şi pe cele ale propriului corp. Pentru că eu scriu regulile. Eu decid ce pot să fac şi ce— nu. Şi, dacă e să fiu sincer, e al naibii de distractiv.

S-a apropiat de mine.

— Da, distractiv. Mai exact, ce se întâmplă dacă ieşi din bula ta şi te îmbraci cu nişte pantaloni scurţi.

Am tresărit.

— Eşti un idiot.

- Mi s-a spus mai rău de atât, a zis, zâmbind ironic.

— N-am niciun dubiu, văzând urma de femei pe care o laşi în urma ta.

— Fiecare femeie cu care mă culc ştie în ce se bagă.

Am încercat să înghit dincolo de nodul imens de durere care mi se blocase în gât.

— Şi te întrebi de ce mi-e greu să am încredere în tine.

Deznădăjduit, a făcut un pas în spate.

— Deci, aşa stau lucrurile între noi?

Există un *noi?* am întrebat, pierdută.

— Credeam că da. Dar asta e diferenţa dintre noi- Eu te-am văzut şi te-am dorit. Am vorbit cu tine şi te-am plăcut. Am simţit conexiunea dintre noi şi am explorat-o- Tu eşti cea nesigură, ca de obicei.

Aş fi ripostat, dar... avea dreptate.

— Tot ce ţine de tine mă sperie îngrozitor de tare, i-am spus, sinceră.

M-a mângâiat pe obraz.

— Când o să înţelegi că atunci începe viaţa cu a ᵉvărat? Când îţi depăşeşti teama?

Ain întors capul, incapabilă să-i susţin privirea mai mult de o secundă. M-am uitat la ceas şi am icnit şocată!

- Dumnezeule, Paxton, trebuia să ne întâlnim cu grupul acum io minute.

— Nu ne vor lăsa în urmă. Hai să mergem!

Am refăcut drumul pe alei, dar toate arătau la fel. Arcadele erau identice, asemenea liniei acoperişului. Când am ajuns pe aleea principală, m-a apucat de mână.

— Stai aproape!

- în regulă.

Surâsul lui nu mi-a calmat teama care mă cuprinsese, dar măcar îl aveam alături. Ce putea să se întâmple?

- Uite uşa de ieşire, a spus şi am luat-o la fugă. „Slavă Domnului!”

Am clipit şi mi-am aşezat ochelarii de soare pe faţă când lumina soarelui mi-a atacat ochii.

— Stai un pic, n-am venit pe aici, i-am spus eu.

— Dar asta e ieşirea.

— Asta e uşa patru. Noi am venit pe la uşa nouă.

Paxton a înjurat.

— Locul e în formă de roată. Nu trebuie decât să ajungem la uşa nouă, a zis, trăgându-mă înapoi în piaţă.

Am mers prin exteriorul pieţei, numărând uşile când treceam pe lângă ele.

— Uşa nouă! am exclamat, dar inima mi s-a oprit, apoi a început să bată cu putere. Au plecat fără noi.

Paxton s-a uitat la ceas.

— Am întârziat jumătate de oră. La naiba? Ce n-aş [a] Să am telefonul mobil la mine.

— Vai, Pax, e 16.30!

Paxton a încuviinţat, de parcă luase o decizie.

— Trebuie să găsim un taxi şi să ajungem în port. , ~ L-am strâns de mână şi am înaintat prin mulţime, până arr> ajuns la stradă. Paxton a încercat timp de cinci minute să oprească un taxi de pe trotuar şi, intr-un fina| s-a proptit în mijlocul străzii.

Un taxi a oprit înainte să-l lovească.

Mi-a fost prea teamă că ratez vasul ca să-l mai cert aşa că m-am urcat pe bancheta din spate. Paxton a intrat lângă mine şi. în următoarele cinci minute, a reuşit să-i explice şoferului care era destinaţia noastră. Am pornit la drum şi ne-am zdruncinat când şoferul a apăsat pe acceleraţie.

Paxton s-a aplecat peste mine şi mi-a pus o centură de siguranţă care părea instalată în perioada disco. Traficul era foarte aglomerat şi am început să mă panichez.

— Vor pleca fără noi. am spus, uitându-mă la ceas.

Era 16.55.

— Ar face bine să nu o facă.

Apoi s-a uitat la mine şi a oftat, luându-mă în braţe şi sărutându-mă pe tâmple.

— O să am grijă de tine.

— Şi de *tine* cine o să aibă grijă? am răbufnit eu.

Pax a izbucnit în râs.

— Asta e Viteaza mea!

Ne-am oprit la pod şi m-am uitat dincolo de el, pier- zându-mi orice urmă de speranţă.

- Pax?
- Da?

— Au plecat tară noi.

— De unde ştii?

— Uite vasul, i-am zis, arătând spre

fereastră.

Paxton s-a întors spre *Athena,* care acum se în[e] părta de Istanbul.

— Fir-ar să fie!

Capitolul 14

PAXTON

ISTANBUL

— Ce o să facem? m-a întrebat Leah, din ce în ce mai panicată.

încercam să găsesc o soluţie. Nu era ca şi cum puteam să aterizăm un elicopter pe vas... sau era posibil?

— Orice ai gândi, încearcă să fii cât mai realist. N-o să ne legăm de spatele delfinilor şi nici n-o să încercăm un rucsac cu reacţie.

Am sărutat-o, reducând-o la tăcere în singurul mod în care am ştiut. Singurul în care am vrut. Am sărutat-o apăsat, pierzându-mă în moment. Reacţiile ei la atingerile limbii mele şi la muşcăturile delicate ide buzei m-au făcut Să gem. Am sărutat-o ca să pun un plasture peste rana pe care o deschisesem în piaţă.

Taxiul a înaintat şi am întrerupt sărutul.

— O să fie bine. Indiferent ce s-a întâmplat intre [n°]i, o să ne descurcăm. Ai încredere în mine, V iteazo!

Nu mă refeream doar la faptul c-am fost lăsaţi în urmă. După zâmbetul timid pe care mi l-a aruncat, Leah [ş,'a] ^t seama ce voiam să spun.

— Bine.

Niciun cuvânt n-a avut vreodată o asemenea greu [lale] Pentru mine.

Am luat-o în braţe şi în-am aplecat spre şofer.
[R]^®SCCA Y4RROS

îk'ţi să schimbi direcţia?

— încotro?

Trebuia să găsim un hotel pentru la noapte şi nil aveam de gând s-o duc pe Leah intr-un loc nesigur.

— La Ritz-Carlton.

— Pax. nu am atâţia bani la mine, a şoptii ei ruşinată.

— Din fericire pentru noi. eu am.

Leah şi-a coborât privirea, aşa că i-am ridicat bărbia ca să mă uit în ochii ei.

— Banii nu înseamnă nimic. Lasă-mă să am grija de tine!

A încuviinţat şi i-am sărutat fnintea încruntată.

*

Peste o oră. eram cazaţi intr-un apartament cu terasă din Ritz-Carlton. Niciodată nu fusesem atât de recunoscător că îmi luasem cârdul de credit cu mine. Am comandat room-senice. am devorat mâncarea şi ne-am relaxat îndeajuns cât să gândim raţional.

— Bun, hai sâ vedem care e situaţia, a început Leah.

Apoi şi-a scos tot ce avea în portofel pe măsuţa de cafea.

— Am paşapoartele noastre...

— Poftim? De ce?

L-am ridicat pe al meu şi mi-am verificat poza cu expresia tâmpă.

Pentru că trebuie să le avem asupra noastră în Turcia. M-am gândit că o să sari intr-un râu sau chiar în aer, aşa că Hugo mi l-a dat pe al tău când am debarcat, din fericire. Ce fel de nume e Iskander?

— Grec. Ai tras cu ochiul. Viteazo?

S-a inroşit.

— Mi se pare corect. Sunt sigură că ai un

dos«’ întreg despre mine, nu-i aşa?

- Penna are şi nu vrea să-mi spună nimic, i-am răspuns sincer, după care am scos tot ce aveam în buzunar pe masă.

Ix?ah a oftat uşurată şi mi-a stârnit curiozitatea.

— Bun, ia să vedem! am continuat.

A căutat prin grămada noastră comună, apoi a inclus ceainicul pe care-l pusese în ghiozdanul ei mic, alături de un tub cu cremă de protecţie solară. Aveam două paşapoarte, destule lire turceşti cât să luăm prânzul, men- tosane, balsam de buze, un itinerariu împăturit cu planurile pentru azi, cartea mea de credit, portofelele goale şi un prezervativ.

— Serios? m-a privit, întrebătoare.

- îl ţin în portofel. Se pare că fac bine, din moment ce vasul ne-a tras-o.

Şi-a dat ochii peste cap.

— Ştiam regulile. E vina noastră.

— Bun, hai să facem un plan, i-am sugerat, încercând să-mi reprim toată frustrarea pe care o simţeam.

— Trebuie să ajungem la vas în următorul port, altfel vom fi daţi afară din program.

A deschis laptopul pe care-l livraseră cei de la hotel, la comanda mea. şi l-a pus între noi pe măsuţa de cafea. Când s-a conectat la internet, s-a aplecat în faţă, arătând ^{0} porţiune de piele irezistibilă chiar deasupra... La naiba! Purta tanga. Roz. Un tanga roz şi minuscul, care aluneca din triunghiul mic ce se vedea deasupra blugilor intre sferele fundului ei perfect.

Paxton?

Scuze. îţi admiram cu neruşinare fundul, i-am spus.

A vrut să riposteze, dar a tăcut şi nu şi-a tras

bluza [ln] jos. Doar a dat din cap şi mi-a surâs intr-un mod pe [Care nu] l-am putut interpreta.

- în regulă. Următorul port e în Atena, iar vasul o să î[Un]gă acolo peste cinci zile. Cinci zile începând de mâine.

Perfect " Aveam cinci zile cu ea, în care să desluşim ce se Întâmpla între noi şi să facem ce voiam înainte fim urmăriţi din nou de camerele de filmat. Ştiam exact unde s-o duc.

Leah a oftat.

— Ce s-a întâmplat? în afară de ce e evident?

— O să ratăm excursia în Mykonos. Asta e săptă- mâna cu excursiile opţionale la ţărm. Fir-ar să fie!

Din toată experienţa, Mykonos era singurul lucru pe care şi-l dorise încă de la început.

— în ce zi e Mykonos?

— Joi.

Puteam să reuşim. Mi-am pus laptopul în poală şi am început să fac aranjamente.

Patru zile cu ea. Patru zile ca să-i arăt cine eram cu adevărat şi de ce făceam lucrurile nebuneşti pe care ea nu le înţelegea. Soarta îmi oferise o oportunitate şi aveam să profit din plin.

— Ce faci? a întrebat, trăgând cu ochiul peste umărul meu.

— Cumpăr bilete de avion.

Dacă-mi întorceam capul, puteam s-o sărut din nou. Puteam să pun laptopul jos, să o întind pe spate, să mă aşez peste ea şi să aflu cum îmi suna numele ţipat din gura ei.

Degetele mi s-au mişcat cu repeziciune, rezervând bilete la zborul de la 9.30 dimineaţa.

Mykonos? a întrebat ea, uitându-se la

ecran.

— M-am gândit să petrecem patru zile acolo şi să ne întoarcem pe vas odată cu excursia, în ziua a cincea. Aş«[1] nici nu mai trebuie să aşteptăm până la Atena.

— Mă... Mă duci în Mykonos?

Privirea ei era plină de uimire, dar şi neîncredere-

Am apăsat pe butonul de cumpărare înainte [1] ofer toată atenţia mea.

— Ţi-am spus că o s-o fac. Ştiu o casă grozavă unde putem să locuim. Ratăm nişte cursuri, aşa e, dar o să ai ocazia—

De data asta, m-a oprit cu un sărut. Nu a insistat, doar o apăsare uşoară a buzelor, însă când i-am zărit zâmbetul, a devenit al treilea cel mai reuşit sărut din viaţa mea.

Tot cu ea fuseseră şi primele două.

— Mulţumesc! mi-a zis, scurt.

Fata asta mă dădea peste cap.

— I-am rugat să-ţi aducă nişte pijamale, în caz că vrei să-ţi faci duş.

— Muiţi»mese, sună minunat.

S-a ridicat de pe canapea şi s-a întins, dezvăluind o altă fâşie de piele, de data asta pe stomac.

— O să dorm pe canapea în seara asta. Coastele tale au nevoie dc pat.

în niciun caz.

— Nici nu se pune problema. Coastele mele sunt bine. Iar patul e al tău.

Aproape am râs când m-a privit întrebătoare.

— Niciodată n-am spus că nu sunt un cavaler. Prefer să stau pe jos decât să dormi tu pe canapea.

După ce zi avuseserăm, ultimul lucru pe care aveam să-l tac era să-i refuz odihna.

Cei câţiva metri care ne separau păreau un kilometru, ¡ar greutatea cuvintelor pe care ni le-am aruncat în piaţă revenise, adâncind distanţa dintre noi.

Leah şi-a muşcat agitată buza, apoi m-a privit în ochi.

Stii ce? Suntem adulţi. O să dormim amândoi în pat.

Gura mi s-a uscat şi creierul meu excitat a trecut în ^vistă toate scenariile posibile. Puteam să dorm lângă ea şi n-o ating? „Da, pentru că nu eşti un animal. Nu fi idiot.

Bine.

Bine. M'A întors imediat, a spus ea. zambe

A intrat în baie şi am fixat uşa cu privirea, tirând sâ dezvolt d intr-odată o vedere cu raze X. Leah era acolo ' se de. brâca La nici şase metri de mine. Am mormăit. fre' cându-mi ochii cu o mană, iar cu cealaltă aranjându-mi situaţia din pantaloni.

Atracţia pe care o simţeam faţă de ea era incredibilă. pur şi simplu de nedescris. Mai puternică decât magneţii. Decât chimia. Era primară, sădea dorinţa în mine. Nu neapărat ca Leah să fie a mea. ci ca eu să devin al ei. Să fiu demn de ea. în ciuda tâmpeniilor pe care le-am făcut şi rateurilor de proporţii epice care încă mă bântuiau.

După ce avea să realizeze ce făcusem... De ce o alesesem. de fapt...

Eram terminat.

Nu plănuisem nimic din toate astea.

Leah nu era deloc cum crezusem. Era puternică, dar nesigură. Isteaţă, dar naivă. Inocentă, dar atât de sexy, ca mâinile mi se electrizau de fiecare dată când îi atingeam pielea.

Piele pe care nu o arăta nimănui.

A pornit apa. Acum era goală şf udă.

— Termină, nu suntem invitaţi, i-am spus penisului meu excitat.

Le-am scris un e-mail lui Penna şi Landon în care le-am explicat păţania noastră. Le-am spus că eram bine, aveam bani şi un plan. Ultimul lucru pe care-l voiam era să cheme cavaleria. N-

aveam niciun dubiu că dacă voiam, puteam să fac în aşa fel încât mâine să fim *pe Athena.* D#[r] atunci aş fi pierdut timpul pe care-l obţinusem cu I^ean. ocazia extraordinară de a fi pur şi simplu cu ea. şcoală. Fără camere de filmat. Fără lucruri care să ne d» tragă atenţia.

1 e am dat instrucţiuni să nu ne salveze şi am apăsat

Xcum trebuia să găsesc un mod în care să fim unAndoi pe aceeaşi lungime de undă şi să dărâm zidurile IX' care şi le ridicase.

Apa încă se auzea Am dezbătut cam cinci secunde, după care am deschis Google.

Nu e bine. Nu o face."

Am dat la o parte Îngerul de pe umăr. Dacă nu ştiam ce i s-a întâmplat, nu puteam s-o ajut şi era evident că nu voia să deschidă uşa trecutului de una singură. Nu voiam s-o dărâm din balamale, ci s-o intredeschid doar cât să fur o privire.

Eleanor Baxter, California.

Am scris aceste trei cuvinte în motonil de căutare şi mi-am vândut sufletul diavolului când am apăsat butonul final.

Ecranul s-a umplut cu linkuri şi am apăsat pe primul. Stomacul mi s-a întors pe dos când am citit titlul articolului.

Elevă în ultimul an de la Granada Hills supravieţuieşte unui accident fatal cu maşina în canion.

Articolul s-a încărcat şi am văzut poza cu o maşină făcută zdrenţe pe fundul unei prăpăstii. - Dumnezeule!"

Cum a scăpat din aşa ceva?

-Poate n-a făcut-o."

Am devorat articolul.

M

»

f Eleanor Baxter, de 18 ani. a fost găsită noaptea lr ecută. târziu, grav rănită, (inându~se de peretele (ani- or ndui Topanga. la peste 30 de metri deasupra locului . e maşina în care fusese pasageră a ars. Şoferul, iden- •/tcat ca Brian Newcomb. în vârstă de 19 ani. a murit în Un '>a accidentul,,,.

M
»

[ra]poartelor, Newcomb a pierdut con». , *strnri [U Ul]' ° Hor J da Civic nouă > [care a] ieşit de pe An,[Ul] \ [Q] M[3] [CU PUţin PeStC 4] °re înainte de incendiul £ antaMomca. Echipele de salvare au descoperit ac/[c] cntul şi au folosit un elicopter ca s-o scoată pe dom/' şoara Baxter din prăpastie.*

Iniţial, vehiculul s-a aflat pe peretele canionului dar, intr-un final, a căzut în prăpastie.

[n]Nu ştiu cum a rezistat atâta timp", ne-a spus căpitanul DelMonico, de la Districtul Marin de Pompieri din Sud. „Se pare c-a fost în maşină aproape 18 ore înainte să reuşească să iasă. Pentru starea în care se afla, e un miracol că *a rezistat încă 6 ore, până am extras-o din canion. E o tânără puternică."*

într-adevăr, puternică. Ce e şi mai miraculos e că n-a fost ucisă în timpul accidentului iniţial, *odată cu şoferul.*

„Eleanor ne-a spus că Brian a murit instantaneu. A zis că s-a dus *repede* şi fără dureri, *iar asta e tot ce puteam să ne dorim pentru băiatul nostru", a declarat Claudia Newcomb, mama şoferului decedat.* „Ştim că *ar fi făcut orice ca s-o protejeze şi suntem foarte recunoscători că ea a supravieţuit."*

Domnişoara Baxter a refuzat să comenteze.

Am simţit o greutate în piept, iar ochii mi s-au umplut de lacrimi, până mi-am amintit cum să respir- Inii ţinusem respiraţia cât citisem articolul. Am ÎQchiS laptopul, dorindu-mi să nu fi căutat nimic despre ea. Bonn du-mi să nu-i fi invadat intimitatea.

Ar fi fost mai bine s-o fi lăsat pe Leah să-mi împâr tăşeasca totul.

Mi-am trecut mâinile peste faţă şi m-am aple[ca] ' ţinându-mă strâns de genunchi.

Am obligat-o să se dea cu tiroliana.

Am obligat-o să facă parasailing.

REBECCAYARROS

2IV.

beah a atârnat 30 de metri în aer timp de 24 de ore, ¡areu o pusesem intr-un ham şi o obligasem să-şi înfrunte demonii, spunându-i cu zâmbetul pe buze că totul va fi bine.

Eram un nemernic.

„Primul an de facultate a fost greu pentru amândouă.” Asta-mi spusese despre ea şi Rachel. Atunci se recuperase. Dumnezeule, cât de nemernic fusesem? Mi-am amintit că în Insulele Bermude s-a ţinut strâns de barele de metal înainte să intre în peşteri. Chiar şi când s-a urcat pe vas, îşi ţinuse ambele mâini pe balustradă şi nu vorbise aproape deloc până nu am ajuns la bord.

Nu era de mirare că leşinase când a căzut pe rampă.

Şi tipul cu case fusese în maşină, Newcomb… Din declaraţia mamei lui, probabil fuseseră un cuplu. Oare îl iubise? Oare încă-l mai iubea?

Concuram cu o fantomă?

Am închis ochii, dar n-am reuşit să-mi scot din minte maşina făcută ţăndări. Grămada de metal strivit care scotea foc, asemănându-se cu o bucată ruptă din iad.

„Nu-mi place înălţimea.” Asta spusese la tiroliană, iar eu o forţasem să meargă până la capăt.

Cearta din piaţă începea să aibă sens, când mi-a spus că moartea îi e un concept mai familiar decât mi-a fost mie vreodată.

Cât de rău am dat-o-n bară?

„Nu mă lăsa să cad.”

Cuvintele ei m-au lovit cu putere, distrugând şi [11] tima apărare pe care o mai aveam în faţa ei. Avea încre- .[ere] în mine. în ciuda coşmarului pe care-l trăise, ma oase de mână şi mi-a încredinţat

viaţa ei. Conexiunea ‘nstantanee pe care am simţit-o, mai întâi pe balcon, apoi [Ca]«d am văzut-o în apartamentul meu, n-a fost unilatc- A irăit-o şi ea, îndeajuns cât să se simtă în siguranţa [an]8a mine o oră mai târziu.

Eram cel mai norocos şi mai stupid ia;., planetă.
[101] de
j*

- Pax, eşti gata? a întrebat Leah, luându-ma surprindere.

Fusesem atât de prins în gândurile mele, încât auzisem că oprise duşul şi nici nu observasem că avusese destul timp ca să se îmbrace. Stătea la intrarea în dormi, tor. într-un maiou şi pantaloni de pijama. Avea părul ud şi-i cădea pe umeri, încadrându-i sânii.

M-am ridicat şi m-am dus la ea, apoi i-am cuprins obrajii rozalii în palme.

— Eşti frumoasă.

Leah a răsuflat zgomotos.

— Machiajul mi s-a dus odată cu duşul.

Avea ochii larg deschişi, iar culoarea lor era precum brăţara din ochiul tigrului care-i plăcea mamei. Pielea ii era înroşită şi catifelată.

— Eşti şi mai frumoasă naturală.

Vorbeam serios. Nu era genul de femeie care să aibă nevoie de o oră ca să se pregătească doar pentru a merge la magazin.

Am sărutat-o cu tandreţe, savurându-i buzele.

— Apropo de ce s-a întâmplat în bazar...

Leali a dat din cap şi a închis ochii.

— Nu face asta. Amândoi am spus destule. Poate erau lucruri care trebuiau lăsate să iasă la suprafaţă, dar cred ca am fi putut s-o facem într-un mod mai drăguţ- Doar puţin, am încuviinţat eu. O să intru la duş-

Leah a încuviinţat şi i-am mai furat un sărut înainte să intru în baie.

M-am spălat repede, încercând să mă stăpânesc, să nu-i fac avansuri, având în vedere că urma să petrec noaptea lângă ea.

Când m-am băgat în pat, Leah era

ghemuită în P*,r tea ei, cu spatele la mine.

— Dorm în boxeri, sper că nu te deranjează, i-am spus.

Când n-a răspuns, am observat felul liniştit în care respira şi mi-am dat seama că adormise. Iar noaptea devenise cil mult mai uşoară.

M-am băgat sub cearşaf şi m-am aşezat inspre ea, dar mi-am ţinut mâinile pentru mine. Patul imens în care dormeam îmi oferea loc destul ca să păstrez distanţa. Lumina lunii se juca pe pielea ei şi mă îndemna s-o ating.

Problema era că nu-mi doream să fac doar asta. Petrecusem foarte mull timp imaginându-mi-o sub mine, coapsele ei catifelate înfăşurate în jurul şoldurilor mele, spatele arcuit, gura ei ţipându-mi numele când eu stabileam ritmul pentru orgasme fenomenale. Nu cred că voi putea s-o privesc vreodată fără să mă gândesc la plăcerile pe care eram capabil să i le ofer.

Dar voiam să-i ating şi mintea. Să aflu ce a făcut-o destul de puternică încât să-şi pună hamul şi să se dea cu tiroliana. Să aflu cum a reuşit să se ţină de peretele canionului, mult timp după ce maşina căzuse în gol. Şi asta nu era nici măcar partea înfricoşătoare.

Voiam să-i ating inima, să revendic o bucată, să o fac a mea. Niciodată nu dorisem asta de la altă femeie. Niciodată nu dorisem să fie a mea sau să simt mai mult decât o responsabilitate plină de afecţiune. Dar când venea vorba de Leah, voiam să-i dobor zidurile, aşa cum le distrusese şi ea pe ale mele. Nu era îndeajuns să iau o bucată, s-o fac a mea cu forţa. Nu. Voiam să mi-o ofere de unăvoie. Voiam să se uite la mine, să mă vadă şi să mă considere demn.

Gândul era înspăimântător, mai ales că în ultimul ceeniu n-am cerut validare din partea

nimănui.

Iar Leah era mai complicată decât restul femeiloi Pc care le-am avut sau în preajma cărora m-am aflat. Dai aţacâ puteam sa câştig cinci medalii de aur la Jocun e . , nc* er»m în stare s-o cuceresc.

„Ori te implici complet, ori renunţi, dar iumSMe. de măsură te vor răni."

Cuvintele tatălui meu mi-au răsunat în minte.

Când mă pregăteam să fac o cascadorie, exista mereu un moment când apăsam pe acceleraţie şi mă implicam cu totul. Exact aşa mă simţeam şi acum, când mă uitam la şuviţa ei de păr, care se întindea dinspre pernă spre mine.

Trebuia să tratez relaţia noastră ca orice din viaţa mea: cu devotament absolut şi concentrare. Din clipa asta, eram implicat complet. Şi niciodată nu am eşuat în ceva pentru care am muncit.

Eleanor Baxter nu avea să ştie ce a lovit-o.

Capitolul 15

LEAH

ISTANBUL

— Mergi prea repede! am ţipat.

De ce-mi bateam capul cu asta? Oricum nu mă asculta niciodată.

— Relaxează-te, Leah, a spus Brian, când ne apropiam de curbă. Vreau să văd cum se comportă cauciucurile noi.

— Opreşte-te! Ştiu cum o să se termine. Te rog, n-o face!

Dar nu a încetinit.

Am închis ochii când am auzit zgomotul frânei pe asfalt, corpul mi s-a detaşat de mişcarea maşinii, însă mintea era extrem de conştientă de ce se întâmpla.

Am distrus balustrada şi am zburat.

Urletul pe care l-am auzit era al meu, şi parcă, totuşi, nu.

Din fericire, am ratat căderea şi chiar impactul cu primul copac. Când am deschis ochii, stomacul mi s-a întors pe dos.

Da, aici începe întotdeauna coşmarul.

Când m-am întors, l-am văzut pe Brian. Avea capul aplecat şi din abdomen îi şiroia sânge, fix din zona unde il străpunsese copacul în care aterizasem. Ştiam ce trebuia sa [fac]- Asta

făceam mereu, doar că prima oară durase 18 ore.

Nu aveam de ce să încerc mânerul uşii, ca să ştiu că blocat, sau sa mă întorc în scaun şi să descopăr că nu puteai să ajung la oglinda din spate fără să dezechilibrez maşina.

Poate dacă mi-aş fi dat seama că nu va funcţiona, că trebuia să trec peste corpul lui Brian, mi-aş fi salvat picioarele.

Bnan s-a întors spre mine. Capul îi stătea intr_|| n unghi macabru. Din ochii lipsiţi de viaţă şi opaci dar şi di gura, n curgea sânge. Am ţipat. Un urlet gutural şi durerol

— Ştii ce trebuie să faci, a spus el.

M-am conformat. Coşmarul nu se termina niciodată până când nu acceptam adevărul.

— Leah! a strigat, dar sunetul nu era cel obişnuit.

Vocea lui a străpuns coşmarul.

— Leah, iubito, e în regulă! Trezeşte-te, Viteazo! „Paxton."

Am inspirat adânc şi m-am aruncat în braţele lui. Le-a înfăşurat în jurul meu. protectiv, iar eu mi-am îngropat chipul în gâtul lui, inspirându-i parfumul şi sirnţindu-i bătăile inimii cu mâna care se odihnea pe pieptul său gol.

— Eşti bine, a repetat el.

Cu o mână mă mângâia şi cu cealaltă îmi susţinea ceafa.

— Coşmar, am bombănit, încercând să mă calmez.

— Mi-am dat seama, a răspuns, odihnindu-şi bărbia pe capul meu.

Şi-a trecut unul dintre picioare peste şoldurile melc, învăluindu-mă în siguranţă şi căldură, de parcă ştia exact de ce aveam nevoie.

— Vrei să vorbeşti despre asta?

Am dat din cap. Nu aveam de ce să-l transform ui martorul circului care era trecutul meu.

— Mai am din când în când coşmaruri, mai al»-> dacă sunt stresată, am recunoscut, dorind să-i spun totuş> ceva, chiar dacă nu era adevărul.

— Bine. Vreau să ştii că atunci când o să fii pregătită să vorbeşti, sunt aici, a zis, şi continua să mă mângâie pe păr.

Am încuviinţat, dar în niciun caz nu voiam să-i povestesc prin ce am trecut. Paxton se arunca de pe rampe, făcea snowboard pe munţi cu risc crescut de avalanşă, sărea din avion, toate doar ca să se distreze. Era nechibzuit, neînfricat şi nu numai că-şi ştia limitele corpului. dar le testa în fiecare zi. N-avea cum să înţeleagă teama care m-a paralizat în noaptea aia – şi ziua următoare momentele în care am fost la un pas să mă las pradă gravitaţiei şi să-mi dau drumul.

Inima îmi batea de parcă mă aflam în continuare în prăpastie, temându-mă să mă mişc ca să nu alunec şi mai mult. Am inspirat adânc şi m-am desfătat în parfumul pielii calde a lui Paxton, folosindu-l ca să şterg amintirea metalică a sângelui.

Apoi l-am sărutat pe gât.

Pax a inspirat adânc.

— Leah.

— Paxton.

L-am sărutat din nou.

Şi-a înfipt degetele în părul meu, dar nu m-a îndepărtat. M-am ridicat, gustându-i maxilarul şi savurând geamătul care i-a ieşit din piept şi mi-a radiat prin coapse.

Degetele mi-au alunecat pe abdomenul lui, până am ajuns la talia boxerilor.

Paxton m-a prins de mână.

— Leah, tu ştii ce faci?

— în caz că întrebarea e dacă sunt trează, răspunsul [e] da. Nu te molestez în somn.

L-am sărutat ¡>e ureche. Pax s-a retras şi m-

a fixat [cu] Privirea plină de dorinţă.

~Nu asta te-ain întrebat.

~~ Da, i-am răspuns, cu vocea tremurândă.

Peste a me^Da^ °7T Siml buzele pie,e- 8Ur* lui Plătită să 11 - dt> departe P»*eam să merg? Er n m 8 Ula sa-’ ,as sa mă vadă cu totul?

— Nu. Nu ştiu.

Paxton s-a încruntat.

— Nu sunt genul de tip care să considere că im Poate e, de fapt, da. Un

Dumnezeule, de ce voia un răspuns? De ce trebui » să fac o alegere?

— Nu vreau să mă gândesc prea mult la asta.

Nu voiam să-mi amintesc sau să adomi şi să retrăiesc coşmarul. Nu voiam decât să *simt.* L-am implorat din priviri să mă înţeleagă.

Ochii i s-au îmblânzit.

— Bine. Ai încredere în mine?

— Cu întreaga mea viată, i-am spus, sincerii.

Cum aş fi putut să nu o fac? Eram singuri, intr-o ţară străină, la peste io ooo de kilometri de casă şi mă aflam în patul lui.

— Bine.

Cu acel cuvânt, m-a întors pe spate. Mişcarea a fost atât de rapidă, că abia am clipit. Apoi s-a aşezat peste mine, cu trupul său masiv.

— Tu deţii controlul. Când îmi spui să mă opresc, mă opresc. Ai înţeles?

Vocea îi era calmă şi sigură, în ciuda trenuirului uşor al mâinii, pe care l-am observat când mi-a dat la o parte o şuviţă de păr de pe obraz.

Am încuviinţat.

— în regulă. Din clipa asta, nu vreau decât să te gândeşti la toate modurile în care o să-ţi provoc orgasm.

Dacă aş fi avut un răspuns, ar fi fost înghiţit d»’ gura lui, inhalat de sărutul lui. Mi-a acaparat buze e complet, cu sărutul lui apăsat, meticulos şi delicios-

mbiie noastre s-au împreunat şi au dansai şi, în sfârşit, m-am ,âsat pradă Perfec<iunii că eram în braţele sale-

|-ain explorat spatele, pielea catifelată şi înfierbântată care-i acoperea muşchii lucraţi. La atingere era la fel cum arăta – tonifiat, puternic şi păcătos.

Fiori de dorinţă pură m-au străbătut când m-a sărutat pe gât, coborând spre claviculă, în timp ce-şi plimba mâinile pe talia mea.

— Ai un gust minunat. De căpşune şi ploaie de vară. Mi-a tras o bretea a maioului, îndeajuns cât să-mi elibereze unu! dintre sâni. M-am arcuit. Vârful era deja tare, înfometat după gura lui, degete, orice.

Perfect, a spus, plin de veneraţie, apoi şi-a plimbat limba în jurul sfârcului.

Am scâncit şi mi-am înfipt mâinile în pârul lui, ca să-l ţin cât mai aproape de mine.

— îţi place, nu-i aşa? m-a întrebat, suflând uşor peste piele.

Am simţit fiori pe braţe.

— Da, am răspuns, fără pic de ruşine.

Dacă aveam la dispoziţie o singură noapte cu Pax- ton, nu voiam s-o irosesc cu timiditatea mea.

— Foarte bine.

Mi-a luat complet sfârcul în gură. L-a lins şi supt, Provocându-mi toate senzaţiile posibile de extaz, pentru C<l mai apoi să se concentreze pe celălalt.

Gura lui era magică şi îmi oferea trăiri de mult ate. Valul de dorinţă, neliniştea pe care ştiam instinctiv 0 putea calma. însă dorinţa care se intensifica, dorinţa nM?ară.de simU adânc în mine, era la un nivel pe care mai trăisem vreodată.

. A tras de maiou şi mi-am ridicat braţele. M i l-a scos . « rămas goală în faţa lui. M-a studiat o

clipă, privirea a mtunecat cu dorinţă şi, pentru prima oară în ultimii
doi ani, m-am simţit frumoasă şi dorită – doar nentn. – mă simţeam a lui. Ca

M-a sărutat cu o foamete care m-a făcut să gem cu fiecare atingere priceputăa limbii sale. Mi-a mângâiat sânii în moduri care stimulau dorinţa profundă ce se intensifica înăuntrul meu.

Când mi-am pus piciorul peste şoldul lui, s-a aşezat între coapsele mele. Greutatea lui era minunată. îmi ţinea corpul lipit de pământ şi-i oferea sufletului meu libertatea să zboare. Când s-a mişcat, i-am simţit erecţia. în loc să mă retrag, m-am bucurat de senzaţia oferită centrului meu.

S-a mişcat din nou, copleşindu-mă cu fiori atunci când mi-a atins clitorisul. Materialul care stătea între noi n-a făcut decât să intensifice senzaţia.

— Asta vrei, Leah?

Respiraţia lui era fierbinte pe urechea mea, aproape sacadată.

Am scâncit din nou, răspunzându-i cu o mişcare a şoldurilor.

S-a retras, negându-mi presiunea după care eram disperată.

— Eu asta vreau. Doar că te doresc goală, să-ţi simt pielea lipită de a mea şi să gust picăturile de transpiraţie pe care o să ţi le provoc.

Am încercat să-mi ridic şoldurile din nou, dar mi le-a fixat cu mâinile.

— Paxton, am protestat.

Am încercat să mă întind şi să-l sărut, să mă bucur de fiecare părticica din el.

— Spune-mi, vreau să te aud.

— De ce? Ştii că te doresc. Nu e îndeajuns?

Mi-a mângâiat şoldurile, dar aveam nevoie de mai mult. Tânjeam după el.

— Nu. Vreau să te aud spunându-mi cuvintele.

S-a aplecat, plimbându-şi limba peste buza mea. Când ani încercat să obţin mai mult, s-a retras, fără urmii de tachinare pe chip.

_ Vreau să ştiu că eşti în acelaşi punct în care m-ai adus în ultimele săptămâni, disperat să ştiu cum e să te ating, să te gust, să văd cum e când ai orgasm.

Cuvintele lui. acele cuvinte dulci, seducătoare şi murdare, au aprofundat dorinţa care pulsa în locul în care şoldurile lui erau lipite de mine. Cum puteam sa ţin pasul cu bărbatul ăsta?

- Cuvintele îţi dau putere asupra mea, am recunoscut.

Am încercat să-mi mişc şoldurile din nou, dar m-a ţinut lipită de pat, imobilă.

— Deja deţii controlul.

Şi-a lăsat capul în jos, plimbându-şi limbii de la pantaloni, dincolo de buric, prin valea sânilor şi oprin- du-se la gât, apoi m-a sărutat. Să nitul lui avea o nuanţă de disperare pe care nu o recunoşteam, de parcă-mi putea face conformismul să dispară odată cu el.

Aproape a reuşit. Aş fi făcut cam orice ca să continue să mă sărute, dar nu era îndeajuns. Corpul meu luase foc, cerând eliberarea pe care i-o refuzasem de prea mult timp.

- Control? a întrebat el, apoi s-a retras, ochii lui albaştri străpungându-mi sufletul. Da, îmi place să deţin controlul, mai ales când te am sub mine, dar toată puterea e a tine. Nu trebuie decât să realizezi că o să fac orice îmi ceri, orice ai nevoie. Chiar dacă eu îţi controlez corpul, tu controlezi toate... părţile... din... mine.

A subliniat fiecare cuvânt cu o uşoară frecare de pic ea mea. Presiunea era îndeajuns cât să trimită fiori de P^cere prin mâini şi picioare, de

parcă îmi mângâia între- corp.

Acum, spune-mi ce vrei! îţi ascult comenzile. Vreau să-ţi simt mâinile pe mine, i-am zis.

â“.x?s„x'x„r[1] – “d“”’J“ i-as

Mâna lui s-a oprit pentru o clipă, acoperind., * coinplet, ca şi cum savura momentul. Mi-am arcuit şold™ nle şi a cedat, pătrunzându-mă cu degetele.

— Fir-ar sâ fie, eşti atât de udă. Aş putea să te pătrund extrem de uşor acum.

— Atunci, de ce n-o faci? l-am provocat.

Aveam nevoie să-l simt în mine, cum devine o parte din mine.

M-a sărutat tandru, în acelaşi timp mângâindu-mi clitorisul.

— Pentru că prima oară când o să fiu în tine, va fi pentru că vii tu spre mine, spre noi, nu pentru că fugi de ceva.

Am gemut când m-a mângâiat uşor, punându-mi o presiune sublimă cu degetul pe centrul plăcerii.

— Paxton, l-am implorat, doar că nu ştiam exact de ce făceam asta.

A schimbat unghiul şi m-a pătruns cu un deget.

— Eşti incredibil de strâmtă. Cât timp a trecut? m-a întrebat, fără să se oprească din mângâieri.

— Câţiva ani.

— Dumnezeule, abia aştept să mă aflu în tine.

M-a pătruns din nou în interior, trimiţându-nii fiori în tot corpul.

— Nici nu ştii cât de bine o să fim.

— De unde ştii? am gemut eu. când a pus presiune pe clitoris.

— După cum reacţionezi la atingerea mea şi cât a umedă eşti, practic, corpul tău imploră să mă simtă, U'.»

Wll DER

\u i? a înin'bal. pe când a mai introdus un deget şi spatele în» s-a arcuit.

Era atât de bine.

- O să te potriveşti perfect pe mine şi o sâ fii fericită că ai acceptat.

Mi-am mişcat şoldurile pe ritmul mâinii lui.

- Şi tu? l-am întrebat, cu puţina raţiune care-mi rămăsese.

Mi-a luat cealaltă mână şi a aşezat-o pe erecţia din pantaloni. L-am strâns uşor şi am făcut ochii mari când l-am simţit.

— N-am fost niciodată atât de tare pentru o femeie. Atât de disperat. Niciodată n-a trebuit să mă controlez şi să nu obţin imediat exact ce voiam. Şi niciodată n-am dorit pe cineva aşa cum te doresc pe line. De asta ştiu că o să ne potrivim. Pentru că ce avem e mai valoros decât orice altceva am avut până acum.

Apoi m-a sărutat, iar limba i se mişca în acelaşi ritm cu degetele, mângâindu-mă, lachinându-mă, oferindu-mi destul cât să mă ţină la limită, dar nu îndeajuns cât să trec de ea.

— Ce vrei? O să-ţi dau orice vrei, a şoptit el, din nou.

— Paxton, l-am implorat.

— Spune-o!

— Vreau să termin! i-am poruncit.

Ştiam că se abţinuse în mod voit. Adora controlul pe care-l avea asupra corpului meu, la

fel de mult cât eu îl uram.

— Da, Dumnezeule, da, a mormăit el.

Apoi mi-a frecat clitorisul, oferindu-mi presiunea şi fricţiunea ideale ca să mă facă să-mi pierd mintea. Când [a] schimbat poziţia degetelor în mine, încordarea binecuvântată din stomac s-a intensificat. Era atât de dulce, că [a]Proape ii simţeam gustul pe limba lui.

Mişcările îi erau pricepute. A menţinut presiu [n]«a, iar ritmul era perfect, până când senzaţia a devenit insuportabila şi corpul meu a preluat controlul, frecân du-se de el, cu mâinile înfipte adânc în pârul lui, disner- * să îl simt.

— Paxton! i-am strigat numele, iar tensiunea s-[ă] sfărâmat în valuri de plăcere peste mine, eliberând pg[r]* din inima mea în mâinile lui.

— Eşti superbă, mi-a spus, şi mă mângâia cu atrageri pricepute.

Bătăile inimii mi s-au liniştit odată cu respiraţia şi [0] letargie calmă mi s-a aşternut asupra picioarelor.

— Acum tu. am spus, şi mi-am mişcat mâna în jos. peste muşchii rigizi ai abdomenului.

Pax m-a prins de încheieturi.

— Nu. O singură atingere şi o să-mi pierd controla!

A fost ridicol de egoist, dar gestul m-a făcut sâ simt că nu eram parte din cuceririle lui, ci devenisem cu adevărat specială. Că între noi se crease ceva deosebit.

Mi-a îndepărtat o şuviţă de păr de pe frunte.

— Nu te uita aşa la mine. Nu sunt un martir.

— Serios? l-am tachinat, frecându-mi uşor şoldurile de erecţia lui.

S-a dat de pe mine şi m-a intors cu

spatele, luân- du-mă în braţe. ..Dumnezeule, mă ţine în braţe? Paxton Wilder e genul de tip care face asta?”

— Serios. Am nişte planuri diabolice pentru tine, domnişoară Baxter. Doar că nu vor avea loc aici. Dar cre- de-mă, sunt foarte perfide. Aş îndrăzni să le numesc chiar infame.

— .Aşa. iubitule, etalează-ţi vocabula nil!

A râs, iar sunetul m-a încălzit mai mult decât căldura emanată de trupul său.

— De-a dreptul diabolice, mica mea Vitează.

M-am uitat pe uşa din sticlă de lângă patul nostru am văzut o stea căzătoare care a străbătut cerul.

,uAş vrea să mă simt mereu aşa.”

Existase vreodată un cadru mai romantic, mai perfect?

»Sigur. înapoi pe vas, unde ar trebui să fii.”

— Ce dorinţă ţi-ai pus? m-a întrebat.

M-am întors în braţele lui şi l-am privit.

— Mi-am dorit să fiu la fel de neînfricată ca tine, am spus, mângâindu-i absentă capul tatuajului cu dragon.

— Nu sunt curajos. Sunt o mulţime de lucruri care mă sperie.

— Cum ar fi?

— Şerpii, a zis el cu un zâmbet autoironie. Sunt nişte nemernici alunecoşi care se mişcă, deşi nu au picioare. Nu e normal.

— Ce altceva?

S-a încnmtat.

— Prima oară când am făcut bungee jumping. Nu mi-a plăcut că altcineva măsurase linia şi decisese cât de departe o să cad în gol. N-a fost distractiv să-mi pun viaţa în mâinile altcuiva.

— Şi totuşi, ai mers până la capăt.

- Da.

— De ce?

Degetele mi-au alunecat pe spatele dragonului, care se curba în afara pectoralului, şi apoi în jos, pe coada care-i evidenţia abdomenul. M-am oprit aproape de sfârâitul ei, care ducea spre muşchii lui senzuali, reamintindu-mi să nu-l torturez şi mai mult.

Şi-a ţinut respiraţia când degetele mi s-au mişcăt în sus.

— Pentru că ştiam c-o să mă bântuie dacă n-o [a]ceam. Pentru că ştiam că mă aştepta ceva extraordinar dincolo de frică.

— Şi acum, că eşti temerarul suprem?

— Sunt o mulţime de lucruri care mă sperie.

Ce te sperie cel mai tare?

Mi-a mângâiat părul de la ceafă şi apoi mi.a tfts capul în

sus, ca să-l privesc. S-a uitat în ochu m_{ei}, $_{Wrtj}$ pentru o eternitate.

— Tu. Tu mă sperii îngrozitor de tare.

— Nu sunt înfricoşătoare.

— Nu, eşti înspăimântătoare. Pe hârtie, reprezinţi toate lucrurile de care nu ar trebui să mă ating, dar când mă uit la tine, te ating sau te sărut, eşti singura pe care o văd, singura pe care o doresc. Iar ăsta e cel mai înspâi- mântător lucru de care am avut parte vreodată.

— Dar nu sunt decât eu însămi.

Şi-a lăsat mâna în jos şi a început să mă mângâie pe obraz.

— Eşti totul şi nici măcar nu observi. Eşti inteligentă, puternică şi atât de frumoasă, că mă doare când te privesc.

— Nu spune astfel de lucruri, i-am şoptit.

Creierul încerca să construiască un zid în jurul inimii mele, care se întindea după Paxton.

— Lucruri precum adevărul?

— Vorbe care mă fac să-mi doresc ce nu pot avea.

— Dar poţi să mă ai, Leah. Sunt al tău, nu trebuie decât să mă accepţi.

în ochii lui nu am zărit altceva decât sinceritatea- Dumnezeule, îmi doream să-l cred. Voiam să fiu ^{a} $^{'ul-}$ chiar şi doar pentru momentul ăsta, şi nu doar fizic.

M-a strâns la piept şi şi-a pus bărbia pe capul meu-

— Culcă-te, Viteazo! Mâine avem zbor devreme, în ciuda epuizării copleşitoare, care era rezultat[1]* stresului, zilei avute, coşmarului şi unui orgasm spectac[11]' los, trebuia să aflu.

— Tu ce ţi-ai dorit?

— Să-mi dai o a doua şansă, a oftat el.

Am fost uimită, dar picioarele îmi erau prea grele c*[1] să mă mişc.

— N-ai greşit cu nimic.

- Nu e pentru acum, ci pentru mai târziu.

- Nu e nevoie, am îngânat, aproape adormită

Fix înainte să închid ochii, am auzit o şoaptă ne frunte.

— O să fie!

Capitolul 16

LEAH

ISTAMBUL

— Clasa întâi? am întrebat, când ne-am aşezat pe locurile din faţa avionului.

— Nu e complicat când avionul e mic, a răspuns Paxton, atent să-şi închidă centura de siguranţă.

Avionul avea numai 16 pasageri la bord.

— Ai dreptate, e mic şi comod.

— E o cutie de sardine cu elice, a bombănit el, uitân- du-se pe geam, dincolo de mine.

— Nu-ţi place să zbori, i-am spus, zâmbind.

— Nu sunt fânul avioanelor, a răspuns, trosnindu-şi gâtul.

Liniile tatuajelor i s-au încordat odată cu mişcarea.

Bărbatul de vârstă mijlocie care stătea în par- [rea] opusă nouă a observat gestul, încruntându-se dezaprobator.

— Cum e posibil ca tocmai ţie, dintre toţi oamenii, [53] nu-ţi placă avioanele?

— E o chestie de control. îmi place să-l deţin mereu.

— Am observat, am spus, iar insoţitoarea de

zbor a ras uşa şi a închis-o pentru decolare.

Paxton şi-a dat ochii peste cap. dar n-a muş- Cal momeala. în schimb, a preferat să caşte. Am dormit până mai târziu şi era să ratăm zborul, dar nu era ca şi

atins bliiJîi 13 p,e,deni ^ajui P'* care nu-l aveam. Am o n >r . 3 superhl_n c^ror livrare probabil îl costai „x • ? ’ !,npreunA cu din mătase albastră pe careu*

- sein în cameră când ne-am trezit. Paxton a ridicat din meri şi a spus că erau doar bani, dar pentru mine însem nau mult mai mult.

Era vorba de atenţia oferită, de faptul că-i păsase destul cât să comande mărimile potrivite, că îmi luase pantaloni lungi, nu scurţi. sau o fustă.

Ce n-aş fi dat pentru o fustă scurtă şi lejeră. Una care se învârtea când mă roteam şi îmi lăsa picioarele expuse soarelui.

„Dar expuse şi privirii lui.”

— La ce te gândeşti? m-a întrebat, când avionul înainta spre pistă, ultimul cuvânt fiind distorsionat de un alt căscat.

— Că arătai foarte obosit de dimineaţă.

— Asta pentru că m-ai ţinut treaz toată noaptea cu cerinţele tale, a zis el, închizând ochii şi rezemându-se de scaun.

Domnul de vizavi şi-a scuipat cafeaua.

— în niciun caz *n-am* făcut asta, am ripostat în şoaptă.

Pax a deschis un ochi.

— Scuze, nu erai tu sub mine azi-noapte? Nu tu mă rugai să te ating şi mă implorai să-ţi mai provoc un orgasm?

Acum, tipul tuşea şi soţia lui îl bătea pe spate.

L-am fixat pe Paxton cu privirea.

— Serios?

Nu era doar incredibil de jenant, dar nu mă s»01 ţeam confortabil că îmi reactivase dorinţa sexuală.

Mi-a aruncat un zâmbet triumfător, cât timp plimba mâna pe coapsa mea. I-am pus-o

imediat n poală.

— Relaxcază-te, n-o să-i mai vedem pe oamenii ăştia vreodată.

— N-o să te mai văd pe *tine,* am bombănit, şi am deschis broşura cu procedurile în situaţii de urgenţă.

Ce n-aş fi dat să am Kindle-ul la mine.

Paxton a strâns mai tare cotiera dintre noi. Niciodată nu mi-aş fi imaginat că nu i-ar plăcea zborul cu avionul, dar era ciudat de înduioşător să găsesc un mic defect în armura lui impenetrabilă. Mi-am pus mâna peste a lui, ca să-l liniştesc atunci când am decolat.

Respiraţia lui era calmă, dar a ţinut ochii închişi până ne-am ridicat la înălţime.

— Eşti bine?

A deschis ochii, într-un final, şi a încuviinţat.

— Da, doar că nu-mi plac decolările şi aterizările.

— Te înţeleg. Mereu a fost aşa?

A dat din cap, concentrat pe spaţiul din faţa noastră.

— Odată, când zburam cu marna, un motor a luat foc.

— Cred că a fost înspăimântător. Câţi ani aveai?

— 9- Şi da, a fost îngrozitor, dar ştiam că ea o să mă protejeze.

A zâmbit.

— Te-a ţinut de mână?

Am încercat sa mi-l imaginez pe Paxton mic, fără tatuaje, având nevoie de alinare.

— în niciun caz. Avea ambele mâini pc manetă.

— Deci ea pilota, am ghicit.

Paxton a aprobat.

— Mereu a fost cu un picior pe pământ şi cu celălalt •nălţându-se spre cer.

Părea să fie exact ca fiul ei.

— De atunci ai emoţii când zbori?

Sunt mult mai bine acum. în primii ani. mi-a fost ftrcu intru în avion, dar m-am descurcat. Şi tu?

în mod Ciudat, zburatul nu mă deranjează aflată în k" lntlnS după bro?ura cu *Vizitaţi* I_{stanh} , îl"“."di’ “>■.....

Mă refeream la maşini.

Degetele mi s-au încleştat pe pagina cu Bazilica Cis- terna, iar stomacul mi s-a întors pe dos. „Nu s-a referit k tine. Vorbeşte despre altceva.”

I-am aruncat o privire şi a făcut ochii mari, după care i-a închis.

„Ştie.”

Mă simţeam atât de expusă, încât aş fi putut la fel de bine să stau acolo, goală, în faţa tuturor. Nici măcar comentariul lui nepotrivit de mai devreme nu avusese efectul ăsta asupra mea. Mâinile au început să-mi tremure, dar am dat pagina, admirând detaliile Moscheii Albastre.

— De când ştii? vocea îmi era mult mai calmă decât sufletul.

— Ce anume?

— Termină cu prostiile.

— De aseară.

S-a uitat la mine, dar m-am concentrat pe broşură.

— Se pare că nu poţi să păstrezi un secret.

Am mai răsfoit o pagină. De ce naiba eram în avion? Am început să dau din genunchi, simţind nevoia să mă îndepărtez de el. Toate locurile erau ocupate, deci ori stăteam lângă Pax, ori mă aruncam cu paraşuta.

— N-am vrut să bat niciun apropo, pur şi simpl“ mi-a scăpat.

S-a întins să-mi apuce mâna, dar m-am tras

mai aproape de fereastră.

„Zborul cu paraşuta pare o opţiune grozavă.”

— La fel ţi-au scăpat şi degetele pe tastatură când a» căutat informaţii despre mine?

_ NUw am facut-o în mod deliberat.

Nicio* scuză. Ce nenorocit de primă clasă!

_ De ce? Pentru că te-am căutat şi eu pe internet?

- Nu, Leah, în niciun caz. Voiam să ştiu cum să te aiul şi nu puteam să o fac tară să ştiu prin ce-ai trecut. Este evident că ai o traumă.

/Un întors brusc privirea, de parcă mă lovise cineva în moalele capului. Nu eram mândră de multe lucruri., dar făcusem o treabă grozavă cu recuperarea mea. Sau, cel puţin, cu a mă preface că mă vindecasem.

— Ţi-am spus că nu sunt pregătită să vorbesc despre viaţa mea. Nu sunt proiectul tău, nu trebuie să mă repari. Când ţi-ai făcut timp să-mi invadezi intimitatea?

— E pe internet, nu e chiar ceva intim, a insistat el. La naiba cu toate.

— Când?

— Când erai la duş. Te rog, uită-te la mine!

Am închis broşura şi l-am analizat, doar ca să-mi mul imediat privirea. Ochii lui reprezentau un avantaj nedrept într-o ceartă. „Stai un pic. în duş... înainte. Dumnezeule. Am deschis o pagină la întâmplare şi ruşinea a fost înlocuită de furie.

— Deci, aseară mi-ai oferit un orgasm de milă? Sau sperai că o să-ţi arăt unde sunt rănită?

Paxton a rămas masçă, după care a închis gura, la fel ca tipul de vizavi.

— Privirea înainte, i-a ordonat soţia.

Ce femeie înţeleaptă.

~ Ce s'a întâmplat azi-noapte a fost pentru că arn d°nt, nimic altceva.

te " (-'urn să nu... De asta nu am făcut sex atunci când m *ysat, nu-i aşa? Pentru că mă doreai.

Orie ^ram. un Pas şă vomit. Sau să arunc cu ceva în el. re variantă mi se părea rezonabilă.

lipul de lângă noi a început să fluiere.

Paxton şi-a trecut mâinile prin păr.

— Ixi naiba! Habar n-ai cât de greu mi-a fost să

— îmi amintesc exact ce s-a întâmplat. Eram acolo Tipul din spatele nostru a începui să tuşească.

— Leah...

— Stai liniştit, doar n-o să-i mai vedem pe ăştia niciodată, nu-i aşa? oameni

Din greşeală, am rupt pagina pe care o întorceam.

— Fir-ar să fie! E distrusă, nu mai are rost s-o citesc. Sau poate ar trebui să trec la următoarea. Ştii tu, ca să nu se mai simtă ruinată.

- Uite ce e, dacă vrei, te duc chiar acum în baie şi-ţi arăt cât de mult te doresc. Ai dreptate, n-o să-i mai vedem pe oamenii ăştia niciodată, aşa că nu-mi pasă dacă te vor auzi strigându-mi numele de plăcere.

Brusc, m-am oprit. Toţi din avion erau cu ochii pe noi, aşa că am vorbit în şoaptă.

— Cum zici tu. Ţi-ai satisfăcut curiozitatea? Ai citit detaliile? Speculaţiile? Bineînţeles că da. Toţi faceţi asta. Atunci apar întrebările.

Lucrurile nu stau chiar aşa.

— Hai, întreabă! Să terminăm odată cu asta. Doar degetele tale au fost în mine, de ce să nu-mi simţi şi nuntea ca s-o sfâşii în bucăţi?

Am continuat, îmbrăţişând furia care-mi ardea în vene ca acidul şi consuma licărirea de fericire pe care 0 trăisem în braţele lui.

— Toţi vreţi să ştiţi acelaşi lucru. De ce se grăbea să ajungă acasă după întâlnirea noastră? Nu i-am zis sa încetinească? Cât a trecut până am decis să mă caţăr pe cadavrul lui Brian? Mai trăia după primul impact? De ce mi-am desfăcut centura de siguranţă? De ce am aşteptat atât de mult? De câte ori a căzut maşina? A fost greu să-mi folosesc iubitul mort pe post de sprijin ca să

ies dm maşină? Cât timp am atârnat pe stâncă? Mi-au amorţit

degetele? Au sângerat? M-am gândit să-mi dau drumul în p Am vrut să mor?

- Leah, opreşte-te! a strigai Paxton, întorcându-mi forţat capul spre el.

— De ce? vocea a început să-mi tremure şi în ochi mi se strângeau lacrimi, înţepându-mă cu propria mea slăbiciune.

— Nu vrei să ştii? Toţi sunteţi curioşi. Toţi vreţi să săpaţi în mine, să aflaţi detaliile, dc parcă aţi fi fost acolo, de parcă e povestea voastră. De parcă puteţi să-mi simţiţi tragedia, daca o disecaţi. Ei bine, nu puteţi, e a mea. Am fost singură atunci şi sunt singură şi acum.

Pax a tresărit, apoi m-a fixat cu privirea.

— Nu mai presupune că sunt precum restul lumii. Mi-am trăit viaţa asigurându-mă că nu mai există altul ca mine, aşa că nu mă băga în aceeaşi oală cu nemernicii ăia.

— Dar m-ai căutat..., am şoptii şi o lacrimă mi-a curs pe obraz.

Pax a şters-o delicat, cu vârful degetelor sale.

— Nu pot să spun că-mi pare rău. Tocmai pentru că am dat-o în bară purtăm acum o conversaţie. Da, nu ţi-am respectat intimitatea. Da, la fel ai făcut şi tu, dar n-am vrut să mă răzbun. Am observat câ-ţi acoperi picioarele, nu sunt prost. Nu-mi imaginez cum ai fi reacţionat dacă aş fi încercat să-ţi dau pantalonii jos şi crede-mă, să-ţi intru în pantaloni s-a aflat în vârful listei mele de când te-am văzut prima oară, stând pe balconul ăla.

O partc din furia care mă cuprinsese s-a disipat, u-mi plăcea că avea dreptate. M-aş fi panicat şi aş fi fugit [în] clipa în care ar fi încercat să-mi dezvăluie picioarele [ns]ă asta nu-l scuza. Sau sentimentul pe care îl trezise în niine.

~ Nu-mi pare rău de nimic, doar că mi-ar fi plăcut [sa] aflu de la tine. Aş fi vrut să ai încredere

în mine, a zis el. cu « expresie blândă.

— Nu e vorba de încredere, ci despre deschide unor răni pe care abia le-am lăsat să se vindece. Accid^ tul, modul în care l-am pierdut pe Brian, a fost cel maiori bil lucru care mi s-a întâmplat vreodată. A schimbat cine sunt, ceea ce eram capabilă să fac şi perspectiva asupra viitorului. Nu aveai niciun drept să-mi deschizi cicatricile Doar pentru că-ţi trăieşti viaţa într-o lume transparentă şi plină de camere de filmare, nu înseamnă că şi noi, restul credem că pereţii dormitorului ar trebui sa fie din celofan. Unii dintre noi trebuie să blocăm lumina şi vrem să ne vindecăm în privat.

Paxton mi-a şters o altă lacrimă, pe care n-am simţit-o când a alunecat pe obraz.

— Ai dreptate. Viaţa mea e un spectacol public. Dar, te rog, să nu ai impresia că poţi să găseşti totul despre mine pe Google.

— Bine. Atunci, spune-mi, care e cel mai rău lucm care ţi s-a întâmplat vreodată? Şi nu mă refer la oase rupte sau cascadorii eşuate.

Când l-am privit, devenise la fel de vulnerabil ca mine.

A înghiţit cu noduri şi s-a uitat în sus, apoi a inspirat adânc.

— Care e calitatea principală pe care trebuie s-o aibă o persoană la care ţii?

— Sinceritatea. Nu minţi oamenii importanţi pentru tine.

Paxton a încuviinţat, de parcă mi-a acceptat răspunsul.

— Pentru mine e loialitatea. Având în vedere stila meu de viaţă, trebuie să ştiu că pot să-mi las viaţă în nia,(' nile prietenilor mei. La naiba, chiar mai mult decât viaţa-

— Aşa...
Ce voia oare să spună?
— Prietenul meu cel mai hun m-a trădat.

Ce? Cum?

* s-a culcat cu singura tipa pe care am numit-o iub,ta M i ttiam dacă eram mai ofensată pentru că se con- în aceeaşi ligă cu situaţia mea sau mai surprinsă că a doua alegere a cuiva.

- Ştiu că e o nimica toată în comparaţie cu situaţia prin care ai trecut tu. nu încerc să le compar. Dar da am plăcut cândva o fată. Destul cât să nu încerc să niă culc cu ea. Am făcut totul ca la carte şi asta a stricat lucrurile. Pentru că a dus-o în pat cu *el.* Partea amuzantă e că nu ea m-a rănit, ci el. Mi-a schimbat perspectiva despre persoanele în care aveam încredere. Luni la rând, m-a privit în ochi şi m-a numit prietenul lui cel mai bun, în timp ce mă înjunghia pe la spate. Acelaşi tip care m-a ajutat să-mi modific motocicleta şi să-mi împachetez paraşutele care mă ţineau în viaţă... Treaba asta mi-a tras pământul de sub picioare, mi-a furat gravitaţia, a rotit lumea invers. Nu ea mi-a frânt inima, ci el.

— Ce s-a întâmplat cu ei?

Am încercat să-mi imaginez ce aş fi făcut dacă ar fi °st vorba de Rachel. Paxton avea dreptate. Pierderea prieteniei m-ar distruge.

- N-am suportai să fiu în preajma lor şi, după s-au despărţit, el şi cu mine ne-am îndepărtat şi mai put > COn_t'en^ Pre^u* Pe care l-am plătit amândoi. Nu cam să stăm în aceeaşi cameră, aşa că am luat-o fie- Pe drumul lui.

Ren ~ Probabil asta se întâmplase cu al patrulea lui p8at or*Kina l- A fost izgonit, pentru că i-a furat iubita Drpc.-aÎto.n- Motivul pentru care l-au ţinut departe de -ui Paxton îi era ruşine.

~~ Când s-a întâmplat asta?

~~ Acum ceva timp, mi-a zis.

de n_ A fost acelaşi răspuns pe care i l-am dat iniţial, legat

F r°Pna mea suferinţă.

te^iOnată câteva m taut e aDf Dutîn .. • ale ale avionului au revenit l a p°' PUtin, nu-, mai distram peccilalt. pasage emt la v Iaw. c-HP n x am U,tat pe fteam' la cea mai încântătoare im aie () văzusem vreodată.

„Albastru de Mediterană ?V* PXT Un,Că' PrOh,ndă Şi luminoasă - Exact ca ochii

Ce avea să se schimbe între noi? O să mă dea la 0 parte, acum că ştia cât de distrusă eram? Mi-am rezemat capul de spătar şi am oftat. Poate era mai bine. Măcar nu mă mai stresam să-i dezvălui adevărul meu şi nici nu-mi văzuse picioarele, ca să albească de repulsie. Da. Poate era mai bine. Şi poate, dacă-mi repetam îndeajuns, ajungeam să o şi cred.

Paxton a tăcut un timp îndelungat, încât ani crezut că a adormit.

— Leah, a zis într-un final, luându-mâ prin surprindere.

Am încercat să mă liniştesc şi m-am întors spre el.

- Ce e?

— Trebuie să ştii că tot ce s-a întâmplat nu contează pentru mine. De fapt, contează pentru că te-a rănit şi ţi-a influenţat viaţa. Dar restul, nu. Sper că intr-o zi o să-mi povesteşti totul, dar doar ca să te înţeleg pe *tine* mai bine, ăsta e singurul motiv. Am citit doar un articol cu deta Iii vagi, apoi l-am închis. Nu căutam detalii sângeroase. Voiam doar să aflu mai multe despre tine.

— Bine, am spus, încuviinţând.

Eram prea epuizată ca să-l contrazic. Nu y0,a'" decât să mă ascund şi să-mi ling rănile în privat, atat c făcute de el, cât şi cele pe care le provocase reacţia foarte publică.

Mi-a ridicat bărbia către el.

— Şi nu-mi pasă de rănile fizice pe care le ai.

Aproape m-a pufnit râsul.

_ Tu ai corpul unui zeu grec.

Un zâmbet ironic a apărut pe buzele lui perfecte.

_ Am mai multe cicatrici decât poţi număra. Mai multe oase rupte decât s-ar putea vindeca. Eşti mult mai pcrfectii decât aş putea să fiu eu vreodată. N-ar fi trebuit caut nimic despre tine, dar am făcut-o. Dar acum ştiu, tu ştii, şi tot avionul o ştie.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Ce o să faci cu informaţiile astea?

— O să te înţeleg mai bine. O să învăţ ce te afectează, ce te face să te retragi când mă apropii prea mult, de ce o să fie nevoie ca să dărâm zidurile pe care ţi le-ai ridicat.

— Sunt destul de solide, am recunoscut, conştientă că erau aproape imposibil de escaladat.

— Vestea bună e că sunt excepţional de încăpăţânat când vine vorba de sfidarea lucrurilor.

Privirile ni s-au intersectat, iar în ele se citea furie, teamă, regret şi un nou nivel de apropiere. M-a ţintuit pe loc cu un singur gând. Eram incapabilă să mă mişc. Apoi Şi-a lăsat capul în jos, lent, oferindu-mi destul timp să mă retrag.

N-am făcut-o.

Şi-a plimbat buzele peste ale mele, într-un sărut atat de tandru, că mi-a umplut ochii de lacrimi.

— Nimic nu contează pentru mine în afară de cum e simţi tu. Cum te afectează toate. Ce

alegi să faci *acum.*

Fac tot ce pot, i-am spus, sinceră.

.. Am înţeles, dar vreau să fii conştientă de ceva. Sa ’ 1 până măduva oaselor.

~~ Ce anume?

Fe chip i-a apărut expresia diabolic de atrăgătoare. Scopul meu principal e să intru în pantalonii tăi Sa stau acolo cât mai mult posibil.

Aproape am pufnit, dar replica lui mi-a dat im. singurul lucru pe care mi-l răpise cu descoperirea aXu rului despre accident: încrederea.

Capitolul 17

PAXTON

MYKONOS

Când am ieşit din aeroport, entuziasmul lui Leah radia de parcă era o fiinţă vie, separată, în timp ce ea admira toate detaliile din jur.

— Ştii că e doar aeroportul, nu-i aşa?

M-am întins după ghiozdanul ei. Era amuzant că scopul lui iniţial fusese să ne ajungă doar pentru excursia de o zi din Islanbul, iar acum era singurul nostru bagaj pentru zile întregi.

— Dar suntem în Mykonos, a spus ea, cu un zâmbet sclipitor, oferindu-mi ghiozdanul.

I.-am pus pe umăr, bucuros că vorbea cu mine. Avusesem emoţii pe tot parcursul zborului, până când m-a luat de mână la aterizare.

— Rozul te prinde, a glumit ea, când am păşit în lumina soarelui.

— Doar bărbaţii adevăraţi pot să se mândrească cu ^asta, ¡-am zis cu.

Leah a râs, iar sunetul a dărâmat un alt zid pe caie-l construisem. Dacă nu eram atent, femeia asta avea să-mi ^v3dă sufletul dezgolit. După mărturisirea din avion, deja simţeam extrem de expus.

— Deci, unde mergem acum? a întrebat, iar eu Rhidani prin parcare, spre locul obişnuit.

— Acolo!

S-a uitat când la Jeepul Wrangler de un alb™ aprins, când la mine, apoi din nou la maşină.

— Şi ce o să facem cu el?

M-am aplecat şi am scos cheia lipită în faţa caucin cului stâng din faţă.

— M-am gândit că poate o să-l conducem.

Şi-a încrucişat braţele la piept. Dantela sutienului i se observa cu uşurinţă în contrastul cu mătasea bluzei.

— Nu poţi să furi maşina cuiva.

Era caraghioasă. Am deschis portiera, apoi torpedoul şi i-am înmânat talonul. N-am aşteptat să termine de citit şi am început să dau la o parte trapa.

— Stai un pic, nu ştiu greacă, dar ăla e numele tău. De ce e numele tău aici?

— Pentru că maşina e a mea.

— Nu înţeleg.

— O să înţelegi, i-am promis, şi i-am făcut semn să se urce înăuntru.

După ce şi-a pus centura de siguranţă, am pornit la drum. Luam curbele foarte uşor şi aveam viteză sub limită. Când înaintam pe o latură a unui dea) terasat, conduceam aproape de mijlocul drumului, asta dacă nu venea cineva din direcţia opusă.

Leali a exclamat uimită când am trecut de primul deal.

Sub noi se întindea portul, iar apele Mării Egee erau de un albastru verzui, căruia i-am dus dorul din clipa m care am plecat de aici. Pe fundalul ţărmului se zăreau case albe şi moara de vânt care-mi plăcea. Peisajul era supc*\ Stăteam lângă Leah, al cărei păr se desprinsese din coc $ şuviţe rebele îi zburau în briză. Totul era de vis.

S-a întors, încercând să-şi întipărească în

menio peisajul, pe când ne îndreptam spre mijlocul insulei.

— Stai liniştită, o să ne întoarcem mai târziu . I şurile de aici sunt incredibile.

- Ai mai fost aici, a zis, iar sprâncenele ei delicate s-au apropiat una de cealaltă.

— Da, i-am răspuns, ţinând mâinile pe volan, departe de ea.

Pc măsură ce străzile se îngustau, am incetinit. O ramură de flori roz atârna pe bolta sub care am trecut şi am cules rapid una, pe care i-am aşezat-o la ureche. Magnolii.

— Des? m-a întrebat, atingând gentil marginile florii

- Da.

Leah şi-a dat ochii peste cap.

— O să-mi dai o explicaţie mai detaliată?

— Cam în io minute, i-am zis, zâmbind.

— Mi-eşti dator.

— Cu orice vrei tu, i-am promis, luând-o de mână şi sărutând-o.

Când am lăsat mâinile jos, pe consola dintre noi. nu mi-a dat drumul.

Ştiam că păşeam pe teren nesigur, deoarece relaţia noastră n-avea încă o etichetă, dar asta însemna şi că nu avea limite. în acel moment, faptul că o ţineam de mână semnifica totul pentru mine.

Nici măcar nu intenţionam .să mă opresc şi să examinez cât de înfricoşător era gândul. Nu. Aveam doar să mă bucur de moment.

Ne-am apropiat de celălalt capăt al insulei, unde am mtrat pe un teren accidentat, care ducea Ia o poartă mare, văruită şi cu boltă.

~ I-am spus că e nevoie de mai multă securitate, [arn] bombănit când am intrat.

I i S[asa era fl]lbă şi destul de opulentă după standar- [e] e din Mykonos. Avea un singur etaj, apoi urma o

tcrasâ ducea în josul dealului din spate, spre plajă.

°P[r]*[1] pe aleea circulară şi am sărutat-o din nou [1e] Leah [pe] mână.

Vreau să ştii ceva înainte să intrăm — Te ascult.

Leah s-a uitat când la mine, când la f$_{PTV>}$ • ieşise la uşa din faţă cu braţele deschise. ^{e,a} car

— N-am adus niciodată o femeie aici.

Pentru că niciuna nu fusese importantă npn. mine. Pentru că nu voiam să las impresia greşită. P$_{en}$tn că asta era oaza mea, plasa mea de siguranţă, singurul loc unde puteam să dispar şi nu voiam ca vreo fostă iubită sărită de pe fix să-mi ştie secretul.

Poate pentru că... îl păstrasem pentru Leah.

Mi-a aruncat un zâmbet timid şi am încuviinţat, după care i-am dat drumul la mână şi am coborât din Jeep.

— Draga mea, m-am întors acasă! am strigat, iar o siluetă minionă mi-a sărit în braţe.

Era foarte slabă şi am ridicat-o în braţe, invârtind-o în cerc.

— Lasă-mă jos, vreau să te văd!

Mi-a râs în ureche.

Fericirea mea a fost incontrolabilă. Dumnezeule, ce dor îmi fusese de ea! Am tânjit după tot ce reprezenta, mai ales după felul în care mă făcea să mă simt, de parcă aveam o însemnătate.

— Arăt exact ca acum şase luni.

— Mincinosule! m-a acuzat ea, ochii ei având o nuanţă familiară de albastru. Cu cine ai venit?

M-a luat de mână şi ne-am întors spre Leah, care stătea în faţa maşinii, ţinând strâns ghiozdanul.

M-am îndreptat spre ea. Avea ochii mari, mai fasci nanţi din pricina emoţiilor care o

stăpâneau.

— Leah, ea e mama mea. Mamă, ea e Eleanor ax ter, femeia aleasă să mă ţină pe drumul cel bun anul

— Mama ta? a spus Leah. încet.

— Leah!

Mama a strâns-o în braţe, cu un gest care ar fi îngenuncheat bărbaţi în toată firea. Apoi s-a retras şi i-a apucat chipul în mâini.

- Ce frumuseţe naturală!

- Vasul a plecat iară noi, ne-a lăsat în Istanbul şi n-aveam machiaj la mine, a spus Leah.

— Nu se vede. Cum sunt notele tale? Ce o să faci cu viitorul tău?

Leah a căscat ochii, panicată.

— Sunt printre cei mai buni din clasa mea de la Dartmouth, cu specializarea în Relaţii Internaţionale, şi o să mă înscriu în programul postuniversitar după ce o să ne întoarcem acasă.

Mama a încuviinţat.

— Ce-ţi place la fiul meu?

Leah s-a uitat când la mine, când la mama.

— E un bărbat de cuvânt şi latura lui nechibzuită creează dependenţă.

Mama a dat din cap, gânditoare.

— Ce nu-ţi place la fiul meu?

Leah s-a relaxat, ridicând o sprânceană.

— Latura lui nechibzuită e cam pregnantă.

Mama a râs.

— Asta e foarte adevărat. Sunteţi împreună?

— Nu, a răspuns ea.

— Da, am zis în acelaşi timp.

Mama mi-a aruncat *acea* privire şi am închis gura.

— Poate, a concluzionat Leah.

Eu aproape am izbucnit în urale. La naiba, sărbătoream orice semn de progres cu ea.

— E complicat.

~~ Aşa e mereu cu bărbaţii Wilder, draga mea, sa §fii- Iar eu te plac! Acum, hai să vă instalaţi!

S-a întors spre casă, iar Leah a expirat uşurata.

l-am luat ghiozdanul şi mi-am pus braţul • umerilor ei. [1 ,n] juruj

— Ai fi putut să mă avertizezi, m-a acuzat

— Şi să ratez asta? Niciodată.

Am tras-o cât mai aproape. Adoram atingere» r melorei. [8 rea f°] r-

— Măcar am trecut testul? a întrebat, reţinută.

— L-ai trecut când te-a adus aici, draga mea. a spu mama, care ne-a deschis uşa. [’ s]

M-am grăbit să o ţin deschisă pentru ele.

— Asta a fost doar pentru distracţie.

— Acum înţeleg pe cine ai moştenit, a zis Leah, când am intrat în casă.

Acasă. Era singurul cuvânt care-mi venea în minte când păşeam aici. Spaţiul deschis a transformat ferestrele din podea până în tavan, şi prin urmare şi marea, în atracţia principală. Toată mobila din casă era minimalistă, dar într-un mod confortabil.

A fost singura proprietate pe care a cerut-o în timpul divorţului.

— Paxton, du-o la dormitoare! Tu stai în cel albastru şi lasă-i-l ei pe cel alb, cu vedere spre ocean. Leah, e vizavi de camera lui Paxton, în caz că răspunsul tău o să devină pozitiv.

I-a făcut cu ochiul şi s-a îndreptat spre celălalt capăt al casei, unde se afla camera ei.

Leah a fost tăcută când am condus-o spre dormitorul ei. Mă rog, al meu, dar nu mă deranja să i-l cedez ei. Ştiam că va dormi în patul meu. Pat pe care s-a aşezat imediat în clipa în care am intrat pe uşă.

S-a uitat pe fereastră şi a admirat priveliştea cu plaja.

— E superb.
— Da. chiar e.

l-am privit zâmbetul. îi simţisem buzele, îi gustasem limba, îi cunoscusem felul în care se destrămase sub atingerea mea. Era vulcanică, exact cum îmi imaginasem, dar nu puteam s-o ating. Trebuia mai întâi să decidă că avea încredere în mine cu toata fiinţa ei.

- Mă duc în camera mea. E un calculator acolo, dacă vrei să te loghezi pe eCampus. Ştiu că arzi de nerăbdare. în şifonier găseşti câteva haine de ale mele. O să-ţi fie mari, dar poţi dormi în ele.

Cu fiecare cuvânt, mă dădeam în spate, până am ajuns în cadrul uşii.

— Ce faci, fugi?

— Da. Dacă nu fac asta, o să încerc să te conving să te dezbraci.

— Vorbeşti serios?

- Da.

Ajunsesem pe hol. Dar nu eram sigur că distanţa era destul de mare. Nu la cât de intensă era atracţia |>e care o simţeam faţă de ea.

— Am o zonă de antrenamente aici, aşa că mă duc s-o verific.

— O să flutur un steag roşu dacă o să mă excit.

„La naiba!" Am ajuns imediat lângă Leah şi i-am acaparat gura într-un sărut senzual. Limba mea se mişca în gura ei după cum tânjeam să o fac în ea. Am sărutat-o de parcă-mi lăsasem o bucată din suflet acolo şi trebuia să explorez fiecare cotlon al gurii ca s-o găsesc.

A gemut, şi-a înfipt degetele în cămaşa mea şi mi-a răspuns la sărut cu propriile cerinţe feroce.

în viaţa mea nu mai simţisem o asemenea nevoie Primară. Nu voiam doar să fac sex sau dragoste cu ea, ci să o marchez într-un mod care

să-i îndepărteze oncc dubiu că era a mea, aşa cum şi eu eram al ei.

M-am îndepărtat, ridicând mâinile în aer.

— Da. un steag roşu. Bună idee.

fugit,”APOi am plecat Cât mai repede- ■ Recunoaşte că ai

- Paxton, trebuie să mănânci ceva înainte t duci pe pistă, a strigat mama, în greacă, din bucătărie. *

— Sunt bine, i-am zis.

Dar tot am tras un scaun şi m-am aşezat la bar simţind granitul alb sub degete. Nu avea rost să mă contrazic cu mama când venea vorba de mâncare.

Mi-a pus în faţă sendvişul cu brânză la grătar şi apoi s-a rezemat de bar, iar eu am devorat totul din cinci guri.

— Serios, ce dor mi-a fost de mâncarea ta, am zis cu gura plină.

— Ce faci cu fata asta, Paxton?

— Sau putem să trecem direct la subiect.

Am luat o gură de ceai cu gheaţă. încă îl făcea dulce, aşa cum îi plăcea tatei.

— Nu e genul tău.

Am întors privirea, ştiind că nu o pot păcăli, apoi am întrebat-o:

— Nu o placi?

— Dimpotrivă, e posibil să o plac prea mult. Cel puţin, destul încât să nu te las s-o distrugi... dacă nu te interesează decât vânătoarea.

— Nu e corect. E deosebită. E specială pentru mine.

Privirea mamei s-a îmblânzit.

— Am ştiut asta din clipa în care ai venit cu ea aici. Noi doi am fost mereu la fel. Nu putem să-prindem rădăcini pentru mult timp dar. Paxton, nu toată lumea e aşa Trebuie să te gândeşti bine înainte ca Leah să accepte o relaţie

cu tine. Viaţa pe care o duci…

— Pot să am o relaţie. Merită să încerc.

Nu suportam că scruta esenţa fiecărei probleme. .

— Paxton, meriţi iubire. Eşti demn de o femeie care să-ţi stea alături şi să te susţină în toate lucrun

neşti Pe care le faci' Pentni că fac Parte din tine. M Hi să te vezi din perspectiva ei, să te dezvolţi, pentru ^molul motiv că ea merită ce ai mai bun de oferit. Dar asta înseamnă şi că trebuie să fii dispus să te schimbi.

Expresia delicată a lui Leah mi-a apărut în faţa ochilor. Cum arăta prima oară când am văzut-o pe balcon. felul în care buzele i s-au umflat uşor când am sărutat-o, cum n-am fost tentat de nicio altă fată de când am întâlnit-o.

- Poate sunt pregătit.

Mama m-a strâns de mână, iar în ochi i s-a aprins o flacără pe care nu o mai văzusem de ani întregi.

— Poate chiar eşti. Acum, du-te şi porneşte-ţi motocicleta, ştiu că abia aştepţi. Iar eu ar trebui să o duc pe Leah la cumpărături, ca să nu-ţi poarte hainele vechi cât e aici.

Leah. îmbrăcată în boxerii mei şi un maiou alb. Sau în pantalonii de pijama, care-i sunt atât de largi, că pot să-i trag în jos, peste fundul ei. Aproape am gemut când am gândit-o.

— Ar fi grozav. Să foloseşti cartea mea de credit.

— Am mai mulţi bani decât am ce face cu ei, mi-a intors-o mama.

j 1 Ştiu, doar că-mi place să-i cheltui pe ai mei cu

M-am aplecat peste bar şi am pupat-o pe obraz, poi m-am dus în spate, savurând căldura soarelui care – Str.ăp.unSea pielea. Locul ăsta mereu mi-a vindecat u etul, încă de când eram copil. în toate certurile şi ivorţul inevitabil. Mykonos îmi oferise mereu o oază de s,guranţă.

Speram că puteam să-i ofer acelaşi lucru şi lui Leah.

Capitolul 18

LEAH

MYKONOS

Mi-am ciufulit părul pentru a suta oară şi m-am hotărât să-l port desprins. Dacă-l lăsam liber, însemna că nu încercasem alte opţiuni, nu-i aşa? Mi-am repetat că nu aveam emoţii. Dar chiar mă bazam pe coafură să nunta pentru mine?

în clipa în care Paxton mi-a zis să fiu gata la oi a 17.00, am început să transpir. Slavă Domnului ca luasem deodorant, farduri şi nişte haine noi care să-mi ajungă până ajungea vasul în port, peste câteva zile.

Mama lui fusese grozavă. Amestecul perfect de distanţă şi intruziune – destul cât să ştiu că era interesata de mine, dar nu destul cât să mă simt analizata. În plus, avea gusturi foarte bune la îmbrăcăminte.

M-am uitat la rochia fără mâneci care atârna pe uşa Şifonierului. Era strâmtă în partea de sus, cu brete e su – ţiri în junii gâtului, apoi evazată, până deasupra genu chilor. Creată dintr-un material uşor. Un amestec v libertate, flirt, sex-appeal şi Grecia, aşa că am cumpără din impuls, după ce am probat-o. Dar aveam pici < expuse.

«Deja ştie."

Am oftat. Dacă voiam să creez ceva rea cu a h-ebuia să-mi vadă cicatricile de pe P[¿usese nu o sâ-i pese şi aveam încredere în el. L

acasă şi mă prezentase mamei sale. Dacă el deschidă sufletul, şi eu puteam să fac faţă Drivirîi merite ale unor străini. Pnvinlor ned$_{u}$.

Cinci minute mai târziu, am înlocuit bumbac cu rochia de vară şi m-am încălţa cu talpă înaltă pe care mama lui insistase sa ie cum – Apoi m-am uitat în oglinda înaltă a şifonierului CicaTrT cile erau nişte linii drepte şi groase, care se întindeau d la genunchi spre gleznă, spre partea din faţă a tibiei cu urme mai mici de o parte şi de alta. Poate n-ar fi fost atât de proeminente dacă nu s-ar fi infectat sau aş fi ieşit din maşină mai devreme.

Pantalonii di$_{n}$* cu

„Dacă. Dacă. Dacă.”

Am dat din cap şi am expirat îndelung. Nimic nu mai conta – nu acum.

Mi-am răsfăţat buzele cu puţin luciu, apoi am ieşit din dormitor şi am luat-o pe hol, spre bucătărie. L-am auzit pe Paxton râzând la vorbele mamei sale. Era diferit când se afla în Grecia, mai relaxat. Era doar Paxton, nu Wilder.

Era tot al meu. Am rămas mască când l-am văzut aplecându-se peste blat ca să pună la locul lor lucrurile cumpărate de mama lui. Nu a fost vorba doar de modelul cămăşii sau de felul în care mânecile îi erau suflecate şi ii dezvăluiau tatuajele colorate, nici măcar de felul în care i se mulau pantalonii scurţi. Ce m-a fermecat a fost cât de relaxat şi liniştit era.

Inima mea a început să viseze la un viitor în care el aşeza cutiile cu cereale în dulap sau cumpăra pr^{ea} multă mâncare nesănătoasă. Un viitor în care împărţeam o bucătărie, o casă... o viaţă. Era un vis Ia c^{a,e} nici nu aveam dreptul să mă gândesc, dar unul pe care nu mi-am dat

seama cât de mult ini-l dorisem... P[ana] acum. 5

-

Mă îndrăgosteam pe nerăsuflate de Paxton. [c'] niciuna dintre cascadoriile lui nu m-ar fi putut salva.

- Eşti gata? l-am întrebat, emoţionată.

Paxton s-a uitat la mine şi a rămas mască. Inima aproape îmi explodase când s-a apropiat şi mai mult. *$_{M.a}$ analizat din cap până-n picioare şi s-a dat din nou în spate, iar eu am rămas fără aer.

— Arăţi incredibil, mi-a spus.

Privirea lui mi-a readus aerul în plămâni. Ochii i s-au umplut cu dorinţă când mi-a şoptit la ureche:

— Datorită ţie, rochia asta arată incredibil de sexy. Dacă mama n-ar fi în cameră cu noi, mâinile mi-ar fi deja între picioarele tale.

Am închis ochii, uşurată. Dorinţa pulsa în mine când l-am auzit menţionându-şi mâinile. Ştiam ce pot face, cum îmi pot stârni pasiunea şi voiam să le simt din nou. îl doream cu totul.

— Şi tu arăţi bine.

Un compliment jalnic, în comparaţie cu efectul pe care-l avea prezenţa lui asupra mea. Dar, chiar şi aşa, l-a făcut să zâmbească.

— Distracţie plăcută! Am planuri pentru diseară, a spus mama lui, zăngănind cheia când a ieşit pe uşă.

— Eşti pregătită să accepţi? a întrebat el, cu pnvirea luminoasă.

— Ce anume? Sexul? O relaţie oficială? Să fim împreună?

Emoţiile mi-au acaparat şira spinării, trimiţân- du-mi fiori de-a lungul mâinilor şi picioarelor.

— Toate. Sexul e opţional dar, având în vedere chimia irezistibilă dintre noi, pot să spun destul de sigur că ^{ar} urma la scurt timp după

celelalte.

— Nu e de glumă, am spus eu, panicata.

Simţeam că mă aflam într-un punct critic şi li< '■ [Hl ra]m, fie muream în cădere.

Nu râd.

Ce rost are? În opt luni o s-o luăm fiecăror. □ mul lui, asta dacă o să rezistăm atât de mult N,? DRU* renume ca domnul relaţii-de-lungă-durată. ai Un

- Mereu sari la ultima pagină a cărţii, Leah? nă « voie să simţi cum putem fi împreună. Eu fac asta şi n compară cu nimic din ce am trăit până acum. Ai dreptat^ N-am fost niciodată tipul care să aibă relaţii, dar sunt pregătit să-mi asum riscul.

S-a întins, dar m-am ferit, ştiind ce puteau să-mi facă mâinile şi buzele lui. îşi asuma riscuri în viaţa de zi cu zi, bineînţeles că era pregătit să se arunce cu capul înainte şi când venea vorba de mine.

— Poate chiar sar la ultima pagină. E mai sigur să ştiu cum se termină.

Paxton era nemilos. M-a lipit de perete şi şi-a plimbat degetele prin părul meu, apoi şi-a apropiat buzele de ale mele.

— Atunci, poate e momentul să realizezi că cea mai bună parte nu e sfârşitul, ci ce se întâmplă între început şi final.

— Ar fi bine să plecăm, am spus, ca o laşă.

Obrajii mi-a ti luat foc, iar el m-a mângâiat în continuare.

— Nu uita că nu renunţ uşor. O să mai aştept câteva minute şi o să încerc din nou. Pentru că meriţi, a zis e, sărutându-mă pe frunte.

M-am topit, uşurată şi iritată pe mine însămi, m acelaşi timp.

— Ai terminat? Mergem? m-a întrebat, întinzan du-şi mâna ca să o cuprindă pe a mea.

— Aş vrea eu, am bombănit.

Mă gândeam ce risipă de spaţiu era casa asta P[eI] fect goală. Avea dreptate. Mintea mea probabil îmi ţine*» inima în frâu, dar corpul meu era plin de tot ce mă tăcea paxton să simt.

_ Te-am auzit, a spus el, apoi ne-am îndreptam

Soarele nu-a mangaiat pielea, incălzind-o când , plecat de pe Proprietate ne-am întors pe drumul principal-

M-a strâns de genunchi, apoi şi-a plimbat mâna pe picior, până a ajuns sub materialul rochiei. Senzaţia a fost uimitoare, poate şi pentru că nimeni nu mă mai atinsese de ani întregi.

— îmi place cum îţi stă în rochie. Uşurează accesul, a spus el, zâmbindu-mi.

— Parcă eşti un om primitiv, am glumit.

— Doar pentru tine, a răspuns şi chiar l-am crezut.

— Nu şi pentru alte fete?

Trebuia să aud cuvintele cum ieşeau din gura lui.

— Nu de când am plecat în croazieră. Te gândeşti sa accepţi?

Mi-a aruncat o privire rapidă, încercând totuşi să fie atent la drum.

— Poate, am zis încet, dar m-a auzit.

— Facem progrese. O să accept răspunsul pentru moment.

— Unde mergem?

— O să vezi, mi-a zis şi mi-a sărutat mâna.

— în mod normal, m-ar scoate din minţi să nu ştiu.

— Vai. dar nu pot să cred, domnişoara °bsedată-de-control.

M-am gândit la dosaml de pe vas, la itinerariul meticulos şi programul ce nu lăsa loc spontaneităţii, apoi am izbucnit în râs.

— Dintre toate lucrurile pe care le-am

plănuit pen- tru excursia asta, pot să-ţi zic că nu aşa ini-am imaginat ca °să decurgă totul.

“• Eşti dezamăgită? m-a întrebat, apoi am intrat pe Uri drum ce ducea spre apa albastră a mării.

Am început să-l mângâi pe păr cât timp am coh. – dealul. S-a lăsat în voia atingerii mele şi totul din • [1] corpul şi sufletul, a părut să se trezească la viaţă martorul perfecţiunii momentului. [Sd]

— E mult mai bine.

A intrat într-o parcare şi a tras în primul loc Ifl*» oprind motorul. Apoi s-a întors către mine şi, înainte să- dau seama, gura lui a acaparat-o pe a mea, purtându-nS într-un sărut demn de poveşti. Mă rog, poate din cele indecente. Limba lui s-a lipit de a mea în moduri care promiteau sex, pasiune şi nopţi fierbinţi. Ca cea pe care o trăiam acum

S-a retras înainte să fiu pregătită, apoi m-a sărutat uşor.

— Ardeam de dorinţă să fac asta de când te-am văzut în rochie.

— Şi eu, am recunoscut.

M-am uitat în faţa noastră şi am văzut o plajă superbă, presărată cu umbrele în partea stângă şi goală, cu excepţia câtorva înotători. Soarele se reflecta în apă, care întâmpina ţărmul cu valuri delicate.

— Aici e...?

— Plaja Kalafatis. Mi-am amintit că vrei s-o vezi, nu-i aşa?

Momentul mi se păruse perfect dinainte, dar nu aveam cuvinte pentru surpriza asta. Pitxton m-a ajutat să cobor din Jeep şi am păşit pe plajă.

— E exact cum mi-am imaginat. E fix ca în poze.

Nu puteam să o admir îndeajuns de mult, să memorez totul, să absorb detaliile, de la nisipul cu pietricele e sub pantofi la culorile din

apă, unde nuanţele diferite ce albastru deveneau verzui.

— Care poze?

— Ale părinţilor mei. Aici s-au logodit.

Mi-am scos portofelul din geanta nou cumpaiat; i-am arătat lui Pax o pozâ. în ea. tata o ridica pe mam

aer Părul ei cădea intr-o parte şi li se observau zâmbetele până la urechi. Iubirea era evidentă în mişcările lor. în priviri Apoi am încercat s-o potrivesc cu ţărmul.

— Incredibil. Mama a crescut aici!

— Asta da coincidenţă, am glumit.

— Sau e soarta, a zis, luându-mi poza.

Ne-am plimbat pe plajă, ne-am oprit la mijlocul ei şi şi-a înclinat capul, examinând spaţiul.

— Acolo. Stăteau acolo, a zis el.

A arătat în faţa noastră şi a ridicat poza.

Emoţiile m-au copleşit în acelaşi ritm cu valurile.

— Mereu am adorat poza asta. Părinţii mei au o căsnicie incredibilă şi, de fiecare dată când mă uit la ea, simt cât de mult se iubesc. De parcă dragostea şi genul acela de fericire devin palpabile. M-a ajutat să cred că, într-o zi, o să pol lăsa pe cineva să mă iubească la fel.

L-ain surprins privi n du-mă şi am continuat:

— Da, ştiu, e o nebunie. .Am vrut să ajung aici măcar o dată, să păşesc pe urmele lor.

„Am vrut să văd dacă pot să renunţ la teamă şi să ating iubirea."

— Nu e o nebunie, e minunat. Rămâi pe loc!

S-a îndreptat spre cineva de pe plajă şi a vorbit repede în greacă, arătând când la poză, când la mine, şi apoi a scos un aparat de fotografiat din buzunar. Bineînţeles că avea unul. Tânăra a încuviinţat şi au pornit amândoi în direcţia mea.

— Haide! a zis el, zâmbind, şi m-a condus spre apă. Tipa ne-a făcut semn să ne dăm mai spre dreapta şi am ascultat-o, până ne-a zis să ne

oprim.

— Aaa, şi încă ceva.

Paxton s-a lăsat în genunchi în faţa mea şi a început să-mi desfacă băietele sandalelor.

— Mama ta era desculţă.

Voia sâ recreeze fotografia. Cum puteam să-i $_{rt}$,.- Cum să-mi întăresc inima, când el era tot ce nu -t'^{18}^ că-mi doresc? Am crezut că o să aud semnale de ave zare, un fel de mecanism de apărare care să mă scoată]' vizuina în care doream să mă afund. însă am simţit $d_{0'}{}^{n}$ pace. Senzaţia că lotul era aşa cum trebuia să fie.

Mi-a dat jos sandalele, pe rând. Momentul era ireal abia puteam să mai respir. însă niciodată nu mă simţisem atât de treaza şi vie.

S-a aplecat şi m-a sărutat pe o cicatrice, apoi a oferit aceeaşi atenţie şi celuilalt picior, iar inima mea era la un pas să explodeze. Eram copleşită. Paxton era perfect, prea tandru, prea aproape de mine, şi totuşi, nu îndeajuns. S-a ridicat şi mi-a acaparat simţurile, până când lumea din jur s-a micşorat, doar el făcând parte din ea. Apoi mi-a dat părul peste umeri.

— Gata?

N-am putut să vorbesc, doar am încuviinţat.

— Eşti incredibilă, Leah, a spus şi m-a sărutat.

Atingerea tandră a buzelor sale a trecut dincolo dc ultima mea barieră, până când am rămas vulnerabilă, emoţiile mele fiind dezgolite în cel mai minunat mod posibil.

Bucuria mi-a umplut fiecare celulă a corpului şi-mi radia prin zâmbet atunci când m-a ridicat deasupra capului. Nu şi-a întors privirea, iar râsul lui a continuat să fie jucăuş, sexy, intens şi cu o doză de sălbăticie... exact ca el.

în acea picătură de eternitate, n-a mai contat că timpul nostru împreună era limitat sau că toate emoţiile erau intensificate de faptul că il petreceam unul lângă altul. N-a contat că el era tot ce mi-am jurat că nu e bine pentru mine sau

că zilnic îşi asuma riscuri care mă speriau îngrozitor. Şi n-a mai contat nici că-l cunoşteam de numai cinci săptămâni. Tot ce-ar fi putut să conteze a dispărut odată cu logica şi raţiunea, lăsând în urmă cele mai

,ure sentimente care-mi curgeau prin vene şi-mi cântau ¡n toate celulele.

în clipa aia, m-am îndrăgostit de Paxton Wilder.

l-am luat faţa în mâini, savurându-i asprimea bărbii, şi am spus singurele cuvinte care îmi răsunau în minte:

— Da. Accept.

I s-a ivit cel mai frumos zâmbet pe care mi l-aş fi putut imagina vreodată şi atmosfera s-a umplut de posibilităţi, învăluindu-ne într-un curent electric mai puternic decât orice experimentasem vreodată.

— Nu o să-ţi pară rău, promit!

Eram prea îmbătată de moment ca să privesc dincolo de el, în viitorul nostru, sau să-mi pun întrebări. Mă aruncasem şi eram în mijlocul căderii, prea departe ca să mă întreb dacă o să mă prindă, deşi ştiam că o va face. Sub soarele din Mykonos, cu nisipul plajei Kalafatis sub tălpi, am cedat şi m-am aruncat

cu capul înainte în aventura vieţii mele.

Ce cădere!

Capitolul 19

LEAH

MYKONOS

— Sunteţi sigură că e în regulă? am întrebat-o pe mama lui Paxton, care tocmai deschidea şi ultima jaluzea din casa de oaspeţi.

— Sigur că da. Restul micului său club o să vină aici în câteva zile şi o să invadeze casa. După, n-o să mai fie nici urmă de pace, crede-mă!

M-am uitat în jur la spaţiul deschis. Trei dintre pereţi erau formaţi doar din ferestre, de parcă însăşi casa făcea parte din peisaj, şi aveau vedere spre Marea Egee. În casă se aflau o baie, o chici netă, o masă şi... un pat imens.

— Atunci ar trebui să staţi dumneavoastră aici, i-am zis.

în ochi i-a apărut aceeaşi licărire ca a lui Paxton.

~~ A, nu, eu n-o să mai fiu aici. După ce o sa vină grădina zoologică, o să plec în Paris pentru o săptămână. J*pi iubesc fiul foarte mult, dar mereu s-a descurcat mai bine când a fost lăsat de capul lui. Şi i-am promis lui Bran- don că o să-l vizitez, pentru că o să fie acolo cu afaceri.

Mi-am lăsat geanta lângă pat şi m-am dus spre ea, angă peretele din ferestre.

- Pax şi Brandon... nu se înţeleg prea bine, nu-i

Ştiam că depăşesc o limită.

— Brandon e ca tatăl lor, respectă regulile şi a minte de afacerist. Paxton... e ca mine. Dacă le-ai cun? păra o barcă, Brandon i-ar evalua valoarea şi locul pe care îl ocupă în portofoliul său. Paxton ar încerca să vadă cât de repede poate s-o conducă. Niciunul nu-şi face timp ca să examineze lumea celuilalt. în mod ironic, ăsta e motivul pentru care tatăl lor şi cu mine nu mai suntem împreună. Nici măcar toată iubirea din lume nu poate să ţină laolaltă suflete prea încăpăţânate ca să facă compromisuri. Mă tem că asta e ce a văzut Paxton când a venit vorba de relaţii... şi iubire. Părinţii tăi mai sunt căsătoriţi?

— Da, doamnă, şi sunt greţos de fericiţi.

Am simţit un fior de dor. De ce oare le simţeam lipsa şi mai mult, acum că ştiam că nu pot să mă duc acasă până de Crăciun?

— Nu mă lua cu doamnă, numele meu este Athena, mi-a spus, atenţionându-mă cu degetul arătător.

— Ca vasul nostru. Ce coincidenţă.

— Cum am spus, nici toată dragostea din lume nu e îndeajuns, a spus ea, uitându-se melancolică înspre marc.

înainte s-o întreb ce voia să spună, Paxton a venit cu geanta lui şi a pus-o lângă a mea.

— Eşti sigur că nu te deranjează invazia?

— Nu, mă bucur că o să vină.

— Suntem deja aici!

Când m-am întors, l-am văzut pe Micul John cu braţele întinse.

M-am împotrivit impulsului de a mă ascunde în spatele patului, pentru că purtam pantaloni scurţi şi nu voiam să mi se vadă picioarele. Dacă o să mă întrebe *ce am* păţit, trebuia să îi răspund.

Paxton l-a îmbrăţişai.

— Mă bucur să te văd!

— pe mine? Cum rămâne cu voi doi? Aţi fost atât de ocupaţi să încingeţi Istanbulul, că n-aţi reuşit să ajungeţi pe vas la timp?

— Şi aşa începe invazia, a spus doamna Wilder, ftcându-mi cu ochiul. John, mă bucur să te văd!

— Şi eu, doamnă Wilder. Mulţumesc că ne-a ţi primit! a spus, dându-şi jos şapca de pe cap.

— E plăcerea mea. Macaraua ar trebui să funcţioneze cam într-o oră. Să păstrezi spuma în groapă, dragule. A fost foarte greu de curăţat data trecută, i-a zis, apoi l-a sărutat pe Pax pe obraz şi a ieşit din cameră.

— Macara? Spumă? Vreau să ştiu ce se întâmplă?

Paxton m-a luat în braţe, deşi John era dc faţă. „Se pare că suntem oficial împreună/

— O să vrei să vezi.

— Serios?

I-am înfăşurat braţele în jurul gâtului şi energia pulsa în mine de la simpla atingere a corpurilor noastre. Noaptea trecută nu i-am oferit decât un sărut inocent de noapte bună, la care m-am gândit nonstop de când ni-am trezit.

— Da. Şi dacă o să ţi se...

— Da, da, ştiu. O să flutur steagul roşu, am spus eu, impingându-l în joacă.

— Exact, mi-a zâmbit cuceritor, apoi mi-a şoptit la ureche. Şi fundul tău arată incredibil în pantalonii ăştia sciirţi. Ne vedem acolo, Vitcazo!

I-am privit îndreptându-se spre pistă, recunoscătoare că doar John era de faţă. Cel puţin nu trebuia să-mi griji că cineva îl va sabota sau răni pe Paxton. Mi-am Pnns părul cu o bandană,

apoi i-am urmat. Un lucru pe Care'l învăţasem despre Paxton era că dacă el spunea ca V°* vrea să văd ceva, atunci va face o cascadorie ce menta ad,nirată.

Nu credeam că o să mă pot uita din „ . Punea m pericol. Cu toate astea, nu m-am mîXâ? a“® * deşi amorţisem. Cum aş fi putut să plec? dln

Paxton şi-a condus iar şi iar motocicleta

r>„ ameţitoare, dintr-un capăt al pistei pân^pe^

™ SX care am văzut_ovreodată

, .x ?e f’ecare dată> sărea de pe rampă. De fiecare data, chestia de metal de la capătul rampei îi permitea să se arunce în aer şi să se învârtă în faţă. De fiecare dată, lumea mea încetinea când se rotea şi trăgea motocicleta spre el, până se prăbuşea în groapa imensă, plină cu spumă. Uneori, ateriza vertical şi rotaţia îi ieşea aproape perfect. Alteori, motocicleta căDea peste el.

Iar eu îmi ţineam respiraţia. De. Fiecare. Dată.

Începeam să trag din nou aer în piept doar când îmi făcea semn că era bine. Apoi, ataşa motocicleta de cârligul macaralei şi Micul John o ridica.

Vorbea despre ce a mers bine şi ce nu. Apoi o lua de la capăt.

S-au oprit pentru prânz şi cină, apoi au continuat până la apusul soarelui. Aveam dureri doar privindu-l, aşa că nu puteam să-mi imaginez cum se simţea el.

A înjurat, a lovit spuma şi a urlat de frustrare, dar nu a renunţat. Era incredibil. Ştiam asta deja, după ce-l văzusem făcând nişte trucuri imposibile. Acum, insa, când vedeam de ce era nevoie ca să fie cel mai bun, eram de-a dreptul uimită.

Toată ziua a insistat să mă duc la plajă,

pentru ca planului.

Eram paralizată, pentru că înţelegeam ce însemna să iubesc o persoană extraordinară ca Paxton, deoarece riscurile pe care şi le asuma nu aveau să înceteze. Făceau parte din el. Ca tatuajele. Poate uneori uitam că existau, doar pentru că le vedeam ca fiind o parte din pielea lui.

Mereu avea să-şi asume riscuri.

Revelaţia a fost pe cât de înspăimântătoare, pe atât de irezistibilă, privind cum bărbatul pe care-l iubeam îşi împingea corpul la limită.

Acesta era motivul pentru care fiecare muşchi al corpului său era definit şi avea un scop. Pentru care arăta ca un zeu grec atunci când se dezbrăca.

„Apropo…”

Şi-a desfăcut protecţia de pe piept şi a rămas într-un tricou negru mulat.

— Hai să ne oprim. Nu văd destul de bine în faţă cât să repet în siguranţă, a zis, arătând spre cerul care se întuneca. Dacă am fi acasă, aş aprinde luminile, dar aici nu avem aşa ceva.

M-am ridicat, iar părţile corpului care-mi amorţiseră şi-au revenit.

— Bun, asta te forţează să iei o pauză în timpul nopţii.

— Nu-mi vine să cred că ai stat aici toată ziua şi te-ai uitat la mine.

M-a mângâiat pe obraz. Expresia iui nu era de înfrângere, dar nici victorioasă. I se citea în ea o epuizare apăsătoare.

— Am auzit că e cel mai bun spectacol de pe insulă, ’-arn răspuns, şi m-am ridicat pe vârfuri ca să-l sărut.

I-am aruncat o privire provocatoare şi mi-am Plimbat mâinile peste talia pantalonilor săi umezi de la inspiraţie.

— Paxton?

- Leah?

l-a apărut privirea captivantă, îmi electriza treimi dadea fiortşi simţurile.

— Miroşi.

Paxton a râs şi totul a avut din nou sens când l adus înapoi, lângă mine, din lumea lui Wilder ’am

Da, cred că ar trebui să fac ceva în privinţa asta

7 De acord, din moment ce suntem doar noi doi î„ casa aia mică. U01 ,n

— Cu un pat imens, a adăugat, trecându-şi limba umedă peste buza uşor crăpată de soare.

Cu o singură replică, a reuşit să mă facă să ard de nerăbdare.

— Pax, ţi-am pus echipamentul la locul lui. Am chef de un film. Aveţi vreo preferinţă? a întrebat Micul John.

— Nu. Leah, alege tu! Vin şi eu după ce fac un duş.

Peste io minute, când mă uitam prin DVD-urile mamei lui, nu mă gândeam decât la corpul gol al lui Paxton. În duş. Ud. Fierbinte. Cu apa care ii curgea pe muşchii sculptaţi.

Când am ajuns la capătul rândului, aproape am căzut, distrasă.

— Am în mână cel mai recent film al lui Warren Miller. Sunt sigur că i-ar plăcea, a zis Micul John, care a apărut de pe hol cu un DVD în mână.

— Mă duc să-l întreb!

Apoi am ieşit pe uşa din spate, înainte să apuce să-mi spună altceva.

Care era problema mea? Niciodată n-am fost atât de distrasă din cauza unui lip. Da, sigur, îmi plăcea sexul, sau cel puţin ce-mi aminteam din el, dar niciodată nu fusescn genul care să sară pe un

bărbat. „Şi nici n-ai avut orgas ca cele pe care ţi le-a provocat el în Istanbul.

Sigur, mai era şi asta.

Duşul încă se auzea mergând când am dese > _ ' de la casa de oaspeţi. Paxton trăsese obloanele, cu

cU vedere spre apă. Astfel, casa era ca un cocon cald SXde aburi.

' M-ani dus la pat şi mi-am dat jos sandalele, apoi bandana din păr, jucându-mă cu materialul. Mă gândeam ce să fac. Să-i spun:

— Hei, ce ai zice dacă poate, nu ştiu, ai face sex cu mine?

„Până şi ţie îţi sună ciudat."

Asta voiam? *Da.* Voiam să-l simt pe mine, să văd cum albastrul din privire se tulbură de la cât mă doreşte. Voiam să fiu singura asupra căreia îşi concentrează energia intensă. Cea care îl îngenunchează.

îl voiam pe Paxton pentru că era al meu şi-l iubeam.

Iubirea pentru el nu mă speria, aşa cum crezusem că o va face, ci îmi dădea aripi. Mă făcea îndrăzneaţă şi pregătită să simt din plin fiecare senzaţie, pentru că nu mi-am imaginat că o să mai simt vreodată aşa ceva.

Şi, cu toate astea, dorinţa apăruse din nou, chiar mult mai puternică decât înainte.

„lartă-mă, Brian, dar ştiu că ai fi vrut să fiu fericită."

Duşul s-a oprit şi pulsul mi-a luat-o razna. Uşa de la baie s-a deschis şi s-a închis, iar eu am simţit o presiune în piept. O să fie simplu. Trebuia doar să-i spun Cd eram pregătită, apoi mergeam să ne uităm la film, iar (ll)Pă, noaptea nu avea să se termine doar cu un simplu sărut.

Pa rea clar şi direct. Atunci, de ce eram agitată? Până tricoul catifelat îmi provoca mâncărimi.

, Dumnezeule, Paxton nu ştia că sunt aici. Dacă ieşea 8°l din baie?

M-am întors cu spatele când am observat o mişcare la uşă.

Vezi că sunt aici, am strigat.

-Bravo, Leah, foarte incitantă replica.

să-i ascult sfatul? dacâ nu ■vu şeani

-Pentru că eşti în Mykonos cu cel nni care l-ai văzut vreodată.* 1 'txy *'P Pe

- Hei, a strigat Paxton, în spatele meu. Ani inspirat adânc şi ani încercat din nou

— Eşti gol?

— Nu, dar pot să fiu.

M-ani întors încetişor spre el.

La naiba, ar fi putut la fel de bine să fie dezbrăcat Nu avea decât un prosop alb, înfăşurat în jurul şoldurilor fixat cu un amărât de nod. Avea părul ud şi pielea tatuată presărată cu picături care-i curgeau pe muşchi, la cheremul gravitaţiei.

Toate celulele din corpul meu au urlat, înfometate după el.

Paxton reprezenta multitudinea fanteziilor posibile. Toţi băieţii răi de care fusesem avertizată să mă feresc. Toţi atleţii pe care i-am admirat vreodată. Fiecare rege de bal şi toţi rebelii. Era imposibil de atins. Era răspunsul la toate scrisorile de dragoste pe care nu le-am primit şi singurul leac pentru tensiunea carnală care se intensifica în mine. Şi, dintr-un motiv pe care nu aveam să-l înţeleg vreodată, Paxton Wilder mă privea de parcă eram desertul lui.

— Leah?

Şi-a ridicat mâinile deasupra capului, sprijinindu-se de cadrul uşii.

Şi-a încordat toţi muşchii din abdomen. Absolut- Toţi.

Chiar era real?

— E totul în regulă, Viteazo?

Am încuviinţat, încercând să-mi găsesc

vocea.

— Am vrut să te văd.

- Bine, mi-a spus, pe un ton mai jos, dar nu s-a mişcat de pe loc.

- Am... am vrut să... Aseară m-ai sărutat.

- Da, şi în dimineaţa asta. Am de gând să o fac mai mereu, a zis, un zâmbet jucăuş apărându-i pe chip.

— Am înţeles, dar... Atât vrei? am întrebat, jucân- du-mă cu bandana.

- Te deranjează? Nu m-am mutat cu tine aştep- tându-mâ la sex, Leah. Nu vreau să fiu cu tine doar ca să facem asta, a zis, cu seriozitate.

— Nu. nu, nu la asta mă gândeam.

De ce mi-era atât de greu?

— Te întreb dacă vrei să facem mai mult decât să ne sărutăm.

Paxton s-a încordat.

— Asta vrei?

Vocea lui era calmă, iar a mea îşi pierduse vlaga. Şi nici măcar nu s-a mişcat din uşă. Am început să am dubii.

— Doar dacă vrei şi tu.

Paxton a făcut ochii mari, apoi a continuat:

— Doar dacă *eu* vreau? Glumeşti? La fiecare câteva secunde îmi amintesc cum a fost să te ating. Nu am niciun dubiu că vreau mai mult de la tine.

— Cu toate astea, nu te mişti din uşă.

Am încercat să-mi dreg vocea, în ciuda nodului care Se pusese în gât.

... Partea superioară a corpului i s-a încordat, iar muş- c"ii braţelor au ieşit în evidenţă.

— Stau aici pentru că n-arn încredere în mine că pot Sd mă apropii fără să rup hainele de pe corpul tău perfect.

- A...

~~ Aşa că. dacă-mi spui că eşti pregătită, vreau să fii Slgură> Leah. Pentru că te-am dorit din clipa în care te-am V zut şj am fost cuminte. Mi-am

ţinut mâinile doar pentru

A...

Asta e tot ce poţi să-mi spui?

Nu eram sigură că puteam să-i ofer mai m neuionii mei se străduiau să formeze un gând carenuerada/m. Toţi

Paxton şi-a lăsat privirea spre mâinile mele cam r jucau cu bandana. ’ e 56

Bandana mea roşie.

Nu era un steag roşu, dar mergea. Am ridicat-o în aer şi am fluturat-o de două ori, apoi am lăsat-o să cadă pe jos. Privirea i s-a întunecat şi am fost surprinsă ca nu a rupt cadrul uşii la cât de tare s-a lăsat pe el.

— Spune cuvintele! Trebuie să le aud. Nu vreau să existe vreodată neînţelegeri între noi.

Corpul mi se încingea de dorinţă şi nici măcar nu mă atinsese.

— Te vreau, Paxton.

Şi-a lăsat braţele în jos, lent, şi mă fixa cu privirea. Mă vâna cu o graţie letală. Nu m-am mişcat. Inima inii bătea din ce în ce mai puternic, cu fiecare pas pe care-l făcea spre mine, ca şi cum corpul meu avea un radar pentru Paxton şi acum suna cea mai dulce alarmă.

Nu s-a oprit până nu m-a sărutat apăsat, acapara’[1]' du-mi mintea şi făcându-mi picioarele incapabile să se mişte de plăcere. Mi-am înfipt mâinile în pârul lui ş» apucat de fund, ridicându-mă la pieptul său. Apoi mutat mâinile spre coapsele mele şi m-a sărutat P^‘. Mi-am înfăşurat picioarele în jurul taliei şi, dintr- i-a alunecat prosopul. r

Paxton era gol. Glorios de gol, iar eu nici nu eram într-o poziţie în care să-i apreciez trupul.

Hilţumit cu premiul al doilea, plimbându-mi mâinile Lte spatele lui sculptat. Până m-am trezit pe spate, scu- fundându-mă în patul moale şi simţindu-i greutatea irezistibilă pe mine.

- Ţi-ai pierdut prosopul, i-am zis, iar el îmi tachina clavicula.

— Aşa e.

M-a strâns de coapse şi şi-a strecurat degetul sub pantalonii mei scurţi, atât de sus, că mi-a atins lenjeria intimă.

— Trebuie... Trebuie să...

Ştiam că uitam ceva, dar nu-mi păsa. Nu când îşi plimba mâinile pe talia mea şi apoi sub bluză, ridicând-o şi admirându-mă.

— Ce trebuie? m-a întrebat, sărutându-mă pe ureche.

Mi-a lins marginea urechii, iar eu am gemut. Avea un talent să găsească părţi din mine despre care nici nu ştiam că sunt atât de sensibile.

— Filmul. Trebuie să ne uităm la un film, am reuşit să spun.

A alunecat în jos, sărutându-mă pe stomacul gol şi lăsând fiori în urma lui când a ajuns în zona sutienului, unde era adunată bluza.

— Prefer să mă uit la tine cum ai mai multe orgasme. ..Mai multe?”

~ Cineva e ambiţios în seara asta, i-am zis, iar şoldurile mele se mişcau pe cont propriu.

Aproape am gemut când i-am atins erecţia, iar el a mormăit scurt în urma contactului.

— Sunt sincer.

. 7 Nu vrei să facem asta mai târziu? Nu vreau sa
'nna M’cul John să ne caute.

Corpul meu era răscolit la gândul că n-o să termi- nă, n ce începusem.

Paxton m-a sărutat pe bărbie.

- îţi promit că n-o să vină. Şi, dacă ai impresia că-mi pasă de film, te înşeli amarnic. Aş rata toate filmele pentru restul vieţii mele, dacă ar însemna că am ocazia să te ating. Asta dacă nu te-ai răzgândit cumva?

L-am simţit cum s-a încordat deasupra mea.

— Nu, în niciun caz, l-am asigurat.

Fără să-şi mute privirea, mi-a ridicat bluza peste cap.

— Slavă Domnului, a şoptit el, după care m-a sărutat.

M-a consumat, ăcaparându-mi gândurile cu fiecare atingere a limbii. A profitat de fiecare unghi ca să mă guste mai adânc. M-a sărutat de parcă eram răspunsul la fiecare întrebare pe care o avusese vreodată, iar eu nu m-am ţinut deloc în frâu.

Mi-a desfăcut sutienul cu o mişcare rapidă şi apoi l-a aruncat lângă bluză, pe podea. Când s-a aplecat să mă sărute din nou, eram piele pe piele, iar contactul a fost destul cât să-mi incendieze corpul, toată căldura strân- gându-mi-se între coapse.

— E incredibil să te simt, a gemul el, după ce m-a muşcat de buză.

Gura lui a coborât spre sânii mei şi şi-a oprit buzele calde peste sfârcul întărit.

Am inspirat şi m-am arcuit, tânjind şi ştiind că el putea să-mi ofere tot ce visasem vreodată.

Mi-am plimbat mâinile peste păml şi umerii lui. Căutam ceva care putea să mă ancoreze, lăsându-mă copleşită de o senzaţie pură. Nu exista decât Paxton şi totul era perfect. Şi-a îndreptat atenţia asupra celuilalt sân, şi-şi plimba mâinile între talia şi gâtul meu, trezin- du-mă la viaţă cu fiecare atingere.

M-a făcut să mă simt venerată, adorată, şi l-am iubit mai mult pentru asta.

L-am tras uşor de păr, iar el rn-a privit în ochi, plirn- bându-Ş» Hî«ba l***6 sfârcul meu. M-a străbătut un fior Neplăcere. Era foarte simplu să-l doresc.

Mi-am mişcat picioarele şi Pax mi-a ascultat rugămintea tăcută, rolîndu-se, aşa că m-am aşezat pe el, şoldurile lui fiind acum între genunchii mei. Şi-a încordat mâinile pe coapsele mele, infigându-le uşor în muşchi, iar eu îi trasam linia tatuajului cu dragon. Privirea i s-a tulburat când am ajuns la vârful cozii.

Apoi i-am explorat pieptul şi abdomenul. Avea mai multe tatuaje pe braţ, unele pe abdomen, iar pielea perfectă îi era presărată cu mici cicatrici.

— La ce te gândeşti? m-a întrebat.

— Că eşti materializarea tuturor fanteziilor mele. Nu-mi vine să cred că am ocazia să te ating.

Şi-a plimbat mâinile peste coaste, ajungând la sâni.

— La asta mă gândeam şi eu. Doar că la o versiune mai murdară. Eşti mult prea bună pentru mine.

- Bună?

Mi-am ridicat şoldurile şi m-am lăsat în jos, pe coapsele lui, astfel încât doar erecţia lui ne mai despărţea. Apoi am prins-o de baza cu o mână şi cu cealaltă am atins-o delicat.

—ta naiba, Leah, a gemut el, arcuindu-şi şoldurile după mişcarea mea.

L-am mângâiat pe capul penisului, iar el a scos sunete de plăcere şi s-a încordat. Era ameţitor să-l simt sub mine şi să ştiu că-şi pierde controlul din cauza mea. Mi-am mişcat mâna de sus în jos, strângându-l puternic, îmbătân- u-mă cu senzaţia pe care mi-o oferea membrul lui fin,

dar dur ca oţelul. M-a săgetat o plăcere primară. Pax era frumos, cu gâtul arcuit, privirea extaziată... şi era doar al meu.

A deschis ochii, de parcă a simţit că-l priveam.

. . – Destul! Mă împingi mai aproape de limită decât Oril'ne altcineva.

«¿»"X“ SX'ne X'oîd" S**..

— Foarte bine, i-am răspuns.

Nu voiam să mă gândesc la celelalte femei ™ se culcase, la toate care l-au atins şi j-au simţ£ *cu dincolo de suprafaţă. Dar, asta nu însemna că nu şuam de sri»^? existenţa lor.

Am închis ochii, ca să îndepărtez gândurile inva zive. Voiam ca experienţa cu el să fie specială, diferită „Eşti singura pe care a revendicat-o ca fiind a lui”, mi-am reamintit, dar cu toate astea, gândul îmi intrase pe sub piele, furând din bucuria clipei.

— îţi place să mă testezi? m-a întrebat, intre săruturi.

Şi-a înfipt o mână în părul meu, iar cu cealaltă mă mângâia, alimentând focul care ardea sălbatic în mine.

— Da, am recunoscut.

Degetele lui flirtau cu talia pantalonilor mei scurţi. Eram pregătită să-i dau jos, dar Paxton le-a deschis nasturele.

— De ce? m-a întrebat, savurându-mi cu limba pielea sensibilă de la baza gâtului.

Mi-am arcuit şoldurile, sperând că o să înţeleagă mesajul că voiam să-i simt atingerea.

— Paxton..., l-am implorat.

Privirile ni s-au intersectat când mi-a tras pan- talon ii spre glezne, iar eu eram mai mult decât fericită să-l ajut. Apoi şi-a plimbat mâinile în sus, peste cicatnci, dar tot nu şi-a îndepărtat privirea de a mea. Mi-a susţi- nut-o chiar şi când şi-a plimbat degetele peste lenjene Iar expresia lui era mai pasională decât orice posibi • atingere.

Asta până şi-a trecut degetul peste centrul meu, între noi rămânând doar o fâşie subţire de dantelă.

— U naiba, eşti udă, a spus şi a închis ochii, inspirând adânc.

Nu mi-era ruşine. Eram disperată şi, dacă nu mă atingea curând, aveam să explodez.

— Vrei să te ating?

— Da, am răspuns imediat.

- Spune-mi de ce-ţi place să mă testezi, a insistat, punând presiune pe clitoris.

- Paxton, te rog. l-am implorat, apoi mi-am arcuit şoldurile.

A pus presiune din nou, trăgând materialul peste zona sensibilă.

— Spune-mi!

Uram controlul pe care-l avea asupra mea în pat, la fel de mult cât îmi plăcea abilitatea lui de a mâ topi cu o singură mişcare.

— De ce?

M-a lins între sâni, până a ajuns la gură, sărutân- du-mă pătimaş. Mi-am alunecat şoldurile peste mâna lui, dar el s-a mişcat odată cu mine, refuzându-mi fricţiunea de care aveam nevoie.

— Pentru că nu-mi place gândul care ţi-a apărut în ochi acuin un minut. Pentru că te doresc prea mult ca să las pe altcineva în pat cu noi.

— Vreau să avem ceva memorabil. Vreau să-ţi aminteşti de mine.

..Vreau să fiu cea pe care nu o să o uiţi după ce totul se va încheia."

•Şi-a pus mâinile pe fundul meu şi m-a tras spre el, penisul frecându-i-se de locul unde doream să-l simt. Am gemut.

— Mereu o să-mi amintesc momentul ăsta.

Şi-a strecurat degetele sub materialul bikinilor ■>' i-a tras în jos, lăsându-mă complet goală în faţa lui. Respira sacadat când şi-a ridicat clin nou privirea. M-a

mângâiat pe şolduri, apoi a coborât spre talie ‘ a-mi cuprinde sânii în palme. ’ lna,nte

- Curbele corpului tău mă înnebunesc §i a i suspin pe care îl scoţi, mă scoate din minţi şi tot ce să intru în tine ca să îl aud din nou şi din nou. XTeaue

Şi-a împins corpul în mine şi mi-a răsucit uşor sT curile, iar eu am icnit de plăcere. SIar_

— Eşti sublimă.

Cuvintele lui au fost îndeajuns cât să mă Zvârcolea sub el.

- Pax, te doresc, i-am spus, ştiind că adora să audă confirmarea mea.

— Şi eu, mi-a jurat.

M-a sărutat uşor, în timp ce se freca de centrul meu, trimiţându-mi fiori de electricitate în tot trupul.

— Dar vreau să ştii că nu va trebui să-mi amintesc de tine, I^ah. Pentru că n-am nicio intenţie să-ţi dau drumul.

Gura lui a cucerit-o pe a mea, îndepărtând dubiile şi nesiguranţele. în clipa de faţă, era al meu, iar asta era îndeajuns. A întrerupt sărutul, alunecând în josul corpului meu, îndoindu-mi genunchii ca să-mi depărteze picioarele şi mai mult.

— Acum nu mai gândi, Viteazo! Dă-ţi voie doar să simţi.

Mi-a aruncat un zâmbet cu subînţeles, apoi m-a deschis cu degetele şi mi-a gustat esenţa.

M-am arcuit şi mi-am înfipt degetele în părul lui ca să-l îndepărtez... ca să-l trag mai aproape.

— La naiba!

Limba lui s-a jucat cu clitorisul, în timp ce m-a pătruns cu un deget. M-a cuprins un vârtej de plăcere-

— Eşti chiar mai delicioasă decât mi-am imagini- Ce vrei să-ţi fac?

Gâfâiam şi eram atât de încordată, încât puteam § explodez.

- Nn ştiu.

—. Spune-mi, mi-a ordonat, cu încă o atingere a limbii.

— Nu ştiu. Dumnezeule, e incredibil!

Şi-a ridicat capul, uşor mirat.

— E prima oară...

M-am muşcat de buză şi am încuviinţat. Pe fata lui a apărut o expresie de posesivitate.

— Şi mai bine. Ţine-te bine de cearşafuri, Viteazo!

L-am ascultat şi am strâns puternic materialul când a început să mă guste din nou. A continuat să mă exploreze cu degetele, buzele şi limba. Punea presiune când icneam, se oprea când gemeam, mă pătrundea cu limba când îmi lipeam şoldurile de tâmplele lui.

Picioarele îmi tremurau, iar tensiunea care mă cuprinsese era intensă, ca o tortură dulce.

— Dă-ţi drumul, iubito! mi-a şoptit.

La următoarea atingere a limbii, mi-am luat zborul. Valuri de euforie au trecut peste mine şi prin mine, apoi i-am strigat numele.

$i-a trecut limba peste buza de jos şi am fost la un pas să mai am un orgasm. Era posibil să fie atât de senzual? „Cum o să le pot privi de-acum încolo iară să-mi amintesc ce poţi face cu gura?”

— Cam asta e ideea, a zis el.

— Ui naiba, am zis-o cu voce tare.

— Şi apreciez, a spus el zâmbind, dar încordat.

întregul corp îi era tensionat, muşchii aproape blo- caţi şi pe frunte avea broboane de transpiraţie, loate îmi spuneau că era la fel de disperat ca mine să mă pătrundă.

— Ai prezervativ?

S-a aplecat şi a scos unul din geantă.
Am râs la gândul că era pregătit.
— Ai planificat asta?

L-a desfăcut şi l-a aşezat pe erecţie, iar mişcarea a declanşat un nou val de dorinţă în mine, deşi ar fi trebuh sa tiu sătulă. Insă corpul meu era mai mult decât DreeăH» pentru ce avea să urmeze.

— Am voie să visez, a zis, apoi s-a aşezat peste mine iar eu mi-am ridicat genunchii în jurul şoldurilor sale.

— Ai visat la momentul ăsta?

— Am avut fantezii, dar îţi promit că realitatea le depăşeşte cu mult. însă tu... Tu eşti visul meu.

M-a mângâiat pe obraji, şi i-am simţit erecţia.

M-a sărutat şi m-am topit în el. în potenţialul a ce puteam să devenim. Mi-a mângâiat sfârcurile şi, cu acest gest simplu, a trezit din nou focul în mine. M-am lipit de el, ca să înţeleagă că eram pregătită, şi m-a muşcat de buză.

— Ai răbdare!

La naiba cu răbdarea. îl voiam *acum.*

A întins mâna între noi şi a început să-mi atingă zona sensibilă. M-am arcuit, iar respiraţiile ni s-au amestecat. M-a împins din nou la limită.

— Paxton, te rog! Vreau să te simt în mine. Trebuie să te simt în mine.

— Dumnezeule, mă omori.

M-am întins şi l-am ghidat. Şi-a strecurat o mână pe ceafa mea şi m-a privit adânc în ochi.

— Eşti totul pentru mine, mi-a promis, şi m-a pătruns.

Amândoi am gemut.

Am simţit un mic disconfort, iar Paxton s-a oprit. M-a sărutat, îndepărtându-mi toate gândurile, iar eu mă adaptam la senzaţia care îmi

devenise străină.

A gemut când am început să-mi mişc şoldurile, apo> penetrările lui au devenii sigure şi constante. Zăbovea în mine, apoi o lua de la capăt, de parcă nu suporta sa iasa afară, aşteptând să mă simtă din nou.

Fiecare penetrare atingea locul ideal. Mă umplea şi emoţiona, alimentând focul care voia să fie eliberat. A menţinut un ritm perfect cât făcea dragoste cu mine, privirile noastre erau întrepătrunse, cu excepţia clipelor când mă săruta.

Chiar şi când credeam că era epuizat, continua să se mişte şi mă purta din ce în ce mai sus pe culmile plăcerii, până am ajuns aproape de vârf. însă voiam mai mult.

— Pax, am nevoie...

— Da, ştiu, a încuviinţat el.

A înteţit ritmul. Mi-am înfăşurat picioarele în junii lui şi a închis ochii.

— Eşti atât de perfectă. Atât de strâmtă. Udă. Sexy. Dumnezeule, Leah. Vreau să locuiesc în tine.

Vorbele lui m-au împins la limită şi m-am legănat, întâmpinându-i penetrările, până mi-a incitat toate zonele sensibile. Apoi a intensificat senzaţia când a început să mă mângâie pe clitoris şi să mă sărute.

— Vreau să simt cum termini pe mine, rn-a implorat el din priviri.

Eram neputincioasă în faţa lui, a felului în care-mi vedea sufletul şi îmi venera corpul.

— I>eah!

A desenat cercuri cu degetul şi a schimbat unghiul. A atins locul perfect şi n-am avut de ales. M-am lăsat purtată de orgasm spre stele, în timp ce el mă ţinea ancorată pe pământ. L-am simţit încordându-se deasupra mea şi în m*ne. Mi-a gemul numele când a terminat.

în viaţa mea nu mă simţisem atât de epuizată şi vie.

M-a ţinut în braţe până ne-am revenit puţin, apoi pe-a curăţat pe amândoi. După asta, m-a tras

în protecţia ”nbrăţişârii lui şi ne-a învelit în pătură.

Din tot ce-mi făcuse, felul il care mă privise avusese Ce n, ai mare impact asupra mea. M-a pufnit râsul.

' Râzi? m-a întrebat amuzat.

— Poate.

~ Deci, e amuzant să te culci cu mine? Pentru <./ acum cateva minute nu râdeai. Trebuie să-ţi împrosnăt^ memoria? H w

Şi-a muşcat buza şi m-am topit. Nu credeam că puteam să rezist încă o rundă.

— Mi-am dat seama că prima impresie pe care am avut-o despre tine a fost corectă, i-am zis, în timp ce-l mângâiam pe spate.

— Şi care anume a fost asta?

Privirea lui era luminoasă, dar mai relaxată decât am văzut-o vreodată.

— Că poţi să-mi provoci orgasm cu o simplă privire.

— Accept provocarea, a zisei, ridicând o sprânceană. Corpul meu era mai mult decât capabil de o altă partidă...

Şi alta după asta.

Capitolul 20

PAXTON

MYKONOS

Am pus ultimele ouă pe farfurie şi apoi pâinea prăjită lângă şuncă. Am adus şi două pahare cu suc de portocale şi două furculiţe. Apoi am mers cu tava în camera de oaspeţi, navigând cu atenţie aleea pietroasă.

Era în jur de 10.00. Ar fi trebuit să mă aflu deja pe motocicletă, dar John dormea şi Leah era în patul meu. Dacă n-aş fi avut tava în mână, aş fi sărit în sus de fericire.

Am deschis uşa cu atenţie. Avea nevoie de calorii după noaptea trecută, fără doar şi poate. Niciodată n-am mai fost cu cineva ca ea. Atât de deschisă şi sinceră. Deveneam dependent de ea. Dacă nu m-aş fi temut că o s-o epuizez, m-aş fi afundat din nou în corpul ei.

Era perfectă.

Leah dormea în patul nostru, cu părul revărsat peste umeri, o mână sub pernă şi cealaltă întinsă spre locul gol unde dormisem eu. Cearşaful alb era înfăşurat în jurul taliei ei, iar ea era în continuare roşie în obraji. Oare [Gra] iritată de la barba mea? Probabil trebuia să mă rad.

La naiba, sper că nu avea probleme pe interiorul coapselor.

O senzaţie feroce de protecţie m-a copleşit când nt-am aşezat pe marginea patului şi am pus tava pe saltea. Era a mea. Nu doar că m-a acceptat pe plajă, dar a avut

încredere totală în mine. Dăruirea ei mă făcea să umil. “ siiui

Era a mea să o protejez, să o îngrijesc. . Şi nu avea să mă sperie. Cel puţin, asia mi-am când .-am dat la o parte o şuviţă de păr. insă ultima^“? când în.-am asumat oficial o relaţie cu o femeie. . D Leah nu era *ea* şi eu nu aveam să repet aceeaşi greşeală 'r în plus, mai era o lună înainte ca toată situaţia să s» întoarcă împotriva mea.

„Spune-i, o să înţeleagă”, a ţipat conştiinţa mea Poate ar trebui să o fac. Leah nu era genul de femeie care să fugă din cauza trecutului meu. Poate dacă-i mărturiseam adevărul acum...

A deschis ochii lent şi a clipit de câteva ori, după care mi-a aruncat un surâs somnoros, dar irezistibil.

— Aia e şuncă?

Am început să râd.

— Exact asta vrea să audă fiecare tip în dimineaţa de după. Uasă stângăcia cu *zi-mi, cum a fost pentru tine şi* să trecem direct la şuncă.

Leah s-a ridicat, acoperindu-şi sânii magnifici cu cearşaful. N-am văzut în viaţa mea o femeie care să arate atât de bine dimineaţa, mai ales după ce am ţinut-o trează aproape toată noaptea.

— Sunt destul de sigură că ştii cât de bine a fost pentru mine. Am pierdut numărul orgasmelor pe care mi le-ai oferit.

A luat o bucată de şuncă, a oftat când a mestecat-o şi apoi a înghiţit.

— E delicioasă.

Penisul mi s-a întărit. ..Stai cuminte, băiete!” Dacă aş fi crezut chiar şi pentru o clipă că o singură noapte cu ea m-ar ajuta să trec peste obsesia de a o dezbrăca, ei bine, efectul fusese

opus. Acum îi ştiam gustul, cât de strâmtă era cum arăta când avea orgasm şi cum mă lăsam prada

jnomentului. Peste noapte, se transformase din obsesie în dependenţă.

— Scuze, voiai să purtăm conversaţia despre cum a fost? a întrebat ea.

— Nu chiar, ştiu ambele versiuni. Tu vrei?

Am luat nişte şuncă, desfătându-mă cu lejeritatea momentului. Luam micul-dejun în pal cu Leah.

— Nu, a zis ea, ferm, luând o gură de suc de portocale.

— Serios?

Toate tipele cu care am fost au vrut să ştie unde se situau în comparaţie cu celelalte.

— Serios. Ştiu foarte bine că numărul tău e înfricoşător de mare şi aş prefera să nu mă minţi. Aşa ca, mai bine spune-mi pe ce loc suntem în ceea ce priveşte dimineaţa de după?

— Pe primul loc. Şi al doilea, al treilea. Pe fiecare loc, dacă e să fiu sincer.

Privirea i s-a luminat şi am realizat câtă nevoie avea să audă asta, să se simtă dorită.

— Serios?

— Serios, i-am zis.

Am zâmbit şi m-am întrebat de câte ori puteam să mai spunem *serios* înainte să nu mai pară un cuvânt.

— Dimineaţa asta cu line e clar pe primul loc. Pe al doilea e când m-am trezit lângă tine în Istanbul. Pe al treilea e când te-arn văzut ieşind din dormitorul meu ieri dimineaţă, iar restul sunt toate dimineţile de când te-am cunoscut şi sunt la egalitate.

— Alea nu se spun.

A încercat să nu zâmbească, dar nu i-a ieşit.

— Ba da. Pentru că în fiecare dimineaţă de când am PÎecat în croazieră, m-am trezit şi m-am întrebat când o văd din nou.

Buzele i s-au despărţit uşor şi m-am aplecat în punându-mi mâinile de o parte şi cealaltă a şoldu • ei. Apoi am sărutat-o, după care m-am retras ca observe privirea, sperând să citească adevărul din ea

— Leah, noaptea trecută a fost cea mai frumoasă noapte din viaţa mea. Fără doar şi poate. Să fiu cu tine nu se compară cu nimic din ce am trăit până acum.

Leah făcuse ochii mari, reflectând speranţa pe care o simţeam în inima mea.

— A fost mai bine decât atunci când ai câştigat Jocurile X? m-a provocat, cu o licărire în privire.

Am încuviinţat lent, surprins de adevărul momentului.

— Ai avut încredere în mine, iar asta nu se întâmplă prea des. Nu e ceva ce iau de-a gata.

Leah s-a aplecat, plimbându-şi degetele prin părul meu.

— Toată lumea are încredere în tine, Paxton. Anturajul tău are încredere în tine.

Nu e aşa de simplu cum pare la prima vedere. Da, sigur, noi, Originalii, Landon, Penna, Nick...

Am închis ochii când m-a străbătut durerea pronunţării numelui său.

— Noi patru suntem o familie, dar restul nu vor decât să participe la aventură. Nu te lăsa păcălită de camerele de filmare. Vor să surprindă nişte cascadorii spectaculoase pentru bani şi vizualizări, dar orice rezultat le convine. Oamenii nu stau lângă noi doar ca să ne vadă succesul, ci şi acele momente când eşuăm. Primesc mult mai multe vizualizări la un clip în care am un accident decât la unul în care-mi iese cascadoria, pentru că fann iubesc eroii, dar mereu aşteaptă să-i vadă

căzând. Dar tu vrei să fii cu mine, în ciuda a ceea ce fac, nu datorită acestui lucru. Ţi-ai pus

încrederea în mine, Paxton, nu în Wil- der, iar asta înseamnă mai mult decât îţi poţi imagina.

sărutul ei a fost dulce, cu gust de suc de portocale, i ni s-au atins, ne-am savurat, dar n-am insistat Buze 1 niai mult. Acea simplă atingere a fost îndeajuns.

s-a deschis în spatele nostru.

— Cavaleria a sosit... Dar, vai, e o fată în patul tău! vocea lui Bobby mi-a distrus bula de fericire.

Am aruncat restul cearşafului în jurul lui Leah şi am lipit-o de mine, ca s-o acopăr. Slavă Domnului că eram cu spatele la uşă. 1^ naiba, echipa a venit cu o zi mai devreme şi nu mai aveam nicio şansă să vorbesc cu Micul John despre accîdenteZe de la cascadorii fără să ne audă ceilalţi.

— Nu e orice fată, e Leah, a zis Landon. Şi, dacă-l ştiu pe Pax, o să-ţi spună să...

— Ieşi naibii afară! Şi îţi jur că dacă ai o cameră de filmat cu tine, o s-o distrug, Bobby. M-ai înţeles?

Bobby a ridicat mâinile şi a ieşit din cameră, blocând camera de filmare de la intrare şi lăsându-i înăuntru doar pe Landon şi Penna.

— Surpriză! îmi pare rău. chiar am crezut că o să 'Tei o zi în plus de antrenamente cu toată echipa, aşa că l-am mituit pe căpitan şi am venit mai devreme, a zis Penna. care mai mult s-a strâmbat decât mi-a zâmbit.

— Grozav, am mormăit, apoi m-am uitat direct la Landon. Acum ieşiţi odată de aici!

A încuviinţat şi am simţit cum cicatricea pe care o ădusem uitării s-a deschis. Leah era a mea şi nu voiam să împart cu altcineva nici măcar o parte din ea, cu atât utai puţin să permit ca acest moment preţios să fie pătat, ndon s-a întors şi a ieşit fără să spună un cuvânt. Era Un bărbat isteţ.

i u ~ Mă bucur să te văd, sau mai degrabă să nu te văd, ah! a strigat Penna.

~~ Şi eu, Penna.

teah s-a înfundat şi mai mult în pieptul meu, dar a ,cat Un braţ şi ¡-a făcut cu mâna.

După ce Penna a închis uşa, ni-am – . dezastru. Pentru o persoană atât de retrasă J?[1] [Pentr']> mai se întâmplase era probabil îngrozitor A^[a'] [Cet']*- cum tremura la pieptul meu şi m-am încorda? TnT[0] lucru pe care-l voiam era să plângă, l-am ridicat ;[ln,ul] spre mine şi am rămas mască. * ^[nvir]ea

Nu plângea, ci râdea.

— Eşti bine? Nu-mi vine să cred că…

Şi-a şters o lacrimă şi a continuat să râdă.

— Bineînţeles că nu o să fie nimic normal atâta timn cât sunt cu tine. Măcar acum nu trebuie să spunem echipei că suntem împreună.

Fericirea ei era contagioasă şi m-am trezit chicotind.

— Cea mai scurtă lună de miere din istorie, nu-i aşa?

M-a sărutat pe obraz şi s-a dat jos din pat, cearşaful devenind cea mai senzuală ţinută pe care am văzut-o vreodată.

— Stai liniştit, ai în jur de şapte luni să te revanşezi. Mi-a făcut cu ochiul, şi-a luat geanta şi s-a dus în baie.

Şapte luni.

Ieri, timpul pe care-l mai aveam pe croazieră părea etern, dar cu o singură propoziţie, nu mai părea îndeajuns-

Era prea scurt.

*

— Omule, îmi pare rău! Micul John mi-a zis ca eşti în casa de oaspeţi, dar n-a menţionat nimic de Leah, a zis Landon când m-am dus spre el, la capătul rampei.

— Aş vrea să spun că e în regulă, dar nu e, i-am răs puns cu sinceritate.

Nu ne-am mai minţit de ani întregi şi nu aveam gând să încep din nou să o fac.

— Da, te înţeleg.

xm văzut camerele în depărtare şi am profitat

de ce e, trebuie să le întreb ceva şi n-o

să fie

prea plă & zis ej privindu-mă în ochi.

— E vorba de scripeţii de la prima tiroliană. Tu i-ai pus undeva?

_ Nu. Dar dacă îi cauţi, echipa de producţie a depozitat o mulţime de lucruri sub patul meu şi în şifonier. N-am vrut să se piardă.

— Da, i-am găsit în ziua în care-ţi căutam ghiozdanul.

- Am înţeles. Atunci, care e problema?

Părea confuz, poate îngrijorat, dar nu vinovat.

Am expirat uşurat.

— S-a umblat la frână.

— Nu pot să cred! Serios?

Am încuviinţat.

— Pax, n-aş face niciodată ceva care să te rănească. Sper că ştii. Indiferent ce s-a întâmplat între noi în trecut.

— Da, ştiu. Nici n-am vrut să te întreb, dar n-a fost doar viaţa mea în joc. Era şi Leah cu mine.

Una era să-mi risc viaţa urmându-mi pasiunea, dar era cu totul altceva s-o pun pe ea în pericol.

— Cine a mai avut acces la scripeţi după ce i-ai asamblat?

— Nu ştiu. Am pus echipa să-i ia. N-am fost cu ochii Pe ei probabil vreo io minute, dar niciodată nu mi-am Cut Srijî în legătură cu lucruri de genul. Fir-ar să fie!

7 Asta nu e tot. Protecţia mea de piept din Roma re o tăietură dreaptă. Cineva a umblat la ea.

~~ Cine mai ştie despre incidentele astea?
. - Doar tu şi Leah. Voiam să le spun şi Micului John
Ul ^Cnna. Avem nevoie de cât mai mulţi ochi.
A încuviinţat.

timp, de când^CU^ e a^ătur* de noi de cel mai Parte din 217“ *7 ° ™ * lui «*X Plat cu~Nkk?reZi 05ar 6 Prea muIt’după lotintâm.

învinotăj^ă.deVaStată Şi nimeni nu pu,ea

. .7 Cred ne"ar «mori dacă Penna s-ar afla în neri coi şi i-am ascunde adevărul. în plus, se ocupă de o nrri blemă care a apărut cât tu şi Leah aţi lipsit. Unele clipuri de pe site ne sunt atacate. Nu e nimic grav, dar în combinaţie cu...

— Suntem atacaţi.

— Aşa se pare, iar Brooke o să-şi dea seama că se întâmplă ceva dubios.

A arătat în spatele meu, spre Penna şi Leah, care coborau dealul. Camerele urmau să apară în curând şi atunci începea jocul.

— Apropo, cum merge? a întrebat, încet.

— Grozav, până aţi apărut voi, nemernicilor.

— Mă răneşti, a zis el.

— Nu îi place ce facem şi a fost speriată încă din Roma.

— E specială. încearcă să n-o dai în bară, mi-a zis şi m-a bătut prieteneşte pe spate.

M-am abţinut să admit cu voce tare. Pe lângă faptul că eram protector cu Leah, am realizat că eram şi posesiv. Combinaţia ar fi fost grozavă dacă am fi trăit în Evu Mediu, dar nu era deloc oportună când filmam un documentar în care greşelile mele puteau să ne strice relaţia.

— Partea aia a fost făcută de el? a întrebat Penna. care se uita la bucata de metal care se lăsa în jos la capătu rampei. ,

— Da, a fost expediată aici. Merge foarte bine, că nu-mi iese rotaţia completă.

_ Care e problema mai exact? a întrebat, studiind „.pa cu privirea ei expertă.

Penna era singura care se apropia să ţină pasul cu mine pe motocicletă.

— La a treia rotaţie cobor vertical.

Penna a oftat şi s-a frecat la ochi. Ştiam la ce se gândea, pentru că aceleaşi gânduri îmi treceau şi mie prin minte de fiecare dată când mă dădeam pe rampă.

— Sunt consistent, Penna. Mereu ajung până acolo.

— Da, până n-o să mai ajungi. Evenimentul e în şapte săptămâni, nu-i aşa?

— Aproximativ, a intervenit Landon.

— Nu am anunţat ce o să faci tu, aşa că hai să alegem altceva! Nu o să vă pierdem pe amândoi din cauza unei cascadorii. Nu merită, a zis Penna, speriată.

M-am încordat şi m-am uitat la Leah, care făcuse ochii mari. „Ui naiba, Penna, încă nu eram pregătit să-i spun."

— Nu. Fiecare ţine la un truc care să îi iasă în aventura asta. O cascadorie care să facă documentarul fenomenal. Asta e a mea. Cel puţin atât pot să fac pentru el.

Ne-am privit toţi trei şi am fost de acord.

— Bun, atunci, să vedem ce trebuie să faci ca să reuşeşti, a zis Penna.

Camerele ne-au prins din urmă. Bobby părea mul- ţurnit, din moment ce sigur obţinuse filmarea pe care o voia de dimineaţă. Trebuia să vorbesc cu avocaţii, să văd demult puteam să tai din imaginile cu Leah. Nu tre- uia să fie expusă, mai ales din cauza mea. în plus, nici nu Vor >isem dacă să ne facem relaţia publică.

[a] ~ Ce ziceţi, vă arătăm rampa? s-a oferit Penna, P^nandu-şi zâmbetul luminos care distrăgea atenţia ori- [c] nii bărbat, inclusiv al lui Bobby.

Landon şi-a dat ochii peste cap şi s-a uitat la mine, [ar] a intrat în joc.

să prindă viteză' 31”1' ‘ ‘0 Să Vedeti de u»de o să ¡ncea Leah

ştdeS* “‘ ÎDapoi d_eparte ” doi. ~ Spune-mi, a insistat, după ce

am rămas doar J

— Leah...

Numele ei a fost ca un oftat pe buzele mele ah, când s-a aşezat în faţa mea. ’ atUnci

- Nimeni n-a mai făcut aşa ceva? Nimeni n-a făcut toate rotaţiile? Paxton, uită-te la mine!

Am ascultat-o. Am observat panica din ochii ei şi postura rigidă, distantă.

— Nu, nimeni n-a mai făcut cascadoria asta.

Şi-a încrucişat braţele la piept, dar nu din încăpăţânare. Mai degrabă, încerca să-şi menţină controlul.

— Am înţeles. Cine a încercat-o?

Mi-am încordat maxilarul. Nu voiam să-i răspund. Voiam s-o duc înapoi în cameră şi să fac dragoste cu ea până ignora întrebarea. Până aveam să uităm amândoi ce ne aştepta.

— Paxton...

— Nu mai ştiu decât o singură care persoană încercat cascadoria.

— Şi unde este? Mai exersează?

— Slabe şanse.

— De ce?

Privirea ei mă implora să-i spun adevărul. cu

Şi am facut-o. N-am respectat jurământul

— Pentru că e în scaunul cu rotile. Nu i-a ieşit rotaţia şi a rămas paralizat în urma căzăturii.

Gata, am făcut-o!

M-am aşteptat la o reacţie nucleară, dar a mai degrabă un impuls electromagnetw. N-a fost

pentru că nu suportam s-o mint pe ea.

eSp • jar lumina din ochii ei, energia pe care a ema-toată dimineaţă, a dispărut într-o fracţiune de nat-0 1 * ^gcundâ.

Aş h preferat să facă o cnză decât să ridice ziduri în jurul ei.

N-a spus nimic, doar m-a sărutat, atingerea buzelor ei fiind presărată cu teamă şi o doză de disperare. Apoi a plecat-

Da, clar aş fi preferat ca Leah să ţipe la mine decât sâ nu spună nimic.

După ce mi-am pus echipamentul, pregătit să mă dau pe rampă pentru prima oară în ziua respectivă, m-am uitat spre locul ei, aşteptandu-mă să-l văd gol.

S-a aşezat, şi-a întins picioarele acoperite cu pantalonii albi şi lejeri, şi citea una dintre cărţile pe care i le adusese Penna pentru tema la literatură.

Nu conta că ce tăceam era periculos şi că în orice clipă putea să fie în spital, lângă mine. Era acolo.

La naiba, presiunea din piept se întorsese, de zece ori mai intensă, arzând cu o intensitate pe care doar Leah putea s-o aline. Ea era balsamul pentru tot ce era distrus m mine.

M-am rugat să nu o distrug şi pe ea.

Capitolul 21

LEAH

MYKONOS

îşi pierduse minţile. Singurul motiv pe care l-am găsit pentru care Paxton s-ar Supune la un asemenea risc. Oricare dintre oamenii din jurul lui ar fi putut să umble la scripeţii de la tirolianâ sau să-i slăbească protecţia de piept, iar el îşi punea viaţa în mâinile lor. Din nou. Faptul că l-am privit ieri, la repetiţii, fusese destul de greu, dar ce se întâmpla acum era tortură. A început a nu ştiu câta tură pe rampă, iar eu mi-am ţinut respiraţia când şi-a luat zborul, s-a rotit în aer, până a aterizat în groapa cu spumă, făcând o rotaţie aproape completă. Slavă Domnului că soarele avea să apună curând, pentru că nu ştiam cât mai putea să reziste. Şi nu ştiam cât mai puteam îndura nici eu.

Penna s-a aplecat peste groapa cu spumă, analizând ^ funcţionase, iar Micul John a mutat macaraua ca să-l naice.

Paralizat. Singurul care mai încercase cascadoria [er]a paralizat.

Din cauza unui truc stupid.

Era nebun, asta era singura explicaţie.

Am mai dat o pagină din cartea lui Kahlil Gibran, o/etu/, şi [am] [încerca]ţ [fiu] atentă, dar fără rezu

ta J-'« ratasem câte două ore din fiecare curs şi nici nu *dar?*' Sa ,nă gândesc de ce va fi nevoie ca să lecupeiam. aartrebuia să reuşesc.

v»n. ” d ™

««,!. ,s„

•'•pus < ,1 11 tocea pentru *altcineva.* Pe ce ar vrea să Încî"* ’

W CSre PUSeSe Un ∘m SCaUnul cu

M-am ridicat şi am analizat dinamica dintre Lan don, 1 axton şi Penna. Era un spaţiul gol între ei, de parcă cineva lipsea din conversaţie. Pentru că aşa şi era.

Deoarece al patrulea Original nu luase o pauză. Mai mult ca sigur, Nick a fost cel rănit. El era paralizat.

Din cauza asta, Paxton era determinat să-i iasă cas- cadoria. Oare o făcea ca să-şi arate superioritatea în faţa prietenului care i-a furat singura iubită la care ţinuse vreodată? Nu cred, Paxton nu era genul meschin.

Dar dovezile sugerau altceva.

La toate, se adăuga şi tensiunea din stomac, deoarece ştiam că nu toţi cei de aici aveau ca prioritate siguranţa lui Paxton. Mi-era, pur şi simplu, greaţă.

Când ini-a trimis un sărut, mi-am înfăşurat braţele în jurul genunchilor şi m-am forţat şă zâmbesc. Aici era ultimul loc unde voiam să fiu, aşteptând cu sufletul la gură dezastrul. însă, dacă aş fi plecat, l-aş fi distras şi probabil gestul meu ar fi atras după sine o catastrofa. Erata prinsă la

mijloc.

Aşa că am rămas pe loc.

Mi-am ţinut respiraţia când a venit val vârtej pe pistă, conducând mai repede decât l-am văzut vreoda S-a lansat mai sus pe rampă şi mi-am muşcat nehniş i buza când s-a rotit o dată... de două ori... de trei ori.

Şi a aterizat cu ambele roţi în groapa de spumă.

Toţi au început să celebreze. Paxton n-a mai aşH tat macaraua, a ieşit pur şi simplu din groapă şi ş – casca de protecţie, în timp ce alerga.

Am simţit un val c,e euforie, ca un electroşoc direct • inimă. Reuşise!

Erani în braţele lui înainte să realizez că m-am ridi- i din locul meu. Buzele lui le-au găsit pe ale mele şi m-a bruiat, cu mâinile înfipte în părul meu. l-am înfăşurat braţele în jurul gâtului şi l-am ţinut strâns, conştientă cât de periculoasă era viaţa lui. Voiam să savurez fiecare sărut, să nu risipesc nimic.

— Ai reuşit! am exclamat, apoi m-a învârtit în braţe.

— Nu chiar, dar aproape, a spus, râzând.

— Cum adică?

— Acum trebuie să-i iasă aterizarea pe pământ, nu pe spumă, şi să pornească mai departe, a zis Landon, bătându-l pe spate. A fost incredibil!

Aveam dreptate. Amândoi îşi pierduseră minţile.

*

La naiba. Cu asta.

Cât timp avea să o ţină în ritmul ăsta?

Era ziua a doua în care îl priveam pe Paxton-încer- când-să-se-sinucidă şi ultima zi în Mykonos, iar eu stăteam într-o zonă separată a pistei. Mutaseră rampa, lucru care durase ore întregi, şi puseseră pământ mai sus, pe movila pe care Paxton trebuia să aterizeze.

Doar că mai mult aluneca decât ateriza.

De fiecare dată când cădea, simţeam lovitura în oase şi zgârieturile pe propria mea piele. îmi frecam braţele când se ridica din nou, făcându-mi semn că era bine.

Eu când puteam să-i zic că nu eram bine?

Mă simţeam epuizată, oricât de egoist ar suna. atenta la tot ce Se întâmpla în jurul lui. Voiam să

dacă cineva umbla la motocicletă, rampă, macara... a orice. Sigur vinovatul era apropiat de el. Cineva care ii ⁿ°Ştea echipamentul şi rutincle. Aseară, l-am exclus pe

S£i~“ “* '• *«*

Renegatilor6 mi" rămâneau de investigat decât restul
ni. · NU e UŞor Să Stai şi să Prive9li’ nu-‘ a zis Bro- ’ care s-a aşezat lângă mine.

— Cânţi ai ajuns aici?

A ridicat mâna, ca să-şi ferească ochii de soare.

— De dimineaţă. A trebuit să lucrez la website şi canal. Am fost atacaţi de un hacker şi nişte clipuri au fost date jos.

— Ei ştiu? am arătat spre Paxton, care vorbea cu Landon şi Penna despre ultimii săritură.

— Da, Penna mi-a cerut să investighez situaţia. înainte să devină celebri, mă ocupam de tot ce ţinea de site-ul lor. Ea nu prea are încredere în oameni, chiar dacă-i plăteşte să se ocupe de site.

Senzaţia de greaţă mi-a reapărut în stomac.

— Crezi că treaba asta cu videoclipurile e făcută cu rea intenţie?

— Nu mă pricep destul de bine ca să-ţi pot confirma sau infirma. Nu ştiu. Dar sunt o mulţime de lucruri mult mai rele pe care ar fi putut să le facă decât să dea jos nişte clipuri.

Spargerea site-uhii nu părea foarte gravă, ca accident singular, dar în combinaţie cu ce i se întâmplase lui Paxton, devenea motivul care îmi întorcea stomacul pe dos. în plus, dacă Pax ştia, de ce nu mi-a spus şi mie? „Pentru că ai fi ţipat până ar fi oprit antrenamentele.”

— Am înţeles.

O să-i zic vreo două mai târziu.

— Probabil e vorba de nişte copii care vor să arate *ce pot. Nu* mi-aş face griji din cauza asta. Au terminat pe ziua de azi? M

— N-ar trebui, nu e nici măcar prânzul.

Am tăcut când Paxton şi-a dat jos protecţia de piept • apoi tricoul, rămânând la bustul gol. îi curgea transpi- §\ia pe muşchii reliefaţi, iar pielea bronzată îi lucea în lumina soarelui. Vânătaia de pe coaste devenise verde, insă nu îi afecta capacitatea de seducţie. Probabil ar emana sex şi dacă ar avea tot corpul în ghips.

Nu a fost nevoie să se uite decât o singură dată înspre mine şi tot corpul mi-a luat foc, în ciuda faptului că făcusem dragoste chiar înainte de micul-dejun.

Sau, mai degrabă, eu am fost prima masă a zilei.

A zâmbit şi s-a îndreptat spre noi. Ochii lui albaştri m-au ţinut captivă când s-a aplecat să mă sărute.

— Arăţi atât de bine, că-mi vine să te mănânc.

Am ridicat o sprânceană şi el a râs. Se pare că nu eram singura care se gândea la partida de dimineaţă.

— Cred că ar trebui să luăm prânzul, ce zici? l-am întrebat.

Privirea lui a coborât spre buzele mele şi m-a ridicat de talie de pe scaun, strângându-mă la piept.

— Te oferi?

«Da."

- Nu, Mă refeream la mâncare. Mâncare adevărată. Genul care-ţi alimentează corpul pe care acum îl torturezi.

— Sunteţi greţoşi. Drăguţi, dar mi se întoarce stomacul pe dos când vă văd. Hai să mergem, avem rezervare ,n 30 de minute, a spus Penna.

— Rezervare? am întrebat eu.

— Vă scot la prânz, a zis Paxton. Aşa că, dacă o

să te d’ici cu Penna, o să fac un duş rapid şi vă prind din urmă.

— E o întâlnire de grup, a adăugat Landou.

~ întâlnire de grup. Nu ştiam că mai c un cuplu Printre noi, am zis.

~~ Când ieşi cu unul dintre noi, venim şi noi la P[ac]’het, a spus Penna, zâmbind.

- Aş plăti să văd spectacolul ăsta -> r, Landon. ' a replic^'

A afişat o expresie cu subînţeles, până s-a l, privirea tăioasă a lui Paxton. Ov,t de

— Mai bine mă duc să aştept în avion...

— în avion?

M-am uitat la iubitul meu. „Iubitul meu Cât . incredibil suna? ' dt «

— N-am vrut ca prima noastră întâlnire oficială să fie normală, a zis, apoi m-a sărutat pe frunte.

— Cu tine, nimic n-ar putea să fie vreodată normal Am râs.

— Mulţumesc!

— Nu sunt sigură că era un compliment.

Mi-a cuprins întreaga faţă în mâini şi m-a sărutai uşor.

— Aşteaptă să vezi ce am organizat!

*

— Ce vrei să fac? am întrebat câteva ore mai târziu.

Stăteam pe un deal din Zakynthos, aflat la aproape 500 de kilometri de Mykonos.

— Să sari, a spus Paxton, fericit.

— Vrei să sar de pe o stâncă de 300 de metri? Ai înnebunit? Nici nu ştiu cum să inânuiesc paraşuta.

în niciun caz.

Mi-a ridicat mâinile pe inima lui, de parcă bătăile ei m-ar linişti. La naiba, avea dreptate!

— în primul rând, sunt doar 275 de metri şi o să ne aruncăm împreună. O să mă ocup de tot, tu nu trebuit decât să te bucuri de călătorie.

în jurul nostru, Renegaţii îşi aranjau hamuri e şi paraşutele. Micul John o ajuta pe Brooke să-şi

pnna echipamentul.

WILDER

Faci şi W asta? am întrebat-o.

" R neinţeles, doar suntem pe Plaja Navagio, unul

" | epice locuri din lume. N-o să mai am o <,intre «ocazie. în Plus» ° să deschid paraşuta repede, şi 3ScnieneJx aDUc să cad prea mult, doar o să mă bucur de nici n-o sa * i
«inveliste*
1 - V-aţi pierdut minţile. Sunteţi toţi nebuni.

_ Ţi-am spus că e o idee proastă şi că nu e corect s-o forţezi. Leah, dacă vrei să pleci, te susţin, a zis Penna destul de încet cât s-o auzim doar eu şi Paxton.

— S-a notat, doar că n-aş forţa-o *niciodată* să sară.

Ani dat din cap.

— Săritura pare mai degrabă o dorinţă de moarte.

— Subscriu, a intervenit Micul John când ne-a adus echipamentul. Bobby o să te omoare când o să realizeze că n-ai luat camerele de filmat pentru asta.

— De ce ai facut-o? E exact genul de acţiune memorabilă de care ai nevoie pentru documentar.

Expresia i s-a îmblânzit şi m-a sărutat.

— Pentru că o fată frumoasă mi-a zis odată că nu tot ce e epic e menit să aibă un public global.

Suna bine.

Iar un tip incredibil de sexy m-a contrazis.

Zâmbetul lui m-a lăsat fără aer.

încă te contrazice. Cascadoriile magnifice trebuie azute de întreaga lume.

~ Atunci, de ce nu ai adus şi camerele de filmat ? prjv ~~ Pentru că lumea mea întreagă e chiar aici şi mă eşte, mi-a spus şi mi-a mângâiat linia maxilarului.

.»Uau, trebuia să îmi revin din balta în care tocmai topisem.”

căştii$_{e}$ Arn °ftat ?i m"am uitat în Jur’,a tot‘ care"şi Puneau

f-e s-ar întâmpla dacă aş fi de acord?

Jur pe ce am mai de preţ că aproape a făcut a bucuriei. 1 aa nsu|

- Eu am împachetat paraşuta şi am asambla, pamentul, deci totul e cât se poate de sigur. echi'

— Când ai avut timp să faci asta?

- Aseară, după ce ai adormit. Ştii... după rund«
doua. a a

Landon a pufnit lângă noi şi l-am lovit în piept.

— Serios?

— Tu ai întrebat. O să fii legată de pieptul meu şi 0 să sărim. Cum o să trecem de stânci, o să deschid paraşuta. Vântul e bun azi, aşa că o să ne ducă direct pe plajă.

— Şi vasul naufragiat de acolo?

— O să-l ocolim. Ai încredere în mine, Leah. Mă pricep.

— Măcar n-ai nevoie să-ţi gâdil egoul, am zis, şi emoţiile m-au cuprins.

— Pot să mă gândesc la alte lucruri care trebuie gâdilate, mi-a şoptit.

— Nu e amuzant. Una e să mă dau cu parapanta, dar tu îmi ceri să sar de pe o stâncă. Gândeşte-te puţin!

Paxton m-a tras de lângă grup.

— Ştiu. îţi tot apare în coşmaruri, nu-i aşa? Pentru că te-am văzut bântuită de câteva.

M-am încordat. Aparent, noaptea trecută n-a fost atât de liniştită pe cât am sperat.

- îmi pare r...

— Să nu îndrăzneşti să-mi ceri scuze. Suntem împreună în treaba asta. M-ai rugat să te

ajut să-ţi învingi teama şi asta încerc să fac. Ăsta e motivul pentru care nu sunt prezente camerele de filmat.

Inima mi-a tresărit, apoi a început să-mi bata cu putere şi să-mi pulseze în tâmple.

— Dacă nu pot să o duc la capăt?

lipit de pectoralii lui, înfăşurându-mă cu un

.-^u cealaltă mână mângâindu-mă pe faţă. br*t§|C Q să alături de tine. Nu trebuie decât să ai

• Însă accepţi- Eu o să mă ocup de restul. Şi, dacă nu curnJl* o luăm pe jos şi o să ne întâlnim cu ceilalţi pe poţi. ° barcă- . . „ , .

- Dar o să ratezi ocazia sa zbori...

- Da, în excursia asta. Dar plaja n-o să plece nicăieri. Sper că ştii că eşti cea mai importantă pentru mine. O să fiu de acord cu orice o să decizi.

— Deci, n-am căđea prea mult în gol?

Chiar mă gândeam serios să o fac? La naiba, se pare că da. Doar eu l-am rugat să mă ajute. Scopul excursiei a fost să ies din zona de confort – să trăiesc cu adevărat iar experienţa pe care mi-o oferea clar intra în categoria de trăit viaţa din plin, asta dacă nu muream.

— Nu, doar cât să trecem de stânci.

- i din 20 de practicanţi de BASE jump moare. Potrivit unui studiu din 2014, realizat de...

Paxton m-a sărutat apăsat, întrerupându-mă. N-a oşt un sărut pasional, ci mai degrabă liniştitor. Totuşi, mi-a provocat fiori dulci.

, 7 N-o să ne numărăm printre ei. N-o să las nicio-

a a nimic să te rănească. Nu dacă am un cuvânt de spus ln Pnvinţa asta. Mă crezi?

încuviinţat, atrasă de forţa cuvintelor lui şi de res,a d’n ochii albaştri ca Mediterana.

- Da.

~ Ai destulă încredere în mine cât să sari?

•ncre I ° GSen^a’ despre asta era vorba. Dacă aveam destulă Hal (»ere *n cât să-mi dau teama la o parte. Raţio- exi«a'ain Ce cxPerienţă avea. Ştiam că dacă acceptam, nu

0 Persoană mai potrivită pe care să o am aproape, arun. d’n punct de vedere emoţional, el voia sâ mă e de pe o stâncă.

.•

os

Am izbucnit în râs, umerii mi•au t scos un sunet înăbuşit. HI urat şj

— Leah?

- Mă gândeam că săritul de pe o stâncă de a te arunca cu capul înainte într-o relaţie <=î gosti de cineva. v a te mdrj.

Suna nebuneşte, dar se potrivea.

— Asta se întâmplă aici, Viteazo? a întrebat tand

O emoţie imposibil de identificat i s-a citit în och?

Preferam să sar de pe stâncă în loc să port conversaţia asta cu el. Nu eram pregătită să-mi dezvălui sentimentele^ ştiam că nici el nu era pregătit să le audă. Folosirea cuvântului cu „i” în relaţia noastră era un mod sigur de a o distruge.

„Sigur, o să fim împreună. Şi, apropo, m-am îndrăgostit de tine.”

în niciun caz.

— Te cam plac.

— Şi eu te cam plac, a spus el, râzând.

— Wilder, vii? l-a strigat Landon de pe marginea stâncii, unde ne aşteptau toţi.

Paxton m-a privit.

— Deci, alegi să sari? Sau nu?

Efam sfâşiată. Dacă ajungeam acolo şi mă răzgândeam? Dacă se întâmpla ceva după ce săream? Dacă-mi rupeam glezna la aterizare sau vomitam pe Paxton?

Dar dacă n-o făceam?

Brooke avea dreptate, şansa de acum nu avea să mă’ apară. Şi, în plus, Rachel s-ar fi echipat deja.

Paxton avea să mă protejeze.

— în regulă, sărim! cuvintele mi-au ieşit pe gt*u înainte să gândesc prea mult.

— Sărim, a spus el şi s-a luminat la faţă.

Peste câteva minute, Paxton a îngenuncheat şi nj[1]' pus hamul pe care l-a verificat de două, trei ori, trecan u peste colanţii în care mă schimbasem.

— îmi plac, a zis el, apoi şi-a plimbat mâinile peste coapsele mele.

— Da, da, am bombănit, uitându-mă spre marginea stâncii, de unde Penna şi Brooke săriseră deja. Nu vrei să te uiţi ia ele?

— Nu, nu ele sunt prioritatea mea în momentul de faţă, a spus, aranjându-mi hamul.

— Ştii cum să faci o fată să se simtă protejată.

S-a ridicat şi mi-a aşezat hamul de la umeri cu un zâmbet ¡>e buze.

— Stai să vezi, în câteva minute o să te fac să pluteşti.

Doar el putea să mă facă să izbucnesc în râs înainte să-mi pun viaţa în pericol.

După ce ne-am echipat cu căştile şi am fost legată de hamul lui Paxton, am păşit pe margine. Priveliştea era fără egal. La plaja de jos, în formă de semilună, se ajungea doar cu barca ce ne aştepta la ţărm, nisipul alb contrastând cu nuanţele de verde şi albastru ale apei. În mijloc plutea un vas eşuat. M-am întrebat câţi săritori a văzut de-a lungul timpului.

— Eşti pregătită? m-a întrebat Paxton.

Inima mi-a luat-o razna şi am avut acelaşi sentiment ca înainte să mă dau cu tiroliana. Ştiam că urma să se întâmple ceva înspăimântător, dar incredibil.

— O să mă protejezi?

— întotdeauna, mi-a zis.

Căştile ni s-au lovit când s-a aplecat să mă sărute pe obraz.

— Haide!

La trei.

— Bine.

«Doamne, te rog, nu mă lăsa să mor făcând

ceva st»«pid. O să fiu un om bun. O să merg la biserică şi o să adopt un câine de la adăpost şi o să-mi sun părinţii în he- sâmbătă. Doar nu mă lăsa să mor."

— Unu.

wO să fac voluntariat la un cămin pentru străzii."

— Doi.

..O să meditez copiii de la o şcoală săracă sau încerc să aduc pacea în lume. Oricare din ele."

— Trei.

Am sărit, intr-un ritm perfect.

Am simţit un gol în stomac şi adrenalina mi-a inundat venele. Cu fiecare bătaie a inimii, am eliberat o altă parte a fricii mele. Am lăsat-o să se prăbuşească şi am sperat că nu o să mai am niciodată de-a face cu ea.

Paraşuta s-a deschis în spatele nostru şi căderea a încetinit imediat. Briza caldă mi-a mângâiat pielea şi perfecţiunea momentului m-a copleşit. Totul era superb. Priveliştea, săritura, curajul şi Paxton în spatele meu. care ne ghida, stăpân pe situaţie.

— La ce te gândeşti?

— Nu am cuvinte.

— Exact. Să nu uiţi să-ţi îndoi genunchii când o să aterizăm. O să încerc să fac eu cea mai rnare parte a muncii.

Peste câteva secunde, am ajuns pe plajă. Totul a durat mult mai puţin decât minutele în care am dezbătut dacă să sar sau nu. Trăisem un moment pe care n-o să-l uit niciodată. Care o să fie mereu al meu.

Paxton a detaşat paraşuta şi mi-a desfăcut hamul.

— Eşti bine? m-a întrebat, când tn-am întors în bra

ţele lui.

L-am sărutat şi mi-am strecurat limba printre buzele lui, sperând să simtă gustul euforiei care mă stră- bătea şi al recunoştinţei că mă convinsese să

accept, dar fără să pună presiune pe mine.

Spre deosebire de Barcelona, de data asta mi-a răspuns. Şi-a înclinat capul ca să nu ne ciocnim căştile şi m-a luat în braţe.

WILDER

- Mulţumesc, am zis. xâmbind incontrolabil

Nu. eu îţi mulţumesc. încrederea ta înseāmnă jptul pentru mine.

7 Leah! a strigat Penna. care a venit în graba şi m-a îmbrăţişat.

Am fost acaparată de Brooke. Landon şi alţi câţiva Renegaţi, pană când m-am aflat în siguranţă în braţele lui Pxxton şi am ajuns în centrul grupului.

- Bun-venit în grupul Renegaţilor, Viteazo' mi-a şoptit în ureche.

Nimic nu a sunat mai mult ca acasă.

Capitolul 22

PAXTON

ÎN LARG

Leah o să mă omoare.

Am întârziat io minute la conferinţa dinainte de curs a Dr. Westwick, pentru că şedinţa de producţia a durat mai mult. Nu-mi făceam griji din cauza fizicii, dar e-mailul profesorului nu părea deloc prietenos.

Aveam mâna pe clanţă când am auzit vocea lui Leah în sală.

— Dar o să mi se scadă media dacă faceţi asta.

Era mai îngrijorată decât atunci când am ataşat-o la tiroliană.

— Eu nu fac nimic, domnişoară Baxter. Ai ratat tes- tul pentru că nu te-ai întors pe vas la timp. Acţiunile tale au consecinţe.

Ce nemernic!

Ani intrat în sală, iar expresia de uşurare a lui Leah s'a transformat în iritare când s-a uitat la ceas.

~ Şedinţa de producţie a durat mai mult, am expli- <al şi m-ai n rezemat de banca de lângă ea. ur. ” Nici măcar nu o să-mi ceri scuze, domnule »Vilder?

— Dacă v-aş cere scuze, ar însemna că mi-aş dori să "U * fi întâmplat asta şi că voi face tot ce pot ca să nu se a‘ ‘ntâmple din nou. Având în vedere că vorbeam despre siguranţa cascadorii lor pe care o să le facem, nu-mi rău că a durat mai mult decât credeam iniţial. Cât de^ faptul că nu o să mai întârzii, mă cunosc destul debine^ să nu fac o asemenea promisiune.

Leah a oftat.

— Chiar şi aşa, pentru că nu te-ai întors pe *Athen* la timp, ai ratat două cursuri la fizică, inclusiv un test °

— Aşa este.

— Cum ai ales să nu fii unde trebuia, când trebuia nu am nicio obligaţie să te las să dai testul acum şi nu văd niciun motiv să îţi ofer tratament special.

— Dar, domnule, ceilalţi profesori au fost de acord să predăm toate temele restante în următoarele zile, a spus Leah, pe un ton calm şi raţional.

Am observat, însă, că-şi trăgea de bluză. Era foarte agitată.

— Ei bine, nu sunt ca ceilalţi profesori, nu-i aşa? Restul studenţilor s-au întors la timp pe vas. Toţi sunt aici pentru educaţia lor, nu pentru o vacanţă alimentată de adrenalină.

— Nu e corect, a spus Leah.

— Prostii, am replicat eu.

— Poftim?

Domnul Westwick şi-a îndreptat furia asupra meă, unde aş fi preferat să o direcţioneze de la bun început.

— Domnişoara Baxter e la bord pentru educaţia ei. Trebuie să mă mediteze ca să-şi obţină bursa şi nu e corect să fie pedepsită doar pentru că eu i-am fost cel atribuit. Nimic din toate astea nu reprezintă vina ei. Din cauza mea n-am reuşit să

ajungem pe vas. E vina mea în totalitate. Dacă n-ar fi fost înscrisă în programul muncă-studii. nu s-ar fi aflat acolo cu mine. E foarte nedrept să fie pedepsită pentru ceva ce nu a putut controla, pentru că a trebuit să suporte cerinţele mele ca să aibă parte de experienţa asta.

rofesorul s-a uitat când la Leah, când la mine.

Şi eu ar trebui să trec totul cu vederea, doar pen- lnicâutăl tău deţine vasul?

Uah şi-a t'nut respiraţia şi eu m-am încordat. La ha! Va trebui s-o scot la capăt când rămâneam singuri, p-* ă atunci, însă, puteam să-i explic situaţia nemernicului de profesor şi sâ-i salvez nota lui Leah.

_ Nu mă aştept la clemenţă. Ştiam regulile. Nu vă cer decât să nu pedepsiţi o persoană care nu-şi permite educaţia pe care eu o iau de-a gata, doar pentru că trebuie să lucreze pe parcursul acestei excursii.

Bărbatul şi-a frecat podul nasului.

— Bine. Domnişoară Baxter, poţi să dai testul azi, după curs.

Am văzut-o că s-a albit la faţă. Eram la bordul vasului doar de o zi, şi nu a avut timp să studieze.

— Puteţi să-i daţi o zi să studieze? am întrebat.

- Nu exagera, domnule Wilder.

— Paxton, e în regulă, a şoptit ea, când primii stu- denţi au intrat în sală.

— Bine, atunci o să te aştept după curs. Domnule Wilder, tu n-o să ai parte de acelaşi lux.

Bărbatul s-a întors cu spatele la noi şi s-a îndreptat spre catedră.

~ Ce nemernic, am spus când m-am aşezat în banca ne care mă rezemasem.

— Tatăl tău e proprietarul vasului? a întrebat Leah, acându-şi loc lângă mine.

d, Nu. Mă rog, deţine compania care are vasul,

Compania nu e una publică, deci da, tatăl tău e proPrietarul.

A trântit caietul pe bancă.

u
n

~~ Tata deţine vasul, am încuviinţat.

mare apartament şi o meditatoare ea mVne ” Cel vaXl dOilea Cel mai b- aparta“ nTpXe^

- Vasul companiei tatălui meu.

— Exact.

Şi-a răsfoit caietul, scanând notiţele detaliate de I. cursurile anterioare. e a

— Ce o să facem?

— Cum adică?

Leah m-a privit, exasperarea punând stăpânire pe trăsăturile ei formidabile.

— O să pic testul, dar măcar o să am mai multe puncte decât dacă nu în-ar fi lăsat să-l dau. Ce o să facem cu tine? Sau ai uitat că soarta mea e legată de a ta?

Dacă n-ar fi fost banca între noi, aş fi sărutat-o până îi dispărea îngrijorarea. Parţial, pentru că nu suportam să o văd stresată, dar în cea mai mare parte, pentru că adoram să-i simt buzele desfătându-se cu ale mele.

— Nu-ţi face griji în privinţa mea. îmi permit să încasez lovitura.

— Cum? Mă chinui să păstrez punctajul de minus 10 la fizică.

— Eu am io curat. Cred că de asta mă urăşte Dr. Nemernic atât de tare. Plus, faptul că sunt un idiot care crede că i se cuvine totul.

— Cum adică ai io?

A rămas mască.

Acum chiar voiam s-o sărut, dar senzaţia din pantalonii mei devenea incomodă.

— E despre aplicarea fizicii. Un curs de nivelu unui student din anul al doilea sau a unui

boboc foarte bine pregătit. în condiţiile în care eu sunt în ultimul an şi amracut cursuri de fizică mult mai avansate, de nivelul

-<en Î° jJ’viaţa mea la fiecare cascadorie.

Fizica era simplă. Legile, matematica, regulile, toate scns. Artele libere erau cele care mă dădeau peste flVCl Nu suportam când ceva era lăsat interpretării. CaP _ Atunci, de ce mai faci cursul ăsta? m-a întrebat, şocată.

- Aveam loc pentru un curs opţional, am spus, ridicând din umeri.

Leah m-a privit uimită.

„Nu-mi pasă!" M-am aplecat peste bancă, am prins-o de ceafă şi am Lras-o într-un sărut rapid şi apăsat, tară să-mi pese că tot vasul afla de relaţia noastră. „Exact, femeia asta superbă şi isteaţă e a mea." Am întrerupt sărutul înainte să-mi răspundă şi am zâmbit.

- Am ales cursul de fizică pentru că făcea parte din curricula ta.

— Am înţeles.

— E totul în regulă cu informaţia legată de vas?

- Mai exact... Câţi bani ai?

— Ar conta dacă n-aş avea deloc?

A dat din cap.

— Atunci nu contează nici câţi am, nu-i aşa?

— Nu contează, doar mi-ar fi plăcut să-mi spui. Nu S'/Port să aflu lucruri de la altcineva, mai ales despre tine.

1 ? u cât de importantă e sinceritatea pentru mine.

s"'* întors stomacul pe dos. Nu ştia nici măcar Jumătate de adevăr.

~~ Te înţeleg. La ce te gândeşti?

" La Atâena. Tatăl tău încă o iubeşte pc mania ta.

Dr Ani înghiţit cu noduri şi m-am uitat înainte, pe când ememic s-a dus spre podium.

" Iubirea nu le-a făcut bine niciunuia dintre ei.

. Leah a scâncit, dar cursul a început înainte să apuc d', sPun motivul.

însă, ceva din modul în care s-a înH~.x mine, m-a făcut să-mi doresc să fi tăcut. P u?Or<ie

Era prima oară când mi se întâmpla asta.

*

- Măcar prefă-te că te simţi bine, mi-a ds R ., înainte să plece. Zls Rolîtl .'

Landon şi-a dat ochii peste cap şi a băut restul beri dintr-o înghiţitură. eni

Basul care bubuia în clubul de pe *Athena* era, de obicei, îndeajuns ca să-mi distragă atenţia, dar acum era ultimul loc unde voiam să mâ aflu. Provocarea era să mă port fericit, gata de distracţie.

— E supărat că a trebuit să anulăm filmarea din Istanbul când te-ai rănit la coaste.

— Nu la fel de supărat ca mine.

Mi-am dat pe gât băutura, dar când Landon a mai comandat o tură, am cerut apă. Nu mai trebuia să stau în club decât o oră, după care puteam să-mi petrec restul serii venerând corpul lui Leah, iar premiul ăsta merita toată concentrarea mea.

landon, în schimb, pusese ochii pe cele două păpuşi Bărbie care ne (intuiau cu privirea, care cu siguranţă făceau parte dintr-o frăţie. Am vrut să-i zic să nu se culce cu toate fetele de pe vas, să nu încerce să umple golul cu aventuri inutile, dar având în vedere că eu îl pusesem în situaţia respectivă, nu era...

„De fapt, ştii ce? l-a naiba cu asta."

— Te-ai gândit s-o laşi mai moale? l-am întrebat, arătând spre una din fetele care zâmbea larg la invitaţia lui tăcută. ..

Landon a ridicat din umeri şi a începui să dez i- peascâ eticheta de pe sticla goală de bere.

— Nu chiar.

- Ştiu că nu i/orbim despre asta, dar o să-ţi
<vv.iosingură dată.spun Nu o să vindeci dorul de ea
*J acelei fete, a celei*sub rochia după ea, sau a
*de*următoarei, rei să spui. Sunt bine.
însă privirea tăioasă pe care mi-a aruncat-o a demonstrat contrariul.

— Am înţeles, atunci...

— Las-o baltă, a mormăit el.

Peste o clipă, şi-a pus expresia de Casanova, pregătit să seducă încă o femeie, un plasture pentru inima lui frântă.

— Tu eşti Wilder, nu-i aşa? a întrebat Bărbie numărul unu, apropiindu-se de mine, ca să o aud mai bine.

— Da, i-am răspuns eu.

Clubul era plin, fiind vineri seara, ceea ce însemna că mâine nu aveam cursuri. Era singura noastră zi în Atena şi ii promisesem lui Leah că vom face toate lucrurile artistice pe care le dorea, atâta timp cât luam o pauză ca să jucăm o partidă de bowling uman pe Stadionul Olimpic pentru camerele de filmat. Apoi, vom sta tot weekendul în cameră, ca să recuperăm cursurile pe care le ratasem în Mykonos, „A meritat pe deplin."

Dar, pentru moment, trebuia să mă port ca Wilder Şi să fac pe băiatul rău, pentru ca Bobby să obţină cadrele Pe care le voia.

— Eu sunt Candy, a spus, cu un zâmbet larg şi imaculat, lucrat la dentist, şi o privire lascivă, după care a arătat peste umăr. Ea e prietena mea, Juleş.

~ încântat de cunoştinţă, i-am zis.

Landon se uita la Jules de parcă tocmai descoperise um avea să-şi petreacă weekendul. Tipic.

> ~~ Se poate? a întrebat când s-a aşezat pe

spaţiul
Sust dintre mine şi marginea bancheţei.
M-arn dat la o parte, ca să nu cadă.
" Sigur că da.

l-am răspuns pentru că asta se aştepta lumea să fac mai ales având în vedere microfoanele ascunse în spatele nostru, în florile artificiale de lotus.

Jules s-a făcut confortabilă în poala lui Landon.

Dacă Candy avea impresia că putea sâ facă acelaşi lucru, se înşela amarnic. La naiba, ar fi trebuit să port conversaţia asta cu Leah, dar se panicase din cauza cursurilor. Nu puteam să fac relaţia noastră publică în documentar, fără să primesc undă verde de la ca. însă aveam cum să editez tot ce filmaseră în Mykonos, dacă ofeream ceva la schimb.

— Ooo! a exclamat Candy.

Sânii îi săltau în maioul roz, când i-a făcut semn chelneriţeî.

— Putem să comandăm shoturi. Nişte Sex on the Beach? a întrebat, privindu-mă intens.

Fir-ar să fie! Nu puteam s-o refuz când eram filmat.

— Sună bine. Mulţumesc.

— De ce ţi se spune Wilder? a întrebat Candy, a cărei mână era deranjant de aproape de coapsa mea.

De obicei, n-aş avea nicio problemă să petrec noaptea cu o femeie superbă, faţă de care n-aveam niciun angajament.

Dar acum o aveam pe Leah, iar Candy nu se compara cu ea.

— E numele meu de familie.

— Asta e tot? a întrebat ea, bosumflată.

— Mereu e pregătit pentru orice cascadorie şi P[10]* vocare. Are o latură sălbatică, a zis Landon.

— îmi plac laturile sălbatice, a replicat Candy, apro- piindu-se şi mai mult.

M-am dat mai în spate.

— Şi tu de ce eşti Nova? a întrebat prietena ei.

— Casanova ştie cum să abordeze femeile, am zis eu, ca să-l ajut.

Mu că Landon avea nevoie de mine. Ba chiar» ii tre- •a cineva care să-l ţină în frâu şi să-i reamintească cine bUli dincolo de un bărbat uşuratic. Partea nasoală era că aXasă mă coste relaţia cu Leah.

„O să înţeleagă dacă o să-i explici", a zis o parte din mine. , – , .

ratat momentul când puteai să fii sincer, amice. Bucură-te cât mai poţi", a adăugat cealaltă.

Dar nici nu puteam să mă gândesc cum ar fi s-o pierd pe Leah. O senzaţie între greaţă şi suferinţă mă cuprindea de fiecare dată când îmi aminteam că stricasem cel mai bun lucru care mi se întâmplase vreodată.

- Observ, a zis Candy, pe când prietena ei chicotea.

Mi-am plimbat degetul peste paharul cu apă, ştergând condensul creat. Aşa îmi petrecusem nopţile înainte să mă îmbarc pe *Athena?* Asta mă făcea fericit?

Ani fost vreodată fericit?

Ocupat, da. Provocat, cu siguranţă. Viaţa mea era solicitantă şi grozavă uneori, dar nu-mi aminteam să mă fi simţit... fericit. Nu ca în ultimele zile.

— ...nu crezi? a întrebat Candy, care aştepta răspunsul la o întrebare pe care n-o auzisem.

Aşa-mi trebuia pentru că nu ascultasem.

— Cred că Wilder nu e de acord, a zis Landon, care a sărit în ajutorul meu. Da, a fost grozav în Bermuda, dar cred că cel mai mult i-a plăcut în Mykonos.

— Da, plajele de acolo sunt deosebite.

— Apropo de sex, a zis Candy când chelneriţa ne-a adus băuturile.

«Subtilă schimbarea de subiect."

~~ Pentru amintiri de neuitat, fără regrete şi fără [a] aşarnente! a strigat Candy.

S-a uitat la mine şi am încuviinţat, dând pc gât . °tul dulce, şi mă rugam să am răbdare ca să trec peste •nteracţiunea cu ele.

Se pare că aveţ. .namile pline, a zis Penna
A ajuns la masă, îmbrăcată în haine *car >’*
veşte. *dar dacă o să mă atingi, o să-fi dau u„ >*
vezi. Asta era specialitatea ei.

te

— Penna!

A Am încercat să limitez uşurarea pe care o şi™» m piept. Mereu se pricepea să distragă atenţia când v sa fiu lăsat în pace.

013111

- Poate mai are loc pentru cineva, a zis Leah s-a ivit din spatele ei.

Am rămas cu gura deschisă de uimire.

Avea părul lăsat pe spate şi-i încadra faţa în formă de inimă, iar Penna o machiase cât să scoată în evidenţă petele aurii din ochii ei. Dacă era să mă iau după decolteul adânc, cred că Penna o şi îmbrăcase.

Leah s-a uitat când la Candy, când la mine.

— Sau eşti plin?

„Fir-ar să fie!”

Nu aveam de gând să mă cert cu Leah din cauza tipelor ăstora superficiale. înainte s-o împing pe Candy din separeu – la naiba cu camerele de filmare Leah mi-a aruncat un zâmbet care m-a lovit mult mai puternic decât shotul.

A ridicat o sprânceană, aruncându-mi o provocare plină de tachinare, pe care am acceptat-o.

— Cred că pot să fac loc şi pentru tine. Te rog să mă scuzi, i-am zis serios lui Candy.

Ea a pufnit, nervoasă, dar s-a dat la o parte ca să ies din separeu. Chiar şi cu atmosfera apăsătoare din club, imediat am respirat mai uşor.

.

— îl ştii pe Justin? a întrebat Penna, îndreptându-i atenţia lui Candy spre unul dintre noii Renegaţi.

Slavă Domnului că exista Penna!

M-am întors spre Leah, care s-a uitat la nune şi a râs.

_ Te las singur cinci minute...

_ Nu e ce pare.

__ Nu pui faţada de Wîlder pentru Bobby?

_ _kni deschis şi închis gura de câteva ori.

— Ba da, exact asta fac.

— Atunci *e* exact ce pare. Dar arăţi ridicol de bine când *o* faci.

M-am uitat la Bobby, care-mi arunca o privire tăioasă de lângă perete. Se pare că am distrus cadrul.

— Nu eşti supărată?

— Deloc.

A început să se joace cu nasturii cămăşii.

Femeia asta era o sfântă.

— Nu e ca şi cum nu ştiam cine eşti când am fost de acord cu relaţia noastră.

„Ce. Naiba?”

— Poftim?

— N-am stabilit că o să avem o relaţie exclusivă şi, dacă tu trebuie să-ţi menţii imaginea, eu nu pot face nimic în privinţa asta.

Şi-a lăsat privirea în jos şi s-a încruntat.

— Sper că n-o să treacă dincolo de separeul ăla...

— Cum adică?

I-am făcut lui Bobby semn să nu mai filmeze.

Hai să dansăm!

~ Serios? m-a întrebat, dar deja o conduceam de mână spre ring.

Am tras-o în braţele mele când a început melodia enlă. Mâinile mele erau mult mai tandre decât tonul vocii.

~~ Cum adică n-am stabilit că o să avem o relaţie exdusivă?

~~ Am hotărât asta cumva?

O gelozie fierbinte mi-a evnir>rio* * că un alt bărbat ar putea să se apropie de ea'"? [8]'"'t'V'1 S-o sărute. „Peste cadavrul meu." [P S'o atl]ngă.

Stabilim acum!

— Bine.

planet! [mai Şi]"P[lu răs]Puns de pe

x , -Bine, am zis mai tăios. Chiar credeai c-o să văd cu alte temei după tot ce s-a întâmplat în Mykonos?

Poate am dramatizat puţin.

Leah a ridicat din umeri, dar tresărirea ei mi-a dat de înţeles că îşi pusese în acţiune mecanismele de apărare.

— Nu, dar când Penna a sugerat să venim şi te-am văzut lângă tipa blondă... Nu ştiu. Parcă chiar reprezinţi doi oameni diferiţi. Eşti Wilder pentru camerele de filmat şi Paxton pentru mine. Şi m-am gândit că Wilder trebuie să pară disponibil.

Claritatea cu care mă cunoştea a străpuns toate zidurile pe care le-am construit de-a lungul timpului şi era de-a dreptul înfricoşător.

— Sunt ambele persoane şi pot să-ţi spun că amândouă sunt nebune după tine.

A întredeschis gura şi a trebuit să mă abţin ca să nu o sărut.

— Bobby avea nevoie de cadre cu petrecerea şi ani fost de acord. Dar noi doi n-am stabilit dacă ne tăcem relaţia publică în documentar. Pot să tai tot ce au filmat în Mykonos, iar ce s-a întâmplat în sala de curs n-a fost filmat. Nu aveam să iau decizia asta fără să te consult.

— Am înţeles.

— E alegerea ta. Nu te-aş forţa niciodată să te expui la camere, publicitate şi presă. Dar pot să-ţi spu că orice o să decizi, lucrurile n-o să meargă

nicio < • mai departe de câteva pahare băute cu fann ca filmat. Eu sunt cu *tine.* Dacă vrei să ne facem

• A te susţin. Nimic nu m-ar face mai fericii decât să nevoit să verific dacă sunt camere de filmare în jur S,”. “teSA .e Sărut.

_ Serios?

Nu mi-a plăcut surprinderea din vocea ei.

— Serios.

Care era treaba cu noi şi cuvântul ăsta?

— Dacă o să vrei să ne menţinem relaţia privată, o să-ţi respect decizia. N-o să-mi placă, dar nu vreau să te simţi incomod. Pot să mă abţin în public, i-am zis, încercând să-mi ţin mâinile cât mai departe de fundul ei. Nu promit că o să-mi pot controla şi privirea, dar pot să încerc.

Cele câteva secunde care s-au scurs până mi-a răspuns au părut ani întregi. Bineînţeles că voiam să ne facem relaţia publică. Voiam ca tot ce ţinea de noi să fie filmat, pentru ca atunci când realiza ce nemernic fusesem – şi se despărţea de mine să am înregistrate momentele cu ea. Voiam ca toţi de pe vas şi chiar din lumea mare să ştie că Eleanor Baxter era a mea, atâta timp cât voia.

— Bine. Putem să ne facem relaţia publică.

— Serios?

— Serios, a spus ea, cu un zâmbet pe care abia aşteptam să-l înăbuş cu un sărut.

Şi aveam permisiunea ei să o fac.

Am prins-o cu o mână de fund şi cu cealaltă de ceafă, apoi i-am acaparat gura. Am aprofundat sărutul şi pii-ani folosit toate abilităţile ca s-o revendic în public. Insă m-am pierdut în timpul procesului. Ringul de dans [to]t» din jurul nostru au dispărut, până nu mai era decât ah în braţele mele, gura ei dulce sub a mea, gemetele ei [,n Ur]echea mea.

Săruturile noastre deveneau din ce în ce mai plă- [c]uţe şi mai pasionale. De parcă, faptul că ne lăsam pradă [c] 'miei nebuneşti ne alimenta neîncetat

focul interior. Iar

flăcările aveau să ne ardă pe amândoi de vii în mi l nngului de dans, dacă nu mă controlam. J 0011

- Du-mă în pat, mi-a şoptit ea, apoi şi-a pUmfa., limba de-a lungul marginii urechii mele.

— Dorinţa ta e comanda mea, i-am zis, ghidân- du-mi iubita spre uşa.

I-am făcut semn lui Bobby să mă lase în pace atunci când m-a strigat.

Nu m-am oprit până când Leah nu a fost goală, sub mine, apoi deasupra mea, ţipându-mi numele la finalizare. Nu m-am oprit până când nu i-am explorat fiecare părticică din corp cu mâinile şi limba şi i-am rememorat fiecare curbă. După ce am terminat şi eu, am strâns-o la piept, simţindu-i pielea transpirată, respiraţia revenin- du-ne la normal, iar trupul meu nu s-a mai mişcat.

Dar, în mintea mea era haos, deoarece ştiam ce ne aştepta.

Capitolul 23

LEAH

MAROC

Nu era normal să fiu atât de fericită. Nici măcar când am împlinit un an de relaţie cu Brian nu am simţit fericirea asta sau nevoia extaziată de a-l vedea, aşa cum o făceam cu Paxton.

Pe de o parte, mă făcea să mă simt groaznic. L-am iubit pe Brian. Poate nu a fost o iubire disperată, care sâ-mi consume sufletul, ci o versiune mai temperată – una ale cărei emoţii s-au uzat în timp.

însă, pe de altă parte, aveam senzaţia că poate, în sfârşit, treceam peste tragedie, într-un mod în care nu reuşisem după terapie.

M-am simţit liberă, de parcă pluteam, şi pentru prima oară după mult timp, dimineaţa venea la pachet cu 0senzaţie incredibilă de entuziasm pentru ziua ce abia începuse. Nu mai simţeam teamă. Adoram mai ales zilele când mă trezeam în braţele lui Paxton şi-i mângâiam tatu- ajele până deschidea ochii.

— Sunteţi gata? a strigat Penna din sufrageria noastră.

- Arăţi bine în orice, aşa că hai să mergem, a inter- v<?nit Paxton.

în dat ochii peste cap şi m-am uitat mcă o

data
2 .°S’indă. Eram ancoraţi în Casablanca de d^ă
atn fost intr-o excursie pentru cursul re ign <

Am vizitat Moscheea lui Hassan al Il-lea şi m biserici, dar având în vedere cât am transpirat’1 vU,te aveam de gând să port tot pantaloni. Decizia a fost co °U lidată după ce Paxton mi-a zis să-mi pun costumul deîT-* pe dedesubt.

Mă rog, aproape a consolidat-o, altfel n-aş fi avul dubii în privinţa pantalonilor negri scurţi pe care i-am luat din Mykonos.

- Ştii, dimineţile ar fi mult mai simple dacă ai fi H acord să te muţi la mine, a zis Paxton.

Mi-am luat pălăria de soare, ochelarii şi borseta înainte să ies din siguranţa camerei mele.

— Dacă îmi amintesc bine, tot vasul e al tău, deci poţi spune că am făcut asta deja.

Şi-a plimbat privirea pe silueta mea. în ochi i se citea pasiunea şi, când mi-a văzut pantalonii scurţi, în expresie i-a apărut mândria.

— Arăţi incredibil.

— Să mergem! N-o să ţin excursia pe loc ca să vă sărutaţi. în plus, ultima oară când cineva v-a lăsat de capul vostru, aţi lipsit cinci zile de pe vas.

Penna a arătat spre uşă.

— Au fost cinci zile superbe, am spus, iar Paxton m-a apucat de talie.

— A meritat fiecare secundă, chiar dacă am avut mult de recuperat, a zis Paxton, sărutându-mă pe creşte tul capului.

— Tot ai avut de suferit la fizică, am spus cana a ieşit pe hol.

— Cu minus io, nu pot spune asta. Am luat alţi doi de 7, deci cred că suntem bine.

— O să vedem cât o să obţii la lucrarea de la literatură, am ripostat, sprijinindu-mă pe el când am

intrat în lift.

— Aş fi luat io dacă ai fi scris-o pentru mine.

, N-o să fac aşa ceva.

l-ani dat un cot.

__ Glumeam, a râs şi m-a cuprins în braţe.

_ Nu ştiam că am trecut de la un program de sport la un reality-show» a şuierat Zoe când a plecat, dându-şi ochii peste cap.

- Bagă-ţi ghearele la loc înainte să se transforme intr-un talk show ca *Jerry Springer,* a zis Penna.

— Am ajuns! a strigat Brooke, care-l trăgea pe Lan- don după ea.

Am făcut câteva calcule cu limita de greutate când a intrat Micul John în lift, dar am respirat uşurată când le-a spus celorlalţi că vor trebui să aştepte următoarea tură.

Am coborât pe rampa vasului fără probleme şi ne-am întâlnit cu toţii la autobuz. Şi, prin autobuz, mă refer la ceva ce *fusese* la un moment dat autobuz, dar nu mai era cazul. Acoperişul fusese tăiat, aşa că acum arăta mai degrabă ca un pat imens cu bănci.

~ Domnule Wilder! a strigat şoferul, cu un accent puternic şi interesant.

> — Domnul Mantoul? Mă bucur să vă cunosc, a zis

1 axion, care a dat mâna cu bărbatul.

— Sunt un fan mare. E o plăcere să vă duc la Valea aradisului. E unul dintre cele mai frumoase locuri din lara noastră.

Ne-a făcut semn să urcăm.

—loţi suntem foarte entuziasmaţi, l-a asigurat r®xton.

ladru^P0* 3 POza* cu bandon şi Penna înainte să pornim şi k 20 de locuri erau ocupate de echipa de

■

i

filmare gâsA^CneRa^’ iar eu am mers în spatele lui Paxton ca să ^g esc un loc liber.
oprită ^a’ P^aUt la picioare? a întrebat Zoe, care m
U‘n drum şi s-a holbat la cicatricile mele.

■

i

Am privit-o, dar fără să tresar.

— Accident de maşină, i-am zis.

Era versiunea prescurtată a adevărului, dar atât merita. Oricum, am zis-o mai mult pentru mine.

— Tare, a zis Landou, care şi-a ridicat pantalonii § a dat braţul lui Zoe la o parte.

Apoi mi-a arătat coapsa lui şi cicatricea care i se întindea de la genunchi şi până la tiv.

— Am făcut-o în vara în care eram obsedat de BMX.

Penna era în spatele ei şi şi-a ridicat bluza, ca să i se vadă abdomenul.

— Asta a fost prima mea încercare să mă rotesc peste cap, mi-a zis, arătând spre cicatricea cât o mână din partea stângă.

— Pe ale mele le-ai văzut deja, mi-a zis Paxton, care s-a întors spre mine.

Nu i-a aruncat o privirea tăioasă lui Zoe. Pur şi simplu, s-a aplecat, m-a apucat de coapse şi m-a ridicat spre el.

— Dar sunt foarte fericit să-ţi ofer încă un spectacol, mi-a şoptit, ghidându-ma spre locurile noastre, aflate la câteva rânduri depărtare.

S-a aşezat la mijloc şi mi-a tras picioarele în braţele lui. „Te iubesc.” Cuvintele îmi stăteau pe vârful limbii şi aproape ţâşneau din inimă, dar nu puteam să le materializez. Era prea devreme, prea vulnerabil totul.

— Toţi avem cicatrici. Te potriveşti la fix. Dar te asigur că pantalonii tăi scurţi îmi vor distrage atenţia.

L-am sărutat. Nu-mi păsa că eram în văzul lumii- Avea gust de mentă, de la pasta de dinţi. Un gust înţepăt°r şi proaspăt. Nu m-am putut abţine şi am aprofundat săru tul. M-a strâns de coapse, iar

mâinile sale mi-au încălzit pielea, în timp ce limba lui m-a incendiat pe interior.

Paxton a gemut şi s-a retras, lipindu-şi fruntea de a mea.

__ Dacă o s-o ţinem tot aşa. o să te duc din nou în ra de ¿ata asta, a intervenit Bobby, care s-a aşe- t în spatele nostru, cu nasul acoperit de un strat gros de Xniă cu protecţie solară. Escapadele voastre sexuale nu vor stnca excursia. O să fie epică. Mergem în unul dintre cele jnaj populare locuri din lume pentru sărituri de pe stânci.

- Bobby. pentru cine lucrezi? l-a întrebat Paxton, peste umăr.

- Poftim?

S-a gândit o clipă, apoi şi-a dat ochii peste cap.

— Pentru tine.

— Doar verificam, a zis Paxton.

Am râs şi m-am aşezat din poala lui pe scaunul de lângă.

— Bun-venit, Renegaţi, a zis domnul Mantoui la microfon, apoi am plecat din port.

Briza aproape mi-a zburat pălăria. Mi-am întors faţa spre soare, iar grupul a izbucnit în urale.

— Abia aştept să vă arăt ţara mea. Sunteţi pregătiţi pentru o aventură? a întrebat şoferul.

Paxton a pufnit când şi-a auzit propria replică din gura altcuiva.

lar eu chiar eram pregătită. Mi-am dat seama când am văzut trăsăturile puternice de pe faţa lui Pax şi când mi-am simţit mâna în siguranţă intr-a lui.

*

— Bine, poate a meritat să facem drumeţia, a spus rooke, când stăteam pe marginea uneia

dintre piscinele [d,n] Valea Paradisului.

— E spectaculos, am încuviinţat.

ti i [Da’ mu^ch>>] îmi luaseră foc după tot drumul, dar pre- [era] o nimica toată în comparaţie cu priveliştea de care [Garn] parte. Piscinele naturale se întindeau de-a lungul

văii, iar a noastră avea o cascadă care ¡nceDefl , . tea pereţilor stâncii. Aceştia erau îngrozitor de • ,JUtna«a-parte şi terasaţi în cealaltă. învăluindu-ne î„. ,n,r-o bucată de rai. lntr-° mica

Mai ales când Paxton şi-a dat bluza jos şi în apă. Când avea să mi se tempereze atracţia f»tza Sât'1 Faptul că puteam să-l ating, să-l sărut, să-l dezbrac trebuit să atenueze dorinţa imensă care mă cuprinderi fiecare dată când îl vedeam. însă nu voiam decât să sai el. De câte ori aveam ocazia. r*>c

Asta ne făcea sesiunile de învăţat mult mai dificile dar şi satisfăcătoare. A ajutat şi faptul că a fost prezent la toate cursurile în cele două săptămâni de când ne-am întors la bordul vasului.

— Chiar e atât de adâncă pe cât se spune? a întrebat Penna.

Deja se dezbrăcase în costumul de baie, dar avea pantaloni scurţi, bărbăteşti, pe ea. Stătea pe ţărm. Brooke şi cu mine ne-am întins prosoapele pe stânca aflată deasupra ei.

— Ar trebui să fie bine. Clar e adâncă. Trebuie să fim atenţi la pietre.

Paxton a arătat spre bolovanii presăraţi pe mal.

— Landon?

— Hai să testăm apele, a strigat de pe vârful altei pietre, care se înălţa la şase metri, dar nu ajungea nici măcar la jumătatea peretelui stâncii.

Apoi a sărit şi a strigat ceva în timpul căderii, iar la aterizare a stropit totul în jurul nostru.

Unul câte unul, Renegaţii au înaintat spre margine şi s-au aruncat, fiecare mai curajos decât cel de dinainte, rotindu-se, învârtindu-se şi aterizând, camerele de blma surprinzând totul.

— Eşti pregătit să mergem sus? l-a întrebat *e pe* Paxton.

— Unde?

jj-arn uitat în jos, spre el.

O să sărim de acolo, a zis el, arătând spre vârful stâncii- ...

Mi-am urcat privirea înspre locul arătat.

- Poftim? Cât de sus e?

— Cam la 3'0 de metri, mi-a zis, ferindu-şi ochii de soare, ca să mă vadă mai bine.

— E sigur?

A urcat spre mine, cu paşi fermi, pe suprafaţa netedă de piatră.

— Nu sărim decât noi, cei care au experienţă cu înălţimile, a zis Landon.

— Asta nu e una dintre situaţiile în care încercaţi s-o convingeţi pe Leah să facă ceva sărit de pe fix?

Paxton a dat din cap. S-a întins spre mine şi i s-a scurs apă pe coapsele mele când m-a luat în braţe.

— în nici un caz. Chiar ai putea să te răneşti şi eu n-aş putea să te protejez.

— Ar putea să te rănească şi pe tine?

— Nu. Am sărit odată de la aproape 40 de metri. Eram beat. Probabil a fost singurul motiv pentru care am făcut-o. A fost stupid, dar acum mă descurc. Poţi să mă însoţeşti până sus dacă vrei.

— Ai nevoie de o doza de curaj? l-âffl întrebat, zâmbind.

— Speram, mai degrabă, că o să-mi ţii pantofii.

— Nu poate să facă asta unul dintre minionii tăi? am întrebat, amuzată.

— Poate-mi place ca tu să fii singura care se ocupă de mine.

M-a privit cu nişte ochi mari, ca de căţeluş pierdut.

— Drăguţ. Ce o să-mi dai în schimb?

— Orgasme.

Am strâmbat din nas.

— Ce poţi sA-mi oferi din ce nu ain deja?

— O sA dedic toată ziua de mâine studiulu* trucuri. fără antrenamente. fiirA sală. Doar noi do/ [illegible] ţilv. Cărţi plictisitoare. Nici inAcat *Kama Sutra.*

Privirea lui mA făcea să cedez de fiecare data.

— Promiţi?

— Da. Dar, sincer, am auzit cA priveliştea de pe Stâncă e unică. M-am gândit că ai vrea s-o admiri.

— Ei bine, presupun că nu ajung în Maroc decât o dată în viaţă, nu-i aşa?

— Absolut.

S-a dus şi s-a încălţat pentru drumeţie.

— Vrei să vii? am întrebat-o pe Brooke.

— în niciun caz. Nu urc până acolo doar ca să cobor iar. Dar o să te susţin de aici, mi-a zis şi a continuat să se dea cu cremă de protecţie solară.

Am luat-o pe drumul bătătorit care ducea spre vârful stâncii. în anumite locuri, a trebuit să ne căţărăm peste stânci, iar Paxton a profitat ca să mă atingă pe fund. însă nu mă plângeam.

Când am ajuns în vârf, gâfâiam, dar meritase, pentru că priveliştea era incredibilă. Se vedeau cascadele care începeau din vârful văii. Arătau uluitor şi puţin periculos. Am văzut şi piscinele. Toate aveau aceeaşi nuanţă marină care ne implora să ne scăldăm în ea.

— La ce te gândeşti? m-a întrebat Paxton, care m-a luat de mână când ne-am apropiat de margine.

S-a oprit înainte să înaintăm mai mult, pentru că ştia că mi-era teamă de înălţime. Până şi pământul cu pietricele părea instabil.

— Că ar trebui să înot când o să ajungem din nou jos. Vrei să înoţi cu mine?

— Sigur că da. O să te aştept după ce sar. O să tc aducă el acolo, bine? mi-a zis şi a arătat spre un membru al echipei de filmare.

Ceilalţi rămăseseră lângă piscină.

— Nicio problemă, am răspuns.

Şj-a pus casca cu camera GoPro, ca să-şi surprindă ^pectiva în timpul săriturii.

- Sunt nebun după tine. Ştii asta, nu-i aşa? m-a întrebat şi m-a sărutat.

..Te iubesc."

— Nici cu tine nu mi-e ruşine. Acum, du-te! Să ai o zi frumoasă la munca, dragule!

M-a sărutat din nou şi s-a dus lângă ceilalţi. Paxton, Landon. Penna şi doi dintre membrii juniori stăteau pe margine, aşteptând să le vină rândul.

M-am rugat ca toţi să ajungă în siguranţă jos, dar trebuia să am încredere că ştiau ce fac.

- Nu uitaţi să vă luaţi avânt. Dacă săriţi direct, o să vă loviţi de stânci, a strigat Paxton, moment în care m-am încordat.

- Ne vedem jos! a zis Landon, apoi şi-a luat avânt, a alergat şi a sărit de pe stâncă, dispărând m aer. *

Câteva secunde mai târziu, am auzit un z^or^) apă şi Renegaţii au aplaudat. Curioasă, am a< u mic în faţă Nu era distractiv dacă nu-i vedeam> când săreau. Au urmat cei doi Renegaţi jumon. nu a scos un ţipăt ascuţit, care m-a dus cu gan u supărat. . . - x

Apoi a sărit Penna şi mi-am ţinut respiraţia p când am auzit zgomotul şi vocea victorioasă.

- Ce adrenalină! Vino să te uiţi de aici. sigur, mi-a zis cameramanul. n j în

M-am apropiat de margine şi mi * a p stomac când am zărit piscina. Nu voiam Paxton când intra în apă. zâmbetul

El mi-a făcut cu ochiul şi mi- • oate a alergat

[l]«Pic lui Wilder, apoi a făcut câţiva paşi m – P aterizal [s]Pre margine şi s-a aruncat. S-a invăr i ‘

în apă cu picioarele înainte. Stâncile erau la patru m distanţă de el.

Slavă Domnului!

Landon a aplaudat de pe margine, dar eu n-am putut să respir până când Pax n-a ieşit suprafaţă. Am la tras aer în piept în acelaşi moment ca el.

— Hai să coborâm! mi-a zis cameramanul şi încuviinţat.

— O să fiu în urma ta.

Apoi m-am uitat la Paxton.

— Eşti bine?

— Absolut! Coboară-ţi fundul ăla mişto aici, ca să te ud.

— Paxton!

— Cu apă, evident. Doar cu apă, mi-a promis, dar îi vedeam zâmbetul ştrengar de la înălţime.

— Cum să nu! Cobor acum.

M-am dat în spate şi i-am trimis un sărut, după care m-am întors.

Am auzit o mişcare în spatele meu. Mai mult ca sigur era cameramanul, care se săturase să mă aştepte.

— Ai face bine să sari! şoapta sinistră m-a lovit concomitent cu lovitura în spate.

N-am auzit decât sângele care mi-a năvălit în cap şi pietrele care mi-au alunecat sub tălpi când am căzut spre marginea stâncii. S-a terminat înainte să-mi dau seama că a început, trecând dincolo de punctul de întoarcere.

M-am prins de tufişul de pe margine. M-am ţinut strâns de ramură şi am ţipat, pentru că lemnul îmi aluneca din mână şi îmi tăia pielea.

— Leah! ţipătul Iui Paxton părea foarte îndepărtat.

Umărul mi s-a smucit când mi-a resimţit toată

gre- utatea şi m-am lovit de faţa stâncii. O durere îngrozitoare mi-a explodat în obraz, dar nu mi-am dat drumul.

— Leahi a ţipat Paxton din nou, dar n-am reuşit să cot niciun sunet. Iubito, trebuie să le prinzi şi cu cealaltă mână. Cineva să se ducă la ea!

- Landon a luat-o deja spre vârf! a zis Penna.

Mi-am folosit toată forţa şi mi-am ridicat braţul stâng destul de sus cât să apuc ramura. Era subţire, în niciun caz nu avea cum să mă ţină. Am încercat să găsesc susţinere pentru picioare, dar nu era nimic de care mă puteam agăţa.

— Vorbeşte cu mine, Viteazo!

Doar teroarea din vocea lui Paxton m-a împins să scot un sunet.

— Pax!

Astea era vocea mea? Ceva umed mi-a curs pe braţ şi mâinile mi-au devenit alunecoase. Era sânge. Trebuia să găsesc ceva pe care să-mi pun piciorul.

Am alunecat, dar m-am prins de vârful crengii. Am reuşit să găsesc o mică ieşire în stâncă, unde să-mi sprijin picioarele. Mi-am înfipt piciorul drept şi am expirat uşurată.

— Cred... cred că am găsit puţin suport.

— Ţine-te bine! Landon e pe drum.

— Nu mă lăsa!

— Sunt aici, iubito.

Părea atât de departe – pentru că aşa şi era.

Ne luase zece minute să urcăm până aici. Landon n-ayea cum să ajungă în mai puţin de cinci. Trebuia sa rezist cinci minute.

Cu piciorul stâng am început să caut un loc în caic f mâ împing, ca să mai iau din greutatea de pe creanga şi Pe mâinile mele distruse. însă marginea nucă n-a mai pulBt să mă susţină şi a cedat. . .

; Am scos un urlet gutural şi am mişcat din pictare. Insă n-am dat drumul la creangă, deşi aveam ma.nile

lunecoase. Gâfâind
P^ea să mă salveze Concentrat ?e lemnul
nNu te uita în jos.”
Asta mă ţinuse în viaţă după accident.
um de am ajuns din nou aici?
Lemnul de la baza crengii a trosnit.
Ani ridicat privirea spre tufiş.
„Nu, nu, nu!”
— Pax, o să cedeze!

— Ţine-te bine! Ixi naiba! De ce nu avem o echipă de urgenţe cu noi?

Creanga s-a rupt la bază, parţial, şi am alunecat mai mult pe stâncă.

în acelaşi timp, am găsit o altă margine fix sub mine. Poate putea să-mi susţină greutatea…

Dar s-a sfărâmat imediat, iar sunetul mi-a omorât şi urma de speranţă pe care o mai aveam că o să supravieţuiesc. „Dumnezeule! Mama. Tata. Şi Paxton o să vadă totul.”

De data asta, creanga nu m-a oprit, ieşind cu totul din pământ. I-am dat drumul şi mi-am înfipt degetele în stâncă atunci când am alunecat.

Paxton mi-a urlat numele.

M-am prins de marginea reliefată, căutând o cale de salvare, dar impactul mi-a zguduit toate moleculele din corp. Am ţipat şi braţele mi-au luat foc, protestând împotriva durerii.

Inima a început să-mi bată din ce în ce mai puternic, până am realizat că nu era ea, ci paşii din apropierea mea.

— Ix*ah!

Faţa lui Landon a apărut la cel puţin trei metri deasupra mea. Era transpirat leoarcă şi roşu ca un rac.

— E în regulă, a gâfâit el.

— Ba nu e. Nu pot să mă mai ţin mult.

_ ştiu, dar eşti o luptătoare şi o să te scoatem de .id.a'inţeleS?

Am încuviinţat, prea speriată ca să mă mişc. Lan- don o analizat împrejurimile şi s-a aplecat mult prea mult peste margine. gj .

- Ai un punct de sprijin fix deasupra piciorului drept Nu trebuie decât să-l ridici câţiva centimetri.

L-am ascultat. Muşchii mi-au urlat, dar am reuşit să mă ridic pe margine cu ambele picioare. Mi-a susţinut greutatea dar, la cum au căzut bucăţi din ea, nu puteam să mă bazez că avea să reziste prea mult.

— Nu ştiu cât o să mă ţină.

Nu ştiam cât puteam *eu* să mă mai ţin.

— Ne aduce cineva o frânghie?

— Acum! a zis Penna.

— Ţine-te bine, Leah! a adăugat Brooke.

M-am concentrat pe pietrele aflate în faţă, dar în mintea mea, şi-au schimbat culorile şi textura, până când nu mai eram pe o stâncă în Maroc. Mă transportasem înapoi în maşină, cu Brian şi corpul lui care ardea sub mine.

• Dă-ţi drumul! N-o să vină nimeni după tine. Nu Poţi să te ţii pentru totdeauna. Dă-ţi drumul şi o să se termine totul. Durerea. Teama. Totul. El e deja mort."

Dar sub mine nu era Brian. ci Paxton – pe care-l jubeam — şi care era viu. însă opţiunea mea era aceeaşi. u eram destul de puternică să mă ţin la nesfârşit şi nu eram nici destul de curajoasă să-mi dau drumul, aşa Ca arn atârnat în incertitudine, cum am făcut şi în ziua acc«dentului.

• ~ Leah, nu pot să ajung la tine, din cauza unghiului

care te afli. Stai pe singurul punct de sprijin şi. daca o $_{s}$ ^{00} | ^{r}« ° să-ţi strivesc degetele, ceea ce ar fi împotriva °Pului salvării tale, nu crezi? a întrebat Landon.

Iu» 7 ^{Da}∗ $^{asta\ ar}$ putea, într-adevăr, să înrăutăţească '"^le, am spus eu.

~p,™S“,2n",ra N" =* ™

— Da.

rând A spus.° a|ât de calm’ că nu m-am panicat ah când m-am uitat la el, deşi piatra s-a sfărâmat şi *mai m"?* sub picioarele mele.

‘»"naimul t

- Nu o să rezist până o să ajungă frânghia aici

— Nu.

Privirea Iui era blândă şi imperturbabilă.

— Leah, te descurci grozav. Ţine-te bine, iubito! a strigat Paxton.

— O să mor? l-am întrebat pe Landon. de parcă el deţinea răspunsurile universului.

— Nu, dar va trebui să dai tot ce ai. Eşti pregătită?

— Paxton n-ar trebui să mă vadă aşa.

— Nu pleacă nicăieri. De asta eu sunt aici şi el a rămas jos, aşteptându-te. Va trebui să ne mişcăm repede, până nu rămâi fără forţă.

S-a uitat în spate şi a vorbit cu cineva, apoi şi-a întors din nou privirea la mine.

— Echipa a ajuns. Nu au nicio frânghie, Leah, I'oru depinde de tine. ,

Nu ştiam la ce se gândea, dar abia mai rezistam* mă ţin, cu atât mai puţin, nu eram în stare de acro a • Iar Paxton... avea să mă vadă căzând. El avea sa aj primul la corpul meu ciopârţit.

— îl iubesc pe Paxton. Nu i-am spus-o nicux* ă dar îl iubesc. stirf-

— Ştie. Chiar dacă nu recunoaşte, o ştie. TOP

* Emanaţi iubire când sunteţi în aceeaşi cameră, u poate s-o observe.

— Nu vreau să mă vadă cazând.

- Leah, ascultă-mă! N-o să mori. îţi interzic. N-o $-0 pierd pe iubita celui mai bun prieten al meu din cauza unei sărituri în Maroc. Nu aşa se termină povestea ta şi nici a lui. M-ai înţeles? O să fie distrus dacă o să ţi se întâmple ceva, aşa că, dacă nu poţi să lupţi pentru tine, luptă pentru el. Ne-am înţeles?

Am înghiţit în sec, iar braţele au început să-mi tremure de epuizare.

— Pax! a strigat Landon.

— Da? E bine iubita mea?

— Trebuie să sară, Pax.

Landon nu şi-a mutat privirea de la mine când a zis-o.

— Spune-mi că glumeşti! am ţipat eu.

— Bine! a strigat Pax în acelaşi timp.

— Trebuie să se întâmple repede, pentru că rămâne Iară forţă.

— Eşti în regulă cu asta, Viteazo? m-a întrebat Pax.

— Nu! am ţipat, iar piatra de sub picioarele mele a mai cedat puţin.

Nu aveam cum să mă susţin doar în braţe dacă pia- fra se sfarâma complet.

— I.eah, concentrează-te pe vocea mea! Poţi să o faci. Va trebui să-ţi iei avânt şi să sari în spate, ca să eviţi pietrele de sub tine. Ai înţeles? m-a întrebat Landon. fără [Sd]‘Şi mute privirea de la mine.

— Pietrele înseamnă moarte sigură, nu-i aşa? am mtrebat». eu vocea vlăguită.

~ Şi apa înseamnă siguranţă. Apa înseamnă Pax- [lon]- Ai înţeles?

O urmă de teamă s-a strecurat în ochii lui Landon [ea]nd degetele mi-au alunecat încă un

centimetru.

— Ce trebuie să fac? am strigat.

- împmge-te în picioare cât de tare poţi «u drumul, iubito. Trebuie să cobori cât de drept pot' r O să te doară când o să aterizezi în apă, dar o să fi k- ? strigat Pax. ‘ nebl ne, a

.,i)ă-ţi drumul. Dă-ţi drumul şi totul o să se mine." Dar de data asta, să-mi dau drumul însemn dau tot ce aveam. De data asta, să-mi dau drumul put^ ori să mă omoare, ori să mă salveze.

— Nimeni nu poate să facă asta în locul tău. Dumnezeule, cât aş vrea să pot. Dar sunt aici, Leah. Nu p|ec nicăieri, ai înţeles? O sa reuşeşti, mi-a promis Landon, pe un ton calm.

M-am uitat în jos pentru prima oară.

„La naiba. O să mor." Distanţa ar fi putut la fel de bine să fie de doi kilometri. M-a cuprins panica şi privirea mi s-a înceţoşat, înnegrindu-se complet în stânga şi în dreapta.

— LEAH! Ascultă-mi vocea! împinge-te cu picioarele şi sari acum!

Am inspirat adânc şi vederea mi-a revenit la normal. Mi-am întors capul spre stâncă. Nu o să renunţ, nu o să leşin şi nu o să mor. O să-mi decid singură soarta. Chiar dacă reuşeam sau nu, avea să fie alegerea mea.

Şi nu aveam de gând să devin tragedia lui Baxton.

— Bine! am strigat pe un ton puternic, în contradicţie cu senzaţia din braţele mele.

— Poţi să faci asta! Pax te aşteaptă jos, mi-a pronws Landon.

Am încuviinţat, m-am lipit cât am putut de mult de stâncă, am spus o rugăciune şi apoi m-am împins cu toata forţa pe care o aveam.

Mi s-a pus un nod în stomac, iar braţele mi se nu$ cau în cercuri, de parcă puteam să încetinesc cădere^ Pământul s-a apropiat cu o viteză

ameţitoare, iar perete canionului parcă zbura pe lângă mine, în ceaţă.

Durerea mi-a cuprins picioarele, mi s-a urcat pe te şi a ajuns la cap atunci când am atins apa şi apoi scufundat în ea. .Ai evitat pietrele."

Mi-a intrat apă în nas şi am început să dau din mâini şi picioare cu toată energia care îmi rămăsese. Când am început să mă ridic la suprafaţă, nişte braţe puternice m-au prins de talie şi m-au tras în siguranţă.

Am inspirat adânc aer în plămâni, dând afară apa care-mi invadase nările.

— Te-am prins, iubito! Te-am prins! mi-a şoptit Paxton, fără oprire, pe când mă ducea la ţărm.

Spatele meu era lipit de pieptul lui.

Mă aflam în braţele lui. Realizarea mi-a adus cu sine o senzaţie profundă de relaxare. Supravieţuisem. în clipa aia, muşchii mei pur şi simplu au cedat.

Nişte mâini m-au luat de lângă Paxton şi m-au întins pe ceva moale, apoi Pax era din nou deasupra mea. Avea ochii de un albastru mai intens decât cerul. Aproape îl pierdusem. Aproape mă pierdusem.

Am auzit un zgomot pe fundal. în dreapta era Bro- oke, care plângea.

— Ix>ah$_3$ Iziah, Leah!

Paxton mi-a rostit numele, plimbându-şi mâinile peste faţa, buzele şi braţele mele.

— Dumnezeule, Leah, am crezut că... Dar eşti bine. Eşti bine.

S-a uitat în ochii mei, căutând ceva, şi tot ce voiam cu disperare era să-i alin panica din privire.

~~ Te iubesc, Paxton!

Trebuia să i-o spun. Voiam să ştie ce însemna pen- tru mine şi nu-mi păsa ce părere avea despre mărturisii ea mea.

— Leah!

Mi-a spus numele de parcă era o rugăciune şi m a Ual *n braţe, tremurând.

- Nu pot să te pierd. Eşti totul pentru mine
- E bine? a întrebat Landon, ieşind din

— Da, datorită ţie. ''

- Ea a dus tot greul. Leah, chiar eşti viteaz Landon. * ™eăzăă« a spUs

A luat un prosop de la Penna şi mi l-a înfăşurat în jurul spatelui.

— Nu mulţi ar fi putut să se prindă cum ai facut-otu ca să se susţină. Asta da aventură!

Aventură! M-am uitat în vârful stâncii, care părea şi mai sus din unghiul ăsta. Nu aveau cum să fi văzut ce s-a întâmplat.

— Paxton.

S-a aplecat şi m-a sărutat.

— lx?ah?

— Nu m-am împiedicat. Am fost împinsă, am şoptit cât de încet am putut.

O licărire sălbatică i-a apărut în ochi şi ştiam că de data asta nu mai putea să nege. Aveam un trădător printre noi.

Capitolul 24

LEAH

ÎN LARG

în noaptea aia, Paxton m-a ţinut strâns în braţe, înfăşurat în jurul meu ca un cocon. Nu a acceptat un refuz. Pur şi simplu, m-a dus în camera lui. m-a imbrâcat în tricou] şi boxerii lui şi s-a băgat în pat lângă mine.

Era trecut de miezul nopţii şi. în ciuda căldurii lui şi a epuizării mele, nu puteam să adorm.

— Ţi-e foame? Vrei să mai comand mâncare? Să iau o pastilă de dormit de la asistentă? Să-l chem pe doctor?

M-a tras mai aproape de el. atent să nu-mi atingă mâinile bandajate.

'"Nu vreau să dorm.

— Dar trebuie. Corpul tău e epuizat şi are nevoie de odihnă.

— Nu vreau să am acelaşi coşmar, am şoptit.

M-a sărutat pe creştetul capului.

— Vreau să-mi povesteşti ce ţi s-a întâmplat. Nu trebuie s-o faci, dar vreau să ştiu mai multe. Când te-am yâzut atârnată de stâncă şi ştiam că nu pot să ajung la Dumnezeule, Leah, mi-a fost o frică teribilă. Am ?ut momentul în care aproape ai cedat.

. Am inspirat adânc, ca să mă calmez şi să-i savurez Mirosul.

- Ne întorceam de la o n~tro.
cateva beri, dar nu era beat. Brian
cut ci"?13 °C^1Or mi a apănit ch>Pd lui ZâmK-.
cut. Cat de uşor uni era să fiu cu el. zSarnb«uipi,
• , ~ A_VTUt's ă o luăm pe drumul din câni™.
lai lung) Işi adora maşina şi tocmai ii pusese can^
noi, dar drumurile erau alunecoase de la ploaie
Paxton m-a strâns în braţe, ficându-mă să ~
m siguranţa. „ să mă
sunt

I-arn spus să încetinească, dar mi-a zâmbit « mi-a zis că se descurcă. Să am încredere în el Şi am avut Am fost împreună în ultimul an de liceu. Dar nu a încetinit la timp când a intrat în curbă şi maşina a alunecai apoi am trecut de parapet.

Am închis ochii, dar imaginile erau şi mai vii în mintea mea, aşa că i-am deschis din nou şi m-am întors, ca să-i văd faţa lui Paxton, nu pe a lui Brian. M-am concentrat pe curba bărbiei lui, la conturul gurii. Mi-era teamă că dacă-i vedeam ochii, nu mai puteam continua.

— Primul impact a fost putemic. Nu-mi amintesc decât golul din stomac când am căzut şi apoi ne-am oprit brusc. Mi-am recăpătat cunoştinţa peste câteva ore.

Paxton mi-a aranjat părul după urechi, dar nu a spus nimic. Doar m-a ascultat.

— Când m-am trezit. Brian era blocat în scaun de o creangă groasă cât braţul meu. Era mult sânge... atât de mult sânge. Era deja mort. Nu ştiu cât am plâns, suspendată de centura de siguranţă, dar a părut o eternitate După ce mi-am revenit, am văzut că uşa era blocată, dar puteam să ies peste Brian... însă nu puteam să mă ca^r- Nu puteam să-l folosesc drept sprijin ca să trăiesc, când e tocmai murise. Telefonul îmi zburase din mână şi. caiu l-am auzit sunând de pe bancheta din spate, am crezut c. o să fie mai bine pentru el dacă îmi deschideam centura şi mă duceam spre telefon.

Puteam să chem ajutoare. Par schimbarea greutăţii...

închis ochii şi am resimţit totul. Paxton m-a it it |* plco**P[c]' ancorându-inft în prezent.

_ Schimbarea greutăţii a flcut ca maşina să cadă hn no[11]* mai jos, până ne-am lovit de un bolovan masiv, ¿»m ci o minge de ping pong, lovindu-mă de lot şi tuAtr Picioarele .. mi-iiu ieşit prin parbriz.

Paxton a şuierat şi m-a sărutat apăsat pe frunte, de IKirrâ putea să-mi aline durerea. în mod ciudat, chiar a ftcut-o.

- Pupă... După ce am reuşit să intru din nou în maşină, am ştiut că trebuia să ajung pe marginea de lângă noi. Echilibrul maşinii era precar. Voiam să-l iau şi pe Brian cu mine, dar era în continuare blocat pe scaun, din cauza crengii.

Am deschis ochii, dar i-am menţinut asupra bărbiei lui Paxton.

— Nu ştiu cât am stat acolo. Probabil câteva ore. De fiecare dată când mă mişcăm, se mişca şi maşina, aşa că atunci când mi-am făcut curaj să ies, să mă caţăr peste Brian. am reuşit fix înainte să cadă maşina în prăpastie. N-am avut timp să încerc să-l scot. Nu puteam să-i dau mamei lui nici măcar cadavrul lui Brian.

- N-a fost vina ta, a zis el încet, aducându-mă înapoi în prezent şi smulgându-mă din locul în caic amin i rile nu voiau să-mi dea drumul.

l-am ignorat justificarea. Unele răni nu aveau să se vindece niciodată. .

— Marginea stâncii era destul de lata cat s>< '"'[l] [n] P* ea, dar nu-mi încăpea decât funduI. [Cum] i.^[lte] să-mi folosesc picioarele, m-am agăţat de P[K 14] . [1] .

m-am rugat să nu leşin de la durere. Peste alu – . ore, maşina a căzut încă o dată şi a iz ucn [de] Mă pregăteam să-mi dau drumul când a v salvare.

“ Iubita mea!
M-a strâns şi inai tare în braţe.

- M-am gândit de atâtea ori să-mi ,4 să renunţ. Toată viaţa mă pregătisem pei <Jn,rnu’. imense, cum ar fi facultatea şi ce voiam £ fac eu°^? C°le,e Dar marginea aia m-a învăţat mai multe în câteva oi-ed"[1]?- am înv aţat în primii 18 ani de viaţă. Cele mai grele – mficattve – bătălii sunt cele pe care le avem cu noi& împotriva temerilor noastre, slăbiciunilor, aşteptărilor li truse, legate de cum credeam că o să arate viitorul. Aproaw le uitasem până azi, când a trebuit să fac aceeaşi alegere.

Paxton n-a spus nimic, doar m-a mângâiat pe pâr.

— Picioarele... mi s-au infectat şi din cauza asta am avut tot felul de probleme cu drenarea şi vindecarea oaselor. Felul în care arată îmi aminteşte în mod constant câ n-am avut curajul să ies din maşină când ar fi trebuit şi câ eu am trăit, iar Brian a murit.

— Cicatricile sunt dovada puterii tale.

Am ridicat din umeri.

— Aşa am întâlnit-o pe Rachel. Amândouă eram în biroul ortopedului. Eu pentru picioare, ea pentru că-şi rupsese braţul. Ne-am apropiat când ne-am dat seama că în toamnă aveam să mergem amândouă la Dartmouth. Rachel e opusul meu. E sălbatică, iar eu prefer siguranţa. E impulsivă, iar eu sunt raţională. Ea m-a ajutat să merg mai departe. în primul an, suferinţa era copleşitoare, coşmarurile prea realiste şi atacurile de panică crud de frecvente... Ştiu că ea m-a ţinut în viaţă. Nici nu-mi vine să cred că acum sunt aici, fără ea.

Paxton mi-a întors capul spre el, dar nu puteam sa-i citesc expresia de pe chip.

- Mă bucur că ai făcut-o. Nu-mi imaginez cum fost ar fi fost ultimele luni fără tine. Fiecare secundă a incredibilă.

— Chiar şi ziua de azi? am glumit eu.

— Mai ales ziua de azi.

M-a sărutat uşor, dar cu o urmă de care disperare nu fusese prezentă mai devreme.

M-jun simţit vulnerabilă. Expusă.

1 p.ixton. îmi spui mai multe despre Nick? El e cel i-diMt. nu-iaşa?

’ \ făcut ochii man, dar a încuviinţat.

— Tripla rotire a fost mereu cascadorii! pe care a «rsat-o. Ca un idiot ce eram, l-am provocat. I-am spus o să-mi iasă mie primul. Nu era pregătit şi. dacă e să fiu Sincer, nici eu nu eram. După accident, n-a vrut să vadă pe nimeni, nici măcar pe Brooke.

— Brooke?

— Da. Au fost împreună ani întregi. S-a închis în el şi ne-a dat pe toţi la o parte, iar noi i-am respectat decizia. Ne-a contactat când a auzit de documentar. Asta era şi ideea. A fost o mană cerească.

— Serios? în ce fel?

— Tot echipamentul a fost creat de Nick. Elementul pe care îl folosesc ca să-mi iau avânt e gândit de el. A înţeles de ce facem ceea ce facem şi a vrut să fie inclus.

— De ce? Riscaţi foarte mult.

— Nick nu era înstărit, ca noi, restul. Ne-am întâlnit în parcul de skateboard când eram mici şi ani devenit Renegaţii Originali, iar stilul nostru de viaţă nu fi uşor... sau ieftin. După accident, deşi noi n-ani spus nimic, a ratat spectacole, a pierdut sponsori, apoi totul [s‘a] dos pe apa sâmbetei. Lan don şi cu mine putem să-l ajutăm financiar, dar n-avem ce face în legătură cu cpresia lui sau cu modul în care vede viitorul. însă documentarul o să-i ofere o nouă şansă în domeniul pe [c]are-| iubeşte şi o să-i permită nu doar să se întreţină [S|]ngur, dar şi să-şi reconstruiască viaţa. Ştiu că nu- [c]unoşti, dar Nick mi-e frate precum Landou şi p"“- ca Penna. Toată treaba asta a început cu noi patru £ Putem să stăm

pe margine şi să vedem cum IŞI ^r< Î‘ controlul mai mult decât a făcut-o deja. În P “Ş- r °^s®rvat o schimbare imensă de când ni *-•' <>' •

* Acum ne sună şi e entuziasmat de echipame

cascadorii. Are credit de producţie een| – tar Asta a fost înţelegerea secretă penare” d∘CUn,«n- cu tata. De aceea, filmul e produs di el şi ¡1"’, ftcu,-o controlează pe mine. Ş ’ ‘mPl'cit, n,a

— Cine ştie toate detaliile astea?

- Doar tata .Penna, Landon şi cu mine. Nick rnf să vorbească cu ceilalţi, mai ales cu Brooke. fuzâ

Am încuviinţat şi m-am ghemuit la pieptul lui csi dura lui era delicioasă şi emana o aromă irezistibila " ocean, Paxton... şi acasă. ’ d

— Şi nu poţi să opreşti documentarul.

Toată seara spusese că o să pună punct proiectului.

— Nu. îl iubesc pe Nick, dar tu...

— O să supravieţuiesc. Înţeleg vinovăţia pe care o simţi, chiar dacă nu e justificată. Dacă aş fi avut ocazia să-l ajut pe Brian... Dar n-o am, iar tu faci asta pentru Nick. Dacă vrei să mergi mai departe cu proiectul, eu te susţin. Dar mi-e foarte teamă că o să păţeşti ceva, aşa că trebuie să aflăm cine ne-a pus gând rău şi cine are cel mai mult de câştigat din oprirea documentarului.

— Leah, dacă tot suntem singuri, trebuie să te întreb. Când ai căzut, pe cine ai văzut jos? Trebuie să începem să excludem oamenii.

Am închis ochii şi am încercat să-mi amintesc imaginile pe care le blocasem toată după-amiaza.

— Pe tine. Landon era deja la ţărm, dar l-am văzut lângă Penna. Cred că şi Bobby era jos. O parte din echipa de filmare. Ştiu că am văzut-o pe Brooke pe pătură şi mai era şi Micul John pe undeva.

— Am înţeles. Şi Zoe?

M-am încordat. Oare vocea fusese a unei femei. Sunase ca un mormăit, dar ar fi putut să fie

forţat.

— Nu-mi amintesc. E posibil ca ea să fi fost tot ios Nu vreau sâ o acuz, pentru că n-am fost atentă când cădeam şi credeam că sunt în pragul morţii.

_ Chiar că în pragul morţii. Nu mai spunem nimic re asta. bine? Vorbim doar cu Penna şi Landon, da? ihvir în ei mai am încredere. Şi o să te muţi cu mine. Nu vreau să avem discuţii.

Ştiam că ar fi trebuit să mă împotrivesc, să fiu independentă. dar îmi era prea bine în braţele lui. Mă simţeam protejată.

— Bine.

Medicamentele de durere îşi făceau, în sfârşit, efectul. Totul devenea înceţoşat.

— Culcă-te, Viteazo!

Mi-a dat părul la o parte de pe frunte.

Pleoapele mi-au devenit greoaie.

— în noaptea accidentului, m-am ţinut strâns, pentru că ştiam că dacă-mi dau drumul, o să ajung alături de Brian.

— Am înţeles.

A continuat să mă mângâie pe păr. Masajul era liniştitor şi mă îmbia la somn.

— Azi, mi-am dat drumul pentru că ştiam că o să ajung la tine.

M-a strâns tare ia piept. Pe când adormeam cu ritmul inimii lui în urechi, mi-am dat seama ca eră prima noapte când stăteam în acelaşi pat, fără să facem sex. Cu toate astea, era cel mai intim moment pe care îl trăisem cu el.

— Azi n-am spus-o doar din panică. Chiar te iubesc, arr> şoptit.

Am adormit înainte să-mi răspundă, dar mi-am dat ^ania că mai devreme nu-mi spusese că mă iubeşte.

Capitolul 25

PAXTON

!N LARG

— Cum se simte? a întrebat Penna când ne-am strâns pe punte.

Era aproape 3.00 dimineaţa, dar nu puteam să dormim, Landon s-a rezemat de balustradă, cu braţele Încrucişate la piept, şi eu stăteam în locul liber. Formam trei laturi ale unui triunghi care în trecut fusese un pătrat.

— A adormit. în sfârşit. Cine naiba a împins-o?

— Nu ştiu, dar trebuie să aflăm. Cine mai ştie că a fost împinsă?

— Doar noi. a răspuns Landon. destul de incet.

— Noi şi persoana care a împins-o, l-am corectat.

Abia puteam să-mi controlez furia care-mi străbâ- ţ[ea] corpul şi implora să fie eliberată ca să distrugă totul în jur. dar mai ales persoana care a rănit-o.

— Bun, hai sâ analizăm situaţia. Eu eram pe mal, tu [erai] în apă. Landon era fix lângă mine, a spus Penna. îmi «nuntesc că Micul John a strigat după ajutor din spatele

M
l

Lângă el era Brooke. Putem s-o întrebăm şi pe ea. «ar e destul de afectată Cred că i-a reamintit prea mult de acc>dentul lui Nick.

— E de înţeles. Mai erau acolo nişte MI l-uri, dar nu ’ost prea atent la ei. a spus Landon.

M
l

- Ai trecut pe lângă cineva când ai »|nr, vârf? a,er** sPl>

- Da, pe lângă nişte membri ai echipei de fii cei care urcaseră cu noi. Se aflau cam la jumătatea 1
lui când i-am întâlnit, dar auziseră ţipetele şi se în? rUn,u' Am trecut pe lângă ei. ceau_

— Vreau să le aflu numele, chiar dacă trebuie <3 aliniem pentru asta. De cine vă mai amintiţi? S '*

Penna s-a încruntat.

— Nu ştiu unde erau Zoe sau Bobby, dar ştiu că n-au urcat odată cu noi.

— Bobby a sunat după ajutor. îmi amintesc vocea lui, dar nu mai ştiu când, a zis Landon.

— Cine ne scapă?

— Nu ştiu. Erau mulţi oameni acolo, a intervenit Penna.

— Persoana care a împins-o ar fi putut să se ascundă. Am alergat atât de repede, că nu m-am uitat în stânga şi-n dreapta. Ar fi putut să ajungă jos chiar înainte ca Leah să cadă în apă.

— Sunt prea mulţi oameni ca să putem restrânge lista. La naiba! Ce vieţi să facem? Vreţi să punem punct documentarului?

— Nu, am răspuns la unison.

— Am hotărât că o să-l ducem la capăt pentru Nick, a spus Penna.

— N-o să permit ca toată treaba asta să-i fure încă ceva, a adăugat Landon.

Ştiam ce vor spune şi am oftat.

- înţeleg, dar nu voi aţi fost ţintele. Nu-mi pasă de
mine, dar au atacat-o pe Leah. Ea... Nu pot să permit sa > se întâmple ceva rău, am reuşit eu să zic, în ciuda nodu u din gâL I ca-

— Au folosit-o împotriva ta, asta e singura exp [1C] ţie. Leah n-a deranjat pe nimeni.

- Di».

Am ştiut-o din clipa în care mi-a zis că a fost ftnp‘nsâ .....

Landon a încuviinţat şi s-a uitat la Penna.

- Dacă au atacat-o pe Leah ca sâ ajungă la Pax- ton. trebuie să stai cu ochii pe Brooke. Ar putea fi şi ea o ţintă, ca să te dea peste cap pe tine. Toată lumea ştie cât de apropiate sunteţi.

în ochii lui Penna s-a citit spaima.

— Cine ne-ar face una ca asta?

- Nu ştiu, dar de acum incolo, o să avem două sesiuni de antrenamente. MTI-urile vor avea antrenamentele lor, iar ale noastre vor fi restricţionate doar pentru Originali şi Micul John. Camerele de filmat şi Bobby n-au decât sâ se ducă naibii. O să facem cascadoriilc, dar fiecare o să se ocupe de echipamentul său şi o să menţinem cercul cât de restrâns posibil. Şi nu-mi pasă cât de mult il iubim pe Nick, o să oprim totul dacă o să mai apară vreun accident. Nu merită să ne riscam vieţile şi el ar fi primul de acord cu asta.

Amândoi au încuviinţat şi au apucat-o spre camerele lor.

Eu m-am băgat din nou în pat, am luat-o pe Leah în »rate şi respiraţia ei m-a calmat. Era bine. Rănile aveau să [1] se vindece. Avea să-şi revină.

Nu eram sigur că eu o să-mi revin. Una era să-mi rţsc viaţa, dar în niciun caz n-aveam de gând s-o risc pe a [e,‘] după ce, în sfârşit, am găsit-o. Trebuia s-o protejez.

«Spune-i de ce e aici cu adevărat şi o sa plece ime- [d‘at] de lângă tine.’

- .. ^“[ani] încordat şi am simţit un fior rece pe şira spi- *3ni când m-am gândit ce expresie ar face când ar realiza [e] i-am ascuns. Dar cel mai sigur loc

pentru ea era lângă ,ne. aşa că trebuia să-mi păstrez secretele încă puţin.

. . teamă cum n-am mai simţit niciodată mi-a inghe-

^ngele în vene şi mi-a paralizat plămânii. Chiar daca

puteam s-o protejez, lucru pe care oricum av • ia un moment dat, va pleca. Voi pierde pacea ţişarea ei, iubirea... Tot ce reprezenta ea. * dSta' WILDER

Era de-a dreptul ironic. După atâta timp persoana pe care nu eram dispus să risc s-o pi. S|S*!n dorinţa de a face o cascadorie, iar la final nu puteâ ^f din mea. lea

Am tras-o mai aproape şi i-am inspirat parfum Am încercat s-o imprim în plămâni, în fiinţa mea. şi g exersat toate scuzele posibile care ar fi putut s-o ţină afeturi de mine când situaţia avea să explodeze.

Dar, pentru moment, nu trebuia decât s-o ţin înviafe

— Dacă o să mai derapezi o dată, o sâ-ţi pierzi bucăţi din piele, mi-a zis Penna, când am îndreptat motocicleta din nou.

Pista sud-africană era pustie, cu excepţia noastră. După tot ce s-a întâmplat în Maroc, ne-am pus în aplicare înţelegerea şi am interzis ca ceilalţi să participe la antrenamentele Originalilor. Nu-mi păsa dacă pe la spate spuneau că mă port ca o divă. Pentru mine, nu conta decât să-i protejez pe cei dragi.

— Am aterizat bine la majoritatea sărîturilor.

Mi-am scos casca şi pe ceafa mi s-a scurs traflSpt raţia. Nu era prea cald în Cape Town, dar mă coceam cauza echipamentului de protecţie.

— Majoritatea nu e acelaşi lucru cu toate, a Landon.

El i-a luat partea lui Penna, atât verbal, cât şi P postură. Amândoi stăteau cu braţele încrucişate la P1Cp^e

— Asta e ultima rampă pe care o avem înainte Abu Dhabi, aşa că... Ce recomandări aveţi?

— Pune punct evenimentului. încearcă o ca$c[a] mai uşoară, a zis Penna.

_ Avem nevoie de asta pentru film.

_ Nu avem nevoie de un alt Renegat în scaunul cu rotile.

— Ce vreţi? a întrebat Micul John, care a venit cu Leali alături.

Renunţase la două zile de safari ca să stea cu mine cât mă antrenam, în timpul studiilor pe teren. Nu suportam că alesese asta, dar în acelaşi timp, o adoram.

M-a atins pe braţ şi m-a privit îngrijorată, cu ochii ei precum caramelul.

— Nu ştiu. Ştiu cum se face, dar n-o să mai am o altă şansă să exersez până ajungem în Abu Dhabi. Ce părere ai? am întrebat-o pe Leah.

A expirat îndelung.

— Cred că sunt ultima persoană care ar trebui să-ţi dea sfaturi în legătură cu munca ta. Dar ştiu că eşti epuizat şi oamenii obosiţi sunt neatenţi. Având în vedere că, pentru tine, neatenţia nu e o opţiune, sunt de părere că trebuie să le odihneşti.

«P* psir *

— Nu suport când foloseşti logica împotriva mea.

Zâmbetul ei mi-a făcut inima să bată cu putere.

— Unul dintre noi trebuie s-o facă.

— Cred că are dreptate. Ai exersat destul, iar cele două zile de antrenament pe care o să le avem în Abu bhabi o să solidifice trucul pentru spectacol, a spus Landon.

— Mai vrei să transmitem în direct? a întrebat Penna.

*" Eu sunt de acord, dacă sunteţi şi voi. Anul ăsta nscăm foarte mult. Nici măcar nu ştim dacă

programul [e] studii o să ne dea săptămâna suplimentară de care ’[Vcm] nevoie pentru Jocurile X din ianuarie. Trebuie să [dUce]m [tolu| |a următoru| nive]i. N-O să fie îndeajuns sa [he] filmăm sărind. Avem nevoie de cascadoriile smcrom- '*[te] pe care le-am exersat şi de alte trucuri ca să mearga

totul cum am planificat. Avem nevoie de rotirea

tripla ‘ Landon a încuviinţat primul, apoi

Penna. — Bine.

— Puteţi să exersaţi şi în Madagascar? a întreh.. Leah.

.Am dat din cap.

— în prima zi avem excursii cu şcoala şi în a doua o să sărim cu paraşuta. Nici măcar n-avem acces la echipamentul care ne trebuie.

— Atunci, o să poţi să te odihneşti şi să ai grijă să nu-ţi rupi nimic când sari din avion, a spus ea cu seriozitatea unei profesoare, uitându-se la ceas.

Nu mai avea mâinile bandajate, dar tot se vedeau zgârieturile din palme, provocate de crengile de care se ţinuse.

— Pune-ţi jucăriile la loc! în seara asta, trebuie să studiem pentru testul de mâine la religiile lumii. în plus, am nevoie de timp extra ca să pot învăţa la fizică.

Am scâncit Era fenomenal să o am alături la antrenamente şi puteam să suport consecinţele. însă nu suportam că îi furam ei timpul. Nu suportam ideea că o trăgeam în jos.

— Ce zici dacă te duce Landon înapoi? Mai am nevoie de câteva minute cu motocicleta. Aşa o să poţi şi tu să lucrezi.

— N-am nevoie de escortă.

I-am luat mâna şi am sărutat-o pe una dintre cica- tricile proaspete, rozalii.

— Ba, pardon. Te rog, mergi cu Landon, pentru mine.

A cedat.

— Bine. Grăbeşte-te, da?

Am sărutat-o cu pasiune.

- Absolut. îmbracă-te cu ceva sexy şi o să vm şi mai repede.

— Sigur, atâta timp cât pantalonii de yoga şi hano- ţi se par sexy, a pufnit ea. Pa, Pax!

Mi-a fîcut cu mâna şi a plecat cu Landon.

- Ador pantalonii de yoga. Sunt uşor de dat jos.

Eram pregătit să alerg după ea când mi-am imaginat cum ii trăgeam materialul peste fund.

- Doar dacă o să studiezi! a strigat, după care a dispărut.

O parte din soarele meu a apus odată cu ea.

— Ştie? a întrebat Penna, în timp ce ne îndreptam spre motociclete.

— Ce anume?

— Ştii foarte bine ce.

— Nu ştie. Ar strica totul.

Am dat la o parte capacul uneia dintre cutiile cu echipament şi am început să împachetez.

— Şi nu ai de gând să-i spui? E aiurea, chiar şi pentru tine.

M-am oprit şi am privit-o.

— O să mă părăsească, amândoi ştim asta. Şi, dacă n-o să vorbească cu mine, nu pot s-o protejez de persoana care ne vânează.

— Pax...

⁻ Nu, nu vreau să aud. Ştiu că e un dezastru. Mai [arn] doar câteva săptămâni cu ea înainte ca totul să iasă 1^ iveală şi n-o să renunţ la ele. Nu-mi pasă dacă asta mă face un nemernic şi mai mare. Poate dacă o să am parte [e] f'mpul ăsta cu ea, pot s-o conving să nu mă părăsească când o să se afle totul.

~ Te simţi vinovat?

' Poftim?

- în primul rând, nu mă refeream la *asta.* Dar ea, "J[54] «■ Părăsească, aşa cum şi trebuie. Dar te iubeşte, dec. P[0]"'* ai o şansă.

Atunci la ce naibii te referi? am în»r t
bandu-mi mâinile prin păr. tre bat, pli^
. CU Cât ne a]ro Piam de al doilea trimestru <■ J-eneam
m al paranoic şi mai dispera. să n.o

Când o să-i spun ce? am repetat eu

— Că eşti îndrăgostit de ea, idiotule. Am clipit, apoi am înghiţit cu noduri.

— Dar nu sunt...

Sau eram? Presiunea incredibil de dulce din piept felul în care nu puteam să respir complet decât dacă o atingeam, dorinţa continuă de a o face să zâmbească...

— La naiba!

— Era timpul să te prinzi şi tu.

M-am uitat la prietena mea.

— Ce vrei? Noi, restul, ne-am dat seama destul de repede. Probabil până la Barcelona şi clar până în Mykonos. Există un motiv pentru care nu eşti bun la poker. Şi nu e vina noastră că eşti mai lent când rine vorba de revelaţiile emoţionale.

— Şi acum ce naiba fac? am întrebat, ducându-mi mâinile la ceafa.

Iubirea era singura emoţie după care n-am alergat niciodată. Singurul val de adrenalină pe care nu mi-am dorit să-l simt. Dumnezeule, era grozav, dar avea să devină îngrozitor când o pierdeam.

— Spune-i! Sărut-o! Roagă-te să treci cu bine prin furtuna spre care te îndrepţi, apoi căsătoreşte-te cu ea şi faceţi copilaşi Wilder drăguţi.

— Cum să nu? Şi, dacă tot fac asta, o să transform şi un dovleac în trăsură şi alte nebunii din poveşti.

De ce m-am îndrăgostit de Leah? Iubirea era teribilă. Distorsiona lumea, te făcea să promiţi lucruri precum eternitatea şi apoi să ceri scuze

când eternitatea devenea doar: *a fost un deceniu drăguț, nu crezi?* Dragostea ducea

case separate, înţelegeri de custodie şi vieţi li f"KaîÎ cap Iubirea era o nebunie temporară care avea toată viaţa.

Tu ar trebui sâ fii prinţul, nu zâna cea bună, dar ¿u că arăţi senzaţional în rochie, a glumit Penna. rin când a realizat că *nu* m-am amuzat deloc, a oftat.

- E iubire, Pax. Unii oameni îşi petrec întreaga naţâ căutând-o- Ştii ce miracol e să iubeşti pe cineva şi acea persoană sâ te iubească la rândul ei? Ai şansa sâ trăieşti ceva epic.

- Nu şi când ştiu că o s-o pierd! m-am răstit.

M-am aplecat şi mi-am acoperit ochii.

- Niciodată n-am crezut că o să mi se mâ hsâ sâ o ating şi-mi permite să petrec timpul cu en eă impârtim acelaşi pat şi-mi oferă .nuna eu Ce nmba o să

Nu puteam să-i mărturisesc adevănil. Do. răni-o şi mai mult şi ne-ar distruge pe aman < • lizace-am făcut. Când îşi dădea seama că era ^st„C ă petreacă timpul cu mine câteva luni, nu o y1"' Dacă-i spuneam ce simţeam, deschideam niş e şp nu mai puteam să le închid, destul cât să în rt . 'ntr-un final avea sâ mă ardă. Dragostea nu se term niciodată bine. Nu s-a terminat cu bine pentru p raei, nici pentru Landon, nici pentru Broo e'$ je avea să se termine astfel pentru mine. Mi-a spus importanta este sinceritatea pentru ea ş» deja o <- – în bară la capitolul ăsta. cunosc

Distrusesem relaţia noastra dinainte s o Phma oară, pe acel balcon. . . : apoi

Penna mi-a tras uşor mâinile de la ta mp m'a îmbrăţişat, de parcă aveam din nou 5 treceţi

" Spune-i adevărul. Sărut-o! R<>A'ai apoi căsăto-b>ne prin furtuna spre care vă ,n^re' ' \ ' a repeta»

va.
^’»e cu ea şi faceţi copii Wilder frumoşi.

Răspunsul la întrebarea ta o să fie mereu acela« rent de stadiul în care te afli. Eşti cel mai puternic ** pe care-l cunosc. Aşa că. pregăteşte-te pentru Iun»[l>a| tru că urmează să treci prin iad. ‘ ’ ^n*

Am încuviinţat, dar ştiam că dintre toţi oamenii i viaţa mea, Leah era îngerul, iar îngerii nu stăteau în iad ”

O iubeam. Cam un miliard de înjurături mi-au tre- cut prin minte când am deschis uşa apartamentului. Oare avea să-şi dea seama când se uita la mine? „Poate ar trebui să-i spun/ Şi atunci ce aş face când va pleca?

Nu, o să ţin totul pentru mine.

în plus, nu aveam nevoie de vorbe pentm ce plănu- isem în continuare.

— Iubito, m-am întors, am strigat când l-am văzut pe Landon întins pe canapea, cu o copie din *Mizerabilii* în mână.

— E în camera ta. Ai terminat de citit? a zis el, fără să se uite la mine.

— Da, mamă.

Deja eram în drum spre camera noastră. Cel puţin, nu mai trebuia să găsesc o scuză ca s-o duc acolo.

— Foarte bine. Nu cred că rezumatele de pe internei te vor ajuta la examenul final.

— Şi tu începi? Am deja pe cineva care mă bate la cap.

Sau, cel puţin, avea s-o facă în curând.

A râs.

— Doar îţi reaminteam că notele tale ne afectează pe toţi.

— Da, nu am cum să uit asta, i-am zis şi am

ieşit din cameră.

După ce am închis uşa apartamentului nostru, mi-am aruncat geanta cu echipament pe pat, şi m-am îndreptat spre balcon.

. – a fost acaparat de un sentiment împovâ-

^bire.când am văzut-o pe Leah în şezlong, citind ^Bună, Viteazo! am zis încet şi ea a lăsat cartea jos. — Bună!

S-a întins şi bluza i s-a ridicat deasupra abdomenului catifelat.

— Mi se pare că stau aici de câteva ore. Ce ai făcut?

- Scuze, m-am antrenat.

Era adevărul, doar că o făcusem mai mult pentru gândurile mele întortocheate, nu pentru corp.

- Ţi-am adus mâncare de la cantină, având în vedere că ai sărit cina, mi-a zis şi a arătat spre pachetele din cameră.

M-am apropiat de ea şi m-am aşezat pe fotoliu în acelaşi moment în care am sărutat-o deasupra buricului.

— Hmmm, să înţeleg că nu ţi-e foame?

Şi-a înfipt degetele în părul meu şi am sărutat-o pe coaste.

~ Nu de mâncare, i-am răspuns.

în r ’ am ridicat bluza peste sutienul din dantelă roşie. ¿C’pa aia, corpul meu a început să urle de anticipare. cS nnla care s-a intensificat din clipa în care am realizat dn^?n! ln<^raSostit de ea a copleşit intr-un final toate gân- logice din mintea mea.

ei ac S”a.arcud când mi-am plimbat limba peste sfârcul era cOPerit <ie mater’alul delicat şi mi-a spus numele, care ram ■* n>a' ^u’Ce Ş°aPtă când izvora de pe buzele ei. Ado- tnjţ.^p ° iacea» de parcă era instinctiv. Ca şi cum, pen- ’ axt°n era sinonim cu

plăcerea.

pţ. poj^[a] ridicat braţele şi i-am dat bluza jos, aruncând-o de[yo] J? [pax]’ suntem afară, a zis. şi i-am tras pantalonii K[a] de pe picioarele ei lungi şi frumoase.

— Suntem înconjuraţi de oţel până În talie din părţi. Nu ne vede nimeni.

N-aş lăsa pe nimeni s-o vadă goală. Tot ce ţinea d ea era al meu şi numai al meu. Inclusiv lenjeria roşie care mă înnebunea.

— Roşu, am şoptit, aproape inghiţindu-mi limba.

— E cel mai apropiat lucru pe care l-am găsit de un steag, mi-a spus, aruncându-mi un zâmbet provocator.

Mi-am rupt cămaşa şi m-am lipit de ea, ca să-i simt pielea. Şi-a ridicat genunchii în jurul şoldurilor mele. Era perfectă.

— S-a notat, am spus, zâmbindu-i, încântat că tăcusem duş la sală.

Apoi am sărutat-o şi mi-a răspuns cu aceeaşi pasiune, până când ne-am transformat intr-un amestec de mâini curioase, limbi, dinţi şi gemete. Totul la ea mă ameţea şi-mi cerea toată concentrarea. Când o atingeam, restul lumii dispărea. Ca şi cum eram singuri pe vas – poate chiar pe pământ.

Mâinile i-au alunecai în pantalonii mei şi i-am dat jos. Acum amândoi eram goi. Când s-a întins după mine, i-am luat mâinile şi i le-am fixat deasupra capului.

— Lasă-mă să te venerez, i-am şoptit la ureche, apoi am muşcat-o uşor de lob.

Dacă nu puteam să-i spun că o iubesc prin cuvinte, aveam s-o fac cu mâinile, gura şi atingerea mea. I-am arătat dragostea mea cu fiecare sărut. M-am oprit asupra locurilor în care o făceam să vibreze de plăcere şi am supt zonele sensibile de sub sânii ei perfecţi.

Am sărutat-o uşor, apoi mai apăsat, până când nu mai ştiam unde începea gura ei şi se termina a

mea. 1$’ mişca picioarele neîncetat şi le-a unit în junii şoldurilor mele. Am gemut când am simţit-o, umedă şi dornică.

— Paxton, a fremătat, când degetele mele au testat cât de pregătită era.

Bineînţeles cA era umedă. Corpurile no Mr(. perfect sincronizate. Un alt lucru " ?'fa U be>. Îmi plăcea cum sexul devenea din ce în d o ram on»l. insă, în acelaşi timp, mă stăpânea şi ', pasi‘ rtjni nu se mai mtampla.se cu »¡meni a“eL e va OtiOn31’ a∗a

M-am întins, am scos un prezervativ din portofe! şi

m, l-am pus.

— E în regulă aici? am întrebat-o.

Mă incita ideea s-o fac a mea pc balcon, dar nu aveam de gând s-o forţez dacă nu-şi dorea şi ea sută la sută.

A încuviinţat, privirea ei fiind greoaie de dorinţă.

— Am încredere în tine.

Cuvintele ei m-au străpuns aşa cum n-ar fi putut s-o facă nimic altceva.

— Tu însemni totul pentru mine, i-am zis şi am sărutat-o când am pătruns-o.

„Te iubesc." Cuvintele mi-au răsunat în minte, în suflet, în penetrări, în timp ce-mi găseam ritmul lent şi adânc în perfecţiunea ei. Era raiul pe pământ, strângân- du-mă de fiecare dată când mă retrăgeam şi gemând încet când o pătrundeam din nou.

«Te iubesc." Abia am oprit cuvintele să mi se reverse de pe buze, cât am memorat felul în care arăta, modul în pare i se arcuia gâtul când îmi întâmpina mişcările. Mă •nălţăm cu fiecare sărut, de fiecare dată când îşi întingea Un ghiile în spatele meu. Nu am spus-o cu voce tare, dar cuvintele îmi alunecau prin vene, purtându-mă mai sus ajunsesem vreodată, fără să am o paraşută care să atenueze căderea inevitabilă. M-am lăsat consumat de ub «rea pe care ¡_o purtam. A rn lăsat-o să mă conducă spre r l,u l pe

care-l trăiam doar în braţele ei.
. . . Chiar şi când am simţit presiunea de la baza spate
[1] S» «m ştiut că eram aproape, n-am putut [opre] mă satur niciodată de ea. N-o să mat găsesc pe

nimeni care să se potrivească perfect cu mine, care să împingă la limita nebuniei cu un simplu mă

Ea era
zâmbet.

Am început s-o mângâi pe clitoris şi am pus preş* une unde ii plăcea, înteţind ritmul ca să se potrivească atingerile mele şi gemetele ei.

— Pax! a strigat ea.

Am sărutat-o, oprindu-i următorul ţipăt când a terminat, încordându-se în jurul meu atât de strâns, că n-am rezistat. Am terminat şi eu şi m-am lăsat copleşit de valurile orgasmului.

Am pus prosopul de plajă pe care-l adusese în jurul nostru şi am strâns-o la piept. Acum înţelegeam de ce oamenii renunţau la raţiune pentru iubire. Dacă Leah mi-ar fi cerut să abandonez motocicletele, datul cu placa, aş fi făcut-o într-o fracţiune de secundă, dacă însemna că avea să fie în continuare a mea.

Era mai plăcută decât adrenalina după care tânjeam. Mă purta mai sus decât orice val de endorfine provocat de o victorie. Devenise mai mult decât fiorul. Devenise aerul. Singurul lucru de care aveam nevoie absolută ca să trăiesc.

în viaţa mea nu m-am simţit atât de viu sau înspăimântat ca atunci când m-a privit cu ochii ei expresivi şi epuizaţi de satisfacţie.

— Eşti sigur ca nu vrei să mănânci ceva la cină? ni-a întrebat, pentru că mă punea mereu pe primul loc.

— Sunt bine, îmi pare rău că am ratat-o. A fost aglomerat?

— Destul de gol. Cred că jumătate dintre studenţi s-au dus în safari.

— îmi pare rău că nu te-ai dus şi tu.

— Mie nu. Nu regret timpul petrecut cu tine.

Dumnezeule, cât o iubeam. Şi nu era vorba de gen« de iubire neînsemnată. Inima mea radia, iar eu proba arătam ca un licurici.

O să te duc cândva intr-un safari. O să ne întoar-

¿ca să admirăm leii-

* - paxton...

_ pa ştiu ce am spus. Am sugerat că o să fim jreună mult după terminarea croazierei. Vreau să ştii ce e între noi nu e o simplă aventură sau un mod de j-mi distrage atenţia. Niciodată n-am mai simţit ceva atât de real şi n-o să renunţ la relaţia noastră, la tine, doar pentru că o să se termine excursia.

— Eu merg la universitate pe Coasta de Est.

M-am aplecat şi am sărutat-o.

— 0 să iau avionul. Nu spun să găsim o soluţie în seara asta. Avem câteva luni la dispoziţie. Dar îţi promit că o să te aduc din nou aici şi o să ne uităm la lei, la elefanţi...

— Şi la girafe?

Privirea i s-a luminat.

- La ce vrei tu.

.Atâta timp cât o să mă mai vrei."

Capitolul 26

PAXTON

MADAGASCAR

- Ai dat-o la timp? a ţipat Leah, ca s-o aud peste zgomotul de pe aerodrom.

- Mă pregătesc pentru una dintre cele mai riscante aterizări după un salt cu paraşuta şi tu vrei să ştii de lucrarea mea la literatură?

Am zâmbit. Bineînţeles că asta o interesa.

. 7 da- N-am niciun control legat de ce o să se întâmple după ce o să decizi să sari din avionul ăla sabM.^{unc}t’^{oneaz,ă} perfect. Dar notele tale sunt respon- IliCrare',$^{03\ 0163\ da'\ Vreau\ să\ \$tiu\ a}$* trimis

Pe buzele tensionate i se citea o urmă de nelinişte. fogrijor”$^{1\ luat'°}$ braţe şi am sărutat-o, îndepărtându-i amândouă a| &^{USt}j*^{n}d^{u}-i teama, iubirea şi fâcându-le pe Pentru $^{3t3t\ Inu^{\wedge}}$ t*^{ni}P de când îmi fusese teamă ^{teni}ele iu?$^{a'}$-^{am} .$^{trimis'°}$- să-ţi spun lotul despre ^’^{s}Păsir 'f^{l}* P*^{e,}derii din *Mizerabilii,* despre izbăvire ţi promit că am nimerit-o.

’oarte bine. Ar fi trebuit s-o citesc şi eu. $^{<?}$

rai,igri$^{O}_{i}$ft3l,.-de parcă era motivul adevărat pentru care

— Nu, şi tu trebuie să studiezi. Nu mă aints nimic să trec la toate cursurile dacă tu nu exrli * Cu fizică. XCe,ez‘ ’a

- Apropo de fizică, eşti sigur în legătură cu casca dona? Am citit mult despre Tsingy de Bemaraha şidacă ratezi câtuşi de puţin zona de aterizare...

A dat din cap.

I-am luat chipul în mâini şi i-am mângâiat pielea de porţelan.

— Ştiu ce fac şi sunt ridicol de bun la asta. Poate nu la fel de bun ca Landon, dar toţi avem punctele noastre forte, nu-i aşa?

— Nu toţi pot fi perfecţi, a zis Landon, care m-a bătut pe spate după ce ne-a auzit. Acum, sărută-ţi iubita de rămas-bun şi hai să plecăm de aici!

— Ştii că replica ar fi picat mult mai bine dacă am fi fost în Casablanca, nu-i aşa?

— Urcă în avion, isteţule!

— Bine. Tu du-te cu Micul John. Ai grijă la călătorie, ne vedem la punctul de aterizare.

— Eşti sigur că toată treaba asta e sigură? a întrebat ea, făcând ochii mari.

M-am uitat peste umărul ei, unde Micul John şi Brooke stăteau în maşină, destul de departe cât să nu ne audă.

— Da. Nu suntem în avion decât eu, Penna şi I-an- don. Fără alţi Renegaţi. Ne-am împachetat singuri paraşutele şi eu l-am plătit pe pilot. Suntem în regulă. Şi nu s-a mai întâmplat nimic din Maroc şi până acum. Poate că...

— Poate că aproape că m-a omorât a speriat per- soana care ţi-a pus gând rău?

— Nu aş fi formulat chiar aşa, dar e posibil. Oricum o să mj asum niciun risc când vine vorba de tine. SUi lângă Micul John şi Brooke, bine?

Erau singurii care au fost alături de noi de la bun • reput. Singurii interesaţi de noi şi singurii în care aveam încredere cu viaţa lui Leah, pe lângă Penna şi Landon.

_ Bine. Ai grijă să nu păţeşti ceva!

¯Am mângâiat-o pe păr. Şuviţele ii zburau de la briză şi avionul din spatele nost ni.

- O să am grijă. Şi tu, aşteaptă-mă cu un steag roşu, în caz că o să-ţi placă ce vezi.

A râs şi inima mi-a tresărit, de parcă sărbătoream ziua de 4 iulie. Dumnezeule, o iubeam pe femeia asta. îi iubeam râsetul, îngrijorarea şi furia. Iubeam când îşi ascu- ţea unghiile pe mine şi când şi le retrăgea. Iubeam cum mă împingea de la spate, nu doar în sport, ca restul lumii, şi nu având în vedere doar ce putea obţine de la mine. Chiar îşi dorea să devin o persoană mai bună. Iubeam felul în care tânjeam să fiu mai bun *pentru* ea – voiam să fiu exact ce-i trebuia în viaţă.

— Eşti totul pentru mine, i-am spus.

Am sperat că o să citească printre cuvinte. Ştiam că avea nevoie de vorbe, dar nu puteam să i Ie spun. Nu când rostirea lor ar fi demolat toate zidurile pe care le-am construit vreodată.

Nu exista echipament care să mă protejeze de Leah $^{530\,(e}$ felul în care putea să-mi frângă inima dacă pleca, r .AŞ*' ^{cu}m ştiam că o s-o facă după ce realiza că n-am ^{SlDCer} cu ea. Dar nu conta.

"~le iubesc, a spus ea.

la n Sufletul u era deschis şi în privire puteam să-i zăresc ^{r}°P^{r}iu strălucirea emoţiilor.

ce$_{s}$: ^{Sârutal}"O Pentru ultima oară şi am revărsat tot

trij $_{V}$,^{B}. $^{m:}$ iubirea, speranţa şi nevoia să fie a mea pen- gi-re J?*’ strâns şi am sperat că fiecare

atin
să i 1 ,rr,nii mele compensa cuvintele pe care nu puteam «nai spurJ Ş> că fiecare mişcare ii străpungea suflet u
11 L Sufletul meu era deja ai ei.

. Eram complet îndrăgostit de o femeie mai n ■ decât aş fi putut fi eu vreodată. cura JOasj dat în spate. promis, când m•an,

— Ai grijă de tine.

— Mereu am.

M-am urcat în avion, iar maşina în care era Leah a pornit spre locul de aterizare. a

— I-ai spus? a întrebat Penna când ne-am nu« căştile. 1

- Nu.

— Pax, nu credeam că eşti un laş.

— Poate e mai bine aşa.

— Sau poate e singurul lucru care ar putea s-o convingă să rămână cu tine.

— Despre ce vorbiţi? a întrebat Landon, care a apărut din spatele avionului.

— Paxton e un idiot, a zis Penna, fixându-mă cu privirea.

— A, credeam că vorbiţi despre ce nu ştiu deja, a zis el, râzând.

Expresia lui Penna a devenit mai dură. Amândoi eram conştienţi că existau foarte multe lucruri pe care Landon nu le ştia şi că nu eram sincer cu cei doi oameni care însemnau cel mai mult pentru mine.

Dar lucrurile erau în mişcare şi nu puteam să le opresc atât de târziu. Iar problema era că ele aveau să mă distrugă.

Adrenalina m-a copleşit, trezindu-mi la viaţă toate simţurile şi oferindu-mi senzaţia de extaz pe care o trăiam doar în astfel de clipe. Cea mai bună parte era ca o vedeam pe Leah în zona de aterizare.

Acum, momentul era perfect.

l-ir-ar să fie!'' Vântul şi-a schimbat direcţia, împin- ■ndu-ină Spre una dintre formaţiunile ascuţite de cal- Sr din Parcul Naţional Tsingy de Bemaraha. Stâncile gri se înălţau ca nişte pumnale care aşteptau să-mi agaţe paraşuta.

„Fii atent, idiotule."

M-am ferit cu succes de stânci şi am aterizat unde trebuia, în singurul loc liber. Pământul mi-a venit în întâmpinare şi mi-am îndoit genunchii, ca să absorb impactul. Am fugit, ca să evit căderea. După care am tăiat paraşuta, am desfăcut incuietoarea şi l-am privit pe Landou reuşind aterizarea perfectă.

El a urlat victorios când Penna a aterizat lângă el.

— Ultima, ca întotdeauna, Rebel, a strigat Landon, conştient că eram filmaţi.

— Cineva trebuie să se asigure că săriţi şi voi, fetiţelor, a contracarat ea, tăindu-şi paraşuta.

Ne-am îmbrăţişat cu toţii, iar momentul a fost epic, cu excepţia faptului că nu-l aveam pe Nick alături. Nu vom mai sări niciodată cu el, iar în situaţii ca asta, mi-era şi mai dor de nemernicul arogant.

— Am reuşit! a zis Landon, încet.

Ne-am aplecat capetele şi am profitat ca să-i mulţumim cerului că ne-a permis să supravieţuim stupidităţii noastre.

— A fost o săritură memorabilă, a încuviinţat Penna.

— Pentru Nick, am spus.

— Pentru Nick, au aprobat ei.

Apoi ne-am separat şi am prins-o pe Leah în braţe. Am îmbrăţişat-o strâns şi mi-am trecut degetele pnn P nil ei des. Era raiul pe pământ.

**■ Mă bucur că n-ai murit, mi-a şoptii ea.

— îmi pare rău că nu văd niciun steag roşu, am g u 'L dar am strâns-o şi mai tare în braţe.

M-a sărutat, evident uşurată. S-a relaxat rarea i-a dispărut din ochi. *

- O să-ţi arăt ceva roşu mai târziu, mi-a promis.

— Serios? am intrebat-o.

M-am uitat la blugii ei strâmţi şi la bluza cu mân scurte. Eram curios ce purta dedesubt.

— Ti-am spus că vremea o să fie de partea ta intervenit Micul John şi a bătut palma cu mine.

— Ai avut dreptate.

M-am uitat la norii gri care se apropiau.

— Ce săritură senzaţională, prietene!

— A meritat. Am filmat nişte cadre grozave, am spus, când Bobby şi echipa s-au apropiat.

— Şi noi. A fost fenomenal, Wilder. Mi-am făcut griji spre final, dar ai reuşit.

— Clar n-a fost simplu. Vântul e problematic şi stâncile nu sunt chiar primitoare.

— Nici ei nu sunt, a zis Landon, arătând spre cele două maşini marcate cu simbolul autorităţilor locale.

— E totul în regulă, l-am asigurat şi mi-am scos casca.

Am pus-o în geanta pe care mi-a dat-o Leah.

— E totul în ordine? l-am întrebat pe Bobby.

— Absolut. Am luat permisele din biroul tău de dimineaţă. Deşi mi-ar fi plăcut să mă laşi să le ţin eu pe tot parcursul excursiei.

— Fără supărare, Bobby, dar eu sunt cel tras la răspundere aici, nu tu.

Leah m-a apucat de mână când ofiţerii s-au apro- piat de noi. După expresiile lor, nu erau deloc mulţuimh-

— Voi aţi sărit? a întrebat unul dintre ei, cu un accent puternic.

— Da. E vreo problemă? am contracarat eu.

— Pământul de aici e protejat. Aici trăiesc mu

animale aflate în pericol.

_ aU opri[1 ,a] d°[ar c]^t>[va] metri de noi. Penna a venit ine, la fel şi Landon. Arătam ca o unitate.

[13ngâ] puterea stă în numere."

1- Aveţi paşapoartele? a întrebat.

— poftim? Am venit cu vasul *Athena.*

— Da. a zis Leah, care a scos cele patru paşapoarte.

Am privit-o întrebător, iar Bobby şi echipa şi-au scos actele proprii de identitate.

— .Asta e legea în Madagascar. Trebuie să avem paşapoartele cu noi. a zis ea.

- Mulţumesc!

Eram recunoscător că femeia pe care o iubeam era mult mai isteaţă decât mine şi că absolvea specializarea de Relaţii Internaţionale.

Mi-a zâmbit, iar ofiţerii s-au uitat la paşapoarte.

— Paxton Wilder, ai permise pentru distrugerea păcii parcului nostru? a întrebat ofiţerul, vorbind în numele celorlalţi trei.

-Da.

M-am uitat la Bobby, care scosese deja un dosar.

- Avem permise pentru absolut tot, promit.

- Mai vedem, a zis ofiţerul care răsfoia hârtiile.

d . ni-a strâns de mână şi am tras-o mai aproape cu t[rn'n]r ^[na era] f[ac] P[e] d[unj]l într-o ţară străină şi era loasJi [a^tceva] s-o includ pe I^eah într-o situaţie periculosadT [Haliar n'aveam un]de era cea mai apropiată amba-

•$' [n'c*] [m]ficar nu înţelegeam legea din Madagascar. [aju,a] nici faptul că tipii ăştia erau foarte sobri.

[Inter] [v°]rt)it între ei şi mi s-a făcut greaţă. Senzaţia se [s,]nca de fiecare dată când ne scrutau.

J
<
..I

~~ fotul e lega), le-am spus.
u suportam examinarea lor tacită.
bqu ~~ Da, săritura a fost aprobată, deşi nu ştiu cat a tre- să Plăteşti ca să fii luat în considerare pentru permis.

J
<
..I

umeri[B•bby a ‘ntOrS rePede PriVirea’ apoi a ridica‘ din

— Deci, e totul în regulă, nu-i aşa? WILDER

Eram pregătit să o urc pe Leah în maşină şi să o scot de aici. Micul John deja deschisese portierele şi Brooke urcase înăuntru. Bun. Acum nu mai trebuia decât să le ducem pe Penna şi Leah.

— Da, se pare că tot ce ai făcut a fost legal, a zis ofiţerul, încruntat.

— Excelent. Atunci, dacă nu mai aveţi nevoie de noi...

l-am pus mâna pe spate lui Penna şi am ghidat-o spre maşină. Landon a luat-o de mână, la fel cum am făcut şi eu cu Leah. Nu ne aflam pentru prima oară într-o ţară în care bărbaţii stăteau cu ochii aţintiţi pe femeile neînsoţite.

Am ocolit ofiţerii şi am respirat uşurat când nu ne-au oprit.

— Domnule Wilder? a strigat unul dintre ei.

„La naiba. Am fost atât de aproape.”

— Nu pot să cred! a ţipat Bobby.

M-am întors şi am văzut că unuia dintre camera- mani îi era confiscată camera.

— Ce naiba? am întrebat.

— Tot ce aţi făcut a fost, într-adevăr, legal, dar n-aţi avut permis pentru fotografii în cadrul parcului. Trebuie să luăm cu noi tot ce aţi filmat şi fotografiat.

— în niciun caz. Avem aprobare. Ne-am ocupat de toate permisele şi nu vă las să ne sechestraţi filmările.

Tocmai făcusem cea mai dificilă aterizare din viaţa mea, nu aveam de gând să renunţ aşa uşor la luptă.

— Nu ai un cuvânt de spus în problema asta,

domnule Wilder. Şi nu vrei să te cenţi cu noi, crede-mă.

Vocea lui era înşelător de calmă.

Trei camere au fost confiscate, Landon şi cu mine am privit peste Penna. Nu se atinseseră de GoPro-urile căşti, unde era stocat tot ce-am filmat.

__ Prostii, am zis.

- Aveţi grijă ce spuneţi, domnule Wilder. Nu sunteţi în Statele Unite şi vă asigur că aici ne luăm îndatoririle foarte în serios.

- Dacă o să ne daţi şi camerele de filmat de pe căşti, putem să terminăm discuţia.

- Peste cadavrul meu, a strigat Landon.

A tras-o pe Penna în spatele lui, când ofiţerii s-au întins după geanta ei.

- Nici să nu vă gândiţi.

M-am aşezat în faţa Iui Leah.

- Avem permisul. Dacă nu e în dosar, e pe vas. Dacă vreţi să ne însoţiţi înapoi pe *Athena,* putem să lămurim totul. Dacă nu găsim permisul acolo sau prin canalele voastre legale, o să vă dăm filmările.

Am încercat să găsesc o modalitate ca situaţia să nu escaladeze.

- Ar trebui să aveţi o dovadă în birou. Daca noi avem actele, atunci le aveţi şi voi.

Ofiţerul nici nu s-a uitat la ea.

— N-aveţi permisele cu voi. Daţi-mi g[en]

- Nu.

Am dat din cap. , rpeuli

. «„CITA NU au

aceleaşi regun — Paxlon, nu suntem în SUA.

N

n’ri, aşa că ai grijă, mi-a şoptit Leah. auzit-o-
Am strâns-o de mână, ca să înţe eag< pectiv, ofi-
Bineînţeles că ştiam asta, dar în niy,ntn 1 sle cap şi dc terii voiau lucru) pentru care mă dăduse jjsperare. în ’^documentarul nostru avea nev.?‘c (iupă ce trecu-
n>ciun caz nu aveam să le dau filmări e,
Sem prin iadul ăla birocratic.

— Nu eşti în măsură să ne, a s Pus WILDER refuzi uitându-se peste umărul meu drept.

“ Pax! a ţipat Leah şi mâna i-a fost trasă dp mine. P e

M-am întors şi o furie inconsolabilă m-a cunrin când am văzut că un ofiţer i-a tras geanta lui Leah şi * trântit-o pe jos. Am făcut doi paşi şi i-am dat un pumn în faţă.

— Să nu te prind că o atingi!

— Nu! a strigat Leah, apoi doi ofiţeri au sărit p e mine dintr-o parte şi cealaltă.

M-au lipit de pământ şi pietre mici, ascuţite, mi-au tăiat pielea.

Mi-au prins mâinile la spate, pe când Landon a ajutat-o pe Leah să se ridice şi a pus-o în spatele lui, alături de Penna. Micul John a alergat spre noi, iar Bobby ţipa la bărbaţi. însă n-am auzit nimic. Am văzut doar teama din ochii lui Leah când poliţistul pe care l-am lovit a venit, m-a întors pe spate şi mi-a dat un pumn.

— Paxton! vocea ei mi-a răsunat în urechi când am primit încă unul.

L-am văzut pe Landon ţinând-o pe loc, apoi Micul John a ridicat-o peste umăr. Trebuiau s-o scoată de aici. Trebuia să fie în siguranţă. N-aveau decât să ia camerele de filmat, atâta timp cât n-o atingeau pe I^eah.

— Cred că mai trebuie unul, ca să-şi înveţe lecţia, a spus ofiţerul cel mai masiv, după care am primit al treilea pumn.

Apoi n-am mai văzut nimic.

Capitolul 27

LEAH

MADAGASCAR

— Unde naiba e? am ţipat la Bobby, în timp ce verificam dosarul în camera lui Paxton.

fo.
&r
'obf
cifp

Camera noastră, de fapt.

Era foarte atent când venea vorba de permise, aşa că ştiam că era acolo.

- Leah, ne-am uitat peste tot, a zis Bobby, calm.

~ ^uni e Posibil? Unde sunt permisele pentru restul excursiei?

i I'an<^on s'a rezemat de perete, cu braţele încrucişate la piept.

n ~~ ^rm'se^e *n seif Ş» ie scoate doar pe cele am, Pentru următoarea cascadorie. M-ai văzut când «n verificat cutia şi nu sunt acolo.

— Ce o să facem?

Land 3U Pe i>ax» care era inconştient, şi când tet a °n S 3 'n<^re Ptal s Pre ofiţeri, unul dintre ei a indrep- care k?3 Spre e*' ^tiarn că fusese singurul motiv pentru a cedat cu calm restul camerelor de filmat.

mi-au aU V°'a S'° Pună 'n pericol pe Penna şi. după cum emohstrat, nici pe mine.

şi ij p ar au torităţile îl aveau pe Paxton, cine ştie unde, lovire CeaU -Cine ştie ce_ Nu ^liu care era Pedea Psa Peătnl a unui poliţist. Sau ce puteam face ca să-l ajutăm.

— Să sunăm la ambasadă?

— Cei de pe vas se ocupă de asta. Nu simt atât de inutilă, a zis Penna, suport să care stătea strânşi la bărbie. mă cu

Brooke a luat-o în braţe, apoi a spus:

— O să fie bine. Doar e Paxton Wilder. Ar fi nebun să-l rănească, având în vedere cine e tatăl lui. Oare când putem să-l vedem? Trebuie să găsim permisul şi atunci o să se lămurească toată situaţia.

— Până atunci, n-avem ce face, a zis Landon.

— Avem timp până mâine seară, am spus eu, reţinută.

— Cum adică? a întrebat Penna.

— Examenele de final au loc între Madagascar şi Abu Dhabi. Dacă Pax n-o să se întoarcă la timp, o să le rateze, o să pice trimestrul şi n-o să mai aveţi finanţare. Partea aiurea e că notele lui sunt doar o parte din problemă. Nu-mi pasă de bursa mea. Nu mă deranjează să mă duc acasă mâine dacă asta înseamnă că Paxton e în siguranţă.

Landon m-a luat în braţe. Gestul a fost liniştitor, însă mi-a intensificat dorinţa să simt braţele lui Pax în junii meu şi să-i aud bătăile inimii în ureche.

— Leah, o să facem tot ce putem, absolut orice, ca să-l scoatem de acolo, bine?

Am încuviinţat. Rotiţele din minte se învârteau şi căutam orice soluţie, chiar şi una nu tocmai legală. Doar era Paxton Wilder! Tatăl lui era directoml unei companii mediii care valora mai multe miliarde de dolari.

Tatăl lui avea să-l omoare când va afla.

— Cred că o să mă întind puţin, am zis,

forţându-mă să afişez un zâmbet.

— Sigur că da, a răspuns Landon, care m-a strâns încă o dată în braţe şi le-a făcut semn tuturor să iasă afara din cameră, mai puţin lui Penna.

O fie bine. Dar ar trebui să afli ce probleme am |VUt io^cuU mi-a zis ea.

a _ în ţări străine?

- Mă rog. poate n-a fost niciodată aşa de rău ca acum.

- Nu pot să-mi imaginez că ar putea să i se întâm- pic ceva. îl iubesc.

Vocea mi-a tremurat.

— Ştii că şi el simte la fel, nu?

Oare aşa era? Chiar dacă nu-mi spusese cuvintele, o simţeam de fiecare dată când mă atingea. O simţeam în felul în care-mi spunea că semnificam totul pentru el.

— Da, cred că da. N-a spus-o niciodată. Nici nu ştiu dacă poate.

niciodată

Penna a încuviinţat.

- Divorţul părinţilor lor... Ce s-a întâmplat...

— Ştiu de cealaltă ţipă. Ştiu ce s-a întâmplat ultima oară când a încercat să aibă o relaţie reală.

În ochii ei s-a citit surprinderea, după care a râs.

— Ştiu că nu e perfect, dar ţine la tine intr-un mod »n care nu l-am văzut să o facă pentru nimeni.

— Mă iubeşte, am spus eu. Mă iubeşte, am repetat fnai convingător. Nu trebuie să spună cuvintele ca să fie adevărate.

Mi-am forţat colţurile buzelor să se arcuiască. Ştiam aveam de făcut şi ce ar putea să mă coste.

~ Osă găsim o soluţie.

imbrăţVş^ kueur mult că te-a găsit, a zis ea, şi m-a

t earri- Ain încuvi inţat. N-am reuşit să mai spun altceva, de strâ 3 nU ~* H^rturisesc ce voiam să fac. Penna m-a mai dns ° dată în braţe şi a plecat. închizând uşa

în urma ei. şi a ' ără Să ezit* a,n deschis mai întâi noptiera lui Pax dosa T08 te*e^on,d internaţional. Apoi m-am uitai prin ri* cu actele croazierei ca să găsesc numărul pe caic-l

ascunsesem. Cartea de vizita părea mai grea decât atunci când o acceptasem.

M-am aşezat pe pat, care s-a lăsat sub greutatea mea. Am mângâiat partea pe care dormea Paxton. îmi doream să fie aici, ca să-şi lase patul nefăcut. îmi doream să fi renunţat la camera de filmat, fără să se fi împotrivit. îmi doream să fi făcut ceva ca să-l opresc şi să nu-l lovească pe poliţist.

Poate o să mă urască dar, aşa cum a spus Landou, eram dispusă să fac orice pentru el.

Asta era limita mea. Limita lui Paxton. Şi am trecut peste ea cu o simplă atingere a tastelor telefonului.

A sunat de două ori, după care cineva a răspuns.

— Cărui fapt datorez această onoare?

Vocea lui... Semănau mult, însă erau destul de diferiţi cât să mă doară ceea ce făcusem.

— Sunt Leah Baxter. Mi-ai dat numărul tău...

— Ştiu cine eşti, Leah. Ce s-a întâmplat?

— Mai eşti în Paris? Noi suntem în Madagascar şi Paxton are probleme mari şi nu ştiu cum să-l ajut să scape de ele.

— O să ajung acolo în 15 ore, depinde cât o să dureze să găsesc un echipaj de zbor.

Am expirat uşurată. De data asta, numele lui Paxton putea să-l protejeze.

— Mulţumesc, Brandon.

— Nu-mi mulţumi, Leah. Te asigur că Paxton n-o s-o facă.

*

Ziua următoare mi-am pus geanta pe pat, după ce am petrecut toată dimineaţa în excursia de studiu pentru religiile lumii. Nu că mă ajutase.

Mintea îmi zburase doar la Paxton, dar cel puţin am obţinut un punct pentru participare.

Anî auzit o bătaie la uşă, după care s-a deschis, mai ‘ degra ca un avertisment, decât ca o rugăminte să intre.

Ce bine, aici erai, a zis Brandon.

A intrat, îmbrăcat în blugi şi o bluză simplă. Arăta niuH mai abordabil, chiar atrăgător.

— îmi pare rău, Leah, a zis Micul John în spatele lui-

— E-n regulă, eu l-am chemat, i-am zis.

Micul John a rămas mut de uimire, însă Brandon ¡-a închis repede uşa în faţă.

— Bun, el îşi ţine permisele într-un seif, a bombănit Brandon, apoi a aruncat perna de pe fotoliul aflat lângă fereastră.

A ridicat seiful.

— Ce idiot paranoic, dar presupun că e în favoarea lui.

— Am verificat deja seiful, dar de unde ai ştiut tu de el?

M-am dus lângă birou, unde încerca să-l deschidă. Landon spusese clar că doar Originalii ştiau locul în care ţinea Paxton permisele, iar Brandon nu părea genul cutezător.

~ El mi-a spus, când ham văzut de dimineaţă, mi-a răspuns şi a introdus codul.

— Ai fost la el?

~~ Da. M-au lăsat să-l văd acum câteva ore.

— Cum arată? E bine?

Aveam o mie de întrebări, dar astea erau cele mai '"»portante.

— Arată de parcă a făcut câteva runde cu un luptă- Or MMAt dar e bine parteа amuzantă e că şi el mi-a pus ** eaS’ întrebări despre tine.

N-au vrut să-mi spună unde l-au dus.

^oase Un fi•r de Re,ozie nedorilă mi"a fâCUt cuv,nle e

— Ei bine, numele tău de familie nu e Wilder, iar asta are tendinţa să schimbe lucrurile. O să fie bine, Leah. I rebuie doar să găsim permisul. Oricum îi vor da drumul, a vocaţii noştri se ocupă de asta, dar dacă vrea să păstreze filmările, trebuie să găsim permisul.

— Am verificat deja seiful.

I-a sunat telefonul şi a înjurat.

— La naiba, se pare că tata a aflat. Leah, verifică din nou dosarele şi vezi dacă n-a pus permisul altundeva. El jură că eră acolo. Trebuie să răspund.

A ieşit pe balcon şi eu am golit seiful pe cuvertura bleumarin. Existau dosare pentru fiecare locaţie în parte. Toate arătau ca cel pc care l-am văzut la Bobby ieri, în parc. Aceleaşi dosare prin care s-a uitat Landon mai devreme. Le-am analizat pe toate, de la începutul excursiei şi până în Abu Dhabi. Mi-a atras atenţia unul pe care scria *Personal.*

„Sper că a pus permisul în dosarul greşit.”

Am scos hârtiile şi le-am verificat.

Am găsit certificatul lui de naştere, hârtiile de înscriere la Studii pe Mare, contractul cu tatăl său. Deşi era un nechibzuit, Paxton era şi foarte organizat. Am zâmbit când am văzut foaia cu desemnarea meditatoarei. Numele meu ieşea în evidenţă pe foaia albă.

Ceva atât de mic precum coala de hârtie se transformase într-o iubire incredibilă, care-mi pulsa puternic în vene, iar inima mă durea de la încărcătura sa perfectă.

Dintre hârtii a căzut o poză, care mi-a aterizat în poală. Pe spatele ei, Paxton scrisese de mână: *Fii cu ochii pe premiu.*

M-am uitat pe spatele ei şi stomacul mi s-a

întors pe dos. Mi-a venit să vomit.

„Nu. Nu. Nu are cum. Nu e posibil.”

Era Rachel. Rachel a mea...

„Rachel a lui Paxton.

Cu o mână ii mângâia tatuajul cu trei corbi de sub urechea ei dreaptă. Amândoi zâmbeau, în mijlocul unui sărut

Părea fericit, de parcă femeia pe care o ţinea în braţe era soarele de pe cer.

O privea la fel cum o făcea şi cu mine.

Inima mi s-a fisurat. Senzaţia a fost aşa puternică, că aproape am auzit cum a cedat sub presiune şi s-a făcut bucăţi.

Abia am auzit zgomotul făcut de uşa glisantă când s-a deschis şi s-a închis la loc.

— Am veşti bune şi proaste. Partea bună e că avo- caţii au găsit permisul în sistem, deci camerele de filmat ale lui Pax vor fi eliberate. E bine şi că tata i-a convins să renunţe la acuzaţii şi o să-l elibereze chiar acum. Dar, faptul că tata ştie... Eşti bine? ra-a întrebat Brandon, când mi-am ridicat privirea spre a lui.

Dacă ochii mei erau la fel de morţi precum mă simţeam în interior, avea toate motivele să fie îngrijorat.

— Da, sunt bine, am minţit.

A venit încruntat şi mi-a luat poza din mână.

— Rachel. Dumnezeule, au trecut ceva ani de atunci.

— Au fost împreună?

Vocea mea îmi era străină.

— Da. Era mereu pe la noi acasă, mai ales în vara când am absolvit masteratul.

— E prietena mea cea mai bună, am şoptit.

A făcut ochii mari şi s-a uitat când la mine, când la poză.

— La naiba. De asta...

~ De asta, ce?

- Uite ce e, ţine la tine. Am ştiut-o din clipa m

care v'am văzut împreună în Barcelona şi ştiu că şi tu ai sen i ^cnte pentru el. Nu face ceva iraţional.

— De asta, ce? am repetat mai tare, plângăn .

— De asta te-a ales ca meditatoare, a zis el * condamnându-l pe Paxton cu fiecare cuvânt ne rostea. îl

M-am încordat. Nu voiam să realizez cât de comnl cat era totul.

— Nu înţeleg.

Brandon a oftat, iar expresia de nemernic i-a disnă- rut cu totul.

— De asta ne-a pus să oferim o a doua bursă completă pentru Rachel, dacă acceptai să-l meditezi.

— O să mi se facă rău, am zis, strângându-mi genunchii la piept.

— Mă duc să-l iau. Vrei să vii? Să vorbiţi despre asta. Ştiu că situaţia e mai complexă de atât. Aşa cum am spus, Pax chiar ţine la tine.

El ţinea la mine, dar eu eram cu totul îndrăgostită de el. Dintr-odată, diferenţa aceea care nu însemnase prea mult de dimineaţă, devenise totul acum.

Mi-am lăsat privirea în jos, spre foaia care mă emoţionase mai devreme, cu desemnarea meditatorului, dar de data asta, am observat propoziţia pe care o ratasem.

Stimate domn Wilder, suntem fericiţi să vă anunţăm că cererea dumneavoastră a fost acceptată.

M-am ridicat în picioare. Făcuse totul doar ca s-o aducă pe Rachel la bordul vasului. Chiar şi apartamentul lui, pe care insistase să-l păstrez, a fost pentru ca Rachel să fie aproape de el.

Toate le-a făcut pentru Rachel.

Eu eram doar înlocuitoarea, până avea să apară ea la bord.

Abia am ajuns la toaletă şi mi-am vomitat prânzul. Mi-am dorit ca acidul din gât să mă ardă cu totul, să mă transforme în cenuşă. Mi-am dorit ca durerea să se oprească. Dar îl iubeam, eram implicată trup şi suflet, iar

m simţeam că inima mi se revolta în singurul mod în care pulea-

M-am şters la gură cu dosul palmei şi m-am rezeci de dulap. Era Rachel.

Gândul că Paxton mi-a sărutat cea mai bună prietenă a fost îndeajuns cât să-mi provoace greaţă din nou.

îi plăceau băieţii neebibzuiţi, iar Pax ora definiţia nechibzuinţei. Totul se lega. Eu o întâlnisem la câteva luni după ce fusese făcută poza. Rachel îmi povestise cât o rănise un tip al cărui nume nu mi-l spusese.

La fel cum nici eu nu puteam să-l pronunţ.

Cât de departe mersese ca s-o aducă aici? „A făcut sex cu tine", mi-a răspuns inima mea sfărâmată. M-a ţinut aproape. A încercat să mă facă fericită, să-mi ofere excursia vieţii mele, ca să nu plec înainte de a fi şi Rachel la bord. Sigur ştia că n-ar mai fi venit dacă eu plecam mai devreme.

Fiecare moment fusese calculat cu atenţie ca s-o aducă pe cea mai bună prietenă a mea pe At/iena, înapoi în braţele lui.

N'u eram decât un mod ca să-şi îndeplinească scopul.

Mi-am lipit capul de lemnul neted şi am închis ochii sub luminile aprinse ale băii, care mi-au arătat lotul foarte clar.

îl iubeam.

Dar era evident că el o iubea pe ea. dacă tăcuse atâ- ca s-o cucerească din nou. Dar mă iubea şi pe mine, nu*i a?a? Privirea lui, felul în care mă atingea, cât de atent J*® cu mine... Era iubire, fie că recunoştea sau nu. Sau "ventam totul?

Ce dezastru!

Ce puteam să fac? Să fiu cu ochii-n patru săptămâna în .Oiire- când ajungea Rachel? Să văd cum se împăcai , ‘“op ce eu dormeam în camera vecină? O >u,xa 1 Rachel, voiam tot ce era mai bun pentru ea. Voiam să-i văd din nou licărirea de fericire în ochi, dar puteam oare să renunţ la Paxton?

Paxton era măcar al meu, ca să renunţ la el?

Eram o idioată. Mi-am dat voie să mă îndrăgostesc de el, de atingerea lui, de vorbele lui... de tot. Am iniţiat până şi primul nostru sărut. Bineînţeles că acceptase, ca să fiu fericită. Ca să mă ţină aproape. M-am culcat cu el, i-am dat tot ce aveam, iar el tânjea după Rachel?

M-a folosit. Era atât de murdar, de greşit. Era opusul a ce simţeam când mă atingea. Oare se gândise la ea, la scopul lui, cât a fost cu mine? Când mă săruta? Când era în interiorul *meu?*

Mi s-a făcut din nou greaţă şi am vomitat.

— Leah..., a zis Brandon din uşă.

— Du-te!

Nu voiam să mai am de-a face cu bărbaţii Wilder. Mă săturasem dc ei.

— Vrei să-i spun ceva?

— Ia poza aia cu tine, o să înţeleagă.

Capitolul 28

LEAH

MADAGASCAR

- Bună, sunt Rachel. Dacă nu răspund, înseamnă că n-am auzit telefonul sau poate n-am chef să vorbesc. Lasă-mi un mesaj şi o să revin la un moment dat.

Am închis şi am blestemat.

De ce nu putea ii ca în filme, când celălalt personaj răspundea la telefon şi aveai parte de momentul tău emoţionant? Când putea să-mi spună că tot ce-am aflat a fost greşit, că n-a fost niciodată cu Paxton, că avea o geamănă malefică cu un tatuaj identic. Că tot ce-a făcut el pentru mine n-a fost ca să se apropie de ea, cea mai bună prietenă a mea. Voiam un moment în care eu eram personajul principal, nu cel secundar.

Viaţa reală era oribilă.

M-am uitat în jur, la genţile aruncate haotic în spa- ,u mic. Nu stăteam aici decât de câteva săptămâni, dar a destul ca locul să-mi pară nefamiliar deşi, practic, era meu. Nici măcar nu eram sigură că inima care-mi bătea ,nAptera a mea.

verificat ceasul.

mir avea să pornească la drum peste 20 de to$_{n}$,U.e’ ^e’’aH* aşteptau pe ponton întoarcerea lui Pax- sâ ' ar eu n_ain putut să ies din cameră. Nu puteam

[a] lumea care se întindea dincolo de uşă sau să mă gândesc la altceva în afară de următoarea respirata următoarea bătaie a inimii. ' e’

Mi se făcuse greaţă dar, cel puţin, senzaţia mă ţinea cu picioarele pe pământ. în plus, durerea înregistrată de creierul meu era o nimica toată în comparaţie cu agonia pe care sufletul insista s-o simtă. Totul mă durea, iar sentimentul era un amestec între nevoia de a-l vedea pe Pax- ton şi dorinţa copleşitoare să-i dau una pentru ce-a făcut, pentru ce mi-a ascuns.

Dumnezeule, oare se gândea la Rachel când mă atingea pe mine? Am simţit presiune în piept şi gâtul mi s-a închis în jurul lacrimilor pe care refuzam să le plâng.

M-am ghemuit în pat. Mi-am lipit genunchii de piept, de parcă m-ar fi ajutat să nu mă destram. Mi-am numărat respiraţiile şi m-am concentrat pe numere, forţând aerul să-mi iasă din plămâni.

Progresasem enorm, doar ca să ajung în locul unde mă aflasem şi acum doi ani, luptându-mă să supravieţuiesc până la următorul minut.

Când a murit Brian, am fost copleşită de suferinţă, dar durerea de acum era mult mai ascuţită, de parcă fusesem tranşată şi fiecare celulă din corp îmi urla în agonie. Până la urmă, Brian n-a ales să mă părăsească, însă Pax- ton luase decizia de la bun început.

Şi, dacă trebuia să fiu sinceră, iubirea pe care o simţisem pentm Brian la 18 ani nu se compara cu felul în care sufletul meu îi aparţinea acum în totalitate lui Pax.

Sau îi aparţinuse…

Când am pornit, în sfârşit, în larg, am auzit o bătaie în uşă. Am strâns perna la piept şi m-am dus desculţă până spre partea din faţă a cabinei.

— Cine e? am întrebat.

— Leah, te rog, a răsunat vocea lui Paxton.

M-am ’rezemat de peretele holului, împotrivim du-mă tuturor instinctelor de a-i deschide. Cum puteam ¿-l privesc, ştiind ce a făcut? Incă-l iubeam, ca o .dioată.

_ pleacă!

— Nu. Şi dacă n-o să mâ laşi să-ţi dau o explicaţie, o -A stau aici toată noaptea. O să cânt balade enervante din flnii *'80* şi o UP numele până când căpitanul o să ne certe pe amândoi.

— Nu-mi pasă, l-am minţit.

Ar fi fost cel mai jenant gest pe care-l putea face, ca să nu mai zic că ar fi fost filmat şi suferinţa mea ar fi fost văzută de întreaga lume.

— Minţi.

„La naiba!"

Am descuiat şi am întors mânerul destul cât să împingă uşa. Apoi am inspirat adânc şi am încercat să regăsesc forţa care m-a ajutat să mă ţin de peretele canionului acum doi ani. Puterea pe care am avut-o ca să-mi dau drumul de pe stâncă şi să-mi salvez viaţa acum câteva săptămâni.

M-am dus în sufragerie, conştientă că Pax mă va urma. Apoi am scos sticla de vodcă lăsată de Penna în congelator şi am băut un shot. Am sperat că era destul de rece şi puternică încât să-mi amorţească rănile sângerânde ale sufletului.

Apoi m-am întors şi am inspirat adânc, văzând expresia îndurerată a lui Paxton.

— Eşti bine? l-am întrebat.

Nu suportam cât de chipeş era. chiar şi cu nuanţele vineţii şi zgârieturile provocate de lovituri.

$i-a atins obrazul umflat.

— Da. Doctorul m-a controlat. N-am nimic rupt, SUnt doar învineţii şi puţin zgâriat.

— E adevărat? Rachel? am repugnat, cu graţia mea verbală tipică.

- Da.

. . Şi-a trecut limba peste buza rănită şi şi-a ,nto,s

Pnvirea.

Am încercat să ignor felul în care rămăşiţa de speranţă din mine a urlat în agonie atunci când s-a stins din viaţă.[1]

— Tot ce-ai făcut... Bursa mea, alegerea mea ca meditatoare, apartamentul aproape de al tău... Toate au fost doar ca s-o aduci pe Rachel la bord?

— Da, a şoptit.

Avea o privire torturată, care n-avea dreptul să fie acolo.

— Rachel a fost scopul tău final, am spus, amintin- du-mi cuvintele din spatele pozei.

— La un moment dat, da, dar nu mai e. îţi promit!

S-a întins spre mine, dar m-am ferit după canapea.

— Explică-mi, i-am ordonat, pe un ton la fel de neutru ca spiritul meu.

— Tot ce am făcut la început a fost ca s-o cuceresc pe Rachel. Tot ce ai listat şi nu numai.

— Nemernicule!

Ce mai putea să fie?

— Mereu ai ştiut cum sunt. Dumnezeule, nu merge deloc cum am plănuit.

Mi-am încrucişat braţele la piept.

— Spune-mi, te rog, cum ai plănuit totul.

„Scopul a fost să-mi frângă inima? Să se joace cu mine, până când putea s-o aibă pe ea?"

— Da, te-am folosit ca să ajung la Rachel, dar nu pentru mine, îţi jur.

Am râs, iar sunetul a sunat malefic.

— Serios.

— Serios?

Mi-am înfipt unghiile în palme când am auzit cuvântul pe care începusem să-l consider al nostru. Cât de infantilă eram? Cât de oarbă?

- Aşa e, în poza aia doar o săruţi, nu e mare lucru.

- în primul rând, habar n-am cum a ajuns poza aici. N-am mai văzut-o de când i-am tăiat faţa lui l^ndon din ea acum doi ani şi am pus-o intr-o cutie. Persoana care a aşezat-o acolo ştie unde-mi ţin lucrurile personale şi cum să deschidă seiful.

— Landou?

Ce naiba?

- Da, Landou. El a fost cel care s-a îndrăgostit de iubita mea. El se culca cu ea, cât eu încercam să fiu respectuos şi să mi-o ţin în pantaloni.

— Landou? am repetat, încercând sâ procesez informaţia. Credeam că Nick a făcut asta.

— Nick? N-ar face niciodată aşa ceva. O iubea enorm pe Brooke, c-am crezut că o să aibă deja trei copii până acum. Landon s-a culcat cu Rachel. Am scris comentariul cu scopul final pe pozâ înainte să i-o arăt, pentru că arăta ca un căţeluş îndrăgostit. Atunci m-am prins ce se întâmpla pe la spatele meu. Niciun tip nu se uită aşa la iubita prietenului cel mai bun. Mi-a mărturisit totul şi mi-a spus că erau împreună din primăvară. Apoi a început să-mi spună că *n-au vrut să mă rănească* şi că *n-au vrut să distrugă echipa, dar sunt îndrăgostiţi.*

A râs sarcastic.

— Cât de *îndrăgostită* poţi să fii de cineva, daca te săruţi cu iubitul tău oficial şi ai un amant secret? Daca aia e iubire, nu vreau aşa ceva.

— Am înţeles.

Am zis-o, în mare parte, ca să umplu.tacerea. u Ştiam cum să-i răspund. Nu voia să-mi simtă iu irea.

voia să simtă nicio iubire?

— Şi comentariul cu scopul final?

— l-am spus să-şi amintească şcopu nos ni^ care au fost mereu Renegaţii. Să nu uite c i jj ntre

Sreu pentru ce el tocmai strica. Apoi am u< ulti. Ce*e mai proaste decizii din viaţa mea şi > Saturn. O alegea pe ea sau pe noi.

— N-ai luptat pentru Rachel? l-am întrebat.

Urma să lupte pentru mine? Voiam să facă asta?

— N-am iubit-o. Atunci am crezut că o iubeam dar acum ştiu mai bine de atât. Iniţial, a ales-o pe ea A părăsit Renegaţii şi l-am rupt din poză, apoi am aruncat-o într-o cutie, sub pat, ca să-mi reamintesc că asta face dragostea. Distruge totul în jur, te face să renunţi la cei pe care-i iubeşti, din cauza unui val hormonal temporar care va dispărea în timp. Cel puţin, asta am crezut atunci. Trădarea pe care am simţit-o a fost provocată de Landon. Da, sigur, şi Rachel m-a rănit, dar Landon m-a făcut bucăţi. A distrus totul.

— Ai vrut să-şi demonstreze loialitatea şi a eşuat, am ghicit eu.

Mi-am amintit cum mi-a spus că asta era calitatea principală pe care o căuta la un prieten.

Paxton a încuviinţat.

— N-a putut să trăiască fără echipă şi o lună mai târziu m-a implorat să mă răzgândesc, dar eram prea supărat şi imatur ca să văd imaginea de ansamblu. Aşa că egoul meu a câştigat şi el a pierdut-o pe singura femeie pe care a iubit-o vreodată. De atunci, am plătit constant pentru asta. L-am văzut cum s-a culcat cu fiecare fată pe care o întâlnea, fără să se conecteze cu niciuna. Am văzut cum lumina din el s-a stins din cauza mea.

— Ba din cauza *lui.* Ar fi putut s-o aleagă pe Rachel. „Aşa cum şi tu ai putea să mă alegi pe mine." Dumnezeule, chiar şi când eram distrusă, tot îi căutam scuze.

— Acum încerc să-i ofer opţiunea asta. Despre ea a fost vorba, am vrut s-o aduc pe vas ca să aibă o nouă şansă împreună. Da, te-am folosit, şi e de neiertat, dar am avut cele mai bune intenţii.

— Ştii cum se spune, drumul spre iad e pavat

cu intenţii bune. Deci, zici că ai făcut-o pentru Rachel şi Landon. Dar tot m-ai minţit în fiecare zi, în fiecare momen de când te-am întâlnit. De asta te-ai apropiat aşa mult ue

mine? Ca să te asiguri că o să rămân pe vas, atunci când ea n-a apărut odată cu mine? Ca să fiu fericită? Chiar ţi-a păsat de mine? Pentru că mă simt ca un pion în jocul tău ¡mens de şah şi tu nu faci decât să muţi piesele, de parcă nu suntem oameni reali, cu sentimente reale.

— Bineînţeles că ţin la tine, doar că e complicat!

— E destul de simplu, din punctul meu de vedere. Sexul cu mine a făcut parte din plan? Să mă faci să mă îndrăgostesc de tine. încât Rachel va trebui să accepte să rămână aici când ajungea pe vas? Când realiza că ai blocat-o pe mare cu singurul om care a rănit-o atât de tare, că nici măcar nu mai poate să-i pronunţe numele? îmi amintesc că mi-a povestit despre un tip care a distrus-o. Care a părăsit-o şi n-a privit înapoi. Un lucru pe care pot să ţi-l spun sigur despre Rachel e că nu e genul de persoană iertătoare. N-ar fi fost de acord cu excursia asta dacă ar fi ştiut că e şi el aici. Dacă ar fi ştiut că tu eşti aici.

— Ştiu.

— La naiba, Paxton. Nu doar că m-ai folosit, dar m-ai manipulat ca să ajungi la Rachel. E prietena mea cea mai bună!

— Şi el e prietenul meu! Din clipa în care te-am întâlnit, te-am considerat incredibil de frumoasă, cea mai intersantă femeie pe care am văzut-o vreodată- Dar am ştiut că nu pol să mă apropii de tine şi că trebuia să jugrop conexiunea instantanee pe care am simţit-o înainte să ajungem în punctul în care suntem acum. Am 'rut mai întâi să ne înţelegi, să ne placi, să vrei să ne Wi, ca să nu fugi când Rachel avea să vină mai târziu l>e Vas- Şi m-am rugat s-o convingi să rămână când ajun- Rea *peAthena.* Dar nu m-am aşteptat să fii tu- M-ai cuce-

nt din prima clipă în care te-ai dat cu tiroliana. Poate chiar înainte.

- Nu contează. Nimic din toate astea nu mai con- eaza acum. Cum să mai cred ceva din ce spui? o u a 0 minciună.

- Ba nu, nu şi sentimentele mele pentru tine N11(. şe întâmplă m clipa în care te privesc în ochi sau te m Iţi jur că nimic n-a fost o minciună. Totul este real Mi prea real. ’ Mu,t

A ocolit canapeaua, dar m-am ferit.

— Şi ce ar trebui să fac? Chiar încerci să mă convingi că totul a început ca un joc, dar apoi te-ai îndrăgostit de mine?

—îţi jur că n-a fost niciodată un joc. Da, iniţial am vrut să fii fericită, pentru că voiam ca Rachel să vină aici, apoi pentru că îmi plăcea să te văd zâmbind. Te-am ţinut aproape, pentru că aveam nevoie să fii implicată în soarta mea, în notele mele, în Renegaţi. Şi apoi, pentru că nu suportam să nu mă aflu în preajma ta. Nu ştiu ce o să faci. Pot doar să-ţi spun ce sper. Sper că o să mă ierţi. Sper că o să te uiţi la mine şi o să vezi că singurul adevăr care contează e că suntem extraordinari şi epici şi meritǎm să trecem peste haosul ăsta împreună. Sper că o să înţelegi că cineva a pus special poza aia în seif, ca s-o vezi şi să mă părăseşti, să ne saboteze. Te rog să înţelegi, Leah!

— De ce aş face-o?

— Pentru că mă iubeşti! a strigat el.

Era adevărat. îl iubeam aşa mult, că voiam să-l cred. Voiam să cred că poza nu însemna nimic sau că cineva o pusese acolo. Voiam să cred că făcuse totul de dragul prietenului său şi iubirii dintre I^ndon şi Rachel. Dar nu era îndeajuns. Nu când m-a folosit, m-a minţit, m-a manipulat şi mi-a ascuns adevărul, când lucrurile *au devenit reale.*

— Nu e suficient, i-am răspuns.

Nu când avea nevoie de mine ca s-o împiedic pe Rachel să plece în momentul în care punea piciorul pe *Athena.* Nu când ştia că pot să-i distrug

planurile cu un singur telefon. încă avea nevoie de mine. De asta făcea tot spectacolul ăsta.

în ochi i-a apărut o licărire sălbatică, apoi a părut să 5-controleze.

_ pentru că sunt îndrăgostit de tine.

Totul s-a oprit, de parcă timpul a decis să nu mai ^rgâ şi miile de oameni de pe *Athena* şi-au ţinut respiraţia la unison. în sfârşit, mi-a spus cuvintele pe care voiam $3 le aud. doar că nu puteam să am încredere în el.

— Ba nu. Iubirea nu minte, nu manipulează şi nu foloseşte oamenii ca să obţină ce vrea. Dacă m-ai fi iubit, mi-ai fi zis de Rachel. Chiar dacă nu la început, dar măcar în Istanbul sau înainte să mă ofer ţie în Mykonos. Dragostea înseamnă că pui pe cineva mai presus de tine şi de dorinţele tale, iar tu n-ai făcut-o niciodată. Rachel era scopul tău final – fie pentru Landon sau nu – şi nu m-ai pus mai presus de el. Nu mi-ai pus niciodată sentimentele, încrederea, iubirea mai presus de nevoia de a o aduce pe Rachel pe vas. Iubirea nu face aşa ceva.

Pe bune, i-am oferit tot ce aveam. Nu doar corpul, ci şi trecutul şi sufletul meu. Tot ce ascunsesem atât de adânc, că până şi eu uitasem de ele. Şi singurul lui scop a fost Rachel.

- Poate iubirea ta nu face asta, pentru că e perf«-«- Eşti perfectă. Leah. Dar iubirea mea e haotica, imp _ face greşeli şi e copleşitor de egoistă, pentru ca *an* de tine. Am nevoie de tine mai mult decât aeru i ‘ mâni şi de Renegaţi. Deci da, sunt indragos i poate nu-ţi place să auzi asta, pentru ca nu e controla, dar este adevărul. Poţi să alegi sii nu ‘ [a]5 înţelege, dar nimic n-o să mă împiedice sa

Am tresărit, de parcă m-a lovit un *[îţi pare]

— Nici măcar nu mi-ai cerut scuze. [r]ău, se presupune ca asta faci.

S-a strâmbat. . i [nar]e rău.

-Nu pot ˇ să-ţi cer scuze. P[en]?™ "“'[trU] că te-am [Nu]*nu pare rău că te-am adus aici a I [fl]|[eS mâ] cazat în apartament. Nu-mi pare rau c

poVsÎre^e? 1 Spa*e Să te dai cu *«>«- tul ăsta, care m-a^nSn:™ PUnc’

a Când

Dar nu înseamnă că nu am regrete. îmi pare râu pentru toate dăţile când ai suferit din cauza mea. îmi pare rau pentru momentele când ai avut dubii în privinţa ta şi pentru fiecare moment când am încercat să stau departe de tine, pentru că am fi putut avea mai mult timp împreună. îmi pare rău c-am râs de borseta ta, când ea m-a salvat. îmi pare rău că nu te-am găsit când locuiam la câţiva kilometri depărtare, înainte să devenim atât de blazaţi, cât să nu mai credem că o astfel de dragoste e posibilă. Dar cel mai mult îmi pare rău că nu ţi-am spus că te iubesc din clipa în care am realizat ce simt, din clipa în care am crezut că pieptul o să-mi explodeze de la atâta iubire. Din clipa în care am crezut că te-am pierdut pe rampă şi m-ai tras la socoteală în Istanbul. îmi pare rău că nu ţi-am spus în Mykonos, când am găsit în tine bucata pierdută a sufletului meu. Dar cel mai mult îmi pare rău că nu ţi-am mărturisit că te iubesc când ai fost destul de curajoasă să-mi împărtăşeşti sentimentele tale, pentru că am fost un laş. Am ştiut că atunci când îmi dădeam voie să simt şi tu realizai ce am făcut, o să pleci, iar eu o să fiu distrus. N-am în jur decât exemple proaste despre iubire. Te rog să mă ierţi! Arată-mi că există şi o altă opţiune.

— Paxton, am şoptit, fără să fiu în stare să spun altceva.

Poate era îndeajuns. Poate circumstanţele care ne-au adus împreună nu însemnau nimic pe termen lung şi ce conta era felul în care ne iubeam acum. Poate Rachel nu conta, minciunile puteau fi iertate şi relaţia noastra *ei*a ..ilă Ilar n-as Sti niciodată

dacă mă dorea cu adevărat XX'L un pton le«™ W Un*».

S-a auzit o bătaie în uşă.

_ Nu răspunde, m-a implorat Paxton. Oricine e, te să aştepte până lămurim lucrurile intre noi.

[1,01] Dar aveam nevoie de o pauză, de spaţiu, ca să-mi un gândurile în ordine. Am întrerupt semi-îmbrăţişa- ¡X noastră şi am ieşit pe hol. Paxton se afla în urma mea, de parca îi era teamă că o să plec înainte să terminăm conversaţia.

Ani deschis uşa şi am rămas mască.

— Ce întâmpinare! Mă bucur să te văd, a zis Rachel, care m-a luat în braţe. Slavă Domnului că te-ain găsit. Am văzut un clip pe Instagram săptămâna trecută şi am ştiut că trebuie să vin cât mai repede. Ai idee câte telefoane a trebuit să dau ca să pot să ajung pe vas cu o săptămână mai devreme? Sau câte zboruri a trebuit să schimb? M-au lăsat să o fac doar pentru că al doilea trimestru începe în următorul port şi le-am zis că am nevoie de aceeaşi perioadă de acomodare ca restul studenţilor. Apropo, trebuie să vorbesc cu tine neapărat.

M-a tras deoparte şi mi-a luat faţa în mâini. în ochi i se citea îngrijorarea când a văzut că plângeam.

— Am ajuns prea târziu, nu-i aşa?

— Nu ştiu.

N-am fost în stare să-i spun nimic. Doar m-am dat în spate, cât să deschid uşa complet. Era frumoasă, de înălţime medie şi mereu tonifiată. Corpul ei avea genul de perfecţiune de care Paxton era înconjurat zilnic. Părul brunet avea şuviţe mov, recente, însă nu erau decât vârtul aisbergului când venea vorba de modul deschis în care se [e]*prima. Era opusul meu din multe puncte de vedere şi Jotmai de asta eram prietene bune. înţelegeam de ce au [d0ri]t-o şi Landon, şi Paxton. Mereu am admirat-o. dar Rodată nu m-am simţit inferioară faţă de ea. Dar acum [rnă slă]pânea o senzaţie oribilă. .

. ~ E în regulă, mi-a promis ea, dar a rămas uimi

<

and s-a uitat în spatele meu.

— Rachel.

— Wilder.

S-a uitat când la el, când la mine.

— Wilder. Dumnezeule, nu. Leah, nu! O să te mănânce de vie. Am sperat că n-am văzut bine în clip De ce nu mi-ai spus?

Apoi l-a fixat cu privirea pe Paxton.

— Ai pus-o să semneze un contract de confidenţialitate, idiotule!

— Dacă-mi amintesc bine, nu asta ai spus când...

— Paxton!

I-am pus mâna la gură. Nemernicul mi-a sărutat palma şi apoi m-a tras de mână, refuzând să-mi dea drumul atunci când mi-am retras-o.

Rachel şi-a lăsat privirea în jos, ca să se adune.

— Wilder, să-mi spui când vrei să-ţi reamintesc cele mai mari greşeli pe care le-ai făcut vreodată. O s-o fac cu plăcere.

— Momentan, prefer să trăiesc în prezent, dar mulţumesc pentru ofertă. Mereu e plăcut când îmi dai viaţa peste cap în cele mai neaşteptate clipe, dar măcar de data asta, Jocurile X nu încep săptămâna viitoare.

Rachel a tresărit. La naiba, a aflat chiar înaintea Jocurilor X? „Şi tot a câştigat medalia." Nu puteam să mă decid dacă eram impresionată că a învins după ce i-a fost sfărâmată inima sau dacă avea o inimă care să fie frântă. „Ştii că nu-i adevărat."

Mi-am redus conştiinţa la tăcere.

- Nu ajungem nicăieri în ritmul ăsta. Rachel, îmi nare foarte rău, dar sunt dată peste cap. Tocmai am aflat de voi doi. Mă rog, de voi trei. Bineînţeles că mă bucur să

le văd N-am fost niciodată mai bucuroasă să reîntâlnesc pe cineva.

Apoi m-am uitat la Paxton.

— Vreau să pleci.

— Da. te rog să pleci. Cred că ai făcut destule, a spus Rachel, tăioasă.

— Leah, m-a implorat el din priviri, ignorând-o pe Rachel.

— Nu. Tu ai avut luni întregi în care să procesezi ce ai făcut, situaţia în care m-ai pus – în care ne-ai pus. Eu am avut doar patru ore. îmi eşti dator să-mi oferi timp. Măcar atât poţi să faci.

M-a analizat, căutând o slăbiciune.

— Bine. Dar te iubesc. N-o să renunţ la tine.

— Ce ştii tu despre iubire, Wilder? a răbufnit Rachel.

— Ce m-ai învăţat tu. De ce crezi că eşti aici? i-a răspuns acid, apoi a inspirat adânc.

— Adică, de ce .studiez în străinătate?

Şi-a dat seama de planul lui, a făcut ochii mari şi şi-a acoperit gura cu palma.

— Spune-mi că n-ai făcut una ca asta.

— Ba da. Pentru că voi doi meritaţi şansa pe care n-aţi avut-o. Landon nu ştie că eşti aici, pentru că nu sunt sinucigaş, aşa că tu decizi când o să-i spui. Dacă o să-i spui.

Apoi s-a uitat la mine şi în ochi i se citea sufletul.

— Viteazo!

— Du-te să studiezi! Avem examene poimâine şi, din cauza ta, soarta noastră e legată.

~ Poţi să mă ierţi?

- Nu ştiu, dar dacă o să insişti să primeşti un răspuns acum, o să fie unul negativ. Am nevoie de timp, ’nţelege-niă!

- Bine, o să-ţi ofer ce-mi ceri. Dar trebuio crezi când spun că te iubesc. Chiar dacă nu ai încredere mine, am nevoie să ştii că spun adevărul acum. ,n

— Un tip pe care-l ştiam mi-a zis odată că oricine poate susţine ceva, dar ce contează sunt faptele, nu-i aşa?

— Da, ceva de genul ăsta. Ne vedem la curs, a spus Paxton, renunţând să mai insiste.

Când a trecut pe lângă Rachel, care părea că o să-l atace, i-a spus:

— Ştiu că eşti supărată. Dar o să navigăm în următoarele cinci zile, aşa că nu poţi să cobori de pe vas. Gân- deşte-te bine! Nu fugi. Nu te rog decât să-ţi dai seama ce a făcut Leah pentru tine şi măcar o dată, să te gândeşti şi la altcineva. Dacă o să alegi să pleci, te rog sa n-o iei cu tine. Nu-i fura şansa, aşa cum ţi-am furat-o eu, în mod stupid.

Paxton s-a ferit de căruciorul cu bagaje care a ajuns exact atunci, iar Hugo aproape i-a sărit din cale. Când a băgat căruciorul în cameră, Rachel m-a tras în primul dormitor deschis, care s-a întâmplat să fie al meu.

— Ce naiba? Te-am lăsat singură trei luni şi ai început să-mi trăieşti vechea viaţă. Mă uitam pe Instagram săptămâna trecută şi te-am văzut într-un clip al Renegaţi- lor. Am rămas cu gura căscată. Spune-mi că nu l-ai crezut.

Am izbucnit în lacrimi.

— M-am îndrăgostit, dar el nu voia decât să ajungă la tine. Dumnezeule, Rach, sunt o fraieră!

— Ba nu, ai un suflet mare, cât oceanul ăsta, Leah. Nu e prostie, ci iubire.

— Urăsc iubirea.

— Da, e nasoală. Ştiu foarte bine cum e să iubeşti un Renegat. Cum am ajuns prea târziu ca să

te mai salvez de tine însăţi, ce vrei să faci în continuare?

— Nu ştiu. E vreo problemă? Ştiu că e fostul tău ş’ probabil e cea mai ciudată situaţie din lume, dar tu eş [1] prietena mea cea mai bună.

_ Nu face asta. Nu mă lua în considerare, nu când _ nne vorba de Wilder. E un idiot, dar e idiotul tău. Treaba printre voi doi.

_ De ce nu poate fi uşor totul?

- Niciodată nu e, dar pot să-ţi spun un lucru. A existat un motiv pentru care l-am părăsit... şi l-am înşelat cu Landon.

A tresărit când i-a pronunţat numele lui Landon, lucru care nu se întâmpla niciodată când vorbea despre fostele ei relaţii.

— Care a fost motivul? am întrebat.

Chiar voiam să ştiu de ce cineva ar pleca de lângă o persoană precum Paxton.

Rachel s-a forţat să zâmbească.

— Pentru că niciodată nu m-a privit aşa cum a făcut-o cu tine.

— Cum adică?

— De parcă eşti aer şi el mai avea puţin şi se sufoca. De parcă erai singura care putea să-i salveze viaţa sau să-i ofere semnificaţie.

- Ah...

— Aşa este. Am găsit sentimentul ăsta alături de altcineva şi Wilder mi-a furat experienţa. Nu pot să-ţi spun ce să faci, dar meriţi să ştii toate detaliile.

îl iubeam. Nu puteam să o neg. Poate şi el mă iubea, ar aveam să ştiu vreodată sigur? Sau mereu aveam să mă ,nlreb dacă nu voia decât s-o ţină pe Rachel aproape?

$i tu? Ai bătut tot drumul, ştiind că Landon e aici?

Mi-a aruncat un zâmbet forţat.

- Eşti cea mai bună prietenă a mea. M-ai susţinut n(i am simţit că totul mă trăgea într-o mie de direcţii.

¡7* nd°n a furat destule părţi din mine. N-o să-l lase să-im §1 excursia asta. în plus, toată povestea e

despre tine.

r>i

Aş face orice pentru tine. Dacă vrei sâ pleci, o să plecăm. Dacă decizi să rămâi, o să stăm aici, pe vas.

M-a strâns în braţe şi m-am cufundat în familiaritatea ei, a celei mai bune prietene. Dar o parte din mine murise. Planul iui Paxton funcţionase. Totul depindea de mine, inclusiv dacă Rachel rămânea sau nu pe vas. Dacă Landon îşi primea şansa. Şi totul se învârtea în jurul sentimentelor mele pentru Pax.

Chiar dacă eram dispusă să merg până în pânzele albe pentru fericirea lui Rachel, cum puteam ştii dacă Paxton nu voia o relaţie cu mine doar ca să-i asigure fericirea lui Landon?

Capitolul 29

PAXTON

ÎN LARG

Mi-am mai turnat un shot de tequila şi am oftat când mi-a ars gâtul. Nu voiam decât să-mi amorţesc simţurile. Cred că era al şaselea... ba nu, al şaptelea... De fapt, nu, al şaselea. La naiba, nu conta!

Nu exista destul alcool în lume cât să ardă durerea care mă consuma. Cândva am crezut, prosteşte, că niciodată n-o să mă simt mai rău decât dacă ea afla de Rachel şi Landon. Dar pe scara durerii, nu fusese decât un deget lovit. Asta era decimarea inimii mele.

Trebuia să mă creadă, nu-i aşa? Trebuia să realizeze cât de mult o iubeam şi că nu era doar o unealtă ca să-i împac pe Landon şi Rachel. Doar mă cunoştea, nu-i aşa? Nu-i arătasem cât de mult însemna pentru mine? Dar avea dreptate. Pusesem fericirea lui Landon mai presus de a mea, deci şi de a ei.

Acum că Rachel era aici, aveam să-i demonstrez lui ah iubirea pe care i-o purtam? Să-i arăt că ea era prioritatea mea, nu viaţa personală a prietenului meu cel "¡[dl] bun? Nu puteam să-i spun lui Landon că Rachel se M[a] pe vas, pentru că mai întâi trebuia să ia ea o decizie. [u] aveam de

gând să mă joc cu mintea lui. doar ca ea să ®c,dâ să plece. Dumnezeule, n-am vrut decât ca toata 01651r sa fie fericită.

-Viaţa ta nu este un serial.”

, . x p.[să",ni] spui de ce te-ai certat cu Leah sm tr S

8hıCeSC? mʼa Întrebat h[3"*"1ʼ ^tuXt

— Nu Le priveşte pe tine.

• M*"[a aruncat] ° Privire tăioasă şi s-a rezemat de bar Mai mult ca sigur îmi judeca barba crescută şi lipsa generală de igienă.

— Eşti pregătit pentru examenele de mâine?

Am ridicat din umeri. Am studiat toată ziua, am mers la cursuri, ca să mă pregătesc, şi m-am aşezat lângă Leah. N-am putut s-o ating şi am urât fiecare secundă care se scurgea. A fost politicoasă, dar nu m-a privit. Ironia era că fix asta era relaţia pe care ar fi trebuit s-o avem.

.Am trecut prin incidente cu oase rupte, încheieturi luxate, sute de suturi, dar nimic nu s-a comparat cu inima frântă pe care o aveam acum din cauza ei.

De fapt, mi-am frânt singur inima. Poate de asta durea mai tare.

— Foarte plăcută conversaţia. Cred că mă duc să mă odihnesc, a zis Landon.

S-a auzit o bătaie în uşă.

— Salvat de ciocănit... sau ceva de genul ăsta.

Am ieşit afară, rezemându-mă de balustradă.

— Arăţi ca naiba, a zis Brandon, care a venit lângă mine.

— Mulţumesc că spui ce e deja evident.

— îmi place vasul, să ştii. L-am explorat în timpul mini-croazierei mele. Mulţumesc că m-ai lăsat să stau până în Abu Dhabi!

— E vasul tatei. Cu plăcere! Doar m-ai salvat, nu-i aşa? Sau ai uitat?

— Leah te-a salvat. Dacă m-ar fi sunat mai târziu, ai fi fost lăsat în urmă. E o femeie specială.

— Aşa e.
— E vasul tău, Pax. Tata l-a creat pentru tine.

WILDER

- Poftim?

A ridicat din umeri.

- A cesionat anumite bunuri înainte să trimită actele şi să listeze compania la bursă. Vasul şi casa din Aspen sunt ale tale. S-a gândit că o să ai nevoie de ele, la ce stil de viată nebunesc ai ales. Mă rog, vasul este mai degrabă o sursă de venit. Casa a fost indulgenţa lui.

— Deţin vasul, am şoptit, încercând să realizez adevărul.

— Exact. Am încercat să-l conving să nu o facă. Să fim serioşi, strici cam tot ce atingi, dar el întocmise deja actele. Ai documentele în seif.

- Uau!

— Asta a fost şi reacţia mea.

— Tu ai...?

N-am putut să finalizez întrebarea şi mi-a aruncat o jumătate de zâmbet.

— Stai liniştit, eu am primit partea mea. Uite ce e, faptul că ai lovit un poliţist... Nu ştiu dacă a meritat-o sau nu, pentru c-a pus mâna pe Leah, dar arestarea a anulat contractul pe care-l aveai cu tata pentru finanţarea documentarului.

— Poftim? Ai venit până aici, trâmbiţând că o să rnă Salvezi, şi m-ai înjunghiat pe la spate?

— Te-ai înjunghiat singur. Temperamentul tău reprezintă un pericol pentru afacerile familiei.

— A spus că o să retragă finanţarea? E decizia lui, nu-i aşa?

— El ia decizia finală, dar cred că treaba asta ar trebui discutată de consiliu. Te iubesc, eşti fratele meu. dar Momentan nu eşti o investiţie bună. Dacă ar fi oricând altcândva, n-aş insista, dar numerele au scăzut, nu mai Postezi des pe canalul tău. iar ce publici nu ma∗ are abiările din trecut. Ai renunţat la turneu ca s' -ţi P _ anul pe vas, aşa că

sponsorii nu te aşteaptă şi nu ştii dac.

o să ai voie să concurezi la Jocurile X. Sunt prea mult necunoscute ca să fii o investiţie sigură. te

— Niciodată n-am fost o investiţie sigură, Brandon De asta câştig medalii. Nu le obţii stând pe margine şi aşteptând vremuri mai sigure. câştigi fiind curajos şi riscând, dar nu mă aştept să înţelegi.

Furia a copleşit toate celelalte emoţii, cu excepţia fricii, care încerca să ţină pasul cu ea.

— Pax, mereu ai avut o doză de nebunie care mie îmi lipseşte. Consider că eşti nechibzuit şi idiot. Invidiez cât de mult semeni cu mama. Mereu am fost gelos pe legătura dintre voi. Sincer, crezi că poţi să promovezi documentarul cu ce ai filmat până acum?

M-am gândit la toate imaginile de când am pornit în croazieră.

— Nu tot filmul, dar pot să editez un trailer epic.

— Am nevoie de ceva concret pentru consiliu. Am nevoie de numere.

— Ce fel de numere?

Nu suportam gândul că era posibil să nu-i ofer lui Brandon ce-mi cerea.

— Mai sunt şase zile până la eveniment?

— Da. Mai avem trei zile pe mare şi două zile să exersăm.

— Cât îţi ia să faci trailerul?

M-am gândit repede la cine era la bord.

— Cel puţin o zi.

— Deci, îţi mai rămân cinci zile ca să obţii un milion de vizualizări.

— E imposibil.

— Toate vedetele pop o fac destul de repede.

— Atunci, o să te anunţ când o chemăm pe Adele să facă motocross, bine? E mult mai greu decât pare.

— Ştiu exact cât de dificil e. Şi mă refer la vizualizări pe bune, Paxton. Nu prostii cu abonamente plătite.

WILDER

— Cum poţi să...?

- Eşti fratele meu mai mic. Orice se întâmplă intre ll0i. «casă, aici suntem m aceeaşi echipă. Ştiu exact de ce e neVoie ca afacerea ta să funcţioneze. Vreau să fii triumfător, dar nu îmi doresc să distrugi Wilder Enterprises cât timp încerci. Ori o să obţii un milion de vizualizări până la eveniment, ori consiliul o să voteze să-ţi oprească finanţarea. Şi. e posibil să decidă împotriva ta chiar dacă o să obţii vizualizările necesare.

— Minunat.

Cele şase, şapte shoturi n-au fost îndeajuns.

— O să fie. Multă baftă! Cred că o să ai nevoie, mi-a zis el şi m-a bătut pe spate.

Am stat acolo mult după ce a plecat. Am trecut în revistă toate filmările pe care le aveam, ce putea fi destul de senzaţional cât să-mi aducă un milion de vizualizări. Bine că aveam toate înregistrările, dar care ar fi format cel mai atrăgător colaj?

Am intrat înăuntru şi m-am aruncat pe canapea. Mintea îmi spunea că mă mişc cu mult după ce m-am aşezat.

— Ce a vrut domnul cu coasa? a intervenit Landon.

— Trebuie să editǎm un trailer în următoarele 24 de ore şi să obţinem un milion de vizualizări înainte de spectacolul din Abu Dhabi.

— Sau putem să-l sunăm pe Moş Crăciun şi să-l R1gHm să ne trimită cadourile mai devreme. Mai sunt doar cinci săptămâni până atunci, nu-i aşa?

Am bombănit. Mintea mea încerca să treacă dincolo e ceaţa alcoolului ca să funcţioneze.

— Presupun că ai dreptate, majoritatea din juni n°stru abia aşteaptă să ne vadă căzând, a zis el.

turnând •ncă un shot.

Acelaşi lucru i-l spusesem şi eu lui Leah când mă 'Hdrâgostisem de ea.

Eram îndrăgostit.

— Trezeşte-l pe Bobby şi spune-i să vină aici cu echipii de producţie.

- Pax, eşti destul de beat. Chiar crezi că e momentul potrivit să organizezi o întâlnire cu echipa de producţie?

— Pentru ideea pe care o am, o să servim shoturi la şedinţe de acum încolo, i-am zis.

Penna a intrat în cameră cu o valiză. Aproape uitasem cât de mult nu s-au plăcut ea şi Rachel.

— Când aveai de gând să-mi spui? s-a răstit la mine, apoi şî-a aruncat geanta pe jos.

— Ce anume? a întrebat Landon.

— Colega de apartament a lui Leah a venit cu o săptămână mai devreme, aşa că o să stau din nou cu voi.

— E în regulă. Cred că am găsit o cale s-o recuceresc pe Leah.

Era posibil să mă coste documentarul, dar merita.

Leah merita totul.

Capitolul 30

LEAH

ABU DHABI

— E îngrozitor dc cald! a zis Rachel, pe când îşi fâcea vânt cu evantaiul pe punte.

— Ştii că Landou poate să te vadă de aici, i-am şoptit prio crăpătura uşii.

— E la locaţia evenimentului, se antrenează cu Wilder.

— De unde ştii?

îmi împachetam cărţile pentru trimestrul doi. De dimineaţă, am avut ultimul examen şi am reuşit să mă concentrez la ce scriam, nu la Paxton, care stătea lângă mine. N-a fost uşor la literatură, la examenele orale şi la prezentarea lucrărilor. Nu cu Paxton în faţa mea, care a răspuns la întrebările colegilor despre teza lui. Subiectul [a] fost teoria iubirii şi izbăvirii în *Mizerabilii.* Ca şi cum fiecare răspuns îmi era adresat mie.

— Poate l-am plătit pe Hugo să-mi spună, mi-a răspuns Rachel, reamintindu-mi ce o întrebasem.

— Nu este tocmai etic. Ai venit numai de trei zile şi deja ai început să mituieşti angajaţii? i-am zis, sprijinin- du-mă de tocul uşii.

A ridicat din umeri, nepăsătoare.

— Vrei să vorbeşti despre Landon?

. Aş prefera să-mi rup din nou fiecare os pe care arn avut rupt până acum. Probabil senzaţia ar ii aceea.. .

Şi-a dat jos ochelarii de soare şi a ignorat subiectul, aşa cum numai ea putea să o facă.

- Ai văzut trailerul?

— Ce trailer?

- Au făcut un trailer pentru documentar şi încearcă să obţină un milion de vizualizări înainte de evenimentul de mâine.

— Am înţeles.

Nu suportam să nu ştiu ce fac Renegaţii, dar aveam nevoie de spaţiu.

— Nu l-am văzut, dar i-am promis lui Penna că o să mă duc la repetiţii. Presupun că nu vrei să vii?

— Nu. mulţumesc. Cum te descurci cu toate? Ai fost prinsă cu examenele şi ştiu că-ţi place să te ascunzi în spatele muncii pentru şcoală, dar serios, cum eşti?

M-am aşezat pe şezlongul ei şi m-am jucat cu tivul pantalonilor negri, scurţi. înainte îmi era teamă să mă bronzez pe picioare, pentru că ar fi scos şi mai mult în evidenţă cicatricile, dar acum deveniseră pur şi simplu o altă parte din mine – precum pistruii de pe nas sau culoarea ochilor.

— Nu ştiu. Şi nu ştiu cum să vorbesc cu tine despre asta. Eşti prietena mea cea mai bună, dar eşti şi fosta lui şi e foarte ciudat. Nu pot şă mă gândesc la voi doi fără să-mi vină sa vomit.

Şi-a ridicat ochelarii de soare pe cap.

— Leah, te iubesc ca pe o soră. Ce am avut cu Wil- der a fost acum mult timp, în urmă cu doi ani şi jumătate. Şi, dacă ar trebui să evaluez relaţia cu el, probabil i-aş da un 4. şi asta doar pentru că l-am întâlnit pe Landon prin intermediul lui.

A tresărit. O durea să-i pronunţe numele.

. . – L-am iubit pe Landon şi am crezut că şi el m-a
iubit pe nune, mai ales după ce a părăsit Renegaţii ca să fim împreună. Dar era luna .Jocurilor X, prea multă

resiune, aşa atunci când Wilder i-a dat un ultimatum, nndon i-a ales pe ei. Foarte mult timp nu am crezut că osâ mai pot respira. El era de nota io pentru mine, care niai apoi a devenit o. Cât înseamnă Wilder pentru tine?

— E un ii, deşi probabil nu ar trebui. Nu e recunoscut pentru monogamic.

— S-a uitat la altcineva de când v-aţi cuplat?

— Nu. Mereu m-a făcut să mă simt singura pentru care are ochi. Dar nu ştiu cât a fost real şi cât s-a prefăcut ca să se asigure că nu plec de pe vas înainte de sosirea ta. Când mă gândesc cât de departe a mers ca să te aducă la bordul vasului şi că am fost doar un pion în planul lui, mi se taie respiraţia.

— L-am văzut în preajma ta şi nu eşti doar un pion. Poate ai fost la început, dar având în vedere cum s-a rugat de tine să-l ierţi, nu eşti doar o parte din planul lui. Wilder nu se ataşează niciodată, nu imploră niciodată şi nu-şi cere iertare – dar le-a făcut pe toate pentru tine. Planul lui a funcţionat. Sunt aici şi voi sta până la final.

— Eşti dispusă să rămâi? Eşti sigură? am întrebat eu, entuziasmată.

Deja îmi confirmase, dar voiam să fiu sigură.

— Da. Dacă tu rămâi, o fac şi eu. în trecut, i-am permis lui Landon să mă distrugă. Acum nu o să-l las să-mi strice experienţa asta. Dacă înseamnă că trebuie să-l oco- lese pe holuri în următoarele luni, atunci aşa o sa fac.

Am îmbrăţişat-o. fără să-mi pese că uleiul ei de bronzat îmi păta bluza.

— Mi-a fost dor de tine.

. a — Şi mie. M-am simţit pierdută în lipsa ta, dar tu erai în celălalt capăt al lumii, pierzându-te în aventuri, a ZLs ea, râzând.

- Da, dar oricât de nebunește ar suna, simt că m-anî regăsit. ŞUu s_a ¡ntâmp|,it pentru ca Paxt®n aIPins de la spate, m-a acceptat şi m-a iubit, ac să fac?

descnro^r P<” răsPund 'a întrebarea asta Te-ai dacă
’T Pe C°nt Pr°>’riu să «« sinceră
mi., .'î v^nd de 'a început, aş fi făcut tot ce ţinea de greşeală Vln dePP*rte de Wilder, iar asta ar fi fost o mare greşeala. Al ajuns sa 11 cunoşti într-un mod în care eu nu am făcut-o niciodată. Şi...

A arătat spre picioarele mele goale.

— Felul în care te-a schimbat e incredibil. N-am suportat să te ştiu aici fără mine, dar mă bucur nespus ca s-a întâmplat totul aşa.

— Şi eu. Doar că nu ştiu dacă pot să am încredere din nou în el.

— Tu va trebui să decizi. Nimeni, nici măcar Wilder, nu poate să ia decizia în locul tău. Dar amândouă ştim cât de rară e iubirea şi dacă asta e ceea ce există între voi, atunci trebuie să lupţi pentru ea. O să găsiţi soluţii pe parcurs.

— Şi să nu mă gândesc la ce o să se întâmple după ce o să se termine excursia? Unde o să ducă toată experienţa asta?

— Cred că ar trebui să te ducă în dormitorul tău şi apoi la eveniment. După, depinde doar de tine.

— în dormitor?

A zâmbit şi a ridicat din umeri, apoi s-a întors spre soare, ca să se bronzeze.

M-am dus în camera mea, iar pe pat era aşezat un pachet înfăşurat în hârtie roşie şi cu un bilet ataşat, de aceeaşi culoare. „Foarte subtil, Pax.”

Mâinile mi-au tremurat când am ridicat biletul şi am rupt hârtia. înfăţişa una dintre atracţiile turistice din Mykonos şi avea o imagine cu ţărmul. Când l-am deschis, mi-au dat lacrimile.

Tu eşti scopul meu final. Ai spui că vrei să simţi iubire fi ai reuşit. O faci cu fiecare respiraţie. Ştiu că am aresit Ştiu că ai impresia că nu poţi să ai

încredere m mine Dar te-ai întrebat dacă o să poţi vreodată să te

WILDER

L vi şi *P^e cineva s6 te iubească...? Deschide-te, h pentru că eu deja te iubesc.*

l/il ' Ain pus biletul deoparte şi am scos rama din pachet. , poza cu noi din Mykonos. Când apucase să o ducă la developat?

Mi-am plimbat degetele peste chipurile noastre şi ttm rămas fără aer când am văzut nu numai expresia mea, dar şi cea a lui Paxton. Am citit în ochii lui devotamentul complet atunci când m-a ridicat deasupra capului. Un bărbat nu putea să se prefacă că simţea iubirea.

Sau era posibil?

Am vrut să zic că nu. Tot corpul meu urla că iubirea noastră era sinceră. Dar dacă nu era aşa? Dacă mă făceam de râs, când ar fi trebuit să ies din relaţia cu el cât mai puteam?

Dacă nu mi-am învăţat lecţia cu moartea lui Brian şi mă agăţam de ceva de care trebuia să fug? Ceva care mă distrugea din ce în ce mai tare, cu cât zăboveam mai mult?

Dar, dacă mă agăţam de teamă, în loc să mă îndrept spre Pax?

*

Am închis uşa în urma mea şi m-am uitat la ceas, încă se antrenau, aşa că aveam timp să ajung. Aş fi facut-o mai repede, dar m-am schimbat în pantaloni şi o bluză lejeră ca să nu ies în evidenţă în Abu Dhabi.

Uşa camerei lui Pax s-a deschis şi inima mi-a tresărit, deşi ştiam că se afla în locaţia evenimentului. Micul ■lohn a ieşit bombănind, până a dat cu ochii de mine.

Ce bine că te văd, Leah. Te duci la locaţie?

- Da. I-am promis lui Peana că o să trec pe acolo. D , – Mă bucur. Paxton e foarte stresat. Motocicleta lui 5îel s-a stricat şi e totul un haos. Dar o sa se ca mez 030(1 o sate vadă.

»Nu aş fi atât de sigură.'

— Vii şi tu cu mine?

— Da, după ce o să găsesc bandana roz a lui Rebel Spune că-i poartă noroc, doar că n-o găsesc în camera ei ’

— Unde a spus că a pus-o?

— în ghiozdanul mov?

S-a uitat la mine, în căutarea răspunsului.

Din fericire, ştiam unde era.

— Ghiozdanul e al lui Brooke. Sunt sigură că îl găseşti în camera ei, nu a lui Penna. Ai cheile?

A încuviinţat şi, peste câteva secunde, a deschis uşa.

— Te deranjează dacă-l cauţi tu?

— în niciun caz.

Apartamentul ei era mai mic decât al nostru, dar superb. M-am uitat în şifonier, în dormitor şi în sufragerie, apoi am verificat sub pat.

— L-am găsit.

Când am încercat să-l scot, s-a prins de cadrul palului şi am tras de el, dar atunci a căzut ceva pe jos. La naiba, speram că nu am stricat patul.

Era o hârtie împăturită, pe care am aruncat-o pe lenjerie, apoi m-am ridicat cu ghiozdanul şi m-am aşezat pe ea. Am căutat bandana roz, preferata lui Penna, şi am găsit-o. Când am închis victorioasă ghiozdanul, simţin- du-mă destul de mulţumită, ştampila de pe hârtie mi-a atras atenţia.

Era ciudat ca un document ce părea oficial să fie ţinut în cadrul unui pat, dar nu era treaba mea. Totuşi, după ce am pus ghiozdanul înapoi, m-am lăsat pradă curiozităţii şi l-am desfăcut.

„Ce naiba?”

Era permisul de fotografiere pentru Madagascar.

Nu avea cum să fie Brooke trădătoarea. Nu

era posibil.

M-au cuprins fiorii. Ea ajuta la administrarea site- ului când clipurile video fuseseră hăcuite. Avea acces la

^ipamentul lui Paxton, la seiful lui. Ea mă împinsese pe în ziua aia ş‘,n Maroc_

Fir-ar să fie! îi auzisem vocea, dar numai Micul john se aflase pe ţărm când am fost împinsă. Ar fi putut să strige de oriunde şi n-aş fi observat.

Dar de ce s-ar preta la aşa ceva când propria ei soră făcea parte din Renegaţi?

M-am uitat la document şi apoi m-am concentrat pe noptiera ei. Mi-a atras atenţia poza unui tip blond, chipeş, care avea un braţ înfăşurat în jurul ei şi cu celălalt sprijinea o motocicletă. „Nick."

Nu ştiam toate informaţiile, dar ştiam destul.

Am ieşit cât am putut de repede din cameră, cu ban- dana şi permisul.

— Unde e Brooke? l-am întrebat pe Micul John.

— La locaţia evenimentului, cu Penna. De ce?

— Trebuie să ajungem chiar acum acolo. Cât de repede poţi să conduci? l-am întrebat, dar mă îndreptam deja spre lift.

— Sunt un Renegat, a răspuns, de parca asta era îndeajuns. Şi chiar era.

— Dar Wilder ne-a dat ordine clare că trebuie să conducem încet dacă te afli cu noi în maşină.

„Bineînţeles că a făcut asta."

— Uită ce ţi-a spus Paxton. Trebuie să ajungem acolo cât mai repede.

— Ce se întâmplă, Leah?

— Ştiu cine le sabotează cascadoriile.

*

Am închis ochii şi m-am ţinut strâns de

portieră °ând a luat curba.

7 Ai grijă să nu fim arestaţi. Grupul nostru nu are [cp]l mai reuşit trecut cu autorităţile străine.

Micul John a încuviinţat. Era concentrat la drum făcând slalom printre maşini cu uşurinţa unui şofer de cascadorii... pentru că asta era. Insă experienţa lui nu a temperat cu nimic greaţa şi teama pe care le simţeam.

— Parcă suntem într-un film de acţiune, a spus el când am trecut pe roşu.

— Sunt supraestimate, am strigat eu.

— Şi, totuşi, eficiente.

Ne-am oprit brusc în faţa arenei şi am ieşit amândoi din maşină, lăsând motorul pornit.

— Locul ăsta e imens!

— Cheamă-l pe Paxton cât mai repede! Eu încerc să o găsesc pe Brooke.

A aprobat cu un semn din cap şi am luat-o în direcţii separate. Am trecut pe lângă standurile de la intrarea în arenă. Podeaua fusese acoperită cu mult pământ, iar rampa imensă a lui Paxton se înălţa în centru, flancată de altele mai mici, totul fiind împrejmuit de o pistă pentru cascadorii. Am zărit dungile de un albastru aprins de pe motocicleta lui Paxton pe rampele mici. Cel puţin, Micul John putea să-l găsească rapid.

Fiecare secţiune era ocupată şi zgomotul era asurzitor atunci când motocicletele îşi turau motoarele, după care porneau în viteză. M-am uitat în tribune după oricare dintre Originali.

Securitatea făcuse o treabă bună, iar tribunele erau aproape goale. însă nu o vedeam pe Brooke.

Ceva alb mi-a atras atenţia şi mi-am ridicat privirea spre ecranul gigantic din mijlocul arenei.

— La naiba!

Am văzut-o pe Brooke pe pasarelă. Umbla la cablurile care susţineau monitorul imens. Orice

făcea, nu cia bine.

— Brooke!

Nu m-a auzit, deşi am ţipat.

Paxton nu putea să mă audă, dar Micul John avea ajungă în curând la el. Trebuie doar sâ-i distrag atenţia |ui Brooke. M-am uitat la pasarelă şi m-am dus în locul unde se intersecta cu peretele. Am urcat în grabă treptele, până am ajuns la nivelul ei, apoi am fugit spre scară.

O afurisită de scară.

„Poţi s-o faci." O mână, apoi cealaltă, un pas după celălalt. M-am urcat pe capcana morţii, gândindu-mă doar la Paxton. Am înaintat mai sus decât credeam că aş fi capabilă şi am ajuns, în sfârşit, pe pasarelă.

„Nu te uita în jos."

M-am concentrat pe Brooke, care stătea întinsă pe burtă şi umbla la una dintre luminile uriaşe. însă la cum s-a legănat pasarela când am păşit pe ea, mi-ani dat seama că o slăbise şi pe ea.

Mişcarea a alertat-o. Ştia că nu mai era singură şi şi-a întors capul, cu o privire turbată pe care n-o mai văzusem.

— Nu te apropia. Nu vreau să te răneşti! a strigat către mine.

Deja slăbise lumina, care se mai ţinea doar într-un Şurub. La naiba!

— Brooke, opreşte-te, te rog! Poţi să omori pe cineva.

S-a întors şi s-a ridicat, ţinându-se de balustradă.

— Asta merită! Cascadoria aia stupidă l-a distrus Pc Nick. Cineva trebuie pedepsit, doar că ei preferă sa facă un film. Un nenorocit de *film*[1]. El e imobilizat într-un Scaun cu rotile pentru restul vieţii, atât de distrus, că nici .[nu] mă Iasă să-l văd, iar ei sunt aici şi fac ceea ce îi place ui. Nu Paxton ar trebui să fie primul care realizează cas-

[ca]doria asta. E trucul lui Nick, doar că pe el toţi l-au uitat.

— Ştiu că aşa pare, am spus, făcând încă un pas spre [ea]- Ce plan ai? Să dărâmi pasarela? Ai înnebunit. Sora ta [e] acolo!

A ezitat, privind în jos.

— Am umblat la motocicleta lui Penna. O repară în spate. Aş prefera să mor decât s-o rănesc. Nu vreau să te rănesc nici pe tine.

— De asta m-ai împins de pe o stâncă în Maroc?

M-am uitat la rampă şi am văzut că Paxton făcea circuitul. L-am blestemat în gând pe Micul John. Nu ştiam cât mai puteam s-o ţin ocupată pe Brooke înainte sa mă arunce de pe pasarelă.

— A fost o întâmplare nefericită. Dar cameramanul plecase şi erai singură. Am crezut că o să sari şi o să aterizezi în apă. Am vrut să te sperii destul de tare, iar Pax să oprească filmul sau să pleci şi el să pice examenele. Intenţia mea nu a fost să te rănesc.

— Aş fi putut să mor!

îmi era greu să procesez ce se întâmpla şi să asociez femeia furioasă din faţa mea cu prietena pe care mi-o făcusem în prima dimineaţă pe vas.

— Dar nu ai murit. însă e posibil să o faci acum, dacă o să mai stai mult acolo. Pleacă!

S-a legănat şi metalul a scârţâit, apoi s-a lăsat în jos câţiva centimetri.

— Nu pot să te las să-i răneşti pe Paxton şi ceilalţi, i-am zis, ţinându-mă de balustradă.

— Trebuie să înţeleagă că pasiunea lor distruge vieţi. I-a distrus viaţa lui Nick şi pe a mea. Şi nu le pasă! Merg mereu mai departe. Nu e corect. Nu vreau decât să se oprească!

— Brooke, hai să coborâm. Putem să vorbim despre asta jos.

. ~ Am aj Uns prea de Parte» mai ales acum, că tu mi ai a at planul. Ştii, aş putea să dau vina pe tine. echipă[3] 'ntampIat nimic rău până n-ai apărut tu în

A sărit din nou şi unghiul a devenit mai abrupt, -am uitat în jos şi l-am văzut pe Paxton în capătul

rampei dincenlru- <?ea deasupra căreia ne aflam. Dumne- zeule. era momentul pe care-l aşteptase.

— Nu face asta, am implorat-o.

- Nu ştiu cât mai contează, clar cred că te iubeşte Chiar dacă ai fost doar o unealtă ca s-o aducă pe Rachel la bord.

Am făcut ochii mari.

- Nu fi fraieră, bineînţeles că ştiu. Am ştiut din clipa în care te-a verificat Penna, când aţi aplicat amândouă la program. De asta am luat poza înainte să plecăm din Los Angeles. Singurul care nu ştie e Landon, ceea ce e ironic, având în vedere că Paxton a fost unicul care nu şi-a dat seama că Rachel şi Landon aveau o aventură pe la spatele lui. Cum se întoarce roata!

— Deci, tu ai pus poza în seif, ca s-o găsesc?

„Ţine-o de vorbă. Paxton nu a început încă. Distra- ge-i atenţia."

De fapt, nu se mai afla pe rampă. Am respirat uşurată.

— Nu te entuziasma, doar se dă mai în spate ca să-şi ia destul avânt cât să urce pe rampă. O să fie săritura vieţii lui, a zis cu un zâmbet care nici nu părea al ei.

îşi pierdea minţile chiar sub ochii mei şi dacă n-o opream, cineva avea să fie rănit... sau chiar să moară.

—- E săritura pe care ar ii facut-o Nick daca ar fi fost aici. Dar Paxton trebuie să le aibă mereu pe toate, nu-i aşa? Cascadoriile, femeile... Chiar şi pe tine. A fost greu să văd că te îndrăgosteai de el, când ştiam că doar te o o seşte. Chiar te plac şi am crezut că o sa fii mai ‘s*c<‘ ‘ y* nu va trebui să te implic în toată treaba asta dar când am văzut cât de mult te doreşte, am ştiut că eşti c eia c

<lue planul la final. Dacă tu te răneai, dacă reniit •

- ea să eşueze, iar ei se duceau acasă şt-S-reevaluau pla. nunle. După Madagascar, m-am gm'<• opreau filmă-P°za, o să-l laşi să putrezească în ceh < ' excepţia rile. Misiune îndeplinită. Nimeni nu era rănit, cu lu! Nick. Nu că le-ar păsa. Par a trebuit să-l suni pe Bran- don A trebuit să repari totul pentru tipul care nu te voia decât ca să ajungă la prietena ta cea mai bună. Chiar atât consideri că meriţi?

Xm auzit un motor turat, apoi motocicleta a ieşit cu viteză din tunel. Când a ajuns pe rampă. Brooke a sărit cât de tare a putut, iar pasarela a început să se prăbuşească, în timp ce ea alerga spre mine. Când am încercat să o prind, m-a împins şi am căzut odată cu pasarela, care se transformase dintr-odată într-un tobogan imens.

— Paxton!

Camera de filmare a lovit pământul de pe rampa de aterizare fix înaintea motocicletei lui, iar pasarela s-a înclinat într-un unghi de 90 de grade. Cauciucul din faţă a explodat, iar motocicleta s-a rotit şi l-a aruncat într-o parte. El s-a rostogolit pe lateralul rampei şi a căzut şase metri în gol.

Am văzut că piciorul îi era intr-un unghi nefiresc, iar urletul care mi-a icnit din gât a fost aproape inuman. Toate motoarele s-au oprit.

— Nu, Paxton!

— Sunt aici, iubito. Ţine-te bine, a spus el, de deasupra mea.

Mi-am ridicat capul şi l-ani văzut stând pe ce mai rămăsese din pasarelă.

- Pax!

Trăia. Era bine.

Degeţele mi-au alunecat, dar chipul lui a fost îndeajuns ca inima să înceapă să-mi bată cu putere, într-un ritm alarmant.

- Nu! Nu e posibil să fi făcut toate astea în zadar! Fu trebuia să fii pe motocicleta aia! a strigat Brooke.

— Ei bine, e Penna!

Pax a prins-o de braţe şi a tras-o pe platformă.

— Nu! Nu Penna!

vrut să mă uit în jos, dar nu mă simţeam în „Doamne, sper că e bine! "

[51] Metalul a scârţâit când Paxton s-a aplecat spre mine« ,

- Unde e Brooke?

_ A luat-o securitatea, a spus el calm, în timp ce se apleca spre mine, ţinut de picioare de Micul John. Viteazo, de data asta o să te rog să nu-ţi dai drumul.

- Isteţule. Penna e bine? am zis, vocea tremurându-mi.

— Sper că da. Ţine-te bine, a zis el, apucându-mă de încheieturi. Acum, dă-ţi drumul, te ţin eu!

Privirile ni s-au intersectat şi am ştiut cu siguranţă că dacă mă scăpa în gol, aş fi murit. Fără să mai gândesc, am dat drumul la bară, punându-mi toată încrederea în el.

— Trage-ne cu putere! a strigat el.

Am început să ne ridicăm. Metalul scârţâia când şuruburile au început să cedeze. .Am vrut să închid ochii şi să aştept căderea inevitabilă, dar nu mi-am mutat privirea de la Pax.

— Mai repede! i-am auzit ţipând pe cei de jos.

. Paxton şi cu mine am ajuns pe pasarelă. Când m-a [rans] în siguranţa braţelor Iui, ultimele şuruburi au cedat [§1 restu]î Pasarelei s-a prăbuşit pe rampa goală.

Hisesem la un pas de moarte.

, Ţ E bine? i-a întrebat Pax pe ceilalţi, tară să-mi dea [drui]"ul din braţe.

ÎIP [M]Â*[am] ’’P’[1] capul de pieptul lui. l-am ascultat bătă- [am] încercat să mă sincronizez cu ele.

Pentru acum[6 d0zâ de cura]i care ieşise la suprafaţă mai devreme, [D.lr] [1] mă simţeam şi mai slabă în îmbrăţişarea Im Lh* în[â] *[' crani] complet golită de adrenalină, energie, sau ce Şutase să mă ţin de pasarela şi să nu cad în gol.

Undon se afla deasupra lui Penna şi o controla.

- Landon! a strigat Paxton.

— Respiră! Ai puţină răbdare.

Am simţit conflictul din furia lui Paxton. dintre nevoia de a fi cu prietenii lui şi cea de a sta cu mine.

— Poţi Să te duci, i-am şoptit.

— O să plec doar când o să fii bine. Când te-am văzut atât de sus, n-am ştiut dacă o să ajung la tine la timp. în viaţa mea n-am fost aşa speriat.

— Nici eu. Mulţumesc că ai venit după mine.

— Dumnezeule, Leah, nu voiam decât să fac schimb de locuri cu tine. Aş face orice ca să te ştiu în siguranţă, mi-a spus el, privindu-mă în ochi.

Inima îmi bătea din nou cu putere.

— Pax! Cred că doar şi-a rupt piciorul, a strigat Landon.

Amândoi am respirat uşuraţi.

— Tu eşti bine? m-a întrebat Pax.

— Hai să coborâm!

— Tu trebuia să fii în locul ei! Ea trebuia să-şi repare motocicleta! a şuierat Brooke din spatele nostru, unde era ţinută de doi agenţi de securitate.

— A vrut să o folosească pe a mea, trădătoareo! Ai fi putut s-o omori! Aproape ai omorât-o pe Leah, am ajuns în închisoare din cauza ta şi ai umblat la echipamentul nostru. Brooke, ştiu că ţi-a fost greu, dar e sora ta. Suntem familia ta!

— Trebuia să fii tu! Cum ai putut să-l laşi în urmă? Cum ai putut să-i faci trucul? Cum ai putut să foloseşti tot ce a construit şi să mergi mai departe, să uiţi de el, ştiind ce i-ai făcut?

Paxton m-a ajutat să mă ridic. *

— Pentru că Nick mă ajută!

— Poftim?

Brooke l-a privit şocată şi a început să-şi revină.

- E designul lui, Brooke. E tehnica lui pe rampă ca ne |uăm avânt. Cine crezi că a gândit zona de aterizare
din Madagascar Cine crezi că m-a ajutat să fac configuraţi', rampei din Barcelona?

— Nu te cred, a zis ea, panicată.

— Atunci n-ai decât să-l întrebi chiar tu.

A arătat spre capătul pistei de motocross, unde se afla un tânăr în scaunul cu rotile.

— Nick!

Acesta a privit-o şi doar a dat din cap.

- Duceţi-o de aici, le-a ordonat Paxton agenţilor de securitate.

Toţi am coborât cât de repede am putut şi am alergat spre Penna. După ce am ajuns jos, Paxton nu mi-a dat drumul la mână. Plămânii mă ardeau când am ajuns la nivelul principal, unde Penna era întinsă pe o targă şi deja avea guler la gât.

— Trebuie să mă ocup de treaba cu arena, dar vreau să merg şi cu Penna la spital, a spus Paxton, agitat.

— Du-te cu Penna, rămân eu aici! a intervenit Nick, din spatele nostru.

Era devastator de chipeş, cu păr blond des şi cârlionţat, ochi albaştri, luminoşi, şi buze ca ale lui Paul Walker.

— Tu trebuie să fii Leah. îmi pare rău că ne întâlnim în circumstanţele astea, dar mă bucur s-o cunosc pe enie'a care l-a îmblânzit pe Wilder.

— Şi eu mă bucur să te cunosc, Nick. Am auzit o nuilţime de lucruri minunate despre tine.

■Ţ Să nu le crezi, a zis el. Serios, ¡8-l pe Landon şi rnergeţi cu Penna. Mă ocup eu aici.

— Rămân cu tine. O să ne ocupăm noi doi de

tot ce [lre]buie, i-am spus lui Paxton, pe când Penna era băgata m [ani]bul[an]ţă.

Pax a încuviinţat o dată, apoi m-a tras spre el şi m-a sărutat cu pulere.

— Credeam că te-am pierdut.

— Aproape m-ai pierdut.

Amândoi ştiam înţelesul ascuns al vorbelor noastre.

— Te iubesc. Leah! Dacă asta înseamnă că vrei să nu mai merg cu motocicleta, să nu mai filmez, să nu mai fac... orice, o s-o fac. Totul e gol fără tine. Eu sunt gol.

— Şi eu te iubesc. Acum, du-te!

L-am sărutat uşor.

— Asta înseamnă că...

—înseamnă că o să vorbim mai târziu. Treci în ambulanţă şi ţine-mă la curent.

— Ştiu ce mult a însemnat că ai avut încredere în mine acolo, sus. Te rog să ai încredere în mine şi cu inima ta.

— Ştiu, am şoptit.

Aveam nevoie de puţin timp să procesez ceea ce inima mea, corpul şi sufletul ştiau deja: o să fiu a lui.

Mi-a mai furat un sărut, după care s-a urcat în ambulanţă. După ce au pornit la drum, Brooke a fost băgată în maşina poliţiei şi privirea i s-a intersectat cu a lui Nick.

— îmi pare rău, i-am spus.

Nu reuşeam să procesez că Brooke fusese responsabilă pentru tot. Brooke, alături de care am râs, care mi-a dat sfaturi. Ea uneltise împotriva lui Paxton. Dar ştiam că dezamăgirea mea nu se compara cu ceea ce simţea Nick.

— Şi inie, mi-a răspuns. Şi mie.

Privirea îi era îngreunată de o pierdere pe care mi puteam să o concep.

Capitolul 31

PAXTON

ABU DHABI

- Cum crezi că te-a afectat lipsa timpului de pregătire? a întrebat Martin Sykes, care mi-a băgat microfonul cu sigla ESPN în faţă.

- Nu a fost uşor. Anul ăsta, Renegaţii au pus facultatea pe primul loc, şi suntem mândri, dar a trebuit să jonglăm cu şcoala, studiile pe teren, distracţia şi antrenamentele.

— Cum te-au provocat antrenamentele pe un vas de croazieră?

— Vasul se mişcă.

Sykes a râs. Nu m-am deranjat să-i zic că nu glumeam.

— Când eram în larg, ne-am concentrat pe studiu şi antrenamentele fizice. Am avut facilităţi limitate în por- biri, dar jşţe prieteni buni ne-au pus la dispoziţie pis- e rampele, lucru pentru care o să le fim întotdeauna recunoscători.

M-arn uitat în stânga, unde Landon răspundea la n,rebările care îi erau adresate. Dincolo de el. Pennaen ‘^“jurată de mulţi reporteri. Avea piciorul intr-un ghips 1* Şold în jos, întins pe un scaun. . . Urm S® p°b sa ne sPui despre pierderea ui s . a acci<*entului de ieri de la antrenamente. es’ urmând direcţia în care mă uitam.

— După cum vezi, nu am pierdut-o, doar se vindecă m-am forţat eu să zâmbesc.

— Ai dreptate, nu mi-am ales cuvintele bine. Crezi că accidentul a fost provocat de prioritizarea programului de studii?

Sykes a aşteptat relaxat răspunsul. Nu ştia că deschisese o rană care încă se vindeca.

— Cred că accidentul lui Rebel a fost provocat de mulţi factori, dar te asigur că am luat măsuri de protecţie ca să nu se mai repete.

Dacă aveam să mai stau într-un alt spital pentru unul dintre prietenii mei, nu avea să se întâmple pentru că fusesem prea orb ca să văd că exista o problemă.

— Am înţeles. Şi trailerul? Ai riscat când ai ales perspectiva asta ca să atragi vizualizări.

Am râs sincer, mai ales când am văzut-o pe Leah intrând pe uşa din spatele lui. Purta rochia de vară vaporoasă pe care o cumpărase în Mykonos. Abia aşteptam să-mi plimb mâinile pe coapsele ei catifelate... „Concentrează-te!”

— Motivul din spatele trailerului a fost unul egoist. Am vrut ca toată lumea să vadă că viaţa e extremă nu doar dacă îţi împingi corpul la limită, ci şi dacă te deschizi unor experienţe noi, fie că sunt fizice sau emoţionale.

— Ea l-a văzut?

— Nu ştiu sigur. Dar, dacă nu te deranjează, o s-o întreb direct.

Sykes a râs.

— Ce ţi-e şi cu dragostea tânără! Sunt Martin Sykes, de la ESPN, şi am vorbit cu medaliatul cu aur de la Jocurile X, Paxton Wilder, liderul faimoşilor Renegaţi.

Am făcut cu mâna la camera de filmat, anl zanl.

bit după care m-am îndreptat spre Leah, fără să-l intre dacă mai voia să vorbim. Dacă eu dădeam lovitura. M dădeau lovitura. Dacă eu eşuam... toţi eşuau. Orice -

înt ânipla» nu plecam de aici fără să mă lovesc de o mul- ’ e de reporteri.

- Hei, n-am vrut să te deranjez. Voiam să-ţi urez baftă înainte să mă duc Ia locul meu, a zis ea emoţionată, dându-şi părul după ureche. în plus, au fost postate notele, a adăugat relaxată, de parcă viitorul nostru nu depindea de ele.

Stomacul mi s-a întors pe dos.

-Şi?

- Ai trecut cu note peste medie. Cursul de fizică te-a ajutat mult. Plus eseul de la literatură.

— A fost unul reuşit, m-am mândrit eu.

— Da, de parcă egoul tău nu era deja destul de mare.

— Tu ce ai făcut?

îşi păstrase o medie excelentă încă din primul an şi ultimul lucru pe care-l voiam era să fiu motivul pentru care ii scădea.

— Am obţinut doar note de IO. La fizică am fost pe muchie. Şi, dacă respiram greşit, riscam să iau un 7 sau 8. Dar mi-am păstrat media.

„Slavă Domnului.” Am luat-o în braţe şi am ridicat-o, pentru ca buzele să-i fie la acelaşi nivel cu ale mele.

— Cum sărbătorim?

— Mă gândeam să faci rotirea triplă frontală la care ai tot lucrat şi după să vorbeşti cu presa.

— Poate ieşim la cină? Să vorbim despre noi? am întrebat-o, apoi am îmbrăţişat-o.

Şi-a înfăşurat braţele în jurul gâtului meu.

~~ Cred că eşti primul bărbat din istorie care vrea să v°rbim despre sentimentele noastre.

.. ~ Ar fi problematic dacă un alt bărbat ar

vrea să
’scute despre sentimentele noastre.
— Ştii ce vreau să spun.
Da, şi aşa e. Vreau să lămurim situaţia
intre n [03 s]ă putem merge mai departe.

Expresia i s-a schimbat şi mi-am regretat imediat formularea.

— Ai văzut trailerul?

A dat din cap şi am lăsat-o uşor în jos. Corpurile ni se atingeau, dar i-am refuzat sărutul pe care-l dorea.

— O să vorbim mai încolo, mi-a promis, fără să mai spună nimic.

— Bine.

Mă termina să o las să plece, dar trebuia să mă pregătesc. Spectacolul începea în io minute.

— Hei, vreau să discutăm puţin, a zis Brandon din spatele meu, luându-mă prin surprindere.

Nici măcar nu purta costum. Era îmbrăcat relaxat şi arăta aproape normal.

— Ce faci aici?

— Doar eşti investiţia noastră.

L-am privit şocat.

— Bine, eşti fratele meu mai mic şi am vrut să fiu de faţă când o să-ţi iasă rotirea frontală triplă. Poate, în adâncul sufletului, sunt fânul tău. în plus, nu aveam de gând să plec după ce s-a întâmplat ieri.

Am aprobat cu un gest din cap.

— în primul rând, să nu mai spui niciodată fan. Brooke e în custodie şi o să fie evaluată de psihologi. A fost prins şi angajatul pe care l-a plătit ca să slăbească şuruburile pasarelei. Dacă n-ar fi fost la un pas să-mi omoare iubita şi pe propria ei soră, mai că aş aplauda geniul planului ei.

— Penna o să-şi revină?

— Da. E distrusă, dar nu ţi-ai da seama la cât de bine se ascunde în faţa camerelor de filmat. O să poarte ghips trei luni dar, la cum o ştiu, probabil o să fie pe rampă în scaunul cu rotile.

— Apropo de scaune cu rotile...

Niclc e aici, dar stă în spate. încă nu e pregătit să .. å face cu presa şi n-am nicio problemă cu astă. Tu aib»„n l.ai aduš, nu-i aşa.

Brandon a ridicat din umeri.

— Poate i-am zis că e un loc liber în avion dacă vrea să vină. Şi poate am trimis avionul după el.

Ani inspirat adânc, încercând să-mi controlez emoţiile. Apoi mi-am zis în gând „la naiba" şi mi-am îmbrăţişat fratele-

- Mulţumesc!

— Cu plăcere, mi-a zis el, răspunzându-mi la gest.

Apoi m-am retras.

— Am face bine să mergem. Câte vizualizări avem?

Mai aveam o mie ca să ne atingem scopul şi ştiam că Brandon era obsedat când venea vorba de cifre.

— Eşti aproape, dar încă n-ai ajuns acolo.

L-am aprobat.

— M-am gândit eu. Ne-am asumat un risc cu traile- rul. dar Leah merită.

— Ce o să faci?

— O să folosesc vasul.

— Poftim?

— Dacă n-o să reuşim, o sa vorbesc cu consiliul. ; S:i îmbrac la costum, o să merg în Los Angeles ?l ° să garantez cu vasul pentru finanţarea filmului, mândoi ştim că valorează mult mai mult decât costul Producţiei.

~~ Bună idee.

În ochi i-a apărut o licărire pe care aş numi-o chiar mândrie.

d .. ~ $tiu câ o să tie furios, pentru că vasul H e aed'cat mamei.

«P

~ Oa, dar tata eîn Mykonos acum.-
— Nu cred!

Brandon a încuviinţat.

- De ce crezi că a muncit din greu ca să predea totul? Mi-a spus că e o diferenţă între a-ţi câştiga traiul şi a trăi.

— La naiba!

Nu era deloc tipic tatălui nostru obsedat de control.

— Apoi mi-a spus că a învăţat asta privindu-te pe tine.

Nu aveam cuvinte.

— Nu ştiu ce să spun.

— Spune că o să foloseşti vasul. Tata a investit mereu în tine. Acum e timpul să investeşti şi tu în tine. Sincer, cred că o să fie încântat că iei, în sfârşit, o decizie de afaceri. O să te descurci. Acum, du-te şi zboară!

M-a bătut pe spate şi a plecat, trecând pe lângă Landou.

— Sper că o să-ţi rupi piciorul, idiotule, i-a zis, ară- tându-i degetul mijlociu.

— Şi eu mă bucur să te văd, Brandon. La naiba, tipul ăsta are memoria unui elefant. Oare o să treacă vreodată peste?

— Nu trebuie decât să furi iubita unui prieten o singură dată, ca fratele lui să te urască pe viaţă, a răspuns Penna, care s-a apropiat de noi.

Landon a scâncit. Dacă ar şti ce s-a întâmplat în ultima săptămână cu Rachel, ar face mult mai mult decât să se vaite.

— Fii serioasă, totul e de domeniul trecutului.

— N-a trecut chiar aşa mult timp.

Apoi am împins căruciorul lui Penna, înainte să mă întrebe ce voiam să spun.

Toţi trei am apucat-o pe drumul pavat cu lemn

pen- tru Penna, până am ajuns la rampa care ducea la podiumul înălţat. M-am uitat la ecran. Ne mai lipseau cam o

«Uzări până să atingem un milion. Eram atât *>'«de aproape,şi totuşi nu destul. de Fără regrete, a zis Landon.

Fftră regrete, a încuviinţat Penna, strangandu-mă dC privit-o şi îşi pusese zâmbetul de Rebel.

Nu-mi plăcea că pentru ea abia acum începea călătoria grea, iar noi ne aflam la finalul ei.

Am văzut unde stătea Leah, lângă Brandon, în boxa V1P Fără regrete! Excepţia fiind dacă ea vedea trailerul şi nu voia să ne împăcăm. Atunci mi-aş pune inima pe tavă, pe lângă faptul că mi-aş ipoteca vasul.

Prezentatorul şi-a spus introducerea, dar nu l-am ascultat. Nu aveam ochi decât pentru Leah şi felul în care se juca cu fusta care-i expunea picioarele.

Apoi m-am trezit cu microfonul lângă mine şi am devenit din nou Wilder.

— Ce mai faceţi? am întrebat mulţimea, care a izbucnit în urale.

— Noi suntem Renegaţii şi ne-am gândit să vă oferim un spectacol. Eu sunt Wilder, el e Nova, şi ea Rebel. A avut loc o mică schimbare de planuri, aşa că o să mai aştepte puţin până când oasele ei se vor vindeca şi va redeveni neînfricata pe care o ştim.

Mulţimea a huiduit, dar apoi a aclamat, când Penna a 'uat microfonul.

min Pare r^U' Motocicleta n-a fost de acord cu VrUl Sa antrenGZ_ ^ar staţi liniştiţi, în Va las să° fi** Cil nouă' dacă vă purtaţi frumos, o să betul ti SCmnaţi gipsul»

a ¿is ea, aruncându-le zâm- ac inator pentru care era recunoscută.
ea. Poi mi-a dat microfonul înapoi. Eram mândru de ultimi Cat' dintre voi aţi văzut trailerul cu ce am făcut în me, etrei luni?

Mulţimea a luat-o razna.

— Măcar le-a plăcut, a zis Landon, încet.

Aşa era, dar singura reacţie care mă interesa era a lui Leah. Am privit-o şi i-am vorbit doar ei. Şi celorlalţi 14 000 de oameni din public.

— Ni s-a cerut să facem un trailer ca să vă arătăm cascadori ile nebuneşti pe care le-am făcut şi atunci am avut o revelaţie. Dacă staţi cu Renegaţii destul de mult, cel mai probabil o să-l vedeţi pe unul dintre noi căzând.

Mulţimea a huiduit, iar Penna a salutat în glumă, ceea ce i-a făcut pe toţi să râdă.

— Adevărul e că am căzut. Cu putere.

Leah m-a privit cu interes.

— Şi nu mi-am dat seama cât de prins eram până nu am fost îngenuncheat, implorând milă. Iubirea are efectul ăsta. Te face bucăţi, după care te reconstruieşte în ceva mai bun. E un sport extrem în sine, dar e chiar mai periculos, deoarece nu eşti singurul care are control asupra rezultatului şi nu ai paraşută atunci când sari.

Leah a făcut ochii mari şi mi-am folosit toată voinţa ca să rămân pe scena aia în loc să mă duc la ea.

— în caz că l-aţi ratat, puteţi să vedeţi acum o parte din noul nostru proiect, Ape *Internaţionale.*

Lumina s-a stins şi a început trailerul. La naiba! Nu puteam să-i văd reacţia. Şi nu-mi convenea deloc.

A început muzica. Ştiam foarte bine la ce se uita Leah. Nu erau doar cascadorii, ci eu, când mă îndrăgosteam de ea. Rula momentul când a acceptat să se dea cu tiroliana, apoi când mi-a zis că sunt un nemernic şi a ieşit din piscină. Apăream eu, absorbit de zâmbetul ei m Bermuda, apoi clipa în care am tras-o în poala mea când a căzut de pe rampă, în larg. Eu, în timp ce-i spuneam *iubito,* o strângeam la piept şi încercam s-o trezesc. Apărea faţa ei când mă

privea făcând skateboard în Barcelona şi un cadru de departe când m-a sărutat pe plajă. Sărutul nostru din tribunele din Roma şi cadre filmate de Bob y

ascuns, pe geam» când învăţam şi nu reuşeam să ne r’ncentrăm. Erau lumina soarelui în părul ei şi imagini de Î GoPro pe care nici nu ştiam că Penna le filmase când

Rcut BASE jumping. Apărea dansul lent din club, felul h! care m-am uitat la ea când pleca, deşi trebuia să exersez. Toate erau intercalate cu comentarii ale Renegaţilor despre experienţele lor în timpul excursiei. Apoi am apărut pe ecran când o imploram să-şi dea drumul, ia rea m-a ascultat şi a sărit în apă, în Maroc. Apoi când s-a aruncat în braţele mele după aterizarea din Madagascar.

în viaţa mea n-am fost atât de recunoscător pentru camerele băgăcioase ale lui Bobby sau pentru măiestria cu care edita. Crease un trailer de trei minute care nu era despre sporturi extreme, ci prezenta o poveste de dragoste presărată cu o aventură unică.

Mulţimea era isterică când s-au aprins luminile, dar eu n-aveam ochi decât pentru Leah, care plângea.

— Ce spui, Viteazo? Eşti pregătită pentru aventura vieţii tale? Pentru că tu eşti singura adrenalină de care am nevoie.

Am stat nemişcat, până când iubita mea obsedată de control a sărit peste separator şi s-a îndreptat spre mine. Microfonul mi-a căzut din mână şi am sărit de pe podium ca să-i ies în întâmpinare.

Am luat-o în braţe în acelaşi moment în care buzele ei le-au găsit pe ale mele. Am sărutat-o apăsat. Ştiam că nu o revendicam doar în faţa a 14 000 de fani, ci în faţa tuturor celor care ne priveau în direct pe ESPN. Mi-am unt seama că şi ea mă revendica drept al ei şi o adoram Pentru asta.

Am întrerupt sărutul înainte să devină indecent şi fm-am lipit fruntea de a ei, iar mulţimea o luase razna 1 JUrul nostru, absorbind toate nuanţele

momentului.

~ Te iubesc, i-am spus. .

~~ totu* pentru mine. Aaa. şi e“ te '

a nu o să se schimbe prea curând... sau chiar 1

— îmi place cum sună pentru totdeauna.

— Am zis niciodată, mi-a spus ea, zâmbind.

— Ştii cum sunt, mereu împing totul la limită.

— Pentru totdeauna, a încuviinţat ea.

M-a sărutat uşor, gest care a provocat un alt val de urale din partea mulţimii.

— Acum, du-te să sari, înainte ca publicul să se întoarcă împotriva mea.

Apoi mi-a dat o palmă peste fund, în văzul tuturor, şi am râs.

— Pe ei, Wilder!

— Paxton. Mereu Paxton.

— E bine că-l iubesc şi pe celălalt tip, regele a tot ce e sălbatic.

Mi-a aruncat o privire plină de dragoste, apoi Bran- don a ajutat-o să se întoarcă la locul ei.

Spectacolul a decurs fără probleme. Renegaţilor juniori le-au ieşit toate cascadoriile şi i-au lăsat mască pe fani. Landon a executat tot felul de cascadorii spectaculoase, care au făcut publicul să-i scandeze numele. Ne-au ieşit cascadoriile în tandem şi ne-am mişcat la unison, ca întotdeauna. Eram fraţi, chiar dacă nu de sânge.

Când a venit momentul culminant, Penna m-a pupat pe obraz în culise. Nick mi-a făcut semnul de baftă şi am apăsat pe acceleraţie, îndreptându-mă spre rampă, Mi-am luat avânt şi m-am rotit o dată, de două ori, de trei ori. Apoi am aterizat. Corpul mă înţepa de la adrenalină şi entuziasmul mulţimii.

— Paxton Wilder e, în mod oficial, primul care a făcut un salt cu rotire triplă frontală! a strigat prezentatorul.

Entuziasmul lui era la fel de palpabil ca al meu.

— Ai reuşit! a strigat Leah, care alerga spre mine.

Am ridicat-o în braţe şi m-am învârtit cu ea în aer, cu gura până la urechi.

— Ai zburat!

M-am oprit când ceilalţi Renegaţi au venit spre noi, iar în urma lor erau camerele de filmare.

— Cum aş fi putut sâ nu o fac, când tu mi-ai dat aripi? în plus, chiar te plac, i-am zis, amintindu-mi prima oară când mi-a zis că nu e fana mea.

Zâmbetul ei mi-a luminat lumea.

— Mă bucur, pentru că sunt îndrăgostită până peste cap de tine.

— Aş vrea să văd cascadoria asta.

— Mai târziu, mi-a promis.

La final, cu Leah în braţe şi gustul ei pe buze, mi-am găsit casa, pacea şi o victorie dulce, încât adrenalina avea să mă ţină toată viaţa. Sau până când reuşeam să o conving sa oficializăm acel pentru totdeauna.

Am sărutat-o din nou, recunoscător pentru miracolul care este ea, şi entuziasmat de faptul că ne aştepta o eternitate de *mai târziu.*

începând de azi.

Rebecca Yarros. autoare de bestsellere «1 *New York Times.* Invită cititorii într-o croazieră tumultuoasă de nouă luni, pe parcursul căreia protagoniştii se luptă din răsputeri să nu-l ia valul.

După doi ani pierduţi, am decis să-mi iau viaţa în propriile mâini şi să mă înscriu într-un program de studiu pe mare, combinând munca şi educaţia Voiam să văd lumea, să trăiesc fiecare moment la intensitate maximă şi. cu puţin noroc, să-mi regăsesc bucuria pierdută.

însă n-am ştiut în ce mă băgăm.

Acum, bursa mea depinde de meditaţiile oferite unui student Dar nu e vorba de un student obişnuit. Ar fi fost prea simplu Trebuie să-l ajut pe Paxton Wilder. un aventurier neînfricat şi medaliat la competiţii de sporturi extreme. Oriunde merge el sunt camere de filmat, fam entuziasmaţi şi cascadorii pline de adrenalină.

îmi doresc să-l urăsc şi să-i arunc peste bord egoul imens, dar de fiecare dată când ne atingem, simt cum inima îmi bate nebuneşte şi mă cuprinde o senzaţie electrizantă

îmi dau seama că Wilder este pe cât de irezistibil, pe atât de periculos, pentru că ştiu ce se întâmplă cu băieţii care nu fac decât să caute mereu următoarea aventură extremă Şi mai ştiu ceva: ce se întâmplă cu fetele care se îndrăgostesc de ei

Destinele noastre sunt strâns legate... şi dacă el se prăbuşeşte, eu n-am micio şansă să mă salvez.